

การถูกคุกคามทางเพศและการถูกล่วงละเมิดทางเพศของผู้หญิงในนวนิยาย
ภายใต้สังคมที่เปลี่ยนแปลง

Sexual harassment and sexual assault of women in novels
Under social change

ไชโย นิธิอุบัติ

ได้รับทุนสนับสนุนงานวิจัยจากงบประมาณแผ่นดิน

ประจำปีงบประมาณ 2563

ลิขสิทธิ์สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ชื่องานวิจัย การถูกคุกคามทางเพศและการถูกล่วงละเมิดทางเพศของผู้หญิงในนวนิยายภายใต้สังคมที่เปลี่ยนแปลง

ชื่อผู้วิจัย ไชโย นิธิอุบัติ

คำสำคัญ การถูกคุกคามทางเพศ การถูกล่วงละเมิดทางเพศ ผู้หญิงในนวนิยาย สังคมที่เปลี่ยนแปลง

ปีงบประมาณ 2563

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเบื้องหลังที่นำไปสู่การถูกคุกคามทางเพศและการถูกล่วงละเมิดทางเพศ ชั้นเชิงการเอาตัวรอด ผลที่เกิดขึ้น ผลกระทบ และการแก้ไขปัญหาจากการถูกคุกคามทางเพศและการถูกล่วงละเมิดทางเพศของผู้หญิงในนวนิยายภายใต้สังคมที่เปลี่ยนแปลง

ผลการศึกษาพบว่า ภายใต้สังคมปิตาธิปไตยหรือชายเป็นใหญ่ ผู้หญิงที่ถูกคุกคามทางเพศและถูกล่วงละเมิดทางเพศมักจะเกิดจากการถูกกระทำโดยผู้ชายที่เป็นบุคคลใกล้ชิดมากกว่าที่จะเป็นผู้ชายแปลกหน้า แม้บางคนจะสามารถเอาตัวรอดจากเหตุการณ์นั้นมาได้แต่ก็ได้สร้างตราบปให้เกิดขึ้นทั้งทางกายและทางใจ บ้างก็พิการและสูญเสียชีวิต ก่อให้เกิดผลกระทบที่สามารถแปรเปลี่ยนพฤติกรรมของผู้หญิงในแนวทางที่เลวร้าย การแก้ปัญหาดังกล่าวต้องมาจากครอบครัวที่มีแนวทางเลี้ยงดูลูกชายหญิงให้มีความเท่าเทียมทางเพศ การปรับปรุงหลักสูตรของสถานศึกษาที่ให้ชายหญิงได้เรียนรู้และทำความเข้าใจถึงสิทธิ เสรีภาพ และศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ อีกทั้งการสอดส่องของสังคม และการปรับปรุงกฎหมายให้มีความทันสมัย เหมาะสมกับสังคมที่มีความเปลี่ยนแปลง

Research Title : Sexual harassment and sexual assault of women in novels under social change

Researcher : Chaiyo Nithiubat

Year : 2020

The purpose of this research is to study the background behind sexual harassment and assault Survival tactic Effects, Impacts and Solutions of the Sexual Harassment and Harassment of Women in Novels under a Changing Society

The results of the study showed that Under the patriarchal society or the great man Women who are sexually harassed and sexually assaulted are more likely to be treated by a close male rather than a stranger. Although some were able to survive that situation, they created stigma both physically and mentally. Some were crippled and lost their lives. Causing effects that can alter the behavior of women in a dire way. The solution to this problem must come from families that are guiding women to be gender equitable. Improving the curriculum of educational institutions that allow men and women to learn and understand the rights, liberties and dignity of human beings. As well as social surveillance and improving the law to be up to date Suitable for a changing society.

Keywords : Sexual Harassment , sexual assault, women in novels, social change

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณ วช. และสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่ให้ความอนุเคราะห์เรื่องเงินทุนวิจัย ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ยุพา ประเสริฐยิ่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์จิตติมา บัวมาศ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประวีณา เอี่ยมยี่สุน ที่กรุณาสละเวลาตรวจเครื่องมือวิจัย และขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ยุพา ประเสริฐยิ่งอีกครั้งที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจงานวิจัย

สุดท้ายขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ธัญญาลักษณ์ ใจเที่ยง ที่ได้ช่วยให้คำชี้แนะในการทำงานวิจัย และขอขอบคุณนางสาวอรพินทร์ ยวระพุกกะ ที่กรุณาช่วยเหลือด้านงานพิมพ์

ไชโย นิธิอุบัติ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
บทที่ 1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	2
ขอบเขตการวิจัย	2
นิยามศัพท์	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
แนวคิดการถูกคุกคามและการถูกล่วงละเมิดทางเพศ	5
แนวคิดสังคมชายเป็นใหญ่	9
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	
แหล่งข้อมูล	13
วิธีการดำเนินการวิจัย	13
ขั้นตอนการวิจัย	15
บทที่ 4 ผลวิเคราะห์ข้อมูล	
1. เบื้องหลังที่นำไปสู่การถูกคุกคามทางเพศและการถูกล่วงละเมิดทางเพศ ของผู้หญิงในนวนิยายภายใต้สังคมที่เปลี่ยนแปลง	27
2. ลักษณะการถูกคุกคามทางเพศและการถูกล่วงละเมิดทางเพศ ชั้นเชิงการเอาตัวรอด จากการถูกคุกคามทางเพศและการถูกล่วงละเมิดทางเพศ และผลที่เกิดขึ้นของ ผู้หญิงในนวนิยายภายใต้สังคมที่เปลี่ยนแปลง	49
3. ผลกระทบและการแก้ปัญหาจากการถูกคุกคามทางเพศและการถูกล่วงละเมิด ทางเพศของผู้หญิงในนวนิยายภายใต้สังคมที่เปลี่ยนแปลง	69
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	77

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บรรณานุกรม	80
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก : แบบโครงสร้างการวิเคราะห์เนื้อหาจากนวนิยาย	82
ภาคผนวก ข : คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา	86
ประวัติผู้วิจัย	88

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

นวนิยายถือว่าเป็นวรรณกรรมที่สะท้อนความจริงของชีวิตผู้หญิงที่ถูกคุกคามทางเพศ และถูกล่วงละเมิดอย่างเจ็บปวดแสนสาหัส และเป็นประสบการณ์ที่ยากจะลืมเลือน นวนิยายเรื่องรสนี ได้ระบุให้เห็นถึงชะตากรรมของผู้หญิงที่กลายเป็นวัตถุทางเพศ ต้องรองรับอารมณ์ความปรารถนาของผู้ชาย จนกลายเป็นทาสบำเรอกาม ไม่อาจจะหลีกเลี่ยงและช่วยเหลือตนเองได้ รวมทั้งเรื่องลับแล ลายเมฆที่สะท้อนถึงชีวิตของผู้หญิงที่ได้รับความรุนแรงทางเพศตั้งแต่วัยเยาว์ จนก่อให้เกิดผลกระทบทางด้านจิตใจ กลายเป็นฝันร้ายกว่าที่จะคลี่คลายไปได้ต้องอาศัยระยะเวลาของการบำบัดทางจิต (รีนฤทัย สัจจพันธ์, 2559 : 266 – 271 ; 280 – 289) ซึ่งก่อนหน้านี้นวนิยายที่สร้างความสมจริงเกี่ยวกับชะตากรรมของผู้หญิงที่ประสบกับการคุกคามทางเพศ และการล่วงละเมิดทางเพศก็มีปรากฏให้เห็นจนสร้างความอ่อนไหว และความสะเทือนใจแก่ผู้อ่านในสังคมไทย เช่น นวนิยายเรื่อง ล่า ของทมยันตี ที่ตัวละครมธุรส ต้องกลายเป็นผู้ป่วยทางจิตหลังจากความพยายามเรียกร้องความยุติธรรมให้แก่ตนเองและลูกสาวที่ต้องถูกระงับจากผู้ชายที่มองว่าผู้หญิงคือเหยื่อทางเพศในสังคมชายเป็นใหญ่ (ทมยันตี, 2555 : 1 - 439)

จากงานวิจัยของ สุคนธ์ทิพย์ ศิริวาเกต (2561 : 180 – 196) ซึ่งว่า งานวิจัยเรื่องตัวตน และผลกระทบต่อสตรีในวรรณกรรมที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศได้สะท้อนว่าสาเหตุของการที่ผู้หญิงถูกล่วงละเมิดทางเพศมาจากกระบวนความคิดของชายเป็นใหญ่ที่ต้องการจะมอบบทเรียนการล่วงละเมิดทางเพศเพื่อลงโทษผู้หญิง เพื่อตอบสนองความปรารถนาทางเพศ รวมถึงเพื่อแสดงออกถึงอำนาจของความเป็นชายที่อยู่เหนือกว่าผู้หญิงจนส่งผลกระทบต่อผู้หญิงที่กลายเป็นเหยื่อในลักษณะของการเสียสติ ปรากฏจากการรับรู้แม้กระทั่งการชี้ชะตากรรมให้แก่ผู้หญิงด้วยความตายที่ปรากฏจากมนุษยธรรม และยังได้สะท้อนให้เห็นภาพชีวิตของเหยื่อที่ถูกกระทำทารุณทางเพศต้องรับบทบาทความกดดันของการเป็นแม่ที่เสียสละเพื่อปกป้องลูกให้หลุดพ้นจากความฝันร้าย อีกทั้งยังสะท้อนว่าเหยื่อที่มีความเยาว์วัยต้องการเป็นผู้ถูกระงับที่ต้องยอมจำนนกับชะตากรรมที่ตนเองไม่ได้ก่อตามลำพังอย่างโดดเดี่ยว หรือแม้แต่เหยื่อที่เป็นช่างทำหลังของตัวละครหญิงบางคนก็กลายเป็นเพียงเครื่องมือของการตอบสนองอารมณ์ทางเพศ ความเป็นไปได้ทั้งแหล่งชุมชนเสมือนโทรม และสถานที่สาธารณะเช่นในโรงเรียน ครอบคลุมถึงสถานที่แบบปิด เช่น ในบ้าน ในรถ และสถานที่แบบเปิดเผย เช่น บริเวณนอกบ้าน

ด้วยความก้าวล้ำทันสมัยของเทคโนโลยีทำให้ปัญหาการละเมิดทางเพศเด็กทางสื่อออนไลน์ หรืออินเทอร์เน็ตมีอัตราเพิ่มสูงขึ้น เพราะเด็กส่วนใหญ่ขาดความระมัดระวังตนอีกทั้งมีความไว้วางใจจึงทำให้มีโอกาสตกเป็นเหยื่อจนกระทั่งหลงเชื่อส่งภาพ วิดีโอคอลล์ หรือมีการเปิดกล้อง แลกเปลี่ยนภาพไปเปลือยไปให้แก่ผู้ไม่หวังดี ซึ่งการมีภาพหลุดเข้าสู่โลกอินเทอร์เน็ตแล้วยากที่จะเอาออกได้ และยังสร้างผลกระทบต่อเหยื่อและครอบครัวทำให้มีแนวโน้มเป็นโรคซึมเศร้า และเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตายเป็นอย่างสูง นอกจากนี้ผู้ปกครอง ครู จะต้องตระหนักและช่วยสอดส่องแล้ว ตัวเด็กเองก็ต้องเพิ่มความระมัดระวังและมีวิจารณญาณจนในขณะนี้รัฐบาล พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา ได้มีนโยบายมุ่งแก้ไขปัญหา

การค้ามนุษย์ การล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กและสตรีโดยเฉพาะการละเมิดผ่านช่องทางออนไลน์ ได้มอบหมายให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติแต่งตั้งคณะทำงานปราบปรามการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กทางอินเทอร์เน็ต (Thailand Internet Crimes Against Children – TICAC) หรือเรียกว่า “ไทแคค” ซึ่งเป็นนิมิตหมายที่ดีต่อการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นรูปธรรม และทำให้ผู้หวังดีสามารถหาช่องทางส่งข้อมูล หรือแจ้งเบาะแสได้อย่างทันท่วงที นอกจากนี้แล้ว พล.ต.ท. จารุวัฒน์ ไชยยะ ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจ หัวหน้าคณะทำงานได้กล่าวเพิ่มเติมว่าเมื่อตกเป็นเหยื่อจะต้องเก็บหลักฐานด้วยการแคปหน้าจอ ถ่ายวิดีโอจอ เก็บลิงค์หรือยูอาร์แอลของการกระทำผิด รวมทั้งเก็บหลักฐานทางการเงิน บันทึกการพูดคุยไว้เป็นหลักฐานการร้องเรียน (โล่เงิน, 2563 : 107)

ปัญหาจากการถูกคุกคามและการถูกล่วงละเมิดทางเพศถือว่าเป็นปัญหาร่วมกันที่สามารถเกิดขึ้นได้กับผู้หญิงทุกเพศ ทุกวัย ทุกชาติ ทุกภาษา มีอาจกล่าวได้ว่าเป็นเพียงผู้หญิงประเทศใดประเทศหนึ่ง ซึ่งอาจจะกล่าวได้ว่าเป็นอาชญากรรมทางเพศที่ก่อให้เกิดผลกระทบทั้งร่างกาย จิตใจ ตลอดจนการมีพื้นที่ยืนของผู้หญิงทั่วโลก เพราะฉะนั้นงานวิจัยเรื่องการถูกคุกคามทางเพศและการถูกล่วงละเมิดทางเพศของผู้หญิงในนวนิยายภายใต้สังคมที่เปลี่ยนแปลง จึงมีทั้งการวิจัยผ่านนวนิยายของไทยและนวนิยายแปลที่มาจากชาติอื่น ๆ ทั้งในสังคมตะวันตกและสังคมตะวันออก ครอบคลุมที่องค์การสหประชาชาติของสังคมโลกนี้ยังมีผู้หญิงที่ประสบกับความเจ็บปวดในชีวิตและเสี่ยงภัยเพียงเท่านั้นภายใต้สังคมปิตาธิปไตยที่ยังคงมีความเหลื่อมล้ำทางเพศปรากฏอยู่ รอให้ทุกคนได้กระทำหน้าที่ของตนเองตามความถนัดเพื่อสร้างกระบอกเสียงของความเท่าเทียมทางเพศให้เกิดขึ้นเพื่อเป็นกำลังใจให้ผู้หญิงที่สร้างความตระหนักและมองเห็นคุณค่าของตนเองอีกครั้ง ภายหลังจากการถูกกระทำหมิ่นซึ่งศักดิ์ศรีและคุณค่าของความเป็นมนุษย์ เช่นเดียวกับงานวิจัยชิ้นนี้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. ศึกษาเบื้องหลังที่นำไปสู่การถูกคุกคามทางเพศ และการถูกล่วงละเมิดทางเพศของผู้หญิงในนวนิยายภายใต้สังคมที่เปลี่ยนแปลง
2. ศึกษาลักษณะการถูกคุกคามทางเพศและการถูกล่วงละเมิดทางเพศ ชั้นเชิงการเอาตัวรอดจากการถูกคุกคามทางเพศ และการถูกล่วงละเมิดทางเพศ และผลที่เกิดขึ้นของผู้หญิงในนวนิยายภายใต้สังคมที่เปลี่ยนแปลง
3. ศึกษาผลกระทบและการแก้ปัญหาจากการถูกคุกคามทางเพศ และการถูกล่วงละเมิดทางเพศของผู้หญิงในนวนิยายภายใต้สังคมที่เปลี่ยนแปลง

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยเรื่องการถูกคุกคามทางเพศ และการถูกล่วงละเมิดทางเพศของผู้หญิงในนวนิยายภายใต้สังคมที่เปลี่ยนแปลง มุ่งศึกษาเฉพาะนวนิยายที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการสะท้อนเรื่องราวหรือเหตุการณ์การถูกคุกคามทางเพศ และการถูกล่วงละเมิดทางเพศของตัวละครหญิงในนวนิยายของปี พ.ศ. 2561 – 2562 อย่างชัดเจน โดยครอบคลุมทั้งนวนิยายไทยและนวนิยายแปล ทั้งนี้เรื่องราว

เกี่ยวกับการถูกคุกคามและการล่วงละเมิดทางเพศ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้กับผู้หญิงทั้งในสังคมไทยและสังคมโลก นับเป็นปรากฏการณ์ร่วมของสังคมที่ไม่ได้เลือกพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งของการเกิดเหตุการณ์

จากการคัดสรรนวนิยายไทยและนวนิยายแปลจำนวน 67 เรื่อง ได้นวนิยายที่มีความชัดเจนและโดดเด่นสอดคล้องกับหัวข้อการวิจัยจำนวน 17 เรื่อง ดังนี้

1. พ.ศ. 2561 เรื่อง ลิงพาดกลอน ผลงานของ ปราปต์
2. พ.ศ. 2561 เรื่อง เด็กสาว ผลงานของ มินะโตะ คะนะเอะ แปลโดย กนกวรรณ เกตุชัยมาศ
3. พ.ศ. 2561 เรื่อง ผมใช้ความจำจับฆาตกร ผลงานของ David Baldacci แปลโดย สรศักดิ์ สุขงกช
4. พ.ศ. 2561 เรื่อง ตายในหน้าเธอ ผลงานของ Karin Slaughter แปลโดย สายพิณ เลิศเพียรเชาวน์
5. พ.ศ. 2561 เรื่อง สายเลือดซ่อนเลือด ผลงานของ J.D. Robb แปลโดย กานต์ศิริ โรจนสุวรรณ
6. พ.ศ. 2562 เรื่อง วัยแสบสาแหรกขาด 2 ผลงานของ ณัฐยา ศิรกรวิไล
7. พ.ศ. 2562 เรื่อง ศพไม่บริบูรณ์ ผลงานของ Karin Slaughter แปลโดย สายพิณ เลิศเพียรเชาวน์
8. พ.ศ. 2562 เรื่อง ความลับในบ้านไลแลค ผลงานของ ชงช็อ แปลโดย ภัททิรา
9. พ.ศ. 2562 เรื่อง มืออะไรในสวนหลังบ้าน ผลงานของ คิมจียอง แปลโดย วิทิตา จันทรพันธ์
10. พ.ศ. 2562 เรื่อง คิมจียอง เกิดปี 82 ผลงานของ Cho Nam – Joo แปลโดย ตรองศิริ ทองคำใส
11. พ.ศ. 2562 เรื่อง สวนสนุกแห่งการลงทัณฑ์ รักในฝันของผางซ็อฉี ผลงานของ หลินอ้อหาน แปลโดย อารยา เทพสถิตศิลป์ และเชมณัฐ ทรัพย์เกษมชัย
12. พ.ศ. 2562 เรื่อง ช่างสักแห่งเอชวีวิทซ์ ผลงานของ Heather Morris แปลโดย โสภณา เซาว์วิวัฒน์กุล
13. พ.ศ. 2562 เรื่อง ปมเลือดไม่เงียบ ผลงานของ Alex Michealides แปลโดย วรินทร์ วารินกุล
14. พ.ศ. 2562 เรื่อง ถือศีลฆ่า ผลงานของ Tess Gerritsen แปลโดย อาสยา ฐักัดกุล
15. พ.ศ. 2562 เรื่อง เหมันตคาม ผลงานของ Yasunari Kawabata แปลโดย แดนอรัญญา แสงทอง

16. พ.ศ. 2562	เรื่อง หัวใจบูรตัสจัดฉากฆาต	ผลงานของ อิงาซิโนะ เคโงะ
แปลโดย ทินภาส พาหะนิชย์
17. พ.ศ. 2562	เรื่อง ปิดประตูตาย	ผลงานของ B.A. Paris
แปลโดย มานิตา สุวรรณวงศ์พร

นิยามศัพท์

1. การถูกคุกคามทางเพศ หมายถึง พฤติกรรมการแสดงออกทั้งทางกาย วาจา ตลอดจนการสัมผัสจับต้องลูบคลำที่สื่อเจตนาต้องการจะมีความสัมพันธ์ทางเพศ
2. การถูกล่วงละเมิดทางเพศ หมายถึง ลักษณะของการถูกกระทำด้วยวิธีการมีเพศสัมพันธ์ทางอวัยวะเพศ ทวารหนัก การถูกลูบล้างจนก่อให้เกิดการสำเร็จความใคร่ การถูกบีบบังคับให้ใช้ปากสำเร็จความใคร่ รวมถึงการบังคับขู่脅ให้ผู้ถูกกระทำต้องยอมจำนนให้มีเพศสัมพันธ์
3. ผู้หญิงในนวนิยาย หมายถึง ตัวละครหญิงที่มีโอกาสเสี่ยงต่อการถูกคุกคามและถูกล่วงละเมิดทางเพศทั้งในนวนิยายของไทย และนวนิยายแปล
4. สังคมที่เปลี่ยนแปลง หมายถึง สภาพสังคมไทยและสภาพสังคมโลกในช่วงที่มีงานเขียนนวนิยายปี 2561 – 2562

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. งานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการผลิตรวบรวมวรรณกรรมไทยประเภทนวนิยายที่มีเนื้อหาสาระพัฒนาชีวิตของชายหญิงให้มีความเสมอภาคทางเพศ และส่งเสริมความเท่าเทียมทางเพศ ให้ผู้ชายรู้จักเคารพและให้เกียรติผู้หญิงว่ามีคุณค่าของความเป็นมนุษย์เท่าเทียมกับตน และให้ผู้หญิงตระหนักและยอมรับในคุณค่าศักดิ์ศรีของตนเอง
2. งานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อวงการการศึกษาที่จะนำไปเป็นส่วนหนึ่งของรายวิชาการศึกษาทั่วไปในระดับอุดมศึกษา เพื่อสร้างค่านิยมใหม่ให้สังคมได้ตระหนักถึงการสร้างระบบคิดใหม่ที่ล้มล้างระบบความคิดชายเป็นใหญ่ จนทำให้เกิดอคติทางเพศและความรุนแรงทางเพศลงไปเป็นหลักสูตรเพื่อสร้างสุภาพบุรุษและสุภาพสตรีในศตวรรษที่ 21 ที่เคารพซึ่งกันและกัน

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่องการคุกคามทางเพศ และการถูกล่วงละเมิดทางเพศของผู้หญิงในนวนิยายภายใต้สังคมที่เปลี่ยนแปลง ได้มีการศึกษาค้นคว้าและทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องโดยครอบคลุมจากการรวบรวมแนวคิด ทฤษฎี และแสวงหางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการคุกคามทางเพศ และการถูกล่วงละเมิดทางเพศจากเอกสารประเภท หนังสือ ตำรา บทความวิจัย บทความวิชาการ ข่าวสาร เหตุการณ์ปัจจุบัน โดยสามารถสรุปรวมเป็นแนวคิดต่าง ๆ ดังนี้

1. แนวคิดการคุกคาม และการถูกล่วงละเมิดทางเพศ
2. แนวคิดสังคมชายเป็นใหญ่
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดการคุกคาม และการถูกล่วงละเมิดทางเพศ

สิรินยา บิชอป (2564 : 98 – 107) เห็นว่าปัญหาการคุกคามทางเพศมาจากมายาคติที่ไม่เคยเปลี่ยนแปลงของสังคมจากการรณรงค์เรื่องการเคลื่อนไหวเพื่อหยุดการคุกคามทางเพศและการสร้างกระแสแฮชแท็ก Don't Tell Me How To Dress และ Tell Men To Respect ทำให้รู้ว่าการคุกคามทางเพศไม่ได้มาจากการแต่งตัวโป้ แต่มาจากความไม่เคารพซึ่งกันและกันของเพศชายที่มีต่อเพศหญิง และการไม่ได้รับการปลูกฝังให้มีการเรียนรู้และเคารพซึ่งกันและกันจากครอบครัวและสถานศึกษาน้อยครั้งมากที่การคุกคามทางเพศจะมาจากการเดินทางในที่เปลี่ยวหรือการแต่งตัวโป้ แต่ส่วนใหญ่แล้วมาจากความไม่ยับยั้งทางเพศของบรรดาผู้ชายที่เป็นบุคคลใกล้ชิดของเพศหญิง

สมสรรค์ อธิเวสส์ (2557 : 901 – 916) ระบุว่า การคุกคามทางเพศเป็นพฤติกรรมทางเพศที่สื่อให้เห็นว่ามีการล่วงเกินในลักษณะต่าง ๆ ที่ครอบคลุมเรื่องร่างกาย การสัมผัสที่สื่อแสดงถึงความต้องการทางเพศ ทางวาจาอันเป็นพฤติกรรมที่ฝ่ายถูกระทำไม่ต้องการ จึงหมายรวมถึงการรังควานทางเพศ การล่วงละเมิดและการล่วงเกินทางเพศ การสร้างความรำคาญเดือดร้อนทางเพศ การก่อกวน การรบกวน และการคุกคามทุกรูปแบบ ทั้งนี้เป็นการขัดต่อหลักความเสมอภาคทางเพศ และศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ เช่น การแสดงเจตนาโดยตรงด้วยการขอมิเพศสัมพันธ์ การเอ่ยปากชวนไปเที่ยว ชวนไปรับประทานอาหาร ซึ่งอาจสร้างเงื่อนไขเป็นข้อแลกเปลี่ยนให้แก่ผู้ถูกระทำได้รับผลประโยชน์ในด้านตำแหน่งหน้าที่การงาน หรือแม้แต่การสร้างวาทกรรมสองแง่สองง่าม การจับจ้องมองเพื่อวิพากษ์วิจารณ์รูปร่างหน้าตา และการตะแคงเนื้อตึงตัวที่ก่อให้เกิดบรรยากาศอึดอัดคับข้องใจ จนกระทั่งการสร้างผลกระทบทางจิตใจ นอกจากนี้ผู้ถูกระทำหลายรายมักจะไม่ได้นิ่ง และคิดไม่ถึงว่าเป็นเรื่องร้ายแรง และหวั่นกลัวกับปัญหาที่จะเกิดขึ้นภายหลัง จึงเพิกเฉยและหลงคิดไปว่าผู้กระทำจะละเลิกพฤติกรรมดังกล่าวไปเอง

ปัจจุบันนี้ กฎหมายที่ครอบคลุมเรื่องการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2554 ยังได้เน้นสาระสำคัญที่เกี่ยวกับการคุกคามทางเพศ โดยครอบคลุมไปถึงแพลตฟอร์มที่เกี่ยวข้องกับเด็ก จนมีโทษถึงขั้นทั้งจำและปรับ ภาพตัดต่อที่สร้างความเกลียดชังดูหมิ่นจนสร้างความเสื่อม

เสียชื่อเสียง และการกระทำอนาจารด้วยวิธีการขู่เข็ญ การใช้กำลังประทุษร้าย สร้างสภาวะทำให้ผู้ถูกระทำไม่อาจขัดขืนจนต้องยอมจำนน การสร้างความเข้าใจผิดว่าเป็นบุคคลอื่นจนผู้ถูกระทำไม่ขัดขืน อีกทั้งการกระทำความผิดฐานอนาจารในสถานที่ทำงาน จนก่อให้เกิดความตึงเครียด และความอึดอัดใจในการทำงาน

อัมพร แจ่มสุวรรณ (2559 : 8 – 44) ระบุว่า การล่วงละเมิดทางเพศเป็นภัยเงียบที่สร้างความหวาดกลัวสำหรับผู้หญิงและมีจำนวนที่ผู้เสียหายไม่ได้มีจำนวนลดลง แต่กลับมีแนวโน้มที่พบสูงขึ้น และอาจจะเพิ่มจำนวนสูงขึ้นหากผู้เสียหายมีความกล้าหาญที่จะแจ้งความ โดยไม่หวั่นกลัวต่อความเสื่อมเสียของวงศ์ตระกูล ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ผู้กระทำความผิดยำใจไม่เกรงกลัวความผิดทางกฎหมาย นอกจากนี้การไม่กล้าแจ้งความยังนำภัยร้ายมาสู่ผู้ถูกระทำทั้งจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ภาวะการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ และอาการเจ็บป่วยทางจิตภายหลังจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ ซึ่งการแจ้งความนี้จะนำไปสู่ขั้นตอนของการรักษาพยาบาลจากแพทย์ โดยเฉพาะขั้นตอนการรักษาบาดแผล และการเก็บรวบรวมพยานหลักฐานสำคัญที่จะยืนยันผู้กระทำผิด จนเป็นประโยชน์ต่อการฟ้องร้องดำเนินคดีในที่สุด สิ่งสำคัญภัยร้ายจากโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เช่น ซิฟิลิสหนองใน เป็นสิ่งที่ผู้ถูกระทำจะต้องตรวจสอบเพื่อป้องกันตนเอง และความเสียหายทางด้านผลกระทบทางใจอาจจะเกิดผลเสียหากผู้ถูกระทำเข้ารับการรักษาช้าเกินไป

หลายประเทศที่มีความก้าวหน้าของการให้ความช่วยเหลือผู้หญิงที่ถูกกระทำทางเพศ เช่น สหรัฐอเมริกา นอร์เวย์ ได้จัดทีมงานดูแลเหยื่อที่มาจากกรณีการถูกระทำทางเพศ โดยครอบคลุมด้วยเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ ทั้งแพทย์ พยาบาล ตำรวจ นักกฎหมาย นักสังคมสงเคราะห์ และอาสาสมัคร ขณะเดียวกันประเทศไทยยังไม่ได้ให้ความสำคัญอย่างจริงจัง จึงตกเป็นภาระของผู้ถูกระทำและครอบครัวต้องช่วยเหลือตัวเอง สำหรับแพทย์ผู้ให้การรักษา สิ่งสำคัญที่ต้องกระทำ คือ การตรวจสภาพร่างกายอย่างละเอียดโดยเฉพาะการส่องกล้องผ่านส่วนในของร่างกาย

นอกจากนี้สิ่งที่เกิดขึ้นในสังคมไทยก็คือการล่วงละเมิดทางเพศเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 15 ปี ซึ่งหมายรวมถึงการกระทำอนาจาร และการกระทำชำเรา ถือว่าเป็นความผิดที่ยอมความไม่ได้ แม้ว่าเด็กผู้นั้นจะยินยอมก็ตาม ทั้งนี้แพทย์จะต้องทำการพิสูจน์อย่างชัดเจนถึงร่องรอยการถูกล่วงละเมิดทางแพทย์ การรักษาพยาบาลอาการบาดเจ็บ การรวบรวมหลักฐานทางนิติเวช ตรวจสอบโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ รวมถึงการให้คำแนะนำที่เหมาะสมกับครอบครัวผู้ตกเป็นเหยื่อด้วยความละเอียดอ่อน เพื่อให้ผลกระทบทางสุขภาพกายและสุขภาพจิตมีปัญหาน้อยที่สุด อีกทั้งการช่วยเหลือเยียวยาให้เหยื่อดีขึ้น คือการอยู่กับความเป็นจริงพร้อมที่จะเผชิญความจริงด้วยการลุกขึ้นมาตอบโต้กับผู้กระทำผิด ถึงแม้ว่าจะต้องแลกกับการเปิดเผยต่อสังคม ดังนั้นต้องสื่อให้เห็นว่าพฤติกรรมอันเลวร้ายเป็นสิ่งที่ยอมรับไม่ได้ ผู้ตกเป็นเหยื่อจึงต้องรวบรวมความกล้าหาญใช้ความจริงเพื่อลดอาชญากรรม

สุคนธ์ทิพย์ ศิริพวาเกตุ (2561 : 180 – 196) ระบุว่าสาเหตุของการถูกล่วงละเมิดทางเพศในนวนิยายมีความเป็นไปได้จากโครงสร้างสังคมปิตาธิปไตยที่ถือชายเป็นใหญ่ และมองว่าผู้หญิงไม่ได้มีความเท่าเทียมกับตน การก่อเหตุจึงไม่ได้มาจากสาเหตุที่มาจากยั่วเย้าทางอารมณ์ แต่มาจากระบบความคิดของผู้ชายที่ถูกปลูกฝังมายาวนานว่า จะกระทำอะไรกับผู้หญิงก็ได้ ดังนั้นการล่วงละเมิดทางเพศที่ผู้ชายกระทำต่อผู้หญิงนี้เป็นทั้งลักษณะการลงโทษเพื่อแก้แค้นโดยที่การล่วงละเมิดทางเพศที่ผู้ชายกระทำต่อผู้หญิงนี้เป็นทั้งลักษณะการลงโทษเพื่อแก้แค้นโดยที่การล่วงละเมิดทางเพศถือว่าสร้างความเจ็บช้ำน้ำใจแก่ผู้หญิงมากที่สุด เป็นประการแรก ประการต่อมาคือการตอบสนอง

ความปรารถนาทางเพศอันเป็นสันดานดิบของผู้ชายที่มักจะเกิดอารมณ์ทางเพศได้เสมอหากปราศจากความยับยั้งชั่งใจ ประการที่สามมาจากความต้องการที่จะแสดงอำนาจความเป็นชายที่เหนือกว่าผู้หญิง โดยมองว่าผู้หญิงเป็นเพียงวัตถุทางเพศ ซึ่งผลกระทบจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศนี้ แบ่งออกได้เป็นผลกระทบทางด้านจิตใจที่ทำให้ผู้หญิงถึงขั้นเสียสติสัมปชัญญะอันมาจากความเลวร้ายที่ผู้หญิงได้รับการกระทำร้ายโดยปราศจากความยินยอมพร้อมใจ หลายคนถึงขั้นมีอาการซึมเศร้า อารมณ์ไม่คงที่ มีอาการหลอกหลอนทางจิต และจะแสดงออกมาเมื่อพบกับเหตุการณ์ที่สร้างความสะเทือนใจ และหลายคนก็เลือกวิธีแก้แค้นเป็นการชำระล้างจิตใจ ขณะเดียวกันบางคนต้องพญากับโรคทางใจที่ไม่มีวันรักษาหาย ต้องประคับประคองไปตลอดชีวิต บ้างก็ถูกระงับจนถึงแก่ความตาย นับเป็นโศกนาฏกรรมที่มนุษย์ไม่พึงกระทำต่อกัน

ลักษณะของเหยื่อจากนวนิยายที่พบเห็น จะมีลักษณะของการลุกขึ้นสู้ และการตกอยู่ในสภาพยอมจำนน ปลอบให้ชีวิตไหลไปตามชะตากรรม รวมทั้งเหยื่อที่ไม่มีทางต่อสู้จนประสบกับความตาย เป็นหนทางทำให้ชีวิตยุติจากความเจ็บปวด สำหรับสภาพพื้นที่ของการก่อเหตุการล่วงละเมิดทางเพศพบว่าทุกสถานที่ที่มีความเป็นไปได้ต่อการที่ผู้หญิงจะถูกล่วงละเมิดทางเพศ เช่น ชุมชนแหล่งเสื่อมโทรม สถานที่สาธารณะต่าง ๆ แม้จะเป็นสถานที่ที่ใคร ๆ ก็คิดว่าปลอดภัย ก็ยังเป็นสถานที่ที่ก่อเหตุได้ เช่น โรงเรียน รวมทั้งสถานที่ที่คือนอกไม่อาจล่วงรู้ เช่น ภายในบ้าน หรือภายในรถ และสถานที่ที่เปิดเผยเป็นบริเวณนอกบ้านที่ผู้ชายเลือกกระทำได้โดยไม่รู้สึกลัวว่าผิดหากเกิดการหน้ามืดตามัวจากความต้องการทางเพศ

ณัฐกาญจน์ นาคนวล (2556 : 51 – 67) ชี้ว่า จากข้อค้นพบในนวนิยายลับแลลายเมฆของปิยะพร ศักดิ์เกษม ได้สะท้อนให้เห็นว่าในระบบสังคมชายเป็นใหญ่ นั้นมักจะปรากฏลักษณะของผู้ชายที่มองผู้หญิงมีคุณค่าอยู่ตรงที่พรหมจารี ซึ่งผู้ชายประเภทนี้จะไม่ยินดีกับผู้หญิงที่มีความสัมพันธ์กับชายอื่นมาแล้วด้วยเหตุผลใดก็ตาม กับอีกประเภทที่อาจจะเรียกว่าเป็นผู้ชายในอุดมคติ แม้อาจจะห่างไกลความเป็นจริง แต่ทว่าสังคมก็มีผู้ชายประเภทนี้อยู่ ซึ่งผู้ชายประเภทหลังนี้จะเป็นที่มาของการปลูกฝังทัศนคติความเท่าเทียมระหว่างชายหญิง เพราะผู้ชายประเภทนี้มองคุณค่าของผู้หญิงที่ภายในจิตใจ ปิยะพร ศักดิ์เกษมได้สร้างลับแลลายเมฆให้เป็นวรรณกรรมสตรีเพื่อเป็นการกระตุ้นเตือนให้ผู้คนในสังคมได้รับรู้ถึงปัญหาและแนวทางแก้ไขการถูกล่วงละเมิดทางเพศผ่านตัวละครผู้หญิงที่มีสถานภาพต่าง ๆ กัน เพื่อเปิดกว้างทางความคิดและชี้ให้เห็นว่าภัยข่มขืนหรือการล่วงละเมิดทางเพศนี้เป็นภัยใกล้ตัว ไม่อาจมองข้ามไปได้ และสะท้อนว่าการที่ผู้หญิงถูกระงับทางเพศ สังคมไทยมองว่าต้องเป็นเรื่องปกปิดเหมือนฉากลับแล ทำให้เสียงเล่าของผู้หญิงกลายเป็นเสียงเงิบที่ไม่มี ความหมายในระบบคิดสังคมชายเป็นใหญ่ แต่ความจริงแล้วผลกระทบต่อชีวิตของผู้หญิงที่ถูกกระทำมีอย่างใหญ่หลวง สร้างปมทางจิตหลอกหลอนจนไม่สามารถดำเนินชีวิตเหมือนกับผู้หญิงทั่วไปที่ไม่เคยถูกระงับได้ นอกจากนี้ ปิยะพร ศักดิ์เกษม สร้างนวนิยายเรื่องนี้ขึ้นมาเพื่อหาทางออกให้กับผู้หญิงได้มีกำลังใจโดยมีข้อมูลอ้างอิงได้จากการค้นคว้า และหน่วยงานต่าง ๆ จึงสร้างความน่าเชื่อถือ ความเสียเปรียบทางเพศและความเหลื่อมล้ำทางเพศจะต้องได้รับการแก้ไขเพื่อให้สังคมไทย สังคมโลกที่ผู้หญิงทุกชาติ ทุกภาษาต้องประสบปัญหารุนแรงเฉกเช่นเดียวกัน รวมทั้งค่านิยมที่กดขี่ให้ผู้หญิงต้องตกเป็นรองทั้งการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ควรมีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงโดยเฉพาะการปลูกปลูก

คอยให้กำลังใจจากความรักที่จริงใจ เป็นพลังสำคัญที่จะทำให้ผู้หญิงมีชะตากรรมดุดเยียวกันสามารถก้าวข้ามผ่านปัญหาของตนเองไปได้

วรรณกรรมสตรีเรื่องลับแลลายเมฆนี้ ยังได้แสดงออกผ่านตัวละครทั้งการรวบรวมความกล้าตัดสินใจหย่าขาด การปฏิเสธความรักที่เราไม่ต้องการ การยอมรับค่าตอบแทนความเสียหายจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ ล้วนแล้วแต่คือวิธีการแก้ไขของตัวละครที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ เพื่อให้ผู้หญิงกลับมามองเห็นคุณค่าและตัวตนของตัวเองอีกครั้งว่ามีความเสมอภาค ไม่ได้แตกต่างจากผู้ชาย

ขณะที่สังคมชายเป็นใหญ่ที่สามารถจะกระทำกับเพศหญิงอย่างไรก็ได้ตามความพึงพอใจ ซึ่งได้ฉายภาพความเสียเปรียบและความเหลื่อมล้ำทางเพศที่ผู้หญิงได้รับจากนวนิยายเรื่องลับแลลายเมฆ ของปิยะพร ศักดิ์เกษม ซึ่งณัฐกาญจน์ นาคนวล (2556 : 51 – 67) พบว่าปัญหาการล่วงละเมิดทางเพศที่ผู้หญิงได้รับนั้นทำให้ผู้หญิงต้องถูกลดคุณค่าความเป็นมนุษย์ ชีวิตต้องตกอยู่ในความมืดมน แต่ประเด็นสำคัญที่นักเขียนได้แทรกไว้ก็คือ ภัยจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศ ไม่ควรต้องเป็นตราบาปให้แก่ชีวิตของผู้หญิง แต่ผู้หญิงสามารถลุกขึ้นมาดำเนินชีวิตได้ใหม่โดยลบรอยบาดแผลในชีวิตออกไปแล้วเริ่มต้นชีวิตใหม่โดยมีบุคคลรอบข้างที่รัก และหวังดีเป็นกำลังใจอันสำคัญ เช่นเดียวกับสุทัตดา พาทูมันโต (2561 : 180 – 181) ได้สะท้อนเรื่องเกี่ยวกับการข่มขืน : ความรุนแรงและการเปลี่ยนแปลงของตัวละครหญิงในเดอะเซอร์เจียนว่า ผู้หญิงที่ตกเป็นเหยื่อของการถูกล่วงละเมิดทางเพศ และสามารถรอดพ้นจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศมาได้ ต้องได้รับผลกระทบจากสภาวะจมลึกกับบาดแผลฝังลึกภายในใจจนสะท้อนผ่านตัวตนออกมาในลักษณะของความสิ้นหวัง ความหวาดหวั่นวิตกหวาดกลัว และความอ่อนแอภายในใจ แต่นักประพันธ์ได้สะท้อนผ่านตัวละครหญิงให้มองเห็นคุณค่าของตนเองและลุกขึ้นมาเผชิญกับความจริงที่จะต่อสู้กับผู้กระทำผิด เพื่อเป็นการปกป้องตนเอง ภายใต้งค์กรมปิตาริปไตย

จากการศึกษาของ สุชีลา ตันชัยนันท์ (2554 : 50 – 62) ระบุว่าสาเหตุของปัญหาที่ผู้หญิงตกเป็นเหยื่อของความรุนแรงเนื่องจากผู้หญิงมีสภาพของการเป็นพลเมืองชั้นสองที่จะถูกทุบตีทำร้ายทางเพศหรือแม้แต่การต้องตอบสนองอารมณ์ทางเพศของผู้มีอำนาจย่อมเป็นสิ่งชอบธรรม ขณะเดียวกันผู้หญิงจะเป็นฝ่ายเสียเปรียบเมื่อหันมามองด้านความสัมพันธ์เชิงอำนาจเมื่อต้องเกี่ยวข้องกับผู้ชาย เช่น เมื่อมีสงครามเกิดขึ้น ผู้หญิงคือเหยื่อที่มักจะได้รับ ความรุนแรง ส่วนความรุนแรงที่ในระดับครอบครัว ประกอบด้วย การกดขี่บีบบังคับ ทำร้ายร่างกาย และการทำร้ายทางเพศ เมื่อขยายออกไปสู่ชุมชนและสังคมผู้หญิงก็ตกอยู่ในเครือข่ายการค้าประเวณีและสื่อลามก ส่วนความรุนแรงที่เป็นระดับรัฐ ผู้หญิงมักจะถูกจับกุมคุมขัง และการถูกทารุณกรรมทางเพศ อีกทั้งมายาคติของสังคมที่มองว่าหากเกิดเหตุร้ายกับผู้หญิง ผู้หญิงมักจะถูกเพ่งเล็งว่าเป็นต้นเหตุของการยั่วยุทธทางอารมณ์ ไม่รู้จักระมัดระวังตนเอง

สุชีลา ตันชัยนันท์ ยังเพิ่มเติมว่า การกระทำความรุนแรงยังสามารถครอบคลุมตั้งแต่การสอดใส่อวัยวะเพศชายเข้าไปในอวัยวะเพศหญิง การสอดใส่วัตถุต่าง ๆ เข้าไปในอวัยวะเพศ การสอดใส่อวัยวะเพศเข้าทางปากหรือทางทวารหนัก การสัมผัสจับต้องร่างกายหรือกิจกรรมทางเพศ ตลอดจนการถ่ายภาพอนาจาร การทำร้ายร่างกาย การทำร้ายทางวาจา การกักขังหน่วงเหนี่ยว การบีบบังคับทางจิตใจ การขู่เข็ญ การดูหมิ่นเหยียดหยาม หรือแม้แต่การใช้ข้อต่อของภรรยาที่ต้อง

พึ่งพาทางการเงินและเศรษฐกิจซึ่งก็คือ การปฏิเสธ การไม่ให้ความช่วยเหลือทางการเงินเพื่อเป็นการวางอำนาจ หรือการเป็นเงื่อนไขต่อรอง ขณะเดียวกันวิธีการของความรุนแรงยังครอบคลุมถึงการบีบบังคับให้ผู้หญิงต้องแต่งงานกับตนเอง การขลิบอวัยวะเพศหญิง การค้ามนุษย์ที่หมายรวมถึงการละเมิดสิทธิของหญิงที่รักเพศเดียวกัน การฆาตกรรมเพื่อหวังสินสอดในบางประเทศ เช่น อินเดีย และการทำร้ายทางเพศ เช่น การข่มขืน

สิรินยา บิชอพ (2564 : 98 – 107) เห็นว่า ปัญหาการคุกคามทางเพศมาจากมายาคติที่ไม่เคยเปลี่ยนแปลงของสังคมจากการรณรงค์เรื่องการเคลื่อนไหวเพื่อหยุดการคุกคามทางเพศและการสร้างกระแสแฮชแท็ก Don't Tell Me How To Dress และ Tell Men To Respect ทำให้รู้ว่าการคุกคามทางเพศไม่ได้มาจากการแต่งตัวโป้ แต่มาจากความไม่เคารพซึ่งกันและกันของเพศชายที่มีต่อเพศหญิง และการไม่ได้รับการปลูกฝังให้มีการเรียนรู้และเคารพซึ่งกันและกันจากครอบครัวและสถานศึกษา น้อยครั้งมากที่การคุกคามทางเพศมาจากการเดินทางในที่เปลี่ยวหรือการแต่งตัวโป้ แต่ส่วนใหญ่แล้วมาจากความไม่ยับยั้งทางเพศของบรรดาผู้ชายที่เป็นบุคคลใกล้ชิดของผู้หญิง

2. แนวคิดสังคมชายเป็นใหญ่

ชานันท์ ยอดหงส์ (2564 : 69 – 73) ชี้ว่า สังคมชายเป็นใหญ่เป็นปัญหาทางโครงสร้างของสังคมโดยมีครอบครัวและสถาบันทางสังคมอื่นล้วนร่วมกันสร้างและหล่อหลอมให้ผู้ชายมีอิทธิพลและอำนาจเหนือกว่าเพศหญิง ผู้หญิงจึงต้องตกในมายาคติที่ว่าเป็นเพียงแม่และเมีย เป็นเสี่ยงเจียบที่ไม่มีใครไต่ถาม เป็นแม่บ้านที่ต้องทำทุกอย่างเพราะเป็นหน้าที่ ผู้หญิงจึงกลายเป็นเบี้ยล่าง

จะเด็จ เชาวน์วิไล (2562 : 43 – 44) ซึ่งทำงานอยู่ในมูลนิธิเพื่อนหญิง และก่อตั้งมูลนิธิหญิงชายก้าวไกล มีความเห็นว่าสังคมชายเป็นใหญ่ทำให้ผู้ชายมีอภิสิทธิ์เหนือกว่าผู้หญิงตั้งแต่ในบ้าน เริ่มตั้งแต่ไม่ต้องรับภาระหน้าที่เกี่ยวกับงานบ้าน เพราะมองว่าลูกผู้ชายไม่จำเป็นต้องแตะต้องงานบ้านซึ่งไม่มีมูลค่า และเป็นสิ่งที่ผู้ชายไม่ควรทำ ปล่อยให้เป็นที่ของผู้หญิง อีกทั้งการได้รับการศึกษาผู้ชายจะได้รับการสนับสนุนส่งเสริมให้ได้เรียนหนังสือสูง ๆ ผู้หญิงต้องเสียสละให้ผู้ชายได้เรียน แม้ว่าผู้หญิงคนนั้นจะเรียนหนังสือได้ดีก็ตาม แต่ในทางกลับกันสังคมที่มีความคิดชายเป็นใหญ่ ก็ทำให้ผู้ชายต้องแบกรับศักดิ์ศรีลูกผู้ชายที่ครอบคลุมการมีภาวะผู้นำ การมีอำนาจ ต้องไม่แสดงความอ่อนแอ ต้องแข็งแรง แข็งแกร่ง โดยเฉพาะการแสดงอำนาจภายในบ้านและยึดติดกับการครอบครองบ้าน เป็นสมบัติส่วนตัวที่ต้องรับผิดชอบอย่างเต็มที่ จนกระทั่งคิดว่ามีอำนาจเหนือกว่าสมาชิกในบ้านทุกคน และนำไปสู่การใช้ความรุนแรงกับสมาชิกในครอบครัวเมื่อขาดสติ และความยับยั้งชั่งใจ ปัจจุบันนี้มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล ซึ่งก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2553 กำลังรณรงค์เพื่อปรับเปลี่ยนทัศนคติของชายเป็นใหญ่เพื่อลดการกระทำ ความรุนแรงในครอบครัว และการมีอคติทางเพศ อีกทั้งมีบริการให้คำปรึกษาแก่ผู้ชายและผู้หญิงเพื่อสื่อสารความเท่าเทียมให้เกิดขึ้นในสังคม

ขณะที่ อรสม สุทธิสาคร (2559 : 4 – 240) ระบุว่า สังคมชายเป็นใหญ่มาจากรากฐานความคิดที่ว่าผู้ชายคิดว่าตนเองมีอำนาจเหนือกว่าผู้หญิง เป็นเจ้าของชีวิตและสามารถทำอะไรก็ได้กับผู้หญิง แม้กระทั่งความรุนแรงต่าง ๆ ซึ่งกลายเป็นความสัมพันธ์เชิงอำนาจ เมื่อไม่มีการปรับเปลี่ยนและมีการส่งทอดเป็นรุ่น ๆ ก็ทำให้ความคิดชายเป็นใหญ่อกเงย และมีความเข้มแข็งยากต่อการแก้ไข จนแม้แต่ผู้หญิงเองก็ยอมรับความเชื่อที่ว่าผู้ชายมีสิทธิเหนือกว่าผู้หญิง ทำให้ผู้หญิงต้องทนอยู่ในสภาพ

การเป็นเบี้ยล่าง และเข้าใจผิดว่าการประคับประคองให้ครอบครัวคงสภาพการมีพ่อ แม่ ลูก คือความเป็นครอบครัวที่สมบูรณ์แบบ จนผู้หญิงสามารถอดทนได้ต่อสภาพการนอกใจ การผูกมัดเรื่องการทำหน้าที่ไม่ให้บกพร่องเมื่อมีเพศสัมพันธ์ หากมีสิ่งใดเกิดขึ้นที่เป็นปัญหา ผู้หญิงจะลงโทษว่าเป็นความผิดของตนเอง อีกทั้งครอบครัวไม่เคยสอนให้ลูกสาวรัก และเห็นคุณค่าของตนเอง แต่กลับสอนว่าความสุขของผู้หญิงอยู่ลำดับท้ายสุด นี่จึงเป็นจุดเริ่มต้นของความไม่เท่าเทียมและการเสียเปรียบของผู้หญิง โดยเฉพาะสังคมชนบท แม้มักจะเทิดทูนลูกชายมากกว่าลูกสาว บทบาทของแม่ในชนบทจึงมักเป็นฝ่ายจำยอม ยอมตกเป็นเบี้ยล่าง ความสัมพันธ์ระหว่างพ่อกับแม่จึงเป็นเชิงอำนาจ การทำร้ายแม่กลายเป็นเรื่องธรรมดาที่ทำให้ลูกเกิดความเคียดชัง และท้ายที่สุดก็เลียนแบบ

จากการศึกษาของ อรสม สุทธิสาคร ยังพบว่าสังคมชายเป็นใหญ่ทำให้ผู้ชายส่วนหนึ่งหลงเข้าใจผิดว่าตนเองมีอำนาจเหนือกว่าผู้หญิงทุกอย่าง จนสามารถกระทำคามรุนแรงกับผู้ที่เป็ภรรยาได้ และยังคงเกิดขึ้นได้กับครอบครัวทุกระดับการศึกษา รวมทั้งทุกชนชั้นและฐานะ ยิ่งอยู่ในสังคมชั้นสูง ก็ยิ่งเกิดเหตุการณ์ที่ลบล้างข้ออื่นมากกว่า การเปิดเผยความจริงก็ยากเสียกว่าเพราะเกรงว่าสถานะทางสังคมจะได้รับผลเสีย จึงต้องปิดบังซ่อนเร้น

อรสม สุทธิสาคร เพิ่มเติมว่า การทำร้ายด้วยวาจาถือเป็นจุดเริ่มต้นที่จะทำให้ความรุนแรงเพิ่มสูงขึ้นแล้วตามมาด้วยการทำร้ายร่างกาย การที่ผู้ชายคิดว่าผู้หญิงเป็นสมบัติส่วนตัวของตน ทำให้การกระทำหลายอย่างที่ขัดต่อศีลธรรม และคุณธรรมบังเกิดขึ้นอย่างคาดไม่ถึง อย่างเช่น กรณีให้ภรรยามีเพศสัมพันธ์กับชายอื่น นำภรรยาไปเร่ขายตัว ภรรยากลายเป็นเหยื่อทางเพศของสามีกับชายอื่น อรสม สุทธิสาคร ชี้ให้เห็นอีกว่าปัจจัยที่ทำให้ชายเป็นใหญ่มาจากวิธีการเลี้ยงดูที่ไม่เหมาะสมด้วยการให้ระบบความคิดที่ผู้ชายมีอำนาจเหนือกว่าผู้หญิงทั้งร่างกายและจิตใจแล้ว พฤติกรรมการเสพยาเสพติด และการดื่มสุรา เป็นปัจจัยที่ส่งเสริมให้ผู้ชายลุแก่อำนาจ ขาดความยับยั้งชั่งใจ ก่อความรุนแรงให้แก่ผู้หญิงได้ การกักขังหน่วงเหนี่ยวและการไม่ให้อิสรภาพกับผู้หญิง กะเกณฑ์และควบคุมให้ผู้หญิงทำตามที่ผู้ชายกำหนดให้เท่านั้น ก็จัดเป็นความรุนแรงที่แอบแฝง จนทำให้ผู้หญิงรู้สึกสูญเสียความเป็นตัวของตัวเอง ผู้ชายหลายคนจึงแสดงออกถึงความมีอำนาจ นอกจากจะแฝงเร้นภายใต้ความเชื่อวัฒนธรรมชายเป็นใหญ่แบบฝังรากลึกแล้ว ยังแสดงถึงการเจ็บป่วยทางจิตของผู้ชายอีกด้วย นอกจากนี้ความรุนแรงในครอบครัวจึงไม่ได้สะท้อนให้เห็นเพียงการนอกใจ การล่วงละเมิดทางเพศ หรือแสดงความไม่รับผิดชอบครอบครัวของผู้ชายเท่านั้น แต่ยังส่งผลความรุนแรงที่ทำให้ผู้หญิงต้องพิการ และเสียชีวิตจากอำนาจการกระทำที่มองว่าผู้หญิงเป็นสิ่งรองรับอารมณ์ และผู้หญิงหลายรายต้องตัดสินใจสู้ และเป็นฝ่ายทำร้ายผู้ชายเสียเองจนต้องตกเป็นจำเลย และถูกตัดสินจำคุกและท้ายที่สุดผลกระทบที่ตกไปสู่ลูก ทำให้ลูกมีบาดแผลในใจ กลายเป็นเด็กมีปัญหา บางรายลูกมีอาการเบี่ยงเบนทางเพศ กลายเป็นคนที่หวาดระแวงไม่ไว้วางใจ

หนทางของการแก้ไขนอกจากจะให้การศึกษและพัฒนาผู้หญิงในทุก ๆ ด้าน ให้ผู้หญิงรู้จักคุณค่าที่แท้จริงของตนเองและการรู้จักปกป้องตนเอง เพื่อที่ว่าความเหลื่อมล้ำจะน้อยลง ส่งผลให้ความรุนแรงลดน้อยลงตามไปด้วย

ชานันท์ ยอดหงส์ (2564 : 69 – 73) ชี้ว่า สังคมชายเป็นใหญ่เป็นปัญหาทางโครงสร้างของสังคมโดยมีครอบครัวและสถาบันทางสังคมอื่นล้วนร่วมกันสร้าง และหล่อหลอมให้ผู้ชายมีอิทธิพลและอำนาจเหนือกว่าเพศหญิง ผู้หญิงจึงต้องตกมาในมายาคติที่ว่า เป็นเพียงแม่และเมีย เป็นเสียงเงียบที่ไม่มีใครได้ยิน เป็นแม่บ้านที่ต้องทำทุกอย่างเพราะเป็นหน้าที่ ผู้หญิงจึงกลายเป็นเบี้ยล่าง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สมสรค์ อธิเวสส์ (2557 : 1 – 16) ศึกษาเรื่องการคุกคามทางเพศบนสังคมเครือข่าย ซึ่งสรุปว่าการคุกคามทางเพศบนสังคมเครือข่ายเป็นสิ่งที่ง่ายต่อการกระทำความผิดและยากที่จะติดตามหาร่องรอยเพื่อยืนยันตัวบุคคลผู้กระทำความผิดได้ จึงทำให้เกิดการกระทำความผิดซ้ำยังผู้เสียหายได้อย่างต่อเนื่อง ก่อให้เกิดพฤติกรรมเลียนแบบและกลายเป็นปัญหาในสังคมอินเทอร์เน็ตได้ อีกทั้งยังยากที่จะเอาผิดทางด้านกฎหมายซึ่งขาดความชัดเจน

มุกดา จินตนาวัฒน์ (2555 : 1 – 124) ศึกษาเรื่องการคุกคามทางเพศในสถานที่ทำงาน : กรณีศึกษากลุ่มนักศึกษาฝึกงานของธุรกิจโรงแรมในกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาฝึกงานในธุรกิจโรงแรมมีความถี่ในการถูกคุกคามทางเพศโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้อาจจะได้รับการปฐมนิเทศในเรื่องกฎระเบียบ การวางตัวที่เหมาะสมก่อนเข้ารับการศึกษาฝึกงาน อีกทั้งยังได้รับการมอบหมายให้ทำงานตามลำพังทำให้มีความถี่ในการถูกคุกคามทางเพศขึ้นอยู่กับหน้าตา บุคลิกลักษณะที่จะทำให้มีความถี่ในการถูกคุกคามทางเพศแตกต่างกันไป

นพวรรณ ปราบกวางค์ (2559 : 5 – 105) ศึกษาเรื่องทัศนคติของนักศึกษาต่อการคุกคามทางเพศในสถานศึกษา พบว่า นักศึกษามีทัศนคติโดยรวมต่อการคุกคามทางเพศในสถานศึกษาทั้งในแง่ของผลกระทบจากการคุกคามทางเพศมากที่สุด รองลงมาคือทัศนคติด้านความคิดเห็นทั่วไปต่อการคุกคามทางเพศ และสุดท้ายคือด้านปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการคุกคามทางเพศ ทั้งนี้มีข้อเสนอแนะให้สถานศึกษาต้องส่งเสริมความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคุกคามทางเพศให้แก่นักศึกษาได้รับรู้ มีการจัดกิจกรรมนอกหลักสูตรเกี่ยวกับการคุกคามทางเพศ จัดให้มีกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียน ปรับทัศนคติให้นักศึกษาได้เข้าใจว่าการแต่งกายหรือคำพูดของเหยื่อไม่ได้เป็นปัจจัยส่งผลการคุกคามทางเพศ สถานศึกษาควรจัดสภาพแวดล้อมไม่ให้เกิดปัจจัยเสี่ยง ให้ทุกคนช่วยกันเป็นหูเป็นตา ครอบครัวและสถานศึกษาควรร่วมกันปลูกฝังค่านิยมเรื่องความเท่าเทียมทางเพศ และสถานศึกษาควรมีหน่วยงานกลางคอยรับเรื่องราวร้องทุกข์ เป็นที่ปรึกษา และเป็นช่องทางการรายงานปัญหา

รัชฎาภรณ์ ศรีรักษา (2557 : 1 – 120) ศึกษาเรื่องวาทกรรมการคุกคามทางเพศในชีวิตประจำวัน : การศึกษาวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์ พบว่า การใช้ภาษาของผู้คุกคามทางเพศเป็นการแสดงอำนาจหรือแสดงการครอบงำผู้ถูกคุกคามทางเพศเสมือนเป็นวัตถุ สิ่งของ อาหาร หรือสัตว์ เพื่อสื่อถึงเรื่องเพศและการมีเพศสัมพันธ์ ส่วนการโต้ตอบของผู้ถูกคุกคามทางเพศมีความแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับพฤติกรรมการคุกคามทางเพศที่เกิดขึ้น

ชนะชัย อี๊ดทรัพย์ (2561 : 1 – 492) ศึกษาเรื่องมาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการคุกคามทางเพศต่อนิสิต นักศึกษาในสถาบันการศึกษา พบว่าเหตุการณ์คุกคามทางเพศต่อนิสิต นักศึกษา มักมีอยู่ประจำ และยังทำให้มีผลกระทบต่อร่างกาย จิตใจ สังคม และการศึกษาเล่าเรียนจากการกระทำของอาจารย์ บุคลากรทาง การศึกษา นิสิต นักศึกษา และบุคคลภายนอกที่เข้ามา

ความสัมพันธ์ โดยที่กฎหมายยังไม่ครอบคลุมถึงปัญหาต่าง ๆ อย่างเพียงพอ และยังขาดความเหมาะสมต่อลักษณะการกระทำอีกด้วย ดังนั้น มาตรการทางกฎหมายจะต้องได้มีความชัดเจนต่อการกำหนดบทนิยาม รูปแบบ พฤติกรรม คณะกรรมการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้จะต้องครอบคลุมประเด็นปัญหาประการต่าง ๆ ในประเทศไทยให้มีความชัดเจนไปด้วยกัน

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การถูกคุกคามทางเพศและการถูกล่วงละเมิดทางเพศของผู้หญิงในนวนิยายภายใต้สังคมนที่เปลี่ยนแปลง เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพโดยดำเนินการวิจัยเอกสาร ในที่นี้คือหนังสือนวนิยายทั้งนวนิยายไทยและนวนิยายแปลที่ได้รับการจัดพิมพ์ใน พ.ศ. 2561 และ พ.ศ. 2562 ทั้งนี้การวิจัยเอกสารจะดำเนินการวิเคราะห์เนื้อหาของนวนิยาย ผู้วิจัยจึงขอเสนอขั้นตอนการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. แหล่งข้อมูล
2. วิธีการดำเนินการวิจัย
3. ขั้นตอนการวิจัย

1. แหล่งข้อมูล

ผู้วิจัยจะศึกษาวิเคราะห์หนังสือนวนิยายใน พ.ศ. 2561 และ พ.ศ. 2562 โดยมุ่งประเด็นไปที่การถูกคุกคามทางเพศ และการถูกล่วงละเมิดทางเพศในประเด็นดังต่อไปนี้

- 1.1 เบื้องหลังที่นำไปสู่การถูกคุกคามทางเพศและการถูกล่วงละเมิดทางเพศของผู้หญิงในนวนิยายภายใต้สังคมนที่เปลี่ยนแปลง
- 1.2 ชั้นเชิงการเอาตัวรอดจากการถูกคุกคามทางเพศและการถูกล่วงละเมิดทางเพศ และผลที่เกิดขึ้นของผู้หญิงในนวนิยายภายใต้สังคมนที่เปลี่ยนแปลง
- 1.3 ผลกระทบและการแก้ไขปัญหาจากการถูกคุกคามทางเพศ และการถูกล่วงละเมิดทางเพศของผู้หญิงในนวนิยายภายใต้สังคมนที่เปลี่ยนแปลง

2. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพจากการวิจัยเอกสาร คือ หนังสือนวนิยายในปี พ.ศ. 2561 และ พ.ศ. 2562 จำนวน 17 เล่ม โดยมีขั้นตอนการดำเนินงาน ดังนี้

2.1 ศึกษาทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย ด้วยการเชื่อมโยงแนวคิดสำคัญ ได้แก่ แนวคิดการคุกคามและการล่วงละเมิดทางเพศ แนวคิดสังคมนชายเป็นใหญ่ แนวคิดสตรีนิยม และทฤษฎีจิตวิเคราะห์ รวมทั้งงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการถูกคุกคามและถูกล่วงละเมิดทางเพศ เพื่อเพิ่มเติมความน่าเชื่อถือทางวิชาการ

2.2 ศึกษานวนิยายที่จัดพิมพ์ในปี พ.ศ. 2561 และ พ.ศ. 2562 ที่สะท้อนภาพการถูกคุกคามทางเพศ และการถูกล่วงละเมิดทางเพศของผู้หญิงซึ่งอาจจะเป็นตัวละครหลัก หรือตัวละครรองก็ได้เพื่อให้ครอบคลุมกับประเด็นของการวิจัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.2.1 พ.ศ. 2561 มีจำนวนนวนิยาย 5 เรื่องที่สอดคล้องและครอบคลุมกับวัตถุประสงค์ การวิจัย โดยได้ผลงานที่มีความชัดเจนและโดดเด่นที่สุด ได้แก่

- ลิงพาดกลอน ของปรารถน์
- เด็กสาว ของมินะโตะ คนะอะเอะ แปลโดย กนกวรรณ เกตุชัยมาศ
- ผมใช้ความจำจับฆาตกร ของ David Baldacci แปลโดย สรศักดิ์ สุขงกช
- ตายในหน้าเธอ ของ Karin Slaughter แปลโดย สายพิณ เลิศเพียรเชาวน์
- สายเลือดซ่อนเลือด ของ J.D. Robb แปลโดย กานต์ศิริ โรจนสุวรรณ

2.2.2 พ.ศ. 2561 มีจำนวนนวนิยาย 12 เรื่อง ที่สอดคล้องและครอบคลุมกับวัตถุประสงค์การวิจัย โดยได้ผลงานที่มีความชัดเจน และโดดเด่นที่สุด ได้แก่

- วัยเสบสาแหกรขาด 2 ของ ณัฐยา ศิรกรวิไล
- ศพไม่บริบูรณ์ ของ Karin Slaughter แปลโดย สายพิณ เลิศเพียรเชาวน์
- ความลับในบ้านโลแลค ของ คิมจองยอง แปลโดย วิทิตา จันทร์พันธ์
- คิมจียอง เกิดปี 82 ของ Cho Nam-joo แปลโดย ตรองสิริ ทองคำใส
- สวนสนุกแห่งการลงทัณฑ์ รักในฝันของผางซ็อนฮี ของ หลินอ้อฮาน แปลโดย อารยา เทพสถิตศิลป์ และเขมณัฐ ทรัพย์เกษมชัย
- ช่างสักแห่งเอิร์ชวิทซ์ ของ Heather Morris แปลโดย โสภณา เขาวีวัฒน์กุล
- ปมเลือดไม่เจียบ ของ Alex Michaelides แปลโดย วรินทร์ วารีนุกูล
- ถือศีลฆ่า ของ Tess Gerritsen แปลโดย อาสยา ฐกัตกุล
- เหมันตคาม ของ Yasunari Kawabata แปลโดย แดนอรัญญา แสงทอง
- หัวใจปรุต์สัจฉิกฆาต ของ ฮิงาชิโนะ เคโงะ แปลโดย ทินภาส พาหะนิชย์
- ปิดประตูตาย ของ B.A. Paris แปลโดย มานิตา สุวรรณวงศ์พร

2.3 เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบโครงสร้างการวิเคราะห์เนื้อหานวนิยายประกอบด้วย

2.3.1 ข้อมูลการวิเคราะห์เบื้องต้นที่นำไปสู่การถูกคุกคามทางเพศ และการถูกล่วงละเมิดทางเพศของผู้หญิงในนวนิยายภายใต้สังคมที่เปลี่ยนแปลง โดยศึกษาสาเหตุที่นำไปสู่การถูกคุกคามทางเพศและการถูกล่วงละเมิดทางเพศของตัวละครหญิง ใครเป็นผู้คุกคามทางเพศ และล่วงละเมิดทางเพศ สถานที่เป็นที่ใด เวลาที่เกิดเหตุเป็นเวลาใด

2.3.2 ข้อมูลการวิเคราะห์ขั้นเชิงการเอาตัวรอดจากการถูกคุกคามทางเพศ และการถูกล่วงละเมิดทางเพศและผลที่เกิดขึ้นของผู้หญิงในนวนิยายภายใต้สังคมที่เปลี่ยนแปลง โดยศึกษาวิธีการเอาตัวรอดออกจากเหตุการณ์การถูกคุกคามทางเพศ และการถูกล่วงละเมิดทางเพศของตัวละครหญิง ผลที่เกิดขึ้นภายหลังจากการเอาตัวรอดจากการถูกคุกคามทางเพศ และการถูกล่วงละเมิดทางเพศเป็นอย่างไร

2.3.3 ข้อมูลการวิเคราะห์ผลกระทบ และการแก้ไขปัญหาจากการถูกคุกคามทางเพศ และการถูกล่วงละเมิดทางเพศของผู้หญิงในนวนิยายภายใต้สังคมที่เปลี่ยนแปลง โดยศึกษาผลกระทบจากการถูกคุกคามทางเพศ และการถูกล่วงละเมิดทางเพศว่าเป็นอย่างไร การแก้ไขปัญหาภายหลังจากการถูกคุกคามทางเพศ และการถูกล่วงละเมิดทางเพศของตัวละครหญิงใช้วิธีการแก้ปัญหาอย่างไร

2.4 วิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยสร้างแบบโครงสร้างของการวิเคราะห์เนื้อหา โดยมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือในการวิจัย ดังนี้

2.4.1 ศึกษาข้อมูลการวิจัยเอกสารจากเอกสารตำราที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อเป็นพื้นฐานการสร้างแบบวิเคราะห์เนื้อหาจนวนิยายโดยศึกษาข้อมูลการวิจัยเชิงคุณภาพจากหนังสือวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพของ ชาย โพธิสิตา (2552 : 1 – 433) การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพของ สุภางค์ จันทวานิช (2544 : 1 – 174) การวิจัยเชิงคุณภาพของ นิศา ชูโต (2551 : 1 – 271) และวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพของสุภางค์ จันทวานิช (2554 : 1 – 231)

2.4.2 กำหนดกรอบแนวคิดจากการศึกษาแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยต่าง ๆ แล้วนำมาวิเคราะห์แยกเป็นประเด็นตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย และขอบเขตของการวิจัย

2.4.3 กำหนดโครงสร้างของแบบโครงสร้างการวิเคราะห์เนื้อหาตามกรอบแนวคิดวัตถุประสงค์ของการวิจัย และขอบเขตของการวิจัย

2.4.4 นำแบบร่างโครงสร้างการวิเคราะห์เนื้อหาให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ตรวจสอบแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

2.4.5 นำแบบโครงสร้างการวิเคราะห์เนื้อหาที่แก้ไขแล้วไปเก็บข้อมูลการวิจัยจากนวนิยายที่คัดสรร

2.5 การตรวจสอบเครื่องมือ เมื่อสร้างแบบโครงสร้างการวิเคราะห์เนื้อหาเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ได้รับการรับรองและมีความน่าเชื่อถือ จะใช้การขยายเวลาเพื่อวิเคราะห์เนื้อหาจนวนิยายให้ครอบคลุมรายละเอียด เพื่อวิเคราะห์ประเด็นหลัก ๆ ที่เกี่ยวกับตัวละครตามวัตถุประสงค์และขอบเขตการวิจัย จากนั้นผู้วิจัยจะทบทวนความถูกต้องของข้อมูล และนำเสนอผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเพื่อป้องกันอคติและความเอนเอียงของผู้วิจัย

3. ขั้นตอนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

3.1 รวบรวมนวนิยายจากหนังสือที่ตีพิมพ์เป็นเล่มในปี พ.ศ. 2561 และ พ.ศ. 2562

3.2 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการถูกคุกคามทางเพศ และการถูกล่วงละเมิดทางเพศ ของผู้หญิงในนวนิยายและสภาพเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน ข่าวดังกล่าว การถูกคุกคาม และการถูกล่วงละเมิดทางเพศ และครอบคลุมถึงนิยสารที่มีประเด็นดังกล่าว

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.1 จัดทำหนังสือจากคณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัยและผู้เชี่ยวชาญประเมินงานวิจัย

3.3.2 วิเคราะห์เนื้อหาจากนวนิยายจำนวน 17 เล่ม ที่สอดคล้องตามวัตถุประสงค์ และขอบเขตการวิจัย

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล โดยนำข้อมูลจากการวิเคราะห์เนื้อหานวนิยายมาจัดรวบรวมให้เป็นหมวดหมู่ และจัดทำเป็นระบบแบบแผนตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

3.5 การนำเสนอข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ เมื่อผู้วิจัยได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแล้วจะนำเสนอข้อมูลในรูปแบบพรรณนาวิเคราะห์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์นวนิยายไทยและนวนิยายแปล พ.ศ. 2561 – พ.ศ. 2562 จำนวน 17 เล่ม ได้แก่ ลิงพาดกลอน เด็กสาว ผมใช้ความจำจับฆาตกร ตายในหน้าเธอ สายเลือดซ่อนเลือด ้วย แสบสาแหรกขาด 2 ศพไม่ปริบูรณ์ ความลับในบ้านโลแลค มีอะไรในสวนหลังบ้าน คิมจียองเกิดปี 82 สวนสนุกแห่งการลงทัณฑ์ รักในฝันของฝางซ็อนฮี ช่างสักแห่งเอาชีวิตรัก ปมเลือดไม่เจียบ ถือศีลฆ่าหมันตคาม หัวใจรุตัสจัดฉากฆาต และปิดประตูตาย นวนิยายจำนวน 17 เรื่องนี้มีเรื่องราวความเป็นมาเกี่ยวกับการถูกคุกคามทางเพศ และการถูกล่วงละเมิดทางเพศของตัวละครหญิง ดังนี้

1. ลิงพาดกลอน

ลิงพาดกลอน ผลงานของปราบต์ มีเรื่องราวกล่าวถึงการคุกคามทางเพศที่มาจาก การค้ามนุษย์ชนกลุ่มน้อย ซึ่งในที่นี้มีตัวละครชื่อ จันอับ ซึ่งถูกล่อลวงจากคนคุ้นเคยใกล้ชิดเพื่อให้มาทำงานดี ๆ ทำภายหลังจากที่จันอับหนีตามชายคนรัก การได้งานดี ๆ ทำให้กลายเป็นการเข้าสู่วงจรการค้ากาม จันอับถูกทำร้ายร่างกาย และถูกบังคับให้ค้ากามตลอดวันตลอดคืนจนครั้งหนึ่งคิดหนีท้ายที่สุดก็ถูกทำร้ายร่างกายอย่างรุนแรง ชีวิตจึงต้องยอมจำนนต่อการตกเป็นโสเภณีหาเงินชำระหนี้เพื่อหาทางปลดปล่อยตนเองเป็นอิสระ เมื่อคิดหวนกลับไปหาชายคนรักปรากฏว่าเขาได้แต่งงานแล้ว และรู้สึกอายเกินกว่าจะกลับไปหาพ่อแม่ หลังจากนั้นกลับพบว่าเธอติดเชื้อเอชไอวี จันอับจึงตัดสินใจทำงานในคาราโอเกะเพื่อดำเนินชีวิตต่อไป ส่วนเบญญาได้ลักลอบเข้ามาประเทศไทยทางเรือ และในขณะที่อยู่บนเรือเบญญาถูกลวนลามและล่วงละเมิดทางเพศจนแท้งลูก เมื่อสามีเข้ามาช่วยก็ถูกผู้คุมบนเรือฆ่าและนำศพทิ้งทะเล เบญญาเสียใจมากกระโจนลงไปในทะเลเพื่อฆ่าตัวตาย แต่น้ำทะเลก็ซัดพาและได้รับการช่วยเหลือจากตำรวจนายหนึ่งที่อยู่ในกลุ่มค้ามนุษย์ด้วย ชีวิตของเบญญาได้รับการโน้มน้าวให้ศรัทธากับพระเจ้าและได้รับการฝึกฝนให้รู้วิธีการสังหารกลุ่มเป้าหมาย ชีวิตของเบญญาจึงหักเหไปสู่เส้นทางนักฆ่าโดยมีแรงจูงใจจากความแค้นฝังใจ

2. เด็กสาว

เด็กสาว ผลงานของมินะโตะ คะนะอะะ แปลโดย กนกวรรณ เกตุชัยมาศ เป็นเรื่องราวของการแสวงหาว่าถูกคุกคามทางเพศเพื่อต้องการค่าทำขวัญของเด็กสาว ซึ่งจะเป็นการนำไปสู่ความเลวร้ายที่ผู้ชายถูกระงับกลับ นับเป็นการย้อนรอยของการสร้างบนเรือนที่ควรค่าแก่การหลาบจำของผู้ชาย แต่บังเอิญว่าผู้ชายบางคนที่ไม่ซื่อกลับต้องประสบกับการสูญเสียชีวิตครอบครัวและชีวิตหน้าที่การงานทั้ง ๆ ที่ตนเองไม่ได้มีลักษณะนิสัยที่จะไปคุกคามทางเพศ เรื่องราวพั่วพันอยู่กับเด็กสาวสามคน คือ อตสึโกะ ยูกิ และซาโอริ ทั้งสามคนเป็นเพื่อนกัน อตสึโกะ เคยไปทำงานอาสาสมัครที่บ้านพักคนชรา และได้รู้จักกับผู้ชายคนหนึ่งซึ่งเก็บตัวเงียบ ๆ ไม่ค่อยชอบสูงส่งกับเธอเนื่องจากชีวิตของเขาต้องล่มสลายเมื่อครั้งหนึ่งถูกนักเรียนสาวแสร้งโวยวายว่าถูกเขาลวนลามจนมีผลกระทบทำให้ชายคนนั้นต้องออกงาน เลิกรักกับภรรยา และสร้างบาดแผลในใจให้กับผู้ชาย เมื่อ

จำยอมต้องเจรจายอมความจ่ายค่าทำขวัญ ชีวิตของเขาจึงเริ่มต้นใหม่กับการทำงานในบ้านพักคนชรา ไม่ว่าอิตาลีโกะจะพยายามประทุติตนสนิทสนมด้วย แต่ในที่สุดด้วยความจริงใจของอิตาลีโกะ ผู้ชายคนนั้นจึงมีไมตรีด้วย ขณะที่ยูกิ เมื่อครั้งจะไปสืบความจริงถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับเรื่องของผู้ชายคนดังกล่าวเพื่อจะให้เขามาเยี่ยมเยียนลูกชายที่รอพบเขาเป็นครั้งสุดท้ายก่อนจะเสียชีวิต ยูกิได้พบกับพ่อของซาโอริ และรู้ว่าเขารู้เรื่องราวของผู้ชายคนนี้ดีจึงต้องการจะสืบหาข้อเท็จจริง แต่ปรากฏว่าพ่อของซาโอริซึ่งมีความคับแค้นกับพฤติกรรมของซาโอริลูกสาว ได้โอกาสที่จะระบายความรู้สึกลงใจหาทางกลับแกล้งยูกิด้วยการคุกคามทางเพศทั้งวาจา และการกระทำ บังเอิญว่าเพื่อนชายของยูกิได้ใช้กล้องถ่ายวิดีโอเก็บภาพและเสียงที่พ่อของซาโอริออกคำสั่งและทำท่าทางจะเลิกขายกระโปรงของยูกิเก็บไว้ สิ่งนี้จึงกลายเป็นหลักฐานสำคัญสำหรับการข่มขู่กลับ ส่วนซาโอริเองก็คือนักเรียนสาวคนหนึ่งที่แสวงไวยวายว่าตนเองถูกลวนลามทางเพศจนได้ค่าทำขวัญ กลับต้องพบกับเหตุการณ์แบบนี้ที่ตนเองเคยทำจากการสั่งสอนของเพื่อนสาว อิตาลีโกะ และยูกิ ซาโอริจึงรู้ซึ่งถึงการกระทำที่เลวร้ายของตนเองโดยไม่อาจเอ่ยคำพูดใด ๆ ออกมา

3. ผมใช้ความจำจับฆาตกร

ผมใช้ความจำจับฆาตกร ผลงานของ David Baldacci แปลโดย สรศักดิ์ สุขภกข เป็นเรื่องราวของเอมอส เด็คเคอร์ นายตำรวจที่ประสบอุบัติเหตุขณะแข่งกีฬาอเมริกันฟุตบอลจนสมองกระทบกระเทือน แต่ภายหลังจากการรักษาเขาก็กลับพบว่าตนเองมีความจำที่แม่นยำอย่างเยี่ยมยอด เอมอส เด็คเคอร์ ต้องสูญเสียครอบครัวที่ประกอบด้วยภรรยาและบุตรสาวถูกสังหารอย่างโหดเหี้ยมโดยไม่สามารถจับผู้ร้ายได้ พยายามสืบค้นว่ามีสาเหตุมาจากอะไร แต่พอระยะเวลาผ่านไปก็มีผู้มาสารภาพว่าตนเองเป็นผู้ลงมือฆ่า ซึ่งชายคนนั้นมีชื่อว่า ลีโอโพลด์ จนกระทั่งหลังจากนั้นก็มีการฆาตกรรมในโรงเรียนแห่งหนึ่งจนมีผู้เสียชีวิตหลายคนโดยที่ไม่สามารถจับตัวฆาตกรได้เช่นกัน แต่จากการติดตามของเอมอส เด็คเคอร์ กลับพบว่าฆาตกรรู้จักกับเขามาก่อน และยังเป็นการตอกย้ำว่าฆาตกรที่ฆ่าภรรยาและลูกสาวของเขาไม่น่าจะเป็นลีโอโพลด์ ในที่สุดเอมอส เด็คเคอร์ก็รู้ว่าฆาตกรตัวจริงเคยเป็นผู้ป่วยที่รักษาตัวอยู่ในโรงพยาบาลเดียวกันกับเขามาก่อนเมื่อช่วงที่เขาบาดเจ็บจากการแข่งอเมริกันฟุตบอล ฆาตกรตัวจริงรายนี้เป็นผู้มีลักษณะกำกวมทางเพศ เรียกได้ว่าเป็นกะเทยแท้ แต่สามารถเลือกได้ว่าจะจะเป็นเพศใดซึ่งตั้งแต่เล็กจนโตมาเธอได้เลือกเป็นผู้หญิงมีชื่อว่า เบลินดา และสามารถสลักร่างกลับมาเป็นผู้ชายในชื่อว่า บิลลี ก็ได้ ภูมิหลังของเบลินดา หรือบิลลี ที่มีความแค้นฝังใจนี้มาจากสาเหตุที่เธอถูกล่วงละเมิดทางเพศจากตำรวจและกลุ่มนักกีฬาอเมริกันฟุตบอลที่รังเกียจเตี้ยแคระ และต้องการจะสั่งสอนให้เธอรู้สำนึกถึงการเกิดมาผิดเพศ เบลินดาถูกกระทำทารุณแรงทางเพศอย่างรุนแรงจนอาการสาหัส เธอถูกส่งเข้ารับรักษาตัวและชั่วระยะเวลาไม่นานนักเธอก็ถูกทิ้งไว้อย่างเดียวดาย เพราะพ่อแม่ของเธอย้ายบ้านไปในที่ใหม่โดยได้รับเงินค่าทำขวัญเพื่อให้คดีสิ้นสุด จากการจัดการของพ่อนายตำรวจรายนั้น เบลินดาค่อย ๆ สั่งสมความเจ็บแค้นและวางแผนฆ่าบุคคลต่าง ๆ ที่ทำลายชีวิตของเธอรวมทั้งจัดการฆ่าพ่อแม่ของตนเองด้วยที่ปล่อยให้เธอเผชิญกับโชคชะตาตามลำพัง รวมทั้งครอบครัวของเอมอส เด็คเคอร์ และชีวิตของเอมอส เด็คเคอร์ที่เป็นทั้งตำรวจและนักกีฬาอเมริกันฟุตบอล ซึ่งความน่าจะเป็นที่ทำให้เบลินดาเลือกที่จะสังหารเอมอส เด็คเคอร์ด้วยนั้นเป็นเพราะเขาและเธอเป็นผู้ป่วยที่อยู่ในโรงพยาบาลเดียวกัน เขาเป็นตำรวจที่อยู่ในวงการเดียวกันกับ

ผู้ที่ลงมือฆ่าคนกระทำฆ่าเรา และยังคงเป็นนักกีฬาอเมริกันฟุตบอล ซึ่งกลุ่มที่ร่วมฆ่าคนเบลลินดาตอนนั้นก็เป็นพวกนักกีฬาอเมริกันฟุตบอลเช่นเดียวกัน การฆ่าของเบลลินดาที่มีผู้ร่วมรู้เห็นเป็นใจนั้นคือ ลีโอ โพลด์ ก่อนที่จะถึงวาระสุดท้ายของชีวิต เบลลินดาได้ร่วมมือกับลีโอ โพลด์กำหนดนัดหมายเพื่อพบเจอกับเอมอส เด็คเคอร์ เพื่อต้องการสังหารเป็นรายสุดท้าย แต่เบลลินดาและลีโอ โพลด์เปลี่ยนแปลงก่อน เอมอส เด็คเคอร์ รอดชีวิตจากเหตุการณ์ดังกล่าว จึงเป็นการปิดฉากชีวิตของเบลลินดา ผู้ที่มีภาวะเพศกำกวมที่น่าสงสาร และพยายามหลีกเลี่ยงหนีสภาพความเป็นหญิงที่ตนเองรู้สึกหวาดหวั่นแล้วปรับสภาพให้เป็นชาย ซึ่งนั่นเป็นเพราะอำนาจของชายเป็นใหญ่ยังคงปกคลุมและครอบครองไปทั่วทุกสังคม

4. ตายในหน้าเธอ

ตายในหน้าเธอ ผลงานของ Karin Slaughter แปลโดย สายพิณ เลิศเพียรเชาวน์ เป็นเรื่องราวการฆาตกรรมภายในบ้านของพอล กับอบิเกล ซึ่งการฆาตกรรมนี้สร้างความเข้าใจผิดแก่อบิเกลที่คิดว่าศพที่เห็นเป็นเอ็มมาบุตรสาว จนทำให้อบิเกลซึ่งเข้ามาในบ้านเป็นคนแรกเข้าต่อสู้กับชายแปลกหน้าที่เธอคิดว่าเขาคือคนร้าย แต่แท้ที่จริงหญิงสาวที่ตาย คือเพื่อนของเอ็มมา ในขณะที่ชายแปลกหน้านั้นคือ แอดัมคนรักของเอ็มมา ซึ่งถูกอบิเกลฆ่าตายในวันเกิดเหตุเพราะหลงเข้าใจผิดคิดว่าเขาคือฆาตกร ในขณะเดียวกันผู้ที่ลักพาตัวเอ็มมาไปคือวอร์เรน ผู้ที่ชอบแอบเฝ้าดูเธอด้วยความหลงรัก และพยายามที่จะนำพาเอ็มมาหนีให้พ้นการคุกคามทางเพศของอีแวน เบอร์นาร์ด ครูของเขาคือมีพระคุณด้านการสอนอ่านเขียน เนื่องจากวอร์เรน มีความบกพร่องด้านนี้ อีแวน เบอร์นาร์ด ผู้นี้มีพฤติกรรมวิปริตทางเพศและชอบมีพฤติกรรมทางเพศกับเด็กสาว เขาก่อคดีกับเด็กสาวจำนวนมาก และหนึ่งในนั้นก็คือแมรี ซึ่งยอมให้อีแวนล่วงละเมิดทางเพศและยอมทุกอย่างแม้กระทั่งการถูกทำร้ายร่างกายอย่างแสนสาหัส เหตุการณ์ที่เอ็มมาถูกลักพาตัวได้รับการช่วยเหลือจากวิลล์ นายตำรวจที่มีความสามารถในการสืบสวนและติดตามคนร้าย วอร์เรนถูกจับได้และตัดสินใจฆ่าตัวตายในขณะที่อีแวน ครูที่มีพฤติกรรมชอบคุกคามทางเพศถูกจับกุมคุมขัง เอ็มมาเข้าพักรักษาตัวและรักษาอาการทางจิตที่เกิดจากการลักพาตัวและถูกคุมขังจนสภาพค่อย ๆ ดีขึ้น โดยมีพ่อและแม่คือพอลและอบิเกลคอยดูแลอย่างใกล้ชิด

5. สายเลือดซ่อนเลือด

สายเลือดซ่อนเลือด ผลงานของ J.D. Robb แปลโดย กานต์สิริ โรจนสุวรรณ เป็นเรื่องราวของแดร์ริน หรือ เดนนิส พลิบบัตัน ชายหนุ่มผู้ที่มาจากการเลี้ยงดูของพ่อที่พยายามสร้างเรื่องราวให้ลูกชายได้รับรู้ว่าแม่ถูกตั้งข้อหาฆาตกรรมในครอบครัว และถูกกระทำทารุณทางเพศจนถึงแก่ชีวิต ความจริงแล้วพ่อของแดร์รินเป็นนักต้มตุ๋นหลอกลวง และหลอกใช้แม่ของแดร์รินให้เป็นเหยื่อรับผิด และชี้ช่องทางให้เห็นว่าตำรวจมีส่วนเกี่ยวข้อง เมื่อแดร์รินเติบโตขึ้นจึงมีลักษณะนิสัยที่ถอดแบบพฤติกรรมความเป็นนักต้มตุ๋นและรู้จักวิธีการเปลี่ยนแปลงโฉมหน้า เขามักจะรอคอยจังหวะและโอกาสในการล่าเหยื่อซึ่งเหยื่อรายสำคัญ คือ ดิน่า ลูกสาวนายตำรวจ เขาได้กระทำความรุนแรงทางเพศกับเธอและฆ่าเธอจนเสียชีวิตด้วยวิธีวิปริตที่คนจิตปกติไม่ทำกัน นอกจากนี้เขายังได้ก่อคดีในลักษณะเดียวกันอีก จนท้ายที่สุดตำรวจก็สามารถจับกุมเขาได้ เช่นเดียวกับแวนซ์พ่อของเขาคือถูกจับกุมในข้อหาสมรู้ร่วมคิด คดีของดิน่าจึงได้รับการสะสางจนเสร็จสิ้นกระบวนความ

6. วัยแสบสาแหกรขาด 2

วัยแสบสาแหกรขาด 2 ผลงานของ ณีฐิยา ศิริกรวิไล มีเรื่องราวกล่าวถึงไออุ่นที่มีปัญหาทะเลาะกับพ่อที่ไออุ่นมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ด้วยความไม่เข้าใจกัน พ่อลูกแก่โทษศบหน้าไออุ่นจนทำให้ไออุ่นรู้สึกเสียใจจนหนีออกจากบ้าน ในระหว่างนั้นไออุ่นนึกแต่จะระบายความรู้สึกนี้กับพี่สิงห์รุ่นพี่ซึ่งเป็นลูกชายเพื่อนของพ่อที่ไออุ่นมีความสนิทสนมด้วย ไออุ่นติดต่อกับพี่สิงห์จนนัดหมายมาเจอกันที่ร้านอาหารแห่งหนึ่ง แต่บังเอิญไออุ่นไม่ได้มีเงินติดตัวมาเมื่อจะลงจากแท็กซี่ จึงตัดสินใจขอยืมเงินของเต่าซึ่งเป็นเพื่อนของสิงห์ให้ช่วยจ่ายค่าแท็กซี่ให้ก่อน เต่ายังรู้ได้ว่าไออุ่นกำลังมีปัญหาจึงแสร้งทำทีแสดงความเห็นใจ ประกอบกับไออุ่นยังไม่ได้เจอสิงห์ เต่าจึงใช้โอกาสหลอกพาไออุ่นไปที่บ้านเพื่อหวังจะใช้เป็นสถานที่ล่องละเมียดทางเพศไออุ่น การปลอมโยนและพยายามทำหน้าที่เหมือนพี่ชายที่ดีทำให้ไออุ่นวางใจ จนเมื่อเต่านำเครื่องต้มแอลกอฮอล์มาให้ไออุ่นดื่ม และพยายามคะยั้นคะยอจนไออุ่นดื่มจนหมดและมีอาการมึนเมา เต่าจึงใช้จังหวะและโอกาสนี้ปลุกปล้ำและพยายามจะล่องละเมียดทางเพศ แต่ในระหว่างกำลังจะเสียที สิงห์ได้เข้ามาช่วยเหลือได้ทันโดยได้รับความร่วมมือจากเพื่อนและครูจึงทำให้ไออุ่นรอดพ้นจากการถูกล่องละเมียดทางเพศมาได้ก่อนที่ความเสียใจอย่างใหญ่หลวงจะเกิดขึ้น

7. ศพไม่บริบูรณ์

ศพไม่บริบูรณ์ ผลงานของ Karin Slaughter แปลโดย สายพิณ เลิศเพียรชาวน เป็นเรื่องราวที่กล่าวถึงครอบครัวที่เฮนรี กับจูดิที่แต่งงานครองชีวิตคู่กันมายาวนานจนทั้งคู่เกษียณ ทั้งสองมีลูกชายและลูกสาวอย่างละหนึ่งคน แต่จูดิเป็นแม่ประเภทรักลูกชายมากกว่าลูกสาว และรู้สึกตลอดเวลาว่าลูกชายคือความรักและความหวัง เธอจึงเฝ้าดูแลลูกชายอย่างใกล้ชิดและทะนุถนอมในขณะที่ลูกสาวค่อนข้างจะต่อต้านแม่ แต่ทว่าความจริงหอมซึ่งเป็นลูกชายของจูดินั้นเป็นบุคคลที่ชอบใช้ความรุนแรง ในช่วงวัยรุ่นเขาได้คุกคามทางเพศและล่องละเมียดทางเพศพอลีน ซึ่งเป็นพี่สาวของตนเอง ทอมมีอาการหมกมุ่นทางเพศมากขึ้นและมักจะพยายามหาเหยื่อที่มีรูปร่างลักษณะ สีมผม และความสูงใกล้เคียงกับพี่สาวของตนเอง การกระทำความรุนแรงทางเพศที่ทอมกระทำต่อเหยื่อแต่ละราย มักจะต้องมีการกักขังหน่วงเหนี่ยวเสมือนหนึ่งการลงโทษเพื่อชำระบาป ซึ่งเป็นความศรัทธาลุ่มหลงศาสนาไปในทางบิดเบือน และมีการทุบตีทำร้ายร่างกาย รวมทั้งการทำให้เหยื่อต้องสูญเสียอวัยวะสำคัญ นอกจากนี้ยังมีการแทรกถุงขยะไว้ในร่างกายเพื่อเป็นการซ้ำเติมให้เห็นว่าผู้หญิงเป็นสิ่งสกปรกและความชั่วร้ายโดยสะท้อนการกระทำของทอมว่ามีอาการจิตวิปลาส และมีการกดขี่ทางเพศ ซึ่งการออกหาเหยื่อแต่ละครั้งมาจากการรู้จักมักคุ้นจึงเป็นการเปิดโอกาสให้ทอมสามารถเข้าถึงตัวเหยื่อได้อย่างง่ายดาย ขณะเดียวกันทอมก็มีภรรยาและลูก ซึ่งภรรยาของทอมก็เป็นผู้หญิงประเภทที่อยู่ใต้อำนาจของสามี พร้อมทั้งจะยอมจำนนรับคำสั่งจากสามีให้กระทำในสิ่งต่าง ๆ ชีวิตของทอมมาจากการเลี้ยงดูที่ผิด ๆ ของพ่อที่เข้มงวด ตื้อรั้น และมุ่งมั่นในขณะที่แม่ก็รักลูกชายเช่นเขามากกว่าลูกสาว รวมไปถึงการมีภรรยาที่ยอมตกอยู่ใต้อาณัติยิ่งเป็นการเพิ่มระดับการคุกคามทางเพศและการล่องละเมียดทางเพศที่ทอมกระทำต่อเหยื่ออย่างรุนแรงและมีความสลับซับซ้อนมากขึ้น จนในที่สุดทอมก็ต้องมาเสียทีพลาดท่ากับการจับพอลีนพี่สาวมากักขังหน่วงเหนี่ยวอีกครั้ง พอลีนหนีออกมาจากที่คุมขังได้และได้เข้าทำร้ายทอมอย่างโหดเหี้ยมจนแทบจะฆ่าให้ตาย เช่นเดียวกับที่ภรรยาของทอมเองก็

ต้องการให้เขาตายเพื่อที่เธอจะได้หลุดพ้นจากการกดขี่ทางเพศของทอมเสียที แต่ตำรวจได้เข้าระงับเหตุและจัดการจับกุมทอมเพื่อนำไปไต่สวนเสียก่อน จึงเป็นการสิ้นสุดการกระทำความรุนแรงทางเพศที่ทอมได้กระทำต่อเหยื่อผู้หญิงทุกรายนับจากนี้ไป

8. ความลับในบ้านโลแลค

ความลับในบ้านโลแลค ผลงานของ ชงซีอู แพลโดย กัททริธา เป็นเรื่องราวของซูบินที่พยายามเก็บเกี่ยวความทรงจำเมื่อครั้งยังเยาว์วัย ที่เคยอาศัยในบ้านโลแลคซึ่งได้พบเจอกับผู้คนหลากหลาย หลายคนอยู่ในความทรงจำที่ยังคงอย่างจะติดตามลวงรู้ถึงความเป็นอยู่ แต่เมื่อสิ่งที่พบเจอในช่วงเป็นผู้ใหญ่กลับทำให้ ซูบินพบว่าบุคคลที่ตนเองรู้จักเป็นอย่างดีนั้น แท้ที่จริงเรื่องราวชีวิตของบุคคลเหล่านั้นไม่ใช่สิ่งที่ซูบินเคยรู้จักมาก่อนเลย โดยเฉพาะเรื่องราวความสัมพันธ์ระหว่างกันของบุคคลเหล่านั้น ซูบินได้พบรักกับ อูตล เพื่อนเก่าสมัยอยู่ที่บ้านโลแลค แล้วก็รู้ว่าอูตลมีความลับบางอย่างที่พยายามจะลี้มเพราะเป็นสิ่งเลวร้ายในชีวิตที่เขาเองไม่อยากจดจำนั่นก็คือ เขาถูกล่วงละเมิดทางเพศจากผู้ชายที่นับถือเสมือนพี่ และในเหตุการณ์ดังกล่าวน้องชายของอูตลเองก็ถูกล่วงละเมิดจากผู้ชายที่นับถือด้วยเช่นเดียวกัน ในขณะที่ผู้หญิงที่สวยที่สุดในบ้านโลแลค ซึ่งมีชีวิตเป็นชายหนุ่มรูปหล่อแต่ความจริงก็คือทั้งสองคนเป็นลูกพี่ลูกน้องที่มีความสัมพันธ์ลึกซึ้งซึ่งผิดต่อกฎเกณฑ์ทางสังคมจนต้องตกเป็นเหยื่อของการคุกคามทางวาจาและการขู่เชิญจากเพื่อนสาวที่เคยอยู่ในหมู่บ้านเดียวกัน จนเมื่อพี่สาวหรือผู้หญิงที่สวยที่สุดในบ้านโลแลคอดทนต่อการถูกกดขี่บีบบังคับให้จำยอมไม่ไหวอีกต่อไปจึงกลายเป็นสาเหตุทำให้เกิดฆาตกรรมขึ้น ขณะเดียวกันพี่ผมยาวซึ่งเป็นพี่ผู้หญิงอีกคนหนึ่งในบ้านโลแลคซึ่งครั้งในวัยเยาว์ ซูบินเคยคิดว่าพี่คนนี้เป็นคนเจิบ ๆ แต่ตัวตนที่แท้จริงของเธอคือการแย่งชิงชายหนุ่มรูปหล่อมาจากพี่สาวโดยยินยอมพร้อมใจให้มีการล่วงละเมิดทางเพศเพื่อที่จะใช้เป็นเงื่อนไขการตั้งครุฑที่ปราศจากความจริง การที่พี่เจ้าสาวหรืออดีตผู้หญิงที่สวยที่สุดในบ้านโลแลคตัดสินใจยุติปัญหาความลับที่มาจากความสัมพันธ์กับสายเลือดเดียวกันด้วยการวางยาพิษให้แก่เพื่อนผู้หญิงที่กุมความลับ ได้สร้างความวิตกและหวาดกลัวจนไม่อาจจะมีชีวิตอยู่ได้อีกต่อไป เธอจึงตัดสินใจฆ่าตัวตาย โดยทิ้งกิจการร้านอาหารและปกปิดความลับต่อไปด้วยการบอกลูกชายสุดที่รักว่าไม่ใช่ลูกชายแท้จริงของเธอเพื่อต้องการปกป้องไม่ให้ลูกชายต้องเผชิญกับการถูกสังหารรังเกียจ ส่วนซูบินเองในขณะที่กำลังรอให้อูตลหายจากบาดแผลทางใจที่เคยถูกล่วงละเมิดทางเพศ เส้นทางการรักของซูบินก็เผชิญกับการเฝ้าติดตามและความพยายามสร้างความใกล้ชิดของหนุ่มรุ่นน้องหน้าตาหล่อเหลาผู้ที่มีอารมณ์อ่อนไหวง่าย แต่มีเสน่ห์ ซึ่งก็คืออิชอลบุตรชายของพี่เจ้าสาวนั่นเอง จนซูบินเผลอปล่อยให้อิชอลที่ค่อย ๆ คุกคามทางเพศด้วย ความพยายามติดตามสร้างความสัมพันธ์มาอย่างสม่ำเสมอได้มีโอกาสใกล้ชิดกับซูบิน แต่ถึงกระนั้นซูบินก็ยังคงเฝ้ารอการกลับมาของอูตล เพราะท้ายที่สุดแล้วเมื่ออูตลสามารถทำความเข้าใจกับสิ่งที่ผ่านมาได้ อูตลก็จะกลับมาเป็นคนเดิมที่ซูบินยังคงรัก และปรารถนาดีเพียงคนเดียว

9. มีอะไรในสวนหลังบ้าน

มีอะไรในสวนหลังบ้าน ผลงานของคิมจินยอง แพลโดย วิทียา จันทรพันธ์ เป็นเรื่องราวของจุนรันที่มีชีวิตอยู่ภายใต้การบงการของสามี ด้วยความที่มีอายุห่างกันมาก และสามี

มีฐานะดี ชีวิตของจूरันจึงอยู่ในลักษณะของการพึ่งพา ดังนั้นสามีจะกำหนดแนวทางการดำเนินชีวิตให้จूरันตลอดระยะเวลาของการร่วมชีวิตคู่ จूरันจึงมักจะไม่มีสิทธิ์ได้ตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ด้วยตนเอง แม้จะเป็นความหวังดีแต่การกระทำที่สามีเป็นผู้นำในการตัดสินใจไม่ค่อยได้ให้จूरันได้คิดทำให้จूरันขาดความเชื่อมั่นและไม่เป็นตัวของตัวเอง และกลายเป็นคนมีอาการทางจิตตามที่สามีพยายามโน้มน้าวให้หลงเชื่อ ส่วนซึ่งอื่นเป็นผู้หญิงที่ใจคอเด็ดเดี่ยวและมีความรู้สึกตลอดเวลาว่าชีวิตของตนเองมีแต่ความยากไร้ จึงค่อนข้างจะมองโลกในแง่ลบ เพราะไม่มีความเท่าเทียมกับผู้หญิงที่มีฐานะดี ซึ่งอันมีสามีที่ชอบใช้ความรุนแรงและทำร้ายร่างกาย จึงทำให้เธอพยายามที่จะหย่าร้างกับสามี แต่สามีไม่ต้องการหย่าเพราะต้องการมีบุตรจึงใช้การข่มขืนภรรยาเพื่อให้ตั้งครรภ์จะได้เป็นเหตุผลที่ทำให้หย่าไม่ได้ เธอจึงวางแผนฆ่ากรรมสามีด้วยการให้รับประทานยานอนหลับในขณะที่กำลังจะขับรถยนต์ออกไปข้างนอกจนเผลอหลับในทำให้ประสบอุบัติเหตุจนรถยนต์ตกลงไปจมอยู่ในแม่น้ำ สำหรับชุมชนเด็กสาวที่หนีออกจากบ้านและใช้ชีวิตอย่างอิสระเสรี เธอตกเป็นเหยื่อของการล่วงละเมิดทางเพศจากซึ่งเจบุตรชายของจूरัน จนในที่สุดก็ถูกซึ่งเจฆาตกรรมด้วยการรัดคอให้ตายด้วยเชือกไนลอน โดยมีพ่อและย่ารู้เห็นกับการตายของชุมชนแล้วช่วยกันปกปิดอำพรางศพด้วยการที่พ่อนำศพไปฝังไว้ในสวนหลังบ้าน ซึ่งก่อนหน้านี้ซึ่งเจก็เคยมีคดีคุกคามทางเพศด้วยการแอบดูวัยะเพศของเพื่อนนักเรียนหญิง

10. คิมจียองเกิดปี 82

คิมจียองเกิดปี 82 ผลงานของ Cho Nam-joo (โชนัมจู) แปลด้วย ตรีองสิริ ทองคำใส เป็นเรื่องราวของคิมจียองที่อยู่ในสังคมที่มีการกดขี่ทางเพศในสังคมชายเป็นใหญ่ที่ผู้หญิงมักจะถูกลืมน้อยเสมอ ตั้งแต่วัยเด็กชีวิตของเธอก็ผจญกับการคุกคามทางเพศโดยเริ่มจากชั้นประถมศึกษา เมื่อต้องนั่งคู่กันกับเด็กผู้ชายซึ่งใช้วิธีการคุกคามทางเพศด้วยการกลั่นแกล้งรังควาน สร้างความรุนแรงให้เจ็บตัว เจ็บใจ และอับอายเพื่อเรียกร้องความสนใจจากคิมจียองเพราะเด็กผู้ชายคนนั้นแอบชอบคิมจียอง เมื่อเธอโตขึ้นไปเรียนสถาบันกววิชาได้พบเจอกับนักเรียนชายซึ่งหลงตัวเองคิดว่าคิมจียองมีใจให้ จึงพยายามคุกคามทางเพศเข้ามาประชิดตัว ทำที่จะไปส่งเพื่อหวังจะได้มีความสัมพันธ์ทางเพศและยังคงติดตามคิมจียองต่อไปอีก จนคิมจียองหวาดกลัวมากและพยายามหาทางเอาตัวรอดด้วยการส่งสัญญาณขอความช่วยเหลือจากผู้โดยสารในรถประจำทาง การคุกคามทางเพศและการล่วงละเมิดทางเพศเป็นส่วนสำคัญที่มาจากการกดขี่ทางเพศที่ผู้หญิงในสังคมเดียวกับคิมจียองได้ประสบพบเจอ ทั้งเหตุการณ์ในครอบครัว สถาบันการศึกษา สถานที่ทำงาน ต่างก็มีการยกย่องและให้ความสำคัญกับผู้ชายมากกว่าผู้หญิง แม้คิมจียองจะพยายามต่อสู้เรียกร้องแต่ก็มองเห็นหนทางมืดมนและความพ่ายแพ้จนเธอมีอาการเก็บกด ไม่มีใครในสังคมที่เธออยู่รู้สึกเห็นใจในชะตากรรมของผู้หญิง ทุกเสียงมีแต่ความชื่นชมยกย่องให้เกียรติ และให้โอกาสกับผู้ชายมากกว่า จนชีวิตของคิมจียองรู้สึกดำดิ่งไปกับความทุกข์และความสิ้นหวัง แม้ในชีวิตสมรสสามีของคิมจียองจะรักและให้เกียรติคิมจียอง แต่ความรังทิดใจกับสิ่งรอบตัวที่เกิดขึ้นได้สร้างผลกระทบต่อยุติธรรมใจของเธอมาก จนเธอต้องเข้าพบจิตแพทย์และรอวันเวลาที่หายขาดจากอาการเจ็บป่วยทางใจ ซึ่งก็ไม่ว่าจะเป็นเมื่อใด

11. สนวนสนุกแห่งการลงทัณฑ์ รักในฝันของฝางซื่อฉี

สวนสนุกแห่งการลงทัณฑ์ รักในฝันของฝางซื่อฉี ผลงานของอี้หนาน แพลโดย อารยา เทพสถิตศิลป์ / เขมณัฏฐ์ ทรัพย์เกษมชัย เป็นเรื่องราวของ ฝางซื่อฉี ที่ตลอดทั้งชีวิตที่เติบโตเป็นสาวรุ่น เธอก็ตกอยู่ภายใต้การถูกล่วงละเมิดทางเพศให้แก่ผู้ชายที่ได้ชื่อครู ซึ่งเธอรักและศรัทธาจากการชื่นชมทางด้านวรรณกรรมของครูจนกลายเป็นการชักนำโน้มน้าวให้เด็กสาวผู้ยังไม่เคยรู้จักความรักและความปรารถนาทางเพศต้องตกอยู่ภายใต้กับดักอำนาจของแรงดึงดูดความปรารถนาทางเพศรสจนยากที่จะถอนตัวออกมาได้ ชีวิตของฝางซื่อฉีที่ตกอยู่ภายใต้ความมัวเมาทางเพศมีความสำคัญต่อการตั้งสภาพจิตใจที่อ่อนไหวให้ตั้งสิ่งลงไปทุกวัน จนสร้างความขัดแย้งที่มาจากความผิดชอบชั่วดีจนท้ายที่สุดชีวิตของฝางซื่อฉีก็ไม่อาจทนอยู่ในสภาพของการยอมรับความเป็นจริงได้ ฝางซื่อฉีเสียสติ ส่วนอีเหวินเมื่อแต่งงานกับสามีที่มีคุณสมบัติพร้อมกลับพบว่าชีวิตภายหลังการแต่งงานคือการถูกทำร้ายร่างกายเป็นการถูกระทำความรุนแรงเพื่อให้สยบยอม ชีวิตของเธอจึงเหมือนตกรอก จนเมื่อการคุกคามทางเพศรุนแรงขึ้นถึงขั้นที่อีเหวินแห่งลูกกลายเป็นบทสรุปของการหย่าร้าง ขณะที่ ก้าวเสี่ยวฉี เด็กสาวอีกคนหนึ่งที่เคยตกเป็นทาสบำเรอกามของครูจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศบนพื้นฐานที่ตัวเธอมีความศรัทธา เมื่อกาลเวลาผ่านไป สถานภาพของการเป็นวัตถุทางเพศก็ค่อย ๆ ไร้ค่า เธอจึงกลายเป็นสิ่งน่ารังเกียจสำหรับครูผู้ชายที่สอนให้เธอรู้อัจฉริยะถึงความรักและความปรารถนาทางเพศ

12. ช่างสักแห่งเอชวีทซ์

ช่างสักแห่งเอชวีทซ์ ผลงานของ Heather Morris แพลโดย โสภณา เชาว์วิวัฒน์กุล เป็นเรื่องราวของเชลยชาวยิวในช่วงสงครามโลกที่มีการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ ซึ่งมักจะมีผู้หญิงเป็นเหยื่อของการกระทำรุนแรงทางเพศเสมอ ซิลกา เป็นหนึ่งในตัวละครหญิงที่ถูกคุกคามทางเพศ และถูกล่วงละเมิดทางเพศโดยเริ่มต้นจากการถูกทหารฉุดกระชากเพื่อนำตัวเธอเข้าไปเป็นทาสบำเรอให้แก่ นายทหารชั้นผู้ใหญ่ ซิลกาถูกคุกคามทางเพศด้วยการจ้องมองเพื่อสำรวจตรวจตรารูปร่างหน้าตา นายทหารผู้นั้นกระทำต่อเธอเสมือนเธอเป็นวัตถุทางเพศไม่มีความรักมีแต่เพียงความปรารถนาทางเพศ ซิลกาต้องยอมจำนนเพื่อเอาตัวรอดให้ได้มีลมหายใจต่อไป ชีวิตที่สดสวยในวัยสาวสะพรังจึงต้องทอดกายให้ผู้ชายที่ไร้จิตวิญญาณของมนุษยธรรมได้มีความสุขทางเพศบนความทุกข์ที่ไม่อาจจะหาทางออกที่ดีกว่านี้ได้ ชะตากรรมของซิลกาจากชีวิตของเชลยและเหยื่อการฆ่าล้างเผ่าพันธุ์ก็ไปสิ้นสุดที่ การถูกตั้งข้อหาการสมรู้ร่วมคิดกับพรรคนาซีจนต้องไปใช้แรงงานเพื่อเป็นการไถ่โทษเพียงเพราะเธอต้องยอมจำนนอยู่ข้างกายกับนายทหารชั้นผู้ใหญ่ที่ได้ชื่อว่าเป็นผู้ทำลายความหวังและความฝันของผู้หญิงที่ตกอยู่ใต้อำนาจชายเป็นใหญ่

13. ปมเลือดไม่เจียบ

ปมเลือดไม่เจียบ ผลงานของ Alex Michaelides แพลโดย วรินทร์ วารินกุล เป็นเรื่องราวของ อลิเซีย ผู้ตกเป็นจำเลยฆ่าสามีตัวเองโดยที่ภายหลังถูกจับกุม อลิเซียกลายเป็นคนไม่ยอมพูดอีกเลย เธอตกอยู่ในอาการนิ่งเจียบและมีอาการทางจิต อลิเซียเป็นนักวาดภาพที่มีชื่อเสียงมีสามีที่รักใคร่กันเป็นอย่างดี หลังจากต้องอยู่ในโรงพยาบาลทางจิตเวชอลิเซียได้รับการดูแลรักษาอาการทางจิตจากนักจิตบำบัดหนุ่มที่มีความมุ่งมั่นจะรักษาเธอให้หายขาด แต่ในความเป็นจริงแล้วนักจิตบำบัด

หนุ่มต้องการมาติดตามอาการของอเลียว่าจะมีโอกาสหายขาดหรือไม่ เพราะเขาอยู่เบื้องหลังการโน้มน้าวและเป็นแรงจูงใจให้อเลียลั่นโกสัทรสามิตัวเอง ซึ่งสิ่งที่นักจิตบำบัดหนุ่มทำลงไปเพราะสามีของอเลียลึกลอบเป็นชู้กับภรรยาของเขาจึงสร้างความเจ็บแค้นอย่างฝังใจสำหรับนักจิตบำบัดหนุ่มอย่างมาก การเปลี่ยนงานและการมาปรากฏตัวในที่ทำงานแห่งใหม่ซึ่งเป็นสถานที่รักษาสภาพจิตของอเลียจึงเป็นการมาเก็บหลักฐานการฆาตกรรม หลังจากพิจารณาอาการของอเลียไปชั่วระยะเวลาหนึ่ง และได้เห็นการพัฒนาที่ดีขึ้นของอเลียทำให้นักจิตบำบัดหนุ่มตัดสินใจเฉยๆเพื่อฆ่าอเลีย แต่บังเอิญว่าอเลียพยายามบันทึกเหตุการณ์ตั้งแต่ที่เธอถูกนักจิตบำบัดหนุ่มเฝ้าติดตามจ้องมองและเข้าถึงตัวเธอในลักษณะการคุกคามทางเพศแล้วก่อเหตุชกใจให้อเลียลงมือสังหารสามิตนเอง รวมทั้งเหตุการณ์ที่เธอถูกฉีดยาให้เสียชีวิตไว้ในไดอารี่ ไดอารี่บันทึกสำคัญเล่มนี้จึงเป็นสิ่งที่นักจิตบำบัดหนุ่มตามหาเพื่อต้องการทำลายหลักฐาน แต่บังเอิญว่าได้หายไป ซึ่งในที่สุดก็อยู่ในการรวบรวมหลักฐานของตำรวจที่สามารถแกะรอยสืบหาความจริงจนแจ้งประจักษ์

14. ถือศีลฆ่า

ถือศีลฆ่า ผลงานของ Tess Gerritsen แปลโดย อาสยา รุกต์กุล เป็นเรื่องราวของซิสเตอร์คามิลล์ มากินเนส ที่ถูกฆาตกรรมอย่างโหดร้ายทารุณในขณะที่ซิสเตอร์เออร์ซูลาถูกทำร้ายบาดเจ็บสาหัส ทั้งสองคนถูกกระทำอย่างรุนแรงจากการลงมือสังหารของแมทธิว ซัตคลิฟฟ์ ผู้มีส่วนรู้เห็นกับการเผาศพของผู้คนทั้งหมู่บ้านที่เป็นโรคเรื้อนเพื่อปกปิดหลักฐานการตกเป็นเหยื่อของสารพิษที่แพร่กระจายจากโรงงานอ็อกทากอน โดยโรงงานดังกล่าวยินยอมบริจาคเงินเป็นจำนวนมากให้แก่มูลนิธิวันเอิร์ท เพื่อแลกกับการปิดข่าว ซิสเตอร์คามิลล์ บังเอิญมาพบเห็นฆาตกรกำลังทำร้ายซิสเตอร์เออร์ซูลาผู้ซึ่งครั้งหนึ่งเป็นผู้รอดชีวิตจากเหตุการณ์เผาอำพรางศพ ซิสเตอร์คามิลล์จึงถูกทำร้ายจนถึงแก่ชีวิตจากเหตุการณ์เผาอำพรางศพ ซิสเตอร์คามิลล์จึงถูกทำร้ายจนถึงแก่ชีวิตเพื่อเป็นการปิดปากพยาน แต่สิ่งเคราะห์ร้ายไปกว่านั้นก็คือว่ามีการพบหลักฐานชิ้นสำคัญด้วยการทิ้งซากทารกในสระน้ำ การกระทำดังกล่าวมีผลสืบเนื่องมาจากซิสเตอร์คามิลล์ถูกพ่อล่วงละเมิดทางเพศภายหลังจากที่แม่ของเธอฆ่าตัวตาย จนซิสเตอร์คามิลล์ไม่อาจจะอยู่ในบ้านหลังนั้นได้อีก เมื่อหมดที่พึ่งทางใจเธอก็ตัดสินใจบวชเป็นแม่ชี แต่ด้วยความโชคร้ายการถูกพ่อล่วงละเมิดทางเพศทำให้เธอตั้งครรภ์และคลอดบุตรออกมาในสภาพที่ไม่สมบูรณ์ คือ ปราศจากใบหน้าและเสียชีวิตในเวลาต่อมา เพราะมีสายเลือดจากความใกล้ชิดทางพันธุกรรม ซิสเตอร์คามิลล์จึงจำใจนำร่างของทารกน้อยไปทิ้งให้จมอยู่ในสระน้ำเพื่อปกปิดความจริงนับเป็นโศกนาฏกรรมของผู้หญิงที่น่าเห็นใจ

15. เหมันตคาม

เหมันตคาม ผลงานของ Yasunari Kawabata แปลโดย แดนอรัญ แสงทอง เป็นเรื่องราวของชิมามูระ ผู้ชายที่มีฐานะดีไม่จำเป็นต้องทำงานก็สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างสุขสบาย เขามีช่วงว่างที่จะได้ออกไปเสพสุข ณ ชนบทอันแสนห่างไกลจากการรับรู้ของภรรยา ในระหว่างที่นั่งในขบวนรถไฟเขามีโอกาสได้พบเจอเด็กสาวที่ชื่อโยโกะซึ่งมีความสวยงามจนก่อให้เกิดแรงดึงดูดทางเพศเป็นอย่างมาก ชิมามูระจึงได้แต่เฝ้าจ้องมองเธอไม่ให้ออกไปอยู่ตลอดเวลา การจ้องมองของเขาไม่ได้มองโดยตรงแต่อาศัยมองสะท้อนจากกระจกหน้าต่างซึ่งเป็นการคุกคามทางเพศอย่างมีชั้นเชิงเพื่อไม่ให้ถูก

กล่าวหา ทั้งสองคนมีโอกาสได้มาเจอกันอีกภายหลังจากที่ชิมามูระได้พบกับโกมาโกะเกอิซาที่เป็นคู่
นอนของเขามาเป็นระยะเวลาหนึ่ง เนื่องจากโยโกะได้พาชายหนุ่มที่อาการป่วยหนักซึ่งเป็นบุตรชาย
ของแม่ครูกลับบ้านในช่วงเวลาสุดท้ายของชีวิตโดยที่ชายหนุ่มคนดังกล่าวเคยเป็นคู่หมายที่แม่ครู
หวังจะให้ได้แต่งงานกับโกมาโกะ แต่กาลเวลาที่ผ่านไปร่างกายและจิตใจของโกมาโกะกลับมีแต่ความ
รักและความลุ่มหลงให้กับชิมามูระ ซึ่งเริ่มมาตั้งแต่ที่ชิมามูระได้เคยเอ่ยคำพูดอ่อนหวานเป็นการหลอก
ล่อให้ได้ล่องละเมียดทางเพศจนโกมาโกะเคลิบเคลิ้มหลงใหลและยินยอมพร้อมใจที่จะตกเป็นนางบำเรอ
ทุกครั้งที่เขาได้แวะเวียนกลับไปหา ชิมามูระดำเนินความสัมพันธ์ที่จะแสวงหาโอกาสได้ใกล้ชิดกับโย
โกะ แต่ก็ไม่ได้เพียงการคุกคามด้วยสายตาในขณะที่ความสัมพันธ์กับโกมาโกะผู้หญิงคนซื่อที่รักและ
ภักดี ชิมามูระให้คุณค่าของเธอได้เพียงมีคุณค่าทางกามารมณ์เท่านั้น เพราะท้ายที่สุดผู้ชายอย่างชิ
มามูระก็กลับบ้านไปเจอภรรยาของเขา และลูกที่เขาเรียกมันว่าครอบครัว

16. หัวใจบริสุทธิ์ตัดฉากขาด

หัวใจบริสุทธิ์ตัดฉากขาด ผลงานของฮิงาชิโนะ เคโงะ แพลโดย ทินทาส พาหะนิชย์
เป็นเรื่องราวของทาคุยะที่แหวดล้อมด้วยผู้หญิงที่ถูกคุกคามทางเพศ และถูกล่วงละเมิดทางเพศ ซึ่ง
ผู้หญิงเหล่านั้นมีส่วนทำให้ทาคุยะได้รับรู้การถูกคุกคามทางเพศของเธอ ขณะที่บางคนทาคุยะก็มีส่วน
ร่วมทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม นางสาวของทาคุยะเคยเข้ามาดูแลทาคุยะหลังจากที่แม่เสียชีวิตจึงเป็น
เหตุให้เธอถูกพ่อของทาคุยะคุกคามทางเพศและได้มีการกระทำความรุนแรงด้วยการตบตีเพื่อต้องการจะ
ล่วงละเมิดทางเพศจนนางสาวไม่เคยกลับมาดูแลทาคุยะอีกเลย และเมื่อทาคุยะเติบโตขึ้นและเข้า
ทำงาน ทาคุยะมีโอกาสพบเจอยาซูโกะซึ่งเป็นพนักงานบริษัทเดียวกัน ทาคุยะมีความทะเยอทะยานใน
หน้าที่การงานจึงใช้ยาซูโกะเป็นผู้สืบทอดความลับในบริษัทให้โดยใช้การมีเพศสัมพันธ์ช่วยเป็นสื่อกลาง
ระหว่างกัน ยาซูโกะไม่ใช่นางงามที่ไม่ประสีประสาในเรื่องเพศ แต่ใช้เรื่องการสมยอมให้ทาคุยะล่วง
ละเมิดทางเพศตนเองจนตั้งครมภ์เป็นการต่อรอง การมีเพศสัมพันธ์ในแต่ละครั้งทาคุยะไม่เคยให้
เกียรติมีหน้าซำยังบับบังคับและเคยแสดงท่าทีคุกคามทางเพศด้วยการบีบคอยยาซูโกะขณะกำลังร่วมรัก
ตลอดเวลาทาคุยะพยายามคิดหาวิธีการทำร้ายให้ยาซูโกะถึงแก่ชีวิต ขณะเดียวกันยาซูโกะก็กลายเป็น
วัตถุทางเพศให้แก่ผู้ชายหลายคนในบริษัทแห่งนี้ทั้งในระดับผู้บริหารและเพื่อนร่วมงาน ซึ่งการมี
เพศสัมพันธ์กับชายหลายคนนี้เองทำให้ยาซูโกะใช้การตั้งครมภ์ของตนเองเป็นเงื่อนไขต่อรองเพื่อ
เรียกร้องค่าเลี้ยงดูจึงจำเป็นสาเหตุสำคัญที่ในที่สุดยาซูโกะก็ถูกฆาตกรรมด้วยน้ำมือของทาคุยะนับเป็น
การกดขี่ทางเพศในสังคมชายเป็นใหญ่ ทาคุยะมีความมุ่งมั่นที่จะพิชิตใจของโฮชิโกะ ลูกสาวของ
ประธานบริษัทเพื่อไต่เต้าไปสู่ตำแหน่งที่สูงขึ้น จึงค่อย ๆ สร้างความสัมพันธ์ที่สนิทสนมโดยแฝง
การคุกคามทางเพศหากสบโอกาส พฤติกรรมของทาคุยะจึงมีลักษณะเป็นเพื่อนเที่ยวและคอย
ให้บริการช่วยเหลือโฮชิโกะตามที่ต้องการ ส่วนยูมิเอะอดีตคนรักของยูจิพนักงานคนหนึ่งของบริษัท
แห่งนี้ได้สืบรู้ถึงสาเหตุการตายที่แท้จริงของยูจิว่าเกี่ยวข้องกับทางด้านเทคนิคการบังคับใช้งาน ยูมิเอะ
จึงได้เผชิญหน้ากับทาคุยะซึ่งทำให้ทาคุยะได้คุกคามทางวาจาและมีการกระทำความรุนแรงด้วยการขู่เชิญ
บีบบังคับให้ยูมิเอะพูดความจริงถึงการสืบหาสาเหตุการเสียชีวิตของยูจิ จนยูมิเอะรู้สึกหวาดกลัวกับ
พฤติกรรมที่แสดงออกที่ก้าวร้าวของทาคุยะมาก เพราะทาคุยะก็ไม่ได้ล่วงรู้ถึงความจริงที่ปกปิดไว้
เพื่อปกป้องชื่อเสียงของบริษัท

17. ปิดประตูตาย

ปิดประตูตาย ผลงานของ B.A. Paris แปลโดย มานิตา สุวรรณวงศ์พร เป็นเรื่องราวของเกรซที่คิดว่าชีวิตสมรสของตนเองเมื่อได้แต่งงานกับแจ๊คจะเป็นชีวิตที่สมบูรณ์แบบดังที่หวังไว้ เพราะแจ๊คเป็นผู้ชายที่อบอุ่นพร้อมด้วยคุณสมบัติและรูปสมบัติอีกทั้งยังมีจิตใจที่งดงาม เขาก้าวเข้าไปดูแลจิตใจของน้องสาวเธอที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาเมื่อแรกพบจนสร้างความประทับใจให้เกรซยอมที่จะแต่งงานเป็นคู่ชีวิตด้วย แต่ภายหลังจากแต่งงานไปแล้ว ตัวตนที่แท้จริงของแจ๊คก็ปรากฏให้เห็นจากพฤติกรรมการคุกคามทางเพศต่อภรรยา ด้วยภูมิหลังที่แจ๊คมีพ่อชอบกระทำความรุนแรงกับแม่ จนวันหนึ่งเมื่อแม่พยายามออกมาจากที่คุมขัง แจ๊คเห็นกลับไม่ได้ช่วยเหลือแม่แต่กลับกระทำซ้ำด้วยการตีแม่จนแม่เสียชีวิต และเมื่อตำรวจมาแจ๊คกลับบอกว่าพ่อเป็นผู้กระทำ ทำให้พ่อถูกตำรวจจับตั้งแต่นั้นชีวิตของแจ๊คจึงกลายเป็นผู้ที่มีความสุขจากการได้ใช้ความรุนแรง และมีอารมณ์พึงพอใจสูงสุดหากได้รับรู้ถึงความหวาดกลัวมากกว่าที่จะพึงพอใจกับการมีเพศสัมพันธ์ เพราะฉะนั้นการดำเนินชีวิตระหว่างแจ๊คกับเกรซจึงไม่มีความสัมพันธ์ลึกซึ้งทางเพศมาเกี่ยวข้อง แต่แจ๊คจะใช้การกักขังหญิงเหนียวเกรซแล้วการได้กระทำแบบเกรซเป็นนักโทษได้สร้างความสุขให้แจ๊ค จนมีลีสี่น้องสาวที่บกพร่องทางสติปัญญาที่เคยถูกแจ๊คผลักดันขับไล่นำยานอนหลับมาให้เกรซ จากนั้นการวางแผนการฆาตกรรมจึงเริ่มต้นขึ้น แจ๊คตีมิวสิกที่ผสมยานอนหลับและถูกเกรซลวงให้ไปที่ห้องใต้ดินที่ประตูเปิดออกจากด้านในไม่ได้ แจ๊คมีอาการขาดน้ำจนเสียชีวิต เกรซเป็นอิสระจากแจ๊คแต่เกรซลวงรู้ว่าตนเองเป็นผู้ก่อคดีและสร้างสถานการณ์ว่าสามีได้ฆ่าตัวตายโดยมีเอสเธอร์เพื่อนข้างบ้านรับรู้ความจริง แต่ก็พยายามทำให้เกรซได้กลายเป็นผู้พินิจเพราะลวงรู้ชะตากรรมของเกรซมาโดยตลอด

ตัวละครหญิงในนวนิยายที่ถูกคุกคามทางเพศ และถูกล่วงละเมิดทางเพศ

1. เรื่อง ลิงพาดกลอน	ได้แก่	จินอับ และเบญญา
2. เรื่อง เด็กสาว	ได้แก่	ยูกิ และมีกรณีเสริมที่ว่าถูกคุกคามทางเพศ ได้แก่ ซาโอริ
3. เรื่อง ผมใช้ความจำจับฆาตกร	ได้แก่	เบลินดา
4. เรื่อง ตายในหน้าเธอ	ได้แก่	เอ็มมา และแมรี
5. เรื่อง สายเลือดซ่อนเลือด	ได้แก่	ติน่า คาร์ลีน โรบินส์ และคุณนายมิโมโตะ
6. เรื่อง วัยแสบสาแหรกขาด 2	ได้แก่	ไออุ่น
7. เรื่อง ศพไม่บริบูรณ์	ได้แก่	แอนนา ลินด์ซีย์ แจ็คเกอลีน ซาเบล พอลลีน แมคกี โอลิเวีย แทนเนอร์ ดาร์ลา โคลด์ฟีลด์ และมีอา คิมซุนจา (พี่เจ้าสาว) ฮวังซึจา (พี่ผมยว) พี่สะใภ้ของ โซย็องดัล รวมทั้งอูดล และอูยอง เด็กชายที่ถูก ล่วงละเมิดทางเพศ
9. เรื่อง มีอะไรในสวนหลังบ้าน	ได้แก่	จูรัน ซังอิน และซุมิน
10. เรื่อง คิมจียองเกิดปี 82	ได้แก่	คิมจียอง เด็กนักเรียนหญิง พนักงานหญิงในบริษัท
11. เรื่อง สวนสนุกแห่งการลงทัณฑ์ รักในฝันของฝางซ็อนฮี	ได้แก่	ฝางซ็อนฮี อีเวิน เสี่ยวฮี ไช่เหลียง และคุกวัง

12. เรื่อง ช่างสักแห่งเอาชีวิตรัย	ได้แก่	ซิลกา
13. เรื่อง ปมเลือดไม่เงียบ	ได้แก่	อลิเซีย
14. เรื่อง ถือศีลฆ่า	ได้แก่	ซิสเตอร์คามิลล์
15. เรื่อง เหมันตคาม	ได้แก่	โกมาโกะ และโยโกะ
16. เรื่อง หัวใจบรูตัสจัดฉากฆาต	ได้แก่	ยาซูโกะ โฮชิโกะ และยูมิเอะ
17. เรื่อง ปิดประตูตาย	ได้แก่	เกรซ

ตัวละครหญิงในนวนิยายที่ถูกคุกคามทางเพศและถูกล่วงละเมิดทางเพศพบว่า ลักษณะการถูกคุกคามทางเพศ และการถูกล่วงละเมิดทางเพศ ดังนี้

1. การถูกคุกคามด้วยการบังคับ
2. การถูกคุกคามด้วยการกลั่นแกล้ง
3. การถูกคุกคามด้วยการติดตาม
4. การถูกคุกคามด้วยการสัมผัสจับต้อง
5. การถูกคุกคามด้วยการจ้องมอง
6. การถูกคุกคามด้วยการแอบมอง
7. การถูกคุกคามด้วยวาจาจากล่าวร้าย
8. การถูกคุกคามด้วยการให้ดูอวัยวะเพศ และสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง
9. การถูกคุกคามทางเพศด้วยการเลือกปฏิบัติ
10. การถูกคุกคามด้วยการให้ดื่มของมึนเมาเพื่อหวังมีเพศสัมพันธ์
11. การล่วงละเมิดด้วยการมีเพศสัมพันธ์ทางอวัยวะเพศ
12. การล่วงละเมิดด้วยการมีเพศสัมพันธ์ทางทวารหนัก

นอกจากนี้ตัวละครหญิงในนวนิยายยังมีการแต่งเรื่องเท็จกล่าวโทษผู้ชายที่มีอายุสูงวัยว่าเป็นผู้คุกคามทางเพศ

จากการศึกษาเชิงวิเคราะห์ดังกล่าว สามารถแจกแจงรายละเอียดในประเด็นต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ได้ดังนี้

1. เบื้องหลังที่นำไปสู่การถูกคุกคามทางเพศ และการถูกล่วงละเมิดทางเพศ ของผู้หญิงในนวนิยายภายใต้สังคมที่เปลี่ยนแปลง สำหรับประเด็นนี้ พบว่ามี 4 ประเด็น ได้แก่

1.1 เบื้องหลังที่มาจากกรณีความสัมพันธ์ในลักษณะต่าง ๆ เบื้องหลังดังกล่าว มาจากการรู้จักมักคุ้น ความใกล้ชิดสนิทสนม ความเคารพเชื่อถือศรัทธา และการตกเป็นเหยื่อทางอารมณ์ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.1.1 การรู้จักมักคุ้น การรู้จักกันมักจะนำไปสู่ความรู้สึกต่าง ๆ นานา รวมทั้งการมีความประสงค์ร้ายสำหรับผู้ที่มิได้คิดอกุศล ซึ่งครอบคลุมไปถึงการคิดมีดีมีร้ายทางเพศ จากการศึกษานวนิยายพบว่า การรู้จักมักคุ้นกันทำให้ผู้คิดร้ายได้กระทำการวางแผนเพื่อล่อเหยื่อ และมุ่งทำร้ายทางเพศได้อย่างเป็นลำดับขั้นตอน เช่นเดียวกับกรณีของไออุ่นที่มีปัญหาเกี่ยวกับพ่อแล้วหนีออกจากบ้านมาเพื่อ

ไปพบพี่ที่เคยรู้จัก แต่กลับไปเจอกับเพื่อนของพี่ที่มีเจตนาร้าย มุ่งหวังจะล่องละเมียดทางเพศ จึงแสร้งสร้างเรื่องราวให้อ่อนวางใจจนตกเป็นเหยื่อให้มีการวางแผนหลอกพาไออุ่นไปบ้านเพื่อใช้เป็นสถานที่ข่มขืนกระทำชำเรา และหลอกให้อุ่นดื่มของมึนเมาเพื่อไม่ให้ช่วยเหลือตนเองได้ เช่น “เต่าแกล้งตีหน้าชื้อพูดโกหกคำโตออกมา ไออุ่นเชื่อสนิทใจจะตามไป แต่ขอให้เต่าช่วยจ่ายค่ารถให้ก่อน เพราะเธอไม่มีเงินติดตัวเลย อีกฝ่ายรีบจัดการให้โดยเร็ว --- เต่าหันมาสบทบพี่ชายที่แสนดี ถามไถ่ด้วยความห่วงใย ไออุ่นพยักหน้าเศร้า ๆ เต่าเลยตีเนียนโอบไหล่พาเดินไป เด็กสาวไม่ทันระวังตัวเพราะไม่ได้คิดอะไร แต่ผู้ชายคนข้าง ๆ เธอแอบยิ้มย่องที่เหยื่อรายนี้ช่างเชื่องเหมือนกวางน้อยเสียเหลือเกิน” (วัยแสบสาแหรกขาด 2, หน้า 376)

การรู้จักมักคุ้นจะทำให้ผู้ประสงค์ร้ายพยายามสังเกตและเก็บรายละเอียดของเหยื่อ ซึ่งจะรู้จุดอ่อนจุดแข็งของเหยื่อเป็นอย่างดีจากการติดต่อสัมพันธ์กัน สิ่งเหล่านี้ทำให้ผู้ประสงค์ร้ายสามารถวางแผนอย่างง่ายต่อการจู่โจมจับกุมเหยื่อ และรู้ช่องทางที่จะลักพาเหยื่อโดยไม่มีใครล่วงรู้ และจับสังเกตได้ เช่น “ผู้หญิงทุกคนที่หายตัวไป หรือตายไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับสถานสงเคราะห์ของคุณ แจ็คเกอลีน ซาเบล เอาข้าวของในบ้านแม่เธอมาบริจาค ธนาคารของโอลิเวีย แทนเนอร์ช่วยสนับสนุนผู้ด้อยโอกาสในชุมชนคุณ สำนักงานกฎหมายของแอนนา ลินด์ซีย์ก็ทำงานเพื่อการกุศล ทอมคงเจอพวกเธอทั้งหมดที่นั่น ---” (ศพไม่บริบูรณ์, หน้า 428)

การรู้จักมักคุ้นกับผู้ประสงค์ร้ายเป็นอย่างนี้เองทำให้เหยื่อหลงวางใจในการให้เข้ามาในบ้านโดยไม่ได้เฉลียวใจว่าในสถานการณ์และโอกาสที่อยู่ตามลำพัง ตนเองจะกลายเป็นเหยื่อที่ผู้ประสงค์ร้ายคอย ๆ ดำเนินการต่าง ๆ ตามจุดประสงค์ที่วางไว้ และเหยื่อหลายรายก็ถึงกับเสียชีวิตซึ่งมาจากการรู้จักกัน ซึ่งกว่าจะรู้ตัวก็ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ หรือแม้แต่จะร้องเรียกให้ใครมาช่วยเหลือ เช่น “เราคิดว่าดีที่น่ารู้จักกับฆาตกร เธอเปิดประตูรับเขาในเย็นวันเสาร์ เขาใส่ยาลงไปในเรื่องดื่มของเธอ เพื่อทำให้เธอไม่มีแรงต่อสู้ขัดขืน จากนั้นมัดข้อมือ ข้อเท้าและข่มขืนเธอเป็นระยะเวลาหลายชั่วโมงก่อนจะบีบคอให้ขาดอากาศหายใจ --- จากคำให้การของคนในครอบครัวเพื่อนบ้าน และเพื่อนของเธอ เป็นไปไม่ได้ที่ดีที่น่าจะเปิดประตูรับคนแปลกหน้า โดยเฉพาะตอนอยู่ที่บ้านคนเดียวแบบนั้น ---” (สายเลือดซ่อนเลือด, หน้า 302)

1.1.2 ความใกล้ชิดสนิทสนม ความสนิทสนมกันมีส่วนทำให้ผู้ที่เป็นเพศตรงข้ามไม่ว่าจะเป็นเพื่อน ญาติ หรือสมาชิกเดียวกันในครอบครัวมีการปลั่งผลอกระทำผิดทางเพศอย่างขาดสติ และขาดการไตร่ตรองได้ เช่นเดียวกับกรณีของพี่เจ้าบ่าวที่มีภรรยาคือพี่เจ้าสาวอยู่แล้ว แต่เมื่อได้มีโอกาสใกล้ชิดกับฮวงมีจา ทำให้ปลั่งผลอนอกใจ กระทำการล่องละเมียดทางเพศ แม้ฮวงมีจาจะยินยอมพร้อมใจก็ตาม แต่ก็เป็นการกระทำผิดทางเพศ และผิดศีลธรรมอีกด้วย ที่ทั้งคู่กลายเป็นคนคิดคดทรยศนอกใจต่อพี่เจ้าสาว ซึ่งต่างก็รู้จักใกล้ชิดสนิทสนมกัน เช่น

“ถ้าได้สามีน้าตาดี ถึงแม้เราจะไม่อยากลำบาก แต่ก็ต้องเสียค่าน้าตาให้เขานะ --- ในเมื่อเขาเป็นคนหน้าตาดีก็ต้องเป็นที่หมายปองของสาว ๆ แล้วพอสาว ๆ อ้อยไปสักสิบครึ่ง ก็ต้องมีสักครึ่งแหละที่ปลาหลงติดเบ็ด ผู้ชายนะไม่ใช่พระอิฐพระปูน สามีน้องเจ้าสาวที่พูดถึงเมื่อกี้ ตอนอยู่ในหมู่บ้านนี้ยังเคยนอกใจเมียตัวเองเลย ฉันทเคยไปทำธุระในเมืองแล้วเจอเข้าพอดีด้วย” (ความลับในบ้านโลแลค, หน้า 226)

“ตอนนั้นหวังมีजाทำบุญชื้ออยู่ที่โรงงานแห่งหนึ่ง พวกเขาแอบนัดพบกันหรือไม่ก็ไปกินข้าวแถว ๆ ไซต์งาน - - - ตอนนั้นลิกวีซอลมาสารภาพผิด เธอรู้สึกเหมือนฟ้าถล่มลงมาตรงหน้า เธออุตส่าห์ยอมทิ้งทุก อย่าง - - - แต่เขาก็กลับทรยศเธอ - - - ” (ความลับในบ้านโลแลค, หน้า 269)

ขณะเดียวกันการเป็นญาติที่ใกล้ชิดกันหากมีหน้าตาดียอมสร้างเสน่ห์ทางเพศให้เกิดขึ้น จนเลยเถิดต่อการสร้างความสัมพันธ์ที่สังคมไม่ยอมรับได้ แม้จะยินยอมพร้อมใจให้เกิดการล่วงละเมิดทางเพศเกิดขึ้น แต่ก็มักจะสร้างปัญหาที่เกิดการกระทบกระเทือนใจได้ รวมทั้งปฏิกิริยาไม่ยอมรับในหมู่ญาติ และสังคมนอกบ้าน เหมือนกับกรณีของคิมซุนจา กับลิกวีซอลที่เป็นญาติกัน และมีการล่วงละเมิดทางเพศที่ผิดศีลธรรม และสังคมไม่อาจยอมรับได้ เช่น

“ - - - ลูกพี่ลูกน้องได้กันเอง ชาวลือนี้กระจายไปทั่วหมู่บ้านจนเธอแอบอายยิ่งนัก เธอจึงหนีมาซ่อนตัวอยู่ในบ้านที่หลายครอบครัวอาศัยอยู่ร่วมกัน - - - สามีของเธอเป็นพี่ชาย ซึ่งตามศักดิ์แล้วเขาเป็นลูกพี่ลูกน้องฝ่ายแม่ แม้จะเป็นเพียงลูกพี่ลูกน้อง แต่หน้าตาของพวกเขาคล้ายกันยิ่งกว่าพี่น้องแท้ ๆ อะอีก แล้วก็กลายเป็นหลักฐานสำคัญของความผิดบาปที่ทั้งคู่ร่วมกันทำ ทุกครั้งที่มองหน้ากันจึงมักจะกลัวขึ้นมา - - - ” (ความลับในบ้านโลแลค, หน้า 268 - 269)

1.1.3 ความเคารพเชื่อถือศรัทธา การพบเจอบุคคลที่น่าเคารพ และไว้วางใจได้โดยมองเพียงบุคลิกภาพภายนอกที่น่าเลื่อมใสศรัทธา อาจะกลายเป็นหลุมพรางที่ทำให้เหยื่อทั้งหลายติดกับดัก และจมอยู่กับความทุกข์อย่างยากที่จะถ่างถอนได้ และการเป็นบุคคลที่น่าเคารพศรัทธายังทำให้เป็นเกราะป้องกันให้บุคคลประเภทนี้พ้นผิดได้ โดยเฉพาะการให้ความเคารพเชื่อถือศรัทธาที่บุคคลนั้นเป็นครูบาอาจารย์ทำให้เกิดความไว้วางใจ และเชื่อใจว่าจะไม่มีการทำร้ายทางเพศ หรือการทำลายพรหมจรรย์ของผู้หญิงที่เป็นลูกศิษย์ของตนเอง ทำให้ผู้ที่ตกเป็นเหยื่อหลายรายต้องฝันทบทวนกลับยอมรับชะตากรรมของตนเอง จึงทำให้ผู้กระทำผิดลอยนวล มีความยำเกรงที่จะกระทำผิดอีกซ้ำ ๆ กลายเป็นการกดขี่ทางเพศไปโดยปริยาย เหมือนกับกรณีของฝางซ็อนฮีที่เชื่อถือศรัทธาครู จนครูผู้ชายคนนั้นใช้เธอเป็นที่ระบายความใคร่ กลายเป็นคู่นอนอย่างจำนน เพราะความเป็นเด็กดีที่ยังไร้เดียงสา จนติดบ่วงทางเพศอย่างน่าเวทนา เช่น

“เธอถูกชำแรก ถูกทำลาย ถูกบดขยี้ แต่อาจารย์บอกว่ารักเธอ - - - ” (สวนสนุกแห่งการลงทัณฑ์ รักในฝันของฝางซ็อนฮี, หน้า 89)

“ความสุขของฝางซ็อนฮี คือความสุขยามอาจารย์เค้นเสียงสูงแหลมออกมาจากตัวเธอ คือความสุขเมื่ออาจารย์เห็นเธอปลดปล่อยบนเตียงตามเขา - - - ” (สวนสนุกแห่งการลงทัณฑ์ รักในฝันของฝางซ็อนฮี, หน้า 97)

นอกจากนั้นภายในรั้วโรงเรียนและสถานศึกษาต่าง ๆ มักจะมีครูที่ทำท่าทางเข้มงวดกับนักเรียนหญิง มีการตรวจตราเสื้อผ้า และร่างกายของเด็กสาว ๆ อยู่เสมอ ทำที่ประหนึ่งเหมือนคอยกวาดขันให้เด็กสาวมีระเบียบวินัย มีความเรียบร้อยแบบกุลสตรี แต่โดยแท้จริงมักจะแอบแฝงไว้ด้วยกิริยาท่าทางที่คุกคามทางเพศโดยซ่อนความหื่นกระหายไว้ภายใต้ความเคารพเชื่อถือศรัทธาว่าเป็นครูที่ดี เช่น

“ถึงชื่อว่าโรงเรียนก็ไซ้จะเบาใจได้ ทุกโรงเรียนจะต้องมีครูผู้ชายที่จิตใจชอบหยิกเนื้อนุ่มนัมด้านในท่อนแขน ตักกัน หรือทำที่ลูบหลังตรงสายยทรงของเด็กนักเรียนโตอยู่เสมอ ตอนคุณคิมจียองอยู่ชั้นมัธยมปลายปีสอง ครูประจำชั้นเป็นครูผู้ชายวัยห้าสิบกว่าปี ซึ่งชอบเดินถือไม้สำหรับชี้ที่

ตรงหัวไม้ติดตุ๊กตุนพลาสติกรูปมือขึ้นนิ้วชี้ ชอบใช้การตรวจป้ายชื่อกับเครื่องแบบเป็นข้ออ้าง และจิ้มหน้าอกและเปิดถกกระโปรงเด็กนักเรียน” (คิมจียอง เกิดปี 82, หน้า 68)

ความเคารพเชื่อถือศรัทธามักจะชักนำให้คนเราเกิดความหลงเชื่อ ไว้วางใจและมีอารมณ์ความรู้สึกคล้อยตามได้ง่าย ยิ่งคนที่มีภาพลักษณ์เป็นถึงครูบาอาจารย์ที่มีภาพของความเป็นคนดีมีคุณธรรมด้วยแล้ว ย่อมทำให้ลูกศิษย์ไม่มีคำถาม หรือความเคลือบแคลงสงสัยจากคุณสมบัติเหล่านี้ ทำให้คนชั่วกลุ่มหนึ่งใช้ภาพลักษณ์เป็นกลลวงสร้างเล่ห์เพทุบายเพื่อหาประโยชน์ให้แก่ตนเอง แม้สิ่งที่กระทำนั้นจะผิดจรรยาบรรณของความเป็นครูบาอาจารย์ก็ตาม แต่คนชั่วที่อยู่ในคราบผู้สั่งสอนนี้ก็หาได้มีความเมตตาต่อผู้ไร้เดียงสาไม่ กลับกลายเป็นว่าให้ความร่วมมือเป็นสื่อกลางช่วยส่วนเด็กสาวผู้ไม่ประสีประสา กับเรื่องเพศให้กลายเป็นเหยื่อถูกล่อลวงและล่วงละเมิดทางเพศโดยไม่มีจิตสำนึกและความละอายต่อบาปเลย เช่นเดียวกับไซ่เหลียง อาจารย์ประจำชั้นเรียนกวดวิชา ซึ่งรู้จักกับนักเรียนสาวทุกคน แต่ไซ่เหลียงก็กลายเป็นเหมือนแม่เลี้ยงที่คอยจัดหาเด็กสาวไปส่งเวยกามให้แก่บรรดาอาจารย์พิเศษชายวัยกลางคนทั้งหลาย โดยไซ่เหลียงเองก็ชอบมีความสัมพันธ์กับนักเรียนหนุ่มที่เรียนเก่ง ความประพฤติของไซ่เหลียงเป็นตัวอย่างหนึ่งที่เลวร้าย ซึ่งแอบแฝงกัดกร่อนวงการการศึกษาให้ผุกร่อน เช่น

“อาจารย์ประจำชั้นคนนั้นชื่อไซ่เหลียง เธอชินกับการช่วยพวกอาจารย์ผู้ชายในคลาสกวดวิชาเซ็กชื้อเด็กนักเรียนหญิงอยู่บ่อย ๆ บางครั้งเวลาเหงา ๆ ไซ่เหลียงก็ไปนอนที่อพาร์ทเมนต์ของหลี่กั๋วหัวด้วย ไม่มีใครเข้าใจบรรดาอาจารย์ผู้ชายที่ฟันฝ่าล่าถอยมาจนถึงช่วงวัยกลางคนเหล่านี้มากไปกว่าไซ่เหลียงอีกแล้ว - - - ไซ่เหลียงเรียกเสี่ยวฉีมาอีกด้านหนึ่ง โดยอาศัยจังหวะตอนเสี่ยวฉียื่นรอบใบเสร็จค่าเทอมอยู่หน้าเคาน์เตอร์คนเดียว แล้วบอกว่า อาจารย์หลี่กั๋วหัวอยากช่วยตีให้เธอเพิ่ม เขาบอกว่าเห็นข้อสอบเธอแล้วรู้สึกว่าคุณมีความสามารถมากที่สุดในโรงเรียนของเธอ ไซ่เหลียงกอดเสี่ยวฉีให้รีบลง ‘แต่เธออย่าไปบอกใครนะ เดียวคนอื่นรู้แล้วจะคิดว่าไม่ยุติธรรม โอเคนะ’ - - - ไซ่เหลียงไปรับเสี่ยวฉีที่โรงเรียนหลังเลิกเรียน แล้วขับรถตรงเข้าไปใน อพาร์ทเมนต์ลับของหลี่กั๋วหัว - - - ไซ่เหลียงเป็นผู้หญิงตัวเล็ก ไขมันสั้นแบบเด็กผู้ชาย เธอชอบตอปากต่อคำกับเด็กผู้ชายที่เรียนเก่ง - - - เธอพูดถึงเด็กผู้ชายด้วยน้ำเสียงสนิทสนมตอนอยู่บนเตียง - - - หลี่กั๋วหัวรู้ว่า - - - เขาแค่รับผิดชอบสอนเด็กผู้ชายห้องกิปต์กลุ่มนั้นให้ดี แล้วส่งพวกเขาไปอยู่ข้างกายเธอ - - - เขาเดาว่าเธอเองก็คงรู้เรื่องเบื้องหลังของอาจารย์ภาษาอังกฤษ อาจารย์ฟิสิกส์ อาจารย์คณิตศาสตร์ แล้วพวกเขา ก็ขี้เกียจแม้แต่จะวิพากษ์วิจารณ์ถึงเธอ แต่เมื่อพวกเขาเบื่อหน่าย เธอก็ยังมาเที่ยวเป็นเพื่อนพวกเขาเสมอ โดยใช้ความอ่อนเยาว์ครั้ง ๆ กลาง ๆ ที่เธอได้รับมาจากเด็กผู้ชาย ยิ่งไปกว่านั้นเด็กผู้หญิงทุกคนที่ถูกเธอพาเข้ามาที่อพาร์ทเมนต์ของหลี่กั๋วหัวล้วนคิดด้วยจิตใต้สำนึกว่าผู้หญิงจะต้องปกป้องผู้หญิงด้วยกัน จึงชอบที่จะถูกเข็มขัดนิรภัยรัดรั้งไว้กับเบาะข้างคนขับ เท่ากับว่าระหว่างเส้นทางที่เชื่อมโรงเรียนกับอพาร์ทเมนต์เขานั้น เธอได้ปลดเปลื้องเสื้อผ้าของพวกเด็ก ๆ ไปครึ่งหนึ่งก่อนแล้ว ไม่มีอาจารย์ประจำชั้นคนไหนรับผิดชอบมากไปกว่าไซ่เหลียงอีกแล้ว - - - แท้จริงแล้วเด็กผู้หญิงทุกคนที่เธอพาไปอพาร์ทเมนต์ของอาจารย์แก่ล้วนเป็นเจ้าของที่ไปจุมพิตปลุกความเยาว์วัยให้พวกอาจารย์เหล่านั้น ทำให้พวกเขาไม่แรงกระตุ้นไปสอน เธอมีได้พานักเรียนหญิงเหล่านั้นไปสังเวก แต่เธอกำลังทำให้นักเรียนคนอื่นอีกหลายคนมีความสุขต่างหาก นี่เป็นการตัดสินใจหลังจากไซ่เหลียงขบคิดวิเคราะห์แล้ว นี่คือคุณธรรมของไซ่เหลียง- - -” (สวนสนุกแห่งการลงทัณฑ์ รักในฝันของฝางซื่อฉี, หน้า 132-136)

1.1.4 การตกเป็นเหยื่อทางอารมณ์ แบ่งได้ 2 ประเภท ดังนี้

1.1.4.1 การตกเป็นเหยื่อทางอารมณ์ของชายแปลกหน้า การตกเป็นเหยื่อทางอารมณ์เป็นเรื่องปัจจุบันทันด่วน และไม่อาจจะคาดเดาเหตุการณ์ในอนาคตได้ เพราะคนเราต้องมีการเดินทางออกไปพบปะกับใคร ๆ นอกบ้าน เพราะฉะนั้นโอกาสที่จะตกเป็นเป้าหมายหรือกลายเป็นเหยื่อจึงเป็นสิ่งที่อยู่นอกเหนือการหยั่งรู้ได้ เช่นเดียวกับการเดินทางออกไปเรียนหนังสือ ไปทำงาน หรืออาจจะไปด้วยกิจกรรมต่าง ๆ เมื่อต้องใช้บริการการเดินทางสาธารณะก็มักจะหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะมีโอกาสต้องพบเจอการคุกคามทางเพศ และการล่วงละเมิดทางเพศอย่างไม่คาดคิด และไม่ทันรู้ตัว เช่น

“โลกนั้นกว้างใหญ่ และมีคนจิตวิปลาสอยู่มากมาย บนรถประจำทางและรถไฟฟ้าใต้ดิน มีมือไม้ น่าสงสัยโฉบเฉี่ยว ผ่านบั้นท้าย หรือหน้าอกจำนวนไม่น้อย มีพวกที่นกกามชอบยีนเบียดดูเถิดตัวเองกับต้นขา หรือหลังของสาว ๆ และแม่เหล่าเด็กสาวต่างชนลูกกับการแตะอึ่งของพวกพี่ผู้ชายตามสถาบันกวดวิชา โบสถ์ หรือที่ติวสอนพิเศษ ซึ่งทำเนียนแตะไหล่ ไล้หลังคอ เหล่ มองคอเสื้อย้วย หรือแอบมองส่องลอดกระดุมเสื้อเชิ้ต ทว่าพวกเธอก็ได้เพียงหาทางหลบฉากออกมา ไม่อาจร้องไห้อวยงกันสักครั้ง (คิมจียอง เกิดปี 82, หน้า 68)

บางครั้งการหาความก้าวหน้าให้แก่ตนเองด้วยการเรียนพิเศษเพิ่มเติมอาจจะทำให้ต้องใช้ระยะเวลาค่อนข้างยาวนานจนกว่าจะเลิกเรียน ก็ค่อนข้างตึกซึ่งมักจะสบโอกาสเกิดอาชญากรรมทางเพศได้เสมอ โดยเฉพาะเด็กนักเรียนสาว ๆ ที่ต้องเดินทางเพียงลำพังจึงเป็นที่พึงเล็งให้กลายเป็นเหยื่อของผู้ประสงค์ร้าย ยิ่งเหยื่อยังเยาว์วัยทำให้การรู้จักเอาตัวรอดจึงเสี่ยงต่อการพลั้งพลาด เช่นเดียวกับตอนที่คิมจียองพยายามหนีการติดตามของนักเรียนหนุ่มที่มีความเห็นกระหายปรารถนาในตัวเธอ เช่น

“วันนั้นสถาบันกวดวิชาจัดชั่วโมงสอนพิเศษเพิ่ม พอทบรวมกับชั่วโมงเรียนปกติ กว่าจะเรียนจบจึงตึกมาก ขณะคุณคิมจียองยืนหาวคอยรถประจำทางอยู่ที่ป้าย สายตาเธอก็ประสานเข้ากับนักเรียนชายคนหนึ่ง สวัสดิ์ครับ เขาทัก คุณคิมจียองนิกคั้น ๆ หน้าเขาแต่ถึงอย่างไรก็ไม่ใช่คนรู้จัก คงเป็นนักเรียนที่เรียนพิเศษห้องเดียวกัน เธอคิดแล้วพยักหน้ารับแก้อ ๆ ตอนแรกอีกฝ่ายยืนห่างจากเธอรยะยะประมาณสามสี่ก้าว แต่แล้วเขาก็ค่อย ๆ ขยับเข้าใกล้เธอทีละนิด กลุ่มคนที่ยืนคั่นกลางระหว่างทั้งคู่ทยอยกันขึ้นรถประจำทางสายใครสายมัน เผลอไม่นานนักเรียนชายแปลกหน้าก็ยื่นประชิดตัวคุณคิมจียองเสียแล้ว” (คิมจียอง เกิดปี 82, หน้า 69)

การตกเป็นเหยื่อทางอารมณ์ของชายแปลกหน้าหลายครั้งมักนำไปสู่การฆาตกรรมโดยที่เหยื่อต้องจบชีวิตลงไปอย่างน่าเสียดาย โดยเฉพาะจังหวะและโอกาสที่เหมาะสมของผู้ประสงค์ร้ายที่ต้องการชิงทรัพย์ ประกอบกับมีอารมณ์ทางเพศ และอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยให้ผู้ประสงค์ร้ายกระทำได้อย่างสะดวก การตกเป็นเหยื่อของการถูกล่วงละเมิดทางเพศ และถูกฆาตกรรมจึงเป็นสิ่งเลวร้ายที่เกิดขึ้นกับผู้หญิงที่ต้องมาสูญเสียชีวิตด้วยการกระทำเพียงชั่ววูบของผู้ชายที่มีจิตใจหยาบช้า เช่นเดียวกับกรณีของพี่สาวจूरันที่ถูกฆาตกรรม และข่มขืนภายในห้อง ในสภาพที่โหดร้ายทารุณ เช่น

“ทว่า พอเปิดประตูเข้าไปในห้องถึงได้รู้ว่าฉันไม่สามารถมอบของขวัญชิ้นนี้ให้พี่ได้อีกแล้ว พี่นอนตายอยู่บนพื้นห้องขณะที่ดวงตายังเบิกโพลงอย่างเลื่อนลอย ตำรวจที่รับผิดชอบคดีบอกพวกเราว่าหลังจากพี่ถูกข่มขืนแล้วก็ถูกรัดคอ ทางตำรวจยังจับตัวคนร้ายไม่ได้ เขาบอกว่าเข้าไป

ได้ที่คนร้ายจะแอบสะกดรอยตามพี่มาจากถนนแล้วแอบเข้ามาก่อเหตุ คนร้ายไม่ใช่คนที่รู้จักกันมาก่อน แหวนทองที่นิ้วกับสร้อยคอแพลทินัมยี่ห้อ อากาธา ที่พี่สวมติดตัวอยู่เสมอหายไป --- ครอบครัวยุคของเราจนปัญญากับเรื่องนี้ ท้ายที่สุดก็จับตัวคนร้ายไม่ได้ --- ” (มีอะไรในสวนหลังบ้าน, หน้า 62)

การตกเป็นเหยื่อทางอารมณ์เกลียดชังจากคนแปลกหน้า นับเป็นประเด็นที่มีความน่าสนใจตรงที่ว่าคนเราไม่เคยรู้จักใกล้ชิดกันมาก่อน แต่สามารถผูกใจเจ็บเกลียดชัง และพร้อมจะทำร้ายได้ทุกเมื่อเพียงเพราะเหยื่อมีภาวะเพศกำกวม จึงทำให้สังคมตั้งแง่รังเกียจ และประณามหยามเหยียดว่าเป็นบุคคลผิดปกติ ต้องให้บทเรียนสั่งสอนให้รู้จักหลาบจำด้วยการทำร้ายต่าง ๆ โดยเฉพาะการตีค่าของเหยื่อว่าเป็นเสมือนขยะสังคม เช่นเดียวกับกรณีของเบลลินดา ที่เป็นบุคคลที่มีภาวะเพศกำกวม จึงได้รับการกระทำความรุนแรงทั้งทางร่างกายด้วยการรุมข่มขืนกระทำชำเราอย่างรุนแรงและวิตถาร จากกลุ่มผู้ชายที่อยู่ในชุมชนเดียวกันซึ่งมีบุคคลในเครื่องแบบ คือ เป็นตำรวจรวมอยู่ด้วย ซึ่งเป็นความสิ้นหวังของสังคมอย่างยิ่งที่ผู้พิทักษ์สันติราษฎร์แท้ ๆ กลับสามารถกระทำการผิดกฎหมายต่อประชาชนเพศหญิง แทนที่จะปกป้องคุ้มครอง ซึ่งในกรณีของเบลลินดานั้นต้องถือว่าเป็นเพศหญิง เพราะเธอเลือกเพศของเธอแล้วจากสัญญาตัญญาณ การแสดงออกของการกระทำ และพฤติกรรม เช่น การหนีบหัวเข้าให้ชิดติดกัน หรือการใช้มือข้างหนึ่งกดกระโปรงไว้ อันเนื่องมาจากความเคยชินที่ถูกเลี้ยงดูมาแบบผู้หญิงในวัยเด็ก แต่เคราะห์ร้ายที่พฤติกรรมและการแสดงออกแบบผู้หญิงของเบลลินดากลับถูกมองข้าม และตอบแทนด้วยการทำร้ายเธอจากผู้ชายทั้งหลายที่ได้ชื่อว่าเป็นคนปกติ เช่น “ผมเลยให้เขาไปเป็นตำรวจซะ --- สิ่งที่โง่โง่ได้จากการเป็นตำรวจมีแค่ปืนกับยศบนบ่าเท่านั้น ส่วนสันดานนั้นไม่เคยเปลี่ยน --- ก็อย่างที่ผมบอกแหละ นั่งนั่นมันตัวประหลาด มีอะไรไม่เหมือนชาวบ้านชาวช่อง เป็นสิ่งมีชีวิตที่ผิดมนุษย์มนาจนน่าคลื่นไส้ ลูกชายผมมันชายชาติอเมริกาพันธุ์แท้ เขาเลยไม่ชอบอะไรที่ผิดแผกจากขนบเดิม มันดูผิดบาป --- ลูกผมกับเพื่อน ๆ ของเขาเลยอยากให้บทเรียนกับมัน --- ผมเดาว่าพวกเขาจะจับเธอซึ่งบนโต๊ะอาหารมั่ง --- ผมคิดว่าพวกเขา ก็อยากจะช่วยมันเด็กนั่น แค่ออยากให้รู้ว่าการมีอะไรกับผู้ชายเป็นยังไง มันจะได้กลับมาเป็นผู้หญิงปกติโล่งละ พวกเขาแค่ออยากทำให้มันนั่นได้รู้ว่าตัวเองเป็นผู้หญิงแท้ ๆ และการได้อยู่กับผู้ชายมันดีแค่ไหน --- หลังจากนั้นเรื่องก็ซึกจะเลยเถิด นั่งนั่นสูกลับไม่ยั้ง พวกมันเลยต้องอัดมันกลับ ผมคิดว่าใครสักคนคงปลั่งมือทำแรงไปหน่อย ทุกคนเลยคิดว่ามันตายไปแล้ว นั่งเด็กนั่นสลบไปแล้วเลือดก็ไหลออกมาเยอะมาก โง่โง่บอกผมว่ามันหยุดหายใจด้วย ทุกคนเลยกลัวกันสุด ๆ แล้วสุดท้ายพวกเขาก็ตัดสินใจจับมันโยนใส่ถังขยะไปใหญ่ด้านหลังโรงเรียนแล้วก็หนีไปแต่นั่งนั่นก็ยังลากสังขารกลับมาได้ --- ” (ผมใช้ความจำจับฆาตกร, หน้า 410 – 412)

การที่ผู้หญิงถูกคุกคามทางเพศจากผู้ชายเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นและมักจะไต่ยีนข่าวคราวเสมอ แต่กรณีที่มีการถูกคุกคามทางเพศเป็นเรื่องที่มีการวางแผนมาเป็นอย่างดี เพื่อจะใช้เป็นประโยชน์ต่อรองการหาเงินมาใช้จ่าย นับเป็นกรณีที่มีความน่าสนใจที่เด็กสาวหลายคนใช้เป็นเครื่องมือหาเงินทองมาจับจ่ายใช้สอย เพียงแค่ใช้บริการขนส่งสาธารณะในช่วงที่มีผู้โดยสารหนาแน่นและมองหาจังหวะเลือกดูผู้ชายที่ค่อนข้างจะมีอายุและอาจจะมีความฐานะทางเศรษฐกิจรวมทั้งคาดคะเนดูว่าเป็นคนไม่ค่อยทันโลก พยายามเข้าไปอยู่ใกล้ ๆ พอสบโอกาสก็แสวงงตะโกนว่าตนเองถูกลวนลาม ซึ่งจะทำให้ผู้โดยสารคนอื่น ๆ ใช้สายตาจ้องมองและกลายเป็นพยานโดยอัตโนมัติ เมื่อผู้ชายคนดังกล่าวตกใจก็ทำเป็นเห็นใจ และขอยอมความ จากนั้นก็ยื่นเงื่อนไขขอค่าทำขวัญ เพียงเท่านี้ก็จะมียาใช้ได้

เข้ามา ซึ่งเป็นวิธีการหาเงินแบบใช้กลโกงเล่ห์เหลี่ยมโดยมีสาเหตุของการถูกลวนลามทางเพศแบบ กล่าวเท็จเป็นข้ออ้าง เช่นเดียวกับที่ซาโอริเคยทำสมัยที่เธออยู่โรงเรียนมัธยมปลาย เช่น

“ตอนอยู่โรงเรียนเก่าฉันเคย --- โทกว่าถูกลวนลาม --- ฉันจะคอยมองหา ลุงที่ดูจิตอ่อน ๆ หน่อยบนรถไฟแล้วตะโกนว่า ‘ช่วยด้วยค่ะ! คนนี้ลวนลามหนู!’ จากนั้นก็แจกจ่ายอม ความกับอีกฝ่าย พอได้เงินค่าทำขวัญก็จบ ฉันใช้เงินพวกนั้นซื้อมานะ ---” (เด็กสาว, หน้า 223 – 224)

จากกรณีดังกล่าวข้างต้นนี้ ทำให้เห็นว่าสังคมมีความเปลี่ยนแปลงอย่าง สลับซับซ้อน ประกอบกับความสัมพันธ์ภายในครอบครัวระหว่างพ่อกับลูกสาวไม่ราบรื่น ลูกสาวมอง ว่าพ่อกับตนเองแตกต่างกัน และกดดันให้พ่อต้องยอมถูกลูกสาวบีบบังคับ ความกดดันในชีวิตจึง เกิดขึ้น การหาทางแก้ไขความคับแค้นใจด้วยการกระทำในลักษณะคุกคามทางเพศต่อเด็กสาวคนอื่น จึงเกิดขึ้น และลูกกลายมาเป็นปัญหาใหญ่โต สังคมให้ความสำคัญกับเงินตรามากกว่าจิตใจ ความ ยุ่งยากจึงเกิดขึ้น สร้างปัญหาต่อเนื่องจนชีวิตพังพินาศ

การเข้าไปขอความช่วยเหลือจากผู้ชายสูงอายุ หรือมีอายุรุ่นราวคราวเดียวกับ พ่อเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่ต้องคอยระมัดระวัง เพราะอาจจะพบเจอสถานการณ์ที่มีการเอาเปรียบทาง เพศ และการคุกคามทางเพศเกิดขึ้นได้โดยไม่รู้ตัวเนื่องจากผู้ชายสูงอายุนี้เป็นชายแปลกหน้าที่ไม่เคย รู้จักกันมาก่อน การจะคาดเดาเรื่องของพฤติกรรมและจิตใจจึงเป็นเรื่องยาก เช่นเดียวกับยูกิที่ต้องการ ขอความช่วยเหลือจากชั้นใจเพื่อออกตามหาคน แต่ชั้นใจกลับใช้โอกาสนี้แค้นแค้นเด็กสาวทุกคนเพื่อ ทดแทนความคับข้องใจของตนเองที่ถูกลูกสาวแสดงความรังเกียจเหยียดหยาม ชั้นใจจึงให้ยูกิทำงาน บ้านให้เพื่อแลกกับการได้ข้อมูลที่อยู่ของคนที่ยูกิต้องการตามหา ระหว่างที่ทำงานบ้านชั้นใจยังใช้กำลัง บีบบังคับทำร้ายร่างกายของยูกิแรง ๆ และพยายามจะคุกคามทางเพศด้วยการใช้คำพูดที่สื่อเจตนา ทางเพศ และการแอบเปิดกระโปรงของยูกิ เช่น

“ --- ไหล่ขวาของฉันถูกชั้นใจใช้กำปั้นทุบเต็มแรงจนร่างเซไปชนโต๊ะ ทำให้ ถึงพลาสติกหล่น --- ฉันใช้มือเปล่าเก็บกางเกงใน และถุงเท้าที่กระจัดกระจายบนพื้นใส่ถังแล้วเดินไป ที่อ่างล้างจานในครัวซึ่งมีกล่องผงซักฟอกใหม่เอี่ยมเตรียมไว้เพียงเพื่อซักของแค่หยิบมือ --- น้ำอุ่น ไหลรินจากก๊อกที่อ่างล้างจาน ฉันใส่ผงซักฟอกลงไป และเริ่มจับสิ่งที่จะต้องซักมาถู ๆ กัน พุดตามตรงฉัน ตกใจมากกับชื่อเรียกร่องครั้งนี้ --- ชั้นใจทำท่าวางโตโผล่หน้ามาจากข้าง ๆ ถึงยิ่งงั้นชั้นใจก็เป็นคนที่ ฉันไม่ได้รู้จักมั้ง --- ฉันก็ไม่ได้รู้สึกอับอายอะไรสักนิด นึกไม่ออกเลยว่าการสั่งให้ฉันทำเรื่องพวกนี้มัน น่าดีใจตรงไหน ---” (เด็กสาว, หน้า 167 – 168)

“หมอนี่เลวสุด ๆ จริง ๆ ‘จริงสิ ฉันนี่เรื่องดี ๆ ออกแล้ว --- เอาของเธอมาซัก ด้วยกันสิ --- เอากางเกงในเธอมาซักพร้อมกางเกงในฉัน’ ชื่อเรียกร่องซักรุนแรงขึ้นแล้ว คนคนนี้คิดว่าตัวเองเป็นใครมาจากไหนกัน โครจิตหรือเปล่า ชั้นใจทำท่าจะเลิกขายกระโปรงฉันขึ้น ---” (เด็ก สาว, หน้า 168)

บังเอิญว่ายูกิไม่ได้ไปพบชั้นใจเพียงลำพัง เพื่อนชายของยูกิที่ชื่อมากิเสะไปด้วย จึงมีโอกาสดูกับหลักฐานต่าง ๆ ทั้งการช่วยเหลือปกป้องยูกิ การอัดเสียง อัดวิดีโอ ทำให้กลายเป็น เครื่องต่อรองการถูกล่วงชั้นใจคุกคามทางเพศ เช่น

“มากิเสะหยิบเครื่องอัดเสียงขนาดเล็กประมาณครึ่งหนึ่งของโทรศัพท์มือถือถือออกจากกระเป๋ากางเกง ‘ฉันอัดบทสนทนาตั้งแต่มาที่นี่ไว้หมดแล้ว’ --- มากิเสะหยิบโทรศัพท์มือถือถือใน

กระเป่ากางเกงอีกข้างหนึ่งออกมาเปิด และกดปุ่มบางอย่างก่อนจะยื่นไปตรงหน้าชินโจ --- วิดีโอเริ่มเล่น --- เป็นภาพชินโจพยายามเลิกชายกระโปรงฉันทันพลางพูดว่า ‘เร็วสิ รีบถอดซะ’ ---” (เด็กสาว, หน้า 169 – 170)

ภายหลังจากที่ยุกิแก้ไขสถานการณ์เลวร้ายเรียบร้อยแล้ว เมื่อมีโอกาสล่วงรู้ว่า ชินโจเป็นพ่อของซาโอริผู้ที่เคยสร้างสรรค์เรื่องราวตนเองถูกลวนลามทางเพศบนรถไฟ ซึ่งผู้ชายที่โชคร้ายคนนั้นก็คือพ่อของซูบารุ เด็กน้อยที่กำลังรอคอยพบพ่อเพราะตนเองใกล้จะเสียชีวิต จากเหตุการณ์ดังกล่าวทำให้พ่อของซูบารุต้องถูกออกจากงาน ต้องหย่าร้างกับแม่ และซูบารุเจ็บป่วย ต้องอยู่แต่โรงพยาบาลและรอคอยจะพบพ่อ ยุกิจึงมองเห็นช่องทางที่จะทำให้สองพ่อลูกคือชินโจและซาโอริ ได้รู้ถึงผลกระทบที่เคยก่อไว้กับคนอื่นด้วยการจะใช้หลักฐานที่มากี่เสอะเคยทิ้งอัดเสียง และอัดวิดีโอไว้เป็นเครื่องมือต่อรองและลองใช้หาประโยชน์เช่นเดียวกับซาโอริเคยทำ เช่น

“--- ฉันคิดพลางดูโทรศัพท์มือถือใกล้มือ ฉันยังไม่ได้ลบเบอร์ติดต่อของตากล้องพนักงานบริษัทชินโจโฮม รวมทั้งคลิปวิดีโอในวันนั้นด้วย ที่ผ่านมามีฉันไม่เคยแตะต้องมันเพราะไม่อยากแม้แต่จะนึกถึง แต่ถ้าใช้ประโยชน์ดี ๆ หมอนั่นอาจจะให้เงินพอซื้อกระเป๋าก็ได้ --- มนุษย์ลึกลับสมเพศที่พยายามจะระบายความเครียดจากในครอบครัวใส่นักเรียนหญิงมัธยมปลายที่ตัวเองเรียกไปเจอในบ้านตัวอย่างสุดทรู โหน ๆ ก็โหน ๆ ฉันให้หมอนั่นซื้อให้ทั้งสองใบเลยดีกว่า ---” (เด็กสาว, หน้า 225 – 226)

จากผลกระทบของการมีพ่อเป็นผู้ลวนลามทางเพศ ทำให้ซาโอริได้รับผลกระทบมากมายต่อการดำเนินชีวิต ไม่ว่าจะเป็นความเปลี่ยนแปลงของชีวิตอย่างกะทันหัน พ่อถูกตำรวจจับข้อหาชู้กรรโชกและลวนลามทางเพศ อีกทั้งพ่อต้องยอมแลกกับการไม่เอาเรื่องจากนักเรียนหญิงด้วยกัน ยอมเสียค่าทำขวัญ แต่เป็นเพราะพ่อไม่ยอมจ่าย ทำให้กลายเป็นชาวทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงไปจนถึงลูกที่ใช้ชื่อนามสกุลเดียวกัน ผลกระทบยังเพิ่มความรุนแรงด้วยการที่ผู้เป็นลูกสาวของคนก่ออาชญากรรมทางเพศต้องได้รับผลกระทบตั้งแต่การปล่อยให้อยู่โดดเดี่ยว กลั่นแกล้งรังแกในรูปแบบต่าง ๆ การไม่มีใครยอมพูดคุยกด้วย การเหมินเฉย การสร้างเดินหนี นอกจากนี้ยังมีตราบาปติดตัวไปตลอดแม้จะย้ายหนีหรือใช้ความตายเป็นการจบสิ้นปัญหาก็ตาม เช่น

“--- ชีวิตดิ่งลงเหวได้ภายในวันเดียว ไม่สิ ภายในพริบตาเดียวด้วยซ้ำ --- ทั้งหมดเป็นความผิดของพ่อ --- หมอนั่นถูกจับในข้อหาชู้กรรโชกและกระทำอนาจารใส่นักเรียนหญิงมัธยมปลาย --- ฉันได้ยินว่านักเรียนหญิงที่เป็นผู้เสียหายไม่ได้เปิดเผยเรื่องนี้ในตอนแรก โดยเรียกเงินหนึ่งแสนเยนเป็นค่าทำขวัญ และกับการยอมไม่เอาเรื่อง ซึ่งจริง ๆ เงินแค่นั้นพ่อฉันควรจ่ายไปเสีย แต่หมอนั่นกลับปฏิเสธจนถูกอีกฝ่ายนำเรื่องไปแจ้งตำรวจ หนังสือพิมพ์ก็ลงข่าวโดยใช้ชื่อจริงด้วย --- คนทั้งโรงเรียนก็รู้ความจริงกันหมดแล้ว ว่าอาชญากรที่มีชื่อจริงลงข่าวหนังสือพิมพ์ คือพ่อของฉัน --- พร้อม ๆ กับการข่มเหงรังแกที่เริ่มต้นขึ้น อันดับแรกคือการเหมินเฉย ตามด้วยการกลั่นแกล้งอย่างรุนแรง มีคนเอาชุดชั้นในจำนวนนับไม่ถ้วนมายัดใส่โต๊ะ และตุลือกเกอร์ของฉัน เวลาเดินสวนกันก็พูดเบา ๆ ให้ได้ยินว่า ‘โรครจิต’ และเมื่อใดก็ตามที่ฉันทำหน้าที่หน้าเบ้ต่อการดูแลคนเหล่านั้น ฉันจะได้ยินเสียงหัวเราะลั่นจากทั่วทุกสารทิศประหนึ่งพวกนั้นรอคอยเวลานี้มานานนับแต่กับ ย. กับ อ. ซึ่งถึงจะเรียกไม่ได้เต็มปากว่าเพื่อน แต่ก็ยังเป็นสองคนที่ให้ความสนิทสนมกับฉันตั้งแต่ช่วงแรก ๆ ที่ย้ายโรงเรียนมา ก็

ยังเลิกพูดกับฉัน สองคนนั้นไม่เคยกลั่นแกล้งฉันโดยตรง แต่จะดูอยู่ไกล ๆ พอเห็นฉันทำท่าจะเข้าใกล้เมื่อไร ทั้งสองก็จะแสร้งทำเป็นนึกได้ว่ามีธุระแล้วเดินหนีไป (เด็กสาว, หน้า 230 – 231)

เมื่อต้องอดทนต่อการถูกกลั่นแกล้งจนถึงที่สุด และการได้รับความอับยศจากการถูกตีตราว่าเป็นลูกคนวิปริต ชาวโอรังก็พยายามหาทางหลีกเลี่ยงจากสภาพชีวิตที่ต้องเผชิญ แม้แต่การนึกถึงความตายเพื่อให้เรื่องน่าอับอายมันจบสิ้นและหายไป นับเป็นผลกระทบอย่างรุนแรงที่สุดเมื่อคนเราไม่มีคำตอบกับการทำให้ชีวิตดำเนินต่อไปได้ ลมหายใจกลายเป็นสิ่งไร้ค่า ความตายจึงเป็นคำตอบเดียวที่จะทำให้ปัญหาจบไปอย่างคนพ่ายแพ้ เช่น

“ - - - วันนี้มีคนเอาผ้าอนามัยใช้แล้วมาโยนใส่โต๊ะเรียนฉัน - - - ไม่ไหวแล้ว ฉันอดทนกับความอับยศอดสู่มากกว่านี้อีกไม่ได้แล้ว ต่อให้ฉันอดทน ย้ายโรงเรียน ออกจากโรงเรียนเข้าทำงาน หรือมีคนรัก คำว่า ‘ลูกคนวิปริต’ จะยังคงติดตัวฉันไปตลอดชีวิต ฉันอยากเริ่มต้นชีวิตใหม่ ฉันเคยเชื่อว่าความตายของเราทำให้ฉันได้มีโอกาสสัมผัสและเข้าใจ ‘ความตาย’ แต่แท้จริงแล้วมันเป็นแค่คำพูดไร้สาระของคนหลงตัวเอง แต่ตอนนี้ฉันเข้าใจแล้ว ความตายคือ - - - ไม่สิ ฉันไม่เขียนดีกว่า เพราะสิ่งนี้คือสิทธิพิเศษเพียงอย่างเดียวของคนที่กำลังจะตายจากโลกนี้ไป ลาก่อน” (เด็กสาว, หน้า 232)

1.1.4.2 การตกเป็นเหยื่อทางอารมณ์ของชายที่รู้จัก และการตกเป็นเหยื่อลักษณะนี้มักเกิดขึ้นกับบุคคลในครอบครัวที่ปะปนไปด้วยรัก โลภ โกรธ หลง บ่อยครั้งที่คู่สามีมักจะใช้อารมณ์ของตนเองเป็นที่ตั้งที่จะระบายอารมณ์ทางเพศกับภรรยาของตนเอง เพราะถือสิทธิ์ว่าตนเองเป็นเจ้าของภรรยา เมื่อใดที่มีความปรารถนาทางเพศ ภรรยาจะต้องพร้อมที่จะตอบสนองเนื่องจากเป็นหน้าที่ที่ไม่ควรขัดขืน ชีวิตคู่สามีภรรยาหลาย ๆ คู่ มักจะมีจุดประสงค์คือต้องการมีลูก และไม่ต้องการให้มีการหย่าร้างเกิดขึ้นเพราะลูกคือโซ่ทองคล้องใจ เช่นเดียวกับชังอินและสามีที่มีชีวิตคู่อย่างผิดฝืน แต่สามีต้องการมีลูกจึงกระทำการหักหาญน้ำใจของชังอินด้วยการข่มขืน ซึ่งการที่สามีข่มขืนภรณยานับเป็นเรื่องที่จากจะพิจารณาตัดสินว่าเป็นผู้ผิด เพราะส่วนใหญ่สังคมย่อมจะเข้าข้างฝ่ายสามีอยู่ดี เช่น

“สิ้นคำพูดนั้นร่างกายฉันสั่นสะท้าน ความโกรธแค้นเดือดดาลขึ้นอย่างควบคุมไม่ได้ วันที่ฉันร้องไห้เหมือนคนบ้า คือวันที่ถูกเขาข่มขืนหลังจากขอหย่า ฉันท่องวันนั้น ท้ายที่สุดก็เลยไม่ได้หย่า คนที่เตรียมตัวหย่าแล้วพลาดมีอะไรกับสามีจนตั้งครรถ์อย่างฉันช่างไร้เดียงสาเหลือเกิน ถึงจะพูดว่าถูกสามีข่มขืนก็ไม่มีใครยอมรับ ผู้คนมักเอนเอียงไปทางสามีที่ตั้งใจจะรับผิดชอบฉันกับลูกมากกว่า” (มีอะไรในสวนหลังบ้าน, หน้า 73 – 74)

สำหรับการตกเป็นเหยื่อทางอารมณ์ของชายที่รู้จักและใกล้ชิดอีกลักษณะหนึ่งก็คือการตกอยู่ในฐานะที่ผู้หญิงเป็นคู่นอนเพียงเพราะการกดขี่ทางเพศ และความไม่เท่าเทียมทางเพศ ยังคงเกิดขึ้นทั่วไปในสังคม สังคมยังคงให้คุณค่าของผู้หญิงเป็นเพียงพลเมืองชั้นสอง มีสถานะเป็นผู้สนองเมื่อผู้ชายมีการเสนอ และสัญชาตญาณของผู้หญิงเมื่อได้รักใคร่แล้วก็มักจะทุ่มเทและยอมให้ตนเองตกเป็นเบี้ยล่าง ทำให้ผู้หญิงส่วนหนึ่งต้องยอมให้ผู้ชายล่วงละเมิดทางเพศเพื่อเป็นการผูกมัดใจให้ความสัมพันธ์ยั่งยืนและยาวนานที่สุดเท่าที่จะทำได้ เช่นเดียวกับกรณีของโกมาโกะ เกอิชาสาวที่หลงรักและจงรักภักดีต่อชิมามูระอย่างยากจะถอนตัวและถอนใจ เช่น

“ - - - เขาสอดมือข้างหนึ่งของตนเข้าไปในอกชุดกิโมโนของเธอ ชิมามูระอดอ้อนพรางล่อลวงเธอด้วยคำหวาน ว่าขอให้เขาได้แตะต้องพุ่มพวงทรงถันของเธอสักหน่อยจะได้

หรือไม่เล่า, หน้อยเดียวเท่านั้นจะคนดี เธอไม่ตอบคำอันใด ได้แต่ยกแขนขึ้นมาทั้งสองข้างปกป้อง ออกอ้อมค้อมของเธอไว้เสียแน่นหนา - - - อยากรู้ก็ตามที่ ทำยที่สุดเธอไม่ได้ขัดขืนอีก ปล่อยให้เขาใช้ มือทั้งสองข้างคลั่นคลึงลูบคลำอ้อมค้อมของเธอได้ตามแต่ใจปรารถนาของเขา - - -” (เหม็นตาคม, หน้า 60 - 61)

นอกจากนี้การอยู่ในช่วงวัยรุ่นมักจะทำให้วัยรุ่นชายมีความอยากรู้อยากเห็นในเรื่องเพศและพร้อมที่จะคุกคามทางเพศหากมีโอกาสที่จะทำได้ เพื่อปลดปล่อยสัญชาตญาณและอารมณ์ปรารถนาทางเพศ ดังนั้นจึงมีวัยรุ่นชายส่วนหนึ่งที่ก่อคดีหรือกระทำกิริยาอาการไม่ให้เกียรติเพื่อนหญิงในวัยเดียวกันในสถานศึกษาหรือแม้แต่ตามที่สาธารณะต่าง ๆ เด็กสาวหลายคนอาจจะปล่อยให้เหตุการณ์ดังกล่าวผ่านไป แต่ในขณะที่หลายรายไม่ยอมให้เหตุการณ์นี้ผ่านไปได้ จึงมีการร้องเรียนและกล่าวโทษเกิดขึ้น เช่นเดียวกับกรณีของซึ่งเจที่มีการแอบดูอวัยวะเพศของเพื่อนนักเรียนด้วยกันจนทางโรงเรียนต้องเรียกพบผู้ปกครอง เช่น

“ซึ่งเจ ซึ่งเจน่าจะมีปัญหาอะ - - - แอบดูอวัยวะเพศของนักเรียนหญิงห้องเดียวกัน - - - เด็กที่เรียนห้องเดียวกัน - - - คือวันนี้ - - - เด็กคนนั้นร้องไห้แล้วขอตัวกลับบ้าน แม่ของเธอมาฟ้องครูใหญ่กับฉันว่าให้ตักเตือนซึ่งเจ - - - ฉันเลยคิดว่าเรื่องนี้คุณแม่เองก็ควรรับทราบเช่นกัน ครอบครัวจะได้ช่วยตักเตือน - - -” (มีอะไรในสวนหลังบ้าน, หน้า 59)

การเริ่มต้นคุกคามทางเพศด้วยการแอบมองของสงวนของผู้หญิงสำหรับวัยรุ่นชายหากไม่ได้รับการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมอย่างเหมาะสมก็จะพัฒนาไปสู่ความเลวร้ายมากยิ่งขึ้น และจะก่อตัวเป็นพฤติกรรมการมองไม่เห็นคุณค่าของผู้หญิงว่าเท่าเทียมกับตน จนถึงขั้นก่ออาชญากรรมทางเพศเกิดขึ้นโดยไม่รู้สึกลึกซึ้งชอชชวดี นอกจากนี้อาจจะนำไปสู่โศกนาฏกรรมของครอบครัวที่พยายามช่วยเหลือและปกปิดความผิดของวัยรุ่นชาย สร้างปมปัญหาให้เกิดคดีร้ายแรงเกี่ยวกับเพศได้ เช่นเดียวกับกรณีของซึ่งเจที่นัดพบกับชุนมินแล้วก่อเรื่องราวฆาตกรรม จนบุคคลในครอบครัวต้องเข้ามาช่วยเหลืออำพรางศพจนความเลวร้ายบังเกิดขึ้นกับครอบครัวและสังคม รวมทั้งความทรงจำอันเลวร้ายที่ติดตัวไปตลอดชีวิตของซึ่งเจ เช่น

“ตอนนั้นฉันรู้แล้วว่าทำไมเจอข้อมูลของคุณหมอในมือถือเครื่องนั้นเพราะชุนมินอยู่ในห้องลูกชายเขาต่างหาก หากถ่ายรูปในนั้น คนที่ฆ่าชุนมินไม่ใช่คุณหมอแต่เป็นพักซึ่งเจ” (มีอะไรในสวนหลังบ้าน, หน้า 226)

“ผมเจอศพนั้นในห้องลูก ผมรู้ว่ากลิ่นศพเป็นยังไง คุณนี่ก็แปลกนะ อยู่บ้านยังไงถึงไม่รู้ว่าคุณชอนอะไรไว้ในห้องตั้งสามวัน - - -” (มีอะไรในสวนหลังบ้าน, หน้า 227)

“สามีของฉันเสียชีวิตในวันครบรอบวันตายของพี่สาวพอดี ฉันวาดมือเป็นรูปไม้กางเขนสวดภาวนาให้ชุนมิน เพราะคุณปู่คุณย่าถูกคุมขัง ซึ่งเจจึงถูกส่งไปอยู่กับคุณย่าและย้ายไปเรียนที่อินซอนอย่างเลี้ยงไม่ได้ ตอนแรกลูกรู้แค่พ่อเสียชีวิตเพราะอุบัติเหตุกระทั่งได้ทราบเรื่องทั้งหมดจากข่าวในทีวี หลังจากนั้นซึ่งเจก็เจียบขริมและซึมเศร้าหนักขึ้นอีก การชอนศพไว้ในแปลงดอกไม้เป็นเรื่องน่าสยองขวัญ ไม่ใช่แค่เพื่อนบ้านแต่ทุกคนในประเทศต่างรู้เรื่องคดีนี้แล้ว - - - หลายสัปดาห์ผ่านไปฉันกลับไปเอาสิ่งของจำเป็นที่บ้าน - - - แต่ตอนนี้ที่นี้กลายเป็นบ้านที่ต้องปิดม่านบังหน้าต่างทุกบานเอาไว้ ฉันไม่มองไปที่อื่น เดินตรงขึ้นไปชั้นสองไปยังห้องนอนของซึ่งเจ เลมือจัดข้าวของอย่างรวดเร็ว - - - ก่อนพบว่ามีบางอย่างอยู่ในลิ้นชัก เชือกไนลอนสีส้มผูกเป็นห่วงฉันว่าสงสัยทำไมถึงมีเชือกแบบนี้

ในลื่นซึกของลูก การตายของอีซูหมินถูกสันนิษฐานว่าขาดอากาศหายใจ --- ซึ่งเจไม่เกี่ยวข้องกับฆาตกรรมครั้งนี้ ต้องเป็นแบบนี้ ฉันบอกตัวเองให้เชื่อแบบนี้ ทั้งที่ตั้งใจจะลบทุกอย่างทิ้ง -- ต้องห้ามสงสัยซึ่งเจเด็ดขาดต้องเชื่อลูกเท่านั้น ต้องทำแบบนี้ฉันถึงจะสามารถมีชีวิตต่อไปได้ ---" (มีอะไรในสวนหลังบ้าน, หน้า 269 - 270)

การตกเป็นเหยื่อทางอารมณ์ อีกลักษณะหนึ่งก็คือการตกเป็นเหยื่อทางอารมณ์ มีนเมาด้วยฤทธิ์ของแอลกอฮอล์ที่ผู้ประสงค์ร้ายดื่มเข้าไปจนไปกระตุ้นอารมณ์ทางเพศที่สามารถจะทำได้มีร้ายทางเพศกับผู้หญิงรายใดก็ได้ที่ตนเองรู้จักอย่างขาดสติ และพิจารณาความผิดชอบชั่วดี เช่นเดียวกับกรณีของพ่อทากูยะที่พยายามจะคุกคามทางเพศน้ำสาวของทากูยะ โดยที่พ่อกำลังตกอยู่ในความมึนเมาจากแอลกอฮอล์ที่ดื่มเข้าไป เช่น

"--- พ่อในสภาพเมาผลึกน้ำลึ้มกับพื้นแล้วขึ้นคร่อม ---" (หัวใจรูตัสจัดฉากฆาต, หน้า 16)

การตกเป็นเหยื่อทางอารมณ์ของชายคนรักที่มีปัญหาทางจิต บางครั้งการคบหากันฉันคนรักอาจทำให้ผู้หญิงตกอยู่ในสถานการณ์ความรุนแรงด้วยการถูกทำร้ายทั้งการทำทารุณกรรมทางเพศ และการปลิดชีพ หากชายคนรักเป็นบุคคลที่มีปัญหาทางจิตไม่ว่าจะมีปัญหาที่มาจากความคับแค้นส่วนตัวหรือถูกทำร้ายจิตใจตั้งแต่เยาว์วัยรวมทั้งการถูกปลุกฝังจากพ่อแม่ผู้ปกครองให้คิดแค้น จึงทำให้เมื่อเติบโตขึ้นความแค้นที่สะสมไว้ต้องได้รับการตอบสนองเหมือนกับแดร์รินที่ถูกพ่อปลุกฝังความคิดว่าแม่ถูกตำรวจทำร้ายด้วยการจับกุมจนเป็นที่มาทำให้แม่ถูกกลุ่มมาเฟียรุนแรงและตายในที่สุด แดร์รินจึงฝังใจหาทางแก้แค้นตำรวจ ซึ่งบังเอิญสืบรู้ว่าตำรวจใหญ่รายหนึ่งซึ่งเป็นพ่อของติน่าคือสาเหตุที่ทำให้แม่เสียชีวิต จึงกลับมาแก้แค้นกับติน่าซึ่งเป็นลูกสาวแทน สำหรับติน่าแล้วแดร์รินคือชายคนรักในฝันที่มีทั้งคุณสมบัติ และรูปสมบัติแต่กลับถูกแดร์รินทำร้ายและทารุณกรรมทางเพศอย่างรุนแรง และวิปริตและการวางแผนที่แยบยลสลับซับซ้อน

"--- เขาข่มขืนเธอทั้งข้างหน้าและข้างหลังอย่างป่าเถื่อนหลายครั้ง คุณจะเห็นได้จาก --- คราบน้ำตาที่แก้มของเธอที่ยังอยู่ก่อนถูกข่มขืน เธอยังไร้เพียงสาเหลือเกิน --- แต่สุดท้ายก็ถูกย่ำยีอย่างโหดร้ายทารุณ ผมไม่เจอคราบน้ำตา เธอคงเคลือบเนื้อตัวเอาไว้และน่าจะระวังทุกครั้งที่ยข่มขืน เราไม่เจอร่องรอยของเขาทั้งในหรือนอกตัวเธอ ผมเดาว่าเขาคงโกนขนที่อวัยวะเพศตัวเองด้วย และเป็นไปได้ว่าอาจโกนหมดทั้งตัวก่อนลงมือ ไม่งั้นต่อให้เคลือบร่างกายไว้แต่การข่มขืนรุนแรงหลายครั้งแบบนี้ยังงี้ก็ต้องมีเส้นขนหลงเหลือให้เห็นบ้าง มีรอยฟกช้ำจากแรงมือบีบอยู่บนขาทั้งสองข้างและตามลำตัว แต่รอยที่เห็นชัดมากอยู่บนไหล่สองข้าง ดูเหมือนเขาจะออกแรงกดตรึงอย่างหนักมือ ส่วนที่คอเขาบีบคอเธอและมองหน้าเธอไปด้วย มองจนเธอสลบไป เขาเว้นช่วงการข่มขืนเพราะไม่อยากเสียทำหน้าที่มือจนจบชีวิตเธอเร็วเกินไปนัก แบบนั้นจะหมดสนุก --- เขาบีบคอเธอขณะที่เธอต่อสู้ดิ้นรน ไขว่คว้าหาอากาศก่อนจะหมดสติ จากนั้นเขาก็แก้มัดที่ขา จับเธอคว่ำหน้าแล้วมัดไว้อีกครั้งรอให้เธอฟื้นมารับรู้ตอนที่เขาข่มขืนทางข้างหลัง เขาอยากให้เธอเจ็บปวดแสนสาหัส เขาอาจถึงจุดสุดยอดเมื่อได้เห็นเธอทรมาณ ดิ้นรนขัดขืน หรือวอนขอความเมตตาจากเขา --- หลังเสร็จกิจก็จะครั้งก็ทนก็ตามแต่ที่เขาอยากจะทำ ตอนที่เธอนอนตัวสั้นอยู่ตรงนั้นหรือจิตใจกำลังล่องลอยไปที่อื่น ที่ที่เธอไม่ต้องเจ็บปวดอีก เขาก็กดหน้าเธอจมหมอนตรึงไว้อย่างนั้นจนเธอสลบไปอีก ครั้ง ก่อนจะพลิกตัวเธอกลับมาและมัดใหม่ เขาทำกับเธอแบบนี้บ่อยๆ แปรหัวโหมง นั่นเท่ากับ

เวลาทำงานทั้งวันเลยนะ เขาแค่ต้องการให้เธอนอนนิ่ง ๆ ไปสักพักจนกว่าจะปลุกอารมณ์ตัวเองได้อีก
 หน - - - เขาพยายามจะทุบทำลายเธอ เหมือนเธอออกเป็นชิ้น ๆ นอกจากขมขื่น บนขี้ใจและจิต
 วิญญาณของเธอแล้ว เขาก็อยากให้เธอรู้ว่าเธอไม่ได้มีความหมายอะไรสักนิด ที่ผ่านมามีทั้งหมดเขา
 หลอกเธอ ทั้งพาไปเที่ยว เดินจับมือ ทำตัวเป็นผู้ชายขี้อาย การทำให้เธอรู้สึกตัวเองช่างเป็นผู้หญิง
 หน้าโง่งนั้นยิ่งเหมือนได้รางวัลพิเศษ - - - ถึงเวลาถอดหน้ากาก ไม่จำเป็นต้องสวมมันอีกต่อไป เขา
 อยากให้เธอเห็นว่าเขาเป็นใคร อยากให้เธอรู้ว่าอะไรที่เด่นเร้าอยู่ในตัวเธอตอนที่เขายอมรับ อะไรที่
 กำลังจิกทิ้งเธออยู่ ดินายังสาวแถมสุขภาพร่างกายแข็งแรง เขาเลยลากยาวไปได้เป็นชั่วโมง ๆ จนถึง
 ช่วงสุดท้ายเขาก็ตะปบมือไปรอบคอเธอ เธอมองเข้าไปในดวงตาคู่นั้นเป็นครั้งสุดท้ายขณะที่เขาเริ่ม
 ออกแรงบีบและในที่สุดทุกอย่างก็สงบนิ่ง - - - เขาทิ้งกุญแจมือไว้ เป็นกุญแจมือตำรวจแบบมาตรฐาน
 เขาแก้มันที่ขา แต่ปล่อยให้มือคาอยู่ที่กุญแจมือเพื่อจะส่งสารถึงพ่อเธอ เหมือนกับปล่อยหมัดชุกเข้าที่
 ท้อง เรื่องนี้ไม่เกี่ยวกับดีนา เขาแค่ใช้เธอเป็นเครื่องมือ ก่อนหน้านี้เขาจะฆ่าเธอด้วยวิธีการนับสิบ เป็น
 สิบ ๆ รอบก็ยังได้ แต่เขาไม่ทำ เขาอยากให้มันเกิดขึ้นในบ้านหลังนั้น ในบ้านที่พ่อผู้เป็นตำรวจเชื่อว่าลูก
 สาวตัวน้อยจะปลอดภัยเสมอ - - -” (สายเลือดซ่อนเลือด, หน้า 71 – 73)

1.2 เบื้องหลังที่มาจากความสัมพันธ์กับบุคคลประเภทต่าง ๆ ซึ่งประกอบไปด้วยบุคคล
 ใกล้ชิดในครอบครัว บุคคลใกล้ชิดนอกครอบครัว และบุคคลแปลกหน้า ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.2.1 บุคคลใกล้ชิดในครอบครัว บุคคลดังกล่าวส่วนใหญ่แล้วผู้ที่ตกเป็นเหยื่อจะคุ้นเคยรู้จัก
 กันสนิทสนมกัน จนกระทั่งไว้วางใจ และไม่เคยมืดเงี้ยวใจว่าจะถูกบุคคลเหล่านี้ทำร้ายทางเพศได้
 และจากความใกล้ชิดกันก็ยิ่งทำให้ความสัมพันธ์โดยสังคัมไม่ยอมรับ เช่นเดียวกับกรณีของพ่อที่
 กระทำการล่วงละเมิดทางเพศบุตรสาวของตนเองอย่างที่ไม่น่าให้อภัย ซึ่งเป็นเหตุการณ์เลวร้ายที่
 เกิดขึ้นในครอบครัว และเป็นความสะเทือนใจอย่างยิ่งในสังคัม เหมือนกับกรณีของคามิลล์ จากเรื่อง
 ถือศีลฆ่า ที่เธอถูกพ่อบังเกิดเกล้าที่หน้ามีตตามั่วล่วงละเมิดทางเพศจนเธอรู้สึกว่าบ้านไม่ใช่สถานที่
 ปลอดภัยสำหรับเธออีกแล้ว จึงจำเป็นต้องเลือกการเป็นนักบวช และต้องเผชิญการเป็นหญิงตั้งครรรค์
 อย่างน่าสงสาร เช่น

พ่อ

“ - - - คุณจ้องคามิลล์ตาเป็นมันตั้งแต่ตอนเธออยู่ที่บ้านหลังนี้แล้วนี่ คุณเฝ้ามองจนเธอ
 เติบโตเป็นสาว - - - แรนต์ลล์ คุณเริ่มข่มขืนเธอตั้งแต่เมื่อไหร่ละ - - - แม่ของคามิลล์ฆ่าตัวตายตอน
 เธออายุแค่แปดขวบ จู ๆ คามิลล์ก็ไม่เหลือใครอีกแล้วนอกจากพ่อ เธอต้องการคุณ เธอไว้วางใจคุณแล้ว
 คุณทำอะไรลงไป - - - คุณรู้ดีว่าทำไมลูกสาวถึงเดินเท้าเปล่าออกไปกลางหิมะ ทำไมเธอถึงขังตัวเองอยู่
 ในห้องนอน ทำไมเธอถึงหนีไปอยู่ที่อาราม คามิลล์หนีคุณไงละ - - - เธอกลับมาเยี่ยมบ้านแค่ครั้งเดียว
 คงนึกว่าคุณจะไม่แตะต้องเธอ คงหวังว่าคุณจะละเว้นเธอสักครั้ง คุณมีญาติมาร่วมงานศพเต็มบ้าน แต่
 เรื่องแค่นั้นหยุดคุณไม่ได้หรอก - - - รู้หรือเปล่าว่าคุณขืนใจคามิลล์จนตั้งท้อง รู้ตัวไหมว่าคุณทำลาย
 ชีวิตลูกสาวตัวเอง - - -” (ถือนศีลฆ่า, หน้า 261 – 262)

ลูกพี่ลูกน้อง

บุคคลใกล้ชิดในครอบครัวนอกเหนือจากพ่อผู้ให้กำเนิดที่หลายรายประพฤตินชั่วช้า
 กระทำผิดทางเพศต่อบุตรสาวที่ตนเองให้กำเนิดมา แต่ยังมีญาติที่มีความใกล้ชิดกับเหยื่อใช้ความสนิท
 สนมกันก่อตัวเป็นความรักความสัมพันธ์จนผูกพันเกินเลยมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งหากฝ่ายชายรู้จักการยับยั้ง

ซึ่งใจไม่ปล่อยให้อารมณ์ชั่ววูบตกอยู่ภายใต้อารมณ์ปรารถนาทางเพศ กระทำพฤติกรรมล่วงละเมิดทางเพศ ผ่าฝืนศีลธรรมและจารีตประเพณีโดยที่สังคมไม่อาจจะยอมรับได้เช่นเดียวกัน เหมือนกับกรณีของคิมชุกจา กับลิกวีซอล ซึ่งเป็นลูกพี่ลูกน้องกัน แม้ต่างจะมีเสน่ห์หาต่อกัน หากลิกวีซอลมีใจยับยั้งไม่ล่วงละเมิดทางเพศ ชีวิตของคนทั้งคู่ก็ไม่ต้องหนีการเผชิญหน้ากับครอบครัวและสังคม จนชีวิตปราศจากความสุขตลอดชีวิต เช่น

“สามีของเธอเป็นพี่ชาย ซึ่งตามศักดิ์แล้วเขาเป็นลูกพี่ลูกน้องฝ่ายแม่ แม้จะเป็นเพียงลูกพี่ลูกน้อง แต่หน้าตาของพวกเขาคล้ายกันยิ่งกว่าพี่น้องแท้ ๆ ซะอีก แล้วก็กลายมาเป็นหลักฐานสำคัญของความผิดพลาดที่ทั้งคู่ร่วมกันทำ ทุกครั้งที่มองหน้ากันจึงมักจะกลัวขึ้นมา - - -” (ความลับในบ้านโลแลค, หน้า 269)

“- - - ลูกพี่ลูกน้องได้กันเอง ชาวลือนี้กระจายไปทั่วหมู่บ้านจนเธอแอบอายยิ่งนัก เธอจึงหนีมาซ่อนตัวอยู่ในบ้านที่หลายครอบครัวอาศัยอยู่ร่วมกัน - - -” (ความลับในบ้านโลแลค, หน้า 268)

ลุง

การล่วงละเมิดทางเพศระหว่างเครือญาติที่ใกล้ชิดเป็นความสะเทือนใจที่สำคัญที่มักจะเกิดขึ้นในสังคมให้ได้รับรู้กันอย่างเสมอนอกจากพ่อล่วงละเมิดทางเพศกับลูกสาวแล้ว เครือญาติที่นับถือเช่น ลุง น้า อา ทั้งหลายก็ไม่อาจจะละเลยหรือมองข้ามไปได้ เช่นเดียวกับกรณีของลุงกับพอลลิน ที่เหตุการณ์เกิดขึ้นในขณะที่เธอยังเป็นเด็กเล็ก นับเป็นความเลวร้ายที่เกิดขึ้นกับเด็กในขณะที่ไม่สามารถเรียกร้องความยุติธรรมให้แก่ตนเองได้ เพราะสมาชิกในครอบครัวไม่เชื่อว่าเป็นความจริง

“ลุงข่มขืนฉัน - - - ตอนนั้นฉันอายุได้สามขวบ มันเกิดขึ้นต่อเนื่องตอนฉันสี่ขวบแล้วก็ห้าขวบ สุดท้ายฉันทนไม่ไหวเลยบอกยายว่าเกิดอะไรขึ้น ฉันคิดว่าน้ามันคงช่วยฉันได้ แต่เธอกลับพลิกเรื่องทำให้ฉันกลายเป็นเด็กชั่วร้าย - - - แม่เชื่อพวกเขา ไม่เชื่อฉัน เธอเลือกเชื่อคนพวกนั้นก็เป็นอย่างนี้ตลอดแหละ - - -” (ศพไม่บริบูรณ์, หน้า 438)

น้องชาย

การล่วงละเมิดทางเพศระหว่างพี่น้องที่คลานตามกันออกมา หรือเป็นพี่น้องที่แท้จริงก็เป็นสิ่งที่ในสังคมต่าง ๆ มักจะมีเหตุการณ์เกิดขึ้นซ้ำ ๆ กลายเป็นประวัติศาสตร์ชีวิตของบุคคลที่มีรอยบาดแผลความเจ็บปวด พี่น้องมีเพศสัมพันธ์กัน อาจจะเป็นพี่ชายกับน้องสาว หรือพี่สาวกับน้องชาย เป็นสิ่งที่ไม่ควรมองข้าม บางครั้งความหมกมุ่นคลั่งไคล้กับบุคคลใกล้ชิดรวมทั้งมีอาการทางจิตก็ทำให้พี่ชาย หรือน้องชายหลงผิดละเมิดทางเพศกับพี่น้องผู้หญิงของตนเองได้ เช่นเดียวกับกรณีของทอม ซึ่งเป็นน้องชายกับพอลลิน ผู้ซึ่งไม่รู้ว่าน้องชายรู้สึกมีความรักใคร่กับตนเอง ทอมมีลักษณะเข้าข่ายโรคจิต และคลั่งไคล้ในลัทธิศาสนาอย่างหลงผิด จนบิดเบือนความจริงในคัมภีร์ไบเบิล จนเข้าใจเอาเองว่าตนเองเป็นมัทธอัส และหมกมุ่นอยู่กับตัวเลขสิบเอ็ด ซึ่งไปพ้องกับเหตุการณ์ที่จุดาสทรยศต่อพระเยซูและเหลือสาวกอยู่สิบเอ็ดคนจนกระทั่งมัทธอัสเข้ามาสมทบ และยังคงว่าผู้หญิงเหมือนขยะที่ต้องกำจัดทิ้ง เหยื่อแทบทุกรายมักจะถูกทำร้ายอย่างรุนแรง และทอมมักจะหาเหยื่อเพื่อข่มขืนเป็นคู่ โดยเฉพาะเหยื่อทุกรายจะต้องมีรูปพรรณสัณฐานที่ใกล้เคียงกับพอลลินซึ่งเป็นพี่สาว เช่น

“ทอมเข้าหาเหยื่อเหล่านั้นเพราะพวกเธอต่างมีรูปร่างลักษณะคล้ายคลึงกับพี่สาวนี่เอง” (ศพไม่บริบูรณ์, หน้า 439)

“ฉันอายุสิบห้า --- ฉันมีเพื่อนคนหนึ่งชื่ออเล็กซานดรา แมคกี ก็เลยเอานามสกุลเธอมาใช้ตอนเปลี่ยนชื่อนะ เราอยู่ในออริกอนสองสามปีก่อนจะย้ายไปที่แอนน์อาร์เบอร์ ตอนนั้นแหละที่ทอมเริ่มเป็นแบบจริงจัง ทุกอย่างเริ่มเลวร้าย --- เขาหมกมุ่นกับฉันมาก เหมือนว่าหลงรักฉัน เขาตามติดฉันไปทั่ว ชอบมาดมเสื้อผ้า จับผมฉัน แล้วก็ --- จู๊ ๆ อเล็กซ์ก็เลิกแฉะมาหาทั้งที่เราเป็นเพื่อนสนิทกัน ฉันอยากรู้ว่าตัวเองพูดหรือทำอะไรผิดไปหรือเปล่า --- จริง ๆ แล้วทอมทำร้ายเธอ ไม่รู้ว่าด้วยวิธีไหน อย่างน้อยฉันก็ไม่รู้ว่าเป็นยังไงในตอนแรก แต่สุดท้ายก็ได้รู้ในเวลาอันรวดเร็ว --- เธอเขียนประโยคหนึ่งไว้ทุกที่ เขียนเข้าไปเข้ามาทั้งในหนังสือ บนพื้นรองเท้ายี่หลังมือ ‘ฉันจะไม่ปฏิเสธตัวเอง’ --- มันเป็นแบบฝึกหัดที่หมอให้ฉันมา ฉันต้องคัดประโยคนี้ทำให้ตัวเองเชื่อว่าไม่ได้ถูกล่วงล้ำ และไม่มีมลทิน อย่างกับการเขียนมันเป็นล้าน ๆ ครั้งจะทำให้ทุกอย่างหายไปนั่นแหละ --- อเล็กซ์ดูคล้ายฉัน --- เขาถึงได้ชอบเธอมาก เธอเปรียบเสมือนตัวแทนของฉัน ผมสีเดียวกัน ความสูงไล่เลี่ย น้ำหนักพอ ๆ กัน แต่เธอดูอ้วนกว่านิดหน่อย --- ฉันถามเขาว่าจะทำไมถึงให้เธอเขียนประโยคนี้ ตอนนั้นฉันไม่โหมมากเลยตะโกนใส่หน้าเขาแล้วทอมก็ทำร้ายฉัน ไม่ใช่ตบ แต่ชกเลย พอฉันล้มเขาก็เริ่มทุบตี --- อเล็กซ์กับฉันเข้าไปในป่า เราออกไปสูบบุหรี่กันหลังเลิกเรียนวันที่โดนทอมทุบตีฉันก็ออกมาเจอเธอที่นั่น ที่แรกฉันยังไม่พูดอะไรแต่สุดท้ายอเล็กซ์ก็ยอมแล้วว่าทอมพาเธอไปที่ห้องใต้ดินภายในบ้าน และทำบางอย่างกับเธอ บางอย่างที่น่ากลัว --- อเล็กซ์ยอมจำนนเพราะทอมขู่ว่าถ้าเธอไม่ยอม เขาจะเริ่มทำแบบนี้กับฉัน เธอกำลังปกป้องฉัน ---”

ผู้ชายโรคจิตแบบทอมมักจะออกติดตามเหยื่ออย่างกระชั้นชิดทุกฝีก้าว เรียกได้ว่าไม่ให้คลาดสายตา การจับจ้องมองดูเหยื่อว่ามีการเคลื่อนไหวและกำลังทำอะไรจึงไม่อาจรอดพ้นสายตาไปได้ นั่นจึงเป็นเหตุให้ผู้ที่ถูกคามทางเพศและจ้องจะล่วงละเมิดทางเพศจะจดจ่ออยู่กับเหยื่อตลอดเวลา และพร้อมจะลงมือจัดการกับเหยื่อซึ่งขึ้นอยู่กับความสามารถที่จะควบคุมตนเองได้ว่ามีมากน้อยเพียงใด ดังนั้นความรุนแรงที่เกิดขึ้นจึงมีระดับแตกต่างกัน เช่น

“เราคุยกันว่าจะทำยังไง ฉันบอกเธอว่ามันไม่มีประโยชน์ที่จะบอกพ่อกับแม่ คงไม่มีอะไรดีขึ้น เราเลยตัดสินใจไปหาตำรวจ พอตีฉันรู้จักตำรวจอยู่คนนึง ตอนนั้นทอมคงตามเราเข้าป่าไปด้วย เขาคอยจับตาดูเราตลอดเวลา แกรมซ่อนกล้องไว้ในห้องของฉัน พอได้ยินเราคุยกันแบบนั้นเขาก็ --- ยิ่งไงก็เถอะ ทอมเจอเราในป่า เขาใช้ก้อนหินทุบท้ายทอยฉัน แต่ฉันไม่รู้ว่าเขาทำอะไรกับอเล็กซ์เดี๋ยวคงควบคุมเธอ พยายามทำร้ายเธอ เธอตายหรือเปล่า เขาทุบตีและทรมานเธอด้วยไหม หรือจะปล่อยเธอไปแล้วเธอก็หายเจ็บเพราะกลัวเขา --- แต่ไม่ใช่สักอย่าง --- เขาขังเธอไว้ในห้องใต้ดินอีกครั้ง จัดเตรียมเธอให้พร้อมสำหรับเรื่องชั่วร้ายที่แท้จริง --- ฉันไม่รู้นานแค่ไหน แต่สุดท้ายอเล็กซ์ก็มาอยู่ที่เดียวกับฉัน --- ถ้าใต้ดิน --- มันมีตมมาก เราถูกปิดตา ถูกจับมัด เขาเอาสำลียัดหูแต่เรายังได้ยินกันและกันอยู่ ไม่ว่ายังไง --- เราก็รู้ว่าตัวเองอยู่ในถ้าใต้ดิน มันมีรสชาติที่เรารับรู้ได้ --- ทำนองว่ารู้สึกถึงความสกปรกและความชื้นแฉะในปาก ทอมขุดถ้าเอาไว้ คงใช้เวลาหลายสัปดาห์ เขาชอบวางแผนและควบคุมทุกรายละเอียด --- ฉันเดาว่าเขาคงกำลังสร้างพยานที่อยู่ให้ตัวเอง ทอมทิ้งเราไว้สองสามวัน มัดเราไม่ให้ขยับตัวได้ ปิดตาไม่ให้มองเห็นและอุดหูจนแทบไม่ได้ยินอะไร ช่วงแรก ๆ เราร้องตะโกน แต่ --- เขาเอาน้ำมาให้แต่ไม่ให้อาหาร น่าจะผ่านไปหนึ่งสัปดาห์และฉันยังสบายดี ฉันอยู่โดยไม่ต้องกินอะไรได้นานกว่านั้นอีก แต่อเล็กซ์ --- เธอสติแตกเอาแต่ร้องไห้ตลอดเวลา ขอให้ฉันทำ

อะไรสักอย่างเพื่อช่วยเธอ ในที่สุดทอมก็มา ฉันบอกให้เขาทำอะไรก็ได้ให้เธอหุบปาก ฉันไม่อยากได้ยินเสียงนั้น - - - แต่แล้ววันหนึ่งทุกอย่างก็เปลี่ยนไป เขาเริ่มกล่าวหาเรา - - -” (ศฟไม่บริบูรณ์, หน้า 440 – 441)

“ช่วงที่ทอมกำลังโต - - - เขาจึงเข้มงวดกวัดขั้นกับลูกชายมากเสียจนไม่ได้คำนึงถึงจิตใจลูกเลย ทอมค่อย ๆ เติบโตมาเป็นเหมือนพ่อ ทั้งเข้มงวด ตื้อรั้น และมุ่งมั่น - - - จูดีทเดาว่าที่บรรดาพ่อ ๆ ต้องเข้มงวดกับลูกชายคงเพราะอยากให้ลูกช่วยสานฝันในสิ่งที่ตนเองทำไม่ได้ - - - การนี้ถึงลูกสาวช่วยให้ความอบอุ่นแก่ท่านไปทั่วร่างกาย แต่เมื่อเด็กหญิงตัวน้อยลืมหัดโลกความหนาวเหน็บอันแสนเจ็บก็คืบคลานเข้ามา แกดต่อต้านแม่และทำตัวเป็นปฏิปักษ์กับโลกทั้งใบ จูดีทจึงเข้าใจแล้วว่าทำไมเธอถึงปรารถนาให้ทอมทำได้ดียิ่ง ๆ ขึ้นไป ทั้งยังพยายามจะให้ทุกสิ่งทุกอย่างที่เขาต้องการ ทอมประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานตามที่เธอกับสามีหวังไว้ - - -” (ศฟไม่บริบูรณ์, หน้า 10 – 11)

บุคลิกลักษณะที่หมกมุ่นและครุ่นคิดกับเรื่องราวในไบเบิล ทำให้ทอมมีความเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับความรู้สึกนึกคิดและจิตใจ ยิ่งจูดีทผู้เป็นแม่คอยพรั่นสอนและย้ำเตือนเรื่องราวตัวแทนของจูดาสผู้ทรยศต่อพระเจ้า มีหน้าซ้ำการบิดเบือนคำสอนในศาสนาเพื่อที่จะได้ทำสิ่งต่าง ๆ ตามแต่ใจปรารถนา ก็ยังทำให้ทอมคิดว่าตนเองสามารถเป็นผู้ไถ่บาปให้กับคนอื่นได้ โดยเฉพาะบรรดาผู้หญิงที่ตกเป็นเหยื่อที่มีภูมิหลังเกลียดชังตัวเองอย่างฝังใจจากประสบการณ์การถูกทำร้ายทางเพศ และทอมมักจะเปรียบเทียบว่าเป็นขยะที่จะต้องถูกทำลายทิ้งโดยเฉพาะแม่ มักจะพูดถึงลูกสาวว่าเป็นคนไม่ดี เช่น

“ตอนแรกทอมแค่พูดไปเรื่อย ๆ เขาสนใจแต่เรื่องในไบเบิล เรื่องที่แม่ฝังเข้าไปในหัวว่า เขาได้เป็นตัวแทนของจูดาสผู้ทรยศต่อพระเจ้า แม่พูดตลอดเวลาว่าฉันทรยศเธอยังไง เธอเลี้ยงฉันให้เป็นเด็กดี แต่ฉันกลับโตมาเสื่อมทรามแถมยังทำให้ครอบครัวของเธอเกลียดชังเธอเพราะฉันไปพูดโกหกไว้ - - - มันมาจากในไบเบิล อัมโนนข่มขืนน้องสาวต่างแม่ พอจัดการกับเธอเสร็จก็ขับไล่ไสส่งไม่ไยดี - - - ส่วนอับซาโลมเป็นน้องชายต่างแม่ของอัมโนนเหมือนกัน เขามาพี่ชายโทษฐานข่มขืนน้องสาวของเขา - - - นำเสียชีวิตที่ฉันไม่มีพี่ชายอีกสักคน - - - มันไม่ใช่ศาสนาทั่วไปไม่ปกติสักนิด เขาบิดเบือนเรื่องราวในไบเบิลเพื่อจะได้ทำตามใจตัวเอง นั่นคือสาเหตุที่ทอมกักตัวฉันกับอเล็กซ์ไว้ในถ้ำใต้ดิน เขาให้เราไม่มีโอกาสฟื้นคืนมาใหม่เหมือนพระเยซู - - - บ้าซะมัดเลยใช้ไหม ทอมพูดพลาโมไปเรื่อย ๆ บอกว่าเราเลวร้ายแค่ไหน เขาจะไถ่บาปให้เราอย่างไร บางทีเขาก็แตะตัวฉัน แต่ฉันมองไม่เห็น - - - ทอมไม่รู้ว่าตัวเองกำลังทำอะไร แต่รู้ว่าชอบใจที่ได้ทำร้ายเรา - - - มันคือครั้งแรกของเรา - - - เราทั้งคู่ เราอายุแค่สิบห้า ในช่วงเวลานั้นพวกเด็กสาวไม่ได้นอนกับใครต่อใครไปทั่ว เราไม่ใช่นางฟ้านางสวรรค์อะไรหรอก แต่เราไม่ได้มั่ว - - - เขาให้เราอดอาหาร ไม่เหมือนแบบที่ทำกับผู้หญิงคนอื่น แต่ก็เลวร้ายพอดู - - - เราเป็นขยะสำหรับเขา ไม่ใช่อะไรอื่นเลยนอกจากขยะ - - -” (ศฟไม่บริบูรณ์, หน้า 441 – 442)

1.2.2 บุคคลใกล้ชิดนอกครอบครัว บุคคลดังกล่าวส่วนใหญ่จะมีความสัมพันธ์ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง เช่น การเป็นครูกับนักเรียน การเป็นเพื่อนกันทั้งในสถานศึกษา สถานที่ทำงาน หรือจากการไปเที่ยวสังสรรค์และมีการพบปะจนคุ้นเคยกันทำให้เกิดความไว้วางใจ ก็เป็นเหตุผลทำให้กลายเป็นเหยื่อของการถูกคุกคามและล่วงละเมิดทางเพศ นอกจากนี้ยังครอบคลุมถึงบุคคลที่เคยไปมาหาสู่ติดต่อดูด้วยกัน โดยเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างครูผู้ชายกับเด็กนักเรียนสาวที่มีความอ่อนต่อโลกไม่รู้เท่าทันเล่ห์เหลี่ยมของผู้ชายที่มีมากในกามคุณจนมองไม่เห็นความถูกต้องและความผิดชอบ

ชีวิต เช่นเดียวกับกรณีของฝางซื่อฉีที่ต้องจ่อมจำนนตกอยู่ภายใต้วังวนความประพฤติดิตทางกามที่ครูชายวัยกลางคนมอบให้ด้วยความชั่วช้าสามัญ เช่น

ครู อาจารย์

“ความสุขของฝางซื่อฉีคือความสุขยามอาจารย์เค้นเสียงสูงแหลมออกมาจากตัวเธอ คือความสุขเมื่ออาจารย์เห็นเธอปลดปล่อยบนเตียงตามเขา - - -” (สวนสนุกแห่งการลงทัณฑ์ รักในฝันของฝางซื่อฉี, หน้า 97)

“- - - เธอถูกชำแรก ถูกทำลาย ถูกบดขยี้ แต่อาจารย์บอกว่ารักเธอ ถ้าเธอก็รักอาจารย์ด้วยนั่นก็คือความรัก การมีเซ็กซ์ มีเซ็กซ์อย่างสวยงามในราตรีที่ยาวนาน - - -” (สวนสนุกแห่งการลงทัณฑ์ รักในฝันของฝางซื่อฉี, หน้า 89 - 90)

เพื่อนในสถานศึกษา

นอกจากนี้การเป็นเพื่อนกันในสถานศึกษาผู้ชายหลายคนที่ไม่ได้รับการอบรมสั่งสอนให้เรียนรู้ความเป็นสุภาพบุรุษมาตั้งแต่เด็กจากครอบครัว มักจะขาดคุณสมบัติความเป็นลูกผู้ชายที่รู้จักการปกป้องคนที่อ่อนแอกว่า แต่กลับกระทำพฤติกรรมตรงกันข้ามด้วยการกลั่นแกล้งรังแกเพื่อนผู้หญิงเพียงเพื่อเรียกร้องความสนใจ โดยลึมนึกถึงความเหมาะสมและความถูกต้อง หลายครั้งการกลั่นแกล้งรังแกจึงเป็นการใช้กำลังกายที่เหนือกว่าการคุกคามทางเพศ เหมือนกับกรณีของคิมจียองที่เพื่อนผู้ชายกลั่นแกล้งรังแกจนได้รับผลกระทบทั้งทางร่างกายและจิตใจ เป็นระยะเวลายาวนานกว่าที่ครูจะเข้ามาช่วยเหลือก็ทำให้คิมจียองต้องทุกข์ทรมานจิตใจ เช่น

“- - - เธอไม่อาจเรียกการกระทำเช่นนั้นว่าแกล้งได้เนื่องจากมันรุนแรงเกินกว่าแค่แกล้งหยอกเพื่อนเล่น และเลวร้ายระดับรังควานหรือใช้ความรุนแรงเลยด้วยซ้ำ เธอทุกข์ใจเพราะปัญหานี้มาก - - - ทั้งยังแอบเอากระเป๋าทรงรองเท้าใส่รองเท้าสวมในอาคารเรียนไปซ่อนจนคุณคิมจียองต้องเสียเวลาตามหาเป็นนาน - - - คุณคิมจียองร้องไห้สะอึกสะอื้น - - - ตกลงการกลั่นแกล้งหมายถึงขบถขบถหรือ - - - การกลั่นแกล้งของเด็กชายทำให้ชีวิตในโรงเรียนของเธอทุกข์ทรมานเหลือเกิน” (คิมจียอง เกิดปี 82, หน้า 42 - 46)

เพื่อนร่วมงาน

สถานที่ทำงานที่ความไม่เท่าเทียมทางเพศไม่ได้รับการแก้ไข และยังคงอคติทางเพศเหยียดหยามผู้หญิงว่าเป็นเสมือนวัตถุทางเพศที่ต้องตอบสนองอารมณ์ทางเพศมักจะเป็นอีกสถานที่หนึ่งที่ไม่มีความปลอดภัยสำหรับผู้หญิง ซึ่งมีทั้งสถานการณ์การคุกคามทางเพศที่แอบแฝงการกดขี่ทางเพศของผู้ชายที่เป็นนายจ้าง หัวหน้างาน รวมทั้งการคุกคามทางเพศในลักษณะแอบมองของบรรดาผู้ชายที่เป็นเพื่อนร่วมงานซึ่งมีการคบหากันแต่ขาดความจริงใจ และไม่มีความบริสุทธิ์ใจ จึงกล้ากระทำพฤติกรรมที่มองไม่เห็นคุณค่าของผู้หญิงด้วยการคุกคามทางเพศทั้งการแอบมอง และส่งรูปภาพที่ผู้หญิงทำธุระส่วนตัวในห้องน้ำออกไปเผยแพร่ไปยังกลุ่มของตนเอง เช่นเดียวกับเหตุการณ์ในเรื่องคิมจียอง เกิดปี 82 ทั้งกรณีการไปสัมภาษณ์งาน ที่ผู้หญิงมักจะตกเป็นเป้าสายตาของผู้ชายที่สัมภาษณ์งาน การไปงานเลี้ยงสังสรรค์ต่าง ๆ หรือแม้แต่การถูกแอบมองและการถูกแอบถ่ายในห้องน้ำ เช่น

“คุณคิมจียองไปสัมภาษณ์งานอีกหลายครั้ง เธอเจอทั้งคำพูดติรูปร่างหน้าตา คำล้อหยาบโหลนถึงเสื้อผ้าที่สวม สายตาจาบจ้วงเรื้อนร่างเธอ ตลอดจนการเข้าประชิดตัวทั้งที่ไม่จำเป็น” (คิมจียอง เกิดปี 82, หน้า 108)

“ถึงตอนนั้นหัวหน้าฝ่าย - - - ก็จ้อ - - - น้ำไหลไฟดับ - - - เขาพาล่ามคำพูดที่แยกไม่ออกว่าชมหรือติรูปร่างหน้าตา - - - เขาถามเธอว่ามีแฟนหรือยัง แล้วปล่อยมุกตลกมากมายที่เธอไม่เข้าใจ เช่น ประตูดังมีผู้รักษาถึงจะยิงได้มีรสชาติ ถ้าโลกเรามีผู้หญิงที่ไม่เคยลองสักครั้ง ก็ยอมไม่มีผู้หญิงที่ เคยลองแค่ครั้งเดียว ที่เลวร้ายคือเขาบอกรักให้เธอเต็มอยู่ตลอด - - -” (คิมจียอง เกิดปี 82, หน้า 156 – 157)

ชายคนรัก

บุคคลใกล้ชิดนอกครอบครัวที่มีอิทธิพลต่อการก่ออาชญากรรมทางเพศที่ต้องกล่าวถึงอย่างมากที่สุด ก็คือชายคนรัก นอกจากชายคนรักจะมีแรงดึงดูดทางเพศที่มาจากรูปร่างหน้าตา น้ำเสียง การพูดจา อัจฉริยะไปตรีแล้ว ชายคนรักยังทำให้เหยื่อมีแต่ความไว้วางใจ เชื่อใจ รวมทั้งหลงเชื่อไปกับภาพลวงตาต่าง ๆ ที่ชายคนรักซึ่งอาจจะแปรสภาพกลายเป็นผู้ประสังคร้ายสร้างขึ้นมา หากเหยื่อเพิ่งเคยประสบกับรักแรกย่อมมองเห็นความรักเป็นสิ่งสวยงามโดยไม่อาจจะรู้ได้ว่าเป็นกลลวงให้ตกหลุมรัก เหยื่อก็คงจะตกอยู่ในความเสี่ยงของอันตรายทั้งปวง เรียกได้ว่ารู้หน้าไม่รู้ใจ ยิ่งเป็นความรักของสาวแรกรุ่นด้วยแล้วก็คงจะปิดบังไม่ได้บอกความจริงของการคบหากันให้พ่อแม่รับรู้เป็นเบื้องต้น นั่นก็เท่ากับการเปิดโอกาสให้ผู้ประสังคร้ายคิดจะกระทำกับเหยื่ออย่างไรก็ได้ตามใจปรารถนา โดยที่ไม่มีพยานรู้เห็น เช่นเดียวกับแดร์รินที่ใช้ความมีเสน่ห์ทางเพศเป็นกลลวง หลอกล่อดี นำจนหลงรักและเชื่อใจ ซึ่งท้ายที่สุดดีนั้นก็ถูกแดร์รินทำร้ายทางเพศและทำร้ายร่างกายโดยปราศจากมนุษยธรรม เช่น

“ - - - พวกเขาเจอกันเมื่อสองเดือนก่อนในสวนสาธารณะที่เหยื่อไปวิ่งเป็นประจำ หลังจากนั้นก็เริ่มแอบคบหากัน - - - ไม่มีเพื่อนหรือคนในครอบครัวเธอคนไหนเคยเจอตัวหรือระบุตัวผู้ชายคนนี้ได้ - - - เหยื่อบอกคนร้ายว่าพ่อเธอเป็นตำรวจอยู่ในแผนกปราบปรามยาเสพติด เขาเลยสารภาพว่าเคยถูกจับกุมข้อหาให้ยาเสพติดตอนเรียนมัธยม ดูเหมือนเขาจะใช้เรื่องนี้เป็นข้ออ้างเกลี้ยกล่อมเหยื่อไม่ให้บอกพ่อแม่หรือเพื่อนที่กำลังคบกัน - - - เธอคงยอมทำตาม - - - แค่ว่าบอกว่ารู้สึกอับอายหรือแปลกแยกเพราะเรื่องนี้ เธอคงยอมทำตามเพื่อให้เขาสบายใจ เธอไม่ชอบทำให้ใครรู้สึกอึดอัดนะ - - - อีกอย่าง - - - การมีแฟนลับ ๆ น่าตื่นเต้นจะตายไปสำหรับเด็กสาววัยนี้ เท่าที่ดูเหยื่อไม่ได้แค่เปิดประตูต้อนรับเขาในคืนเกิดเหตุ แต่เธอกำลังรอให้เขามาหา - - - เหยื่อคิดว่าเขาจะแวะมากินมื้อเย็นด้วย จากนั้นค่อยพาเธอไปดูละครเวที บันทึกการใช้งานเครื่องอัตโนมัติแสดงว่าตอนราวหกโมงครึ่งมีการตั้งโปรแกรมทำพิชชาสองชั้น - - - เธอได้รับยาครั้งแรกผ่านทางน้ำอัดลมที่ดื่ม - - - เธอได้รับยาครั้งที่สองตอนประมาณเที่ยงคืน - - - อีกอย่างไอ้โรคจิตนั้นจะกำจัดเธอก่อนหน้านี้ก็ยอมได้ เพราะการหลอกล่อเธอย่อมเก็บทุกอย่างเป็นความลับถือว่าเสี่ยงมาก เด็กสาววัยนี้ชอบพูด ชอบเล่า เธอยังอดใจไม่ไหวจนต้องแอบเล่าให้เพื่อนคนหนึ่งฟังเลย - - - เพราะแบบนี้มันสนุกกว่าไงล่ะ - - - ให้มันกลายเป็นเรื่องส่วนตัวมากขึ้นไม่ใช่แค่ก่อเหตุในบ้าน ในห้องนอนที่น่ารักของเธอ แถมเธอยังเปิดประตูต้อนรับเขาเองด้วย - - -” สายเลือดซ่อนเลือด, หน้า 83 – 84)

1.2.3 บุคคลแปลกหน้า บุคคลดังกล่าวส่วนใหญ่แล้วจะไม่เคยมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดหรือรู้จักกันมาก่อน ดังนั้นผู้ประสังคร้ายหลายรายมักจะหลงเข้าใจผิดเองว่าเหยื่อสนใจตนเอง หรือเหยื่อมีท่าทีต้องการจะมีความสัมพันธ์ทางเพศด้วย เพราะส่วนใหญ่แล้วผู้ประสังคร้ายหลายรายจะมาในรูปแบบของคนธรรมดา หรือมีรูปแบบการดำเนินชีวิตเฉกเช่นคนปกติทั่ว ๆ ไป บ้างก็เป็นบุคคลที่พบปะกัน

อย่างผิวเผิน เช่น ในโรงเรียนกวดวิชา หรือสถานติวเตอร์ นอกจากนี้ยังรวมถึงบุคคลวิกลจริตทั้งหลาย ที่มาในรูปแบบของการโชว์ของสงวนรวมทั้งแสดงการสำเร็จความใคร่ให้ดู เป็นต้น

“ - - - อย่าตามมานะ อย่าตามมานะ อย่าตามมานะ คุณคิมจียองภวานาในใจก่อนก้าวลงป้ายรถประจำทางที่ไม่มีผู้คนยืนรออยู่เลย นักเรียนชายลงจากรถตามเธอ - - - คุณคิมจียองตัวแข็งทื่อเมื่อนักเรียนชายเดินมาประกบเธอแล้วพล่ามเสียงต่ำ - - - ” (คิมจียอง เกิดปี 82, หน้า 71)

“ ละแวกหน้าโรงเรียนมีชายโรคจิตผู้โด่งดังเรื่องชอบโชว์ของลับอยู่คนหนึ่ง เป็นเวลาหลายปีแล้วที่เจ้าโรคจิตขาประจำคนนี้ฉลุบ ๆ โผล่ ๆ ถิ่นเก่าเวลาเดิม บางครั้งกระโดดมายืนจังก้าขวางทางเพื่อเปิดของสงวนให้เด็กนักเรียนที่ไปโรงเรียนตอนเช้า ๆ ขวัญกระเจิง - - - ” (คิมจียอง เกิดปี 82, หน้า 60)

ผู้ชนะในศึกสงคราม

ประเด็นของบุคคลแปลกหน้ายังสามารถพบได้จากในยามสงคราม การถูกจับเป็นเชลยศึกสำหรับผู้หญิงแล้วเป็นสิ่งที่น่าหวาดหวั่นพรั่นพรึงได้มาก เพราะเชลยศึกที่เป็นผู้หญิงส่วนหนึ่งมักเป็นที่รองรับความใคร่ของบรรดาผู้ชายที่ชนะศึกสงคราม ผู้หญิงเหล่านี้จะถูกบีบบังคับและทำร้ายให้ต้องสยบยอมกลายเป็นนางบำเรอรองรับความหื่นกระหายและความต้องการทางเพศอย่างไม่มีที่สิ้นสุด เช่นเดียวกับกรณีของ ซิลกา จากช่างสักแห่งเอาชีวิทซ์ ที่ความสวยงามของเธอทำให้เธอต้องพบกับชะตากรรมอันเลวร้ายของผู้มีอำนาจในค่ายทหารด้วยการกดขี่ทางเพศ ช่มชืนกระทำชำเราเพื่อการสนองตัณหาราคะ โดยมองเห็นผู้หญิงอย่างซิลกาเป็นเพียงวัตถุทางเพศ เช่น

“ ทหารเอสเอสสองนายเดินเข้ามาประชิดโดยไม่ให้สัมผัสให้เสียง ซิลกาสะดุ้งเฮือกเมื่อหนึ่งในนั้นคว้าแขนเธอและกระชากให้ลุกขึ้น - - - ซิลกาพยายามขัดขืนตอนที่ถูกลากไปตามทางเดิน - - - แต่ไม่มีทางที่จะสู้แรงชายฉกรรจ์สองคนได้ ทั้งคู่พาเธอไปหยุดยืนหน้าประตูบานหนึ่ง เปิดมันออกและโยนเธอเข้าไปในห้อง - - - ใครคนหนึ่งนั่งอยู่บนเก้าอี้ตัวนั้น ซิลกาจำเขาได้ - - - ผู้บัญชาการอาวุโสแห่งค่ายเบียร์เคอเนา - - - เขาใช้ปลายไม้เท้าเล็กเสื่อเธอขึ้น - - - เขาผลักเธอ ซิลกาเสียวศุนย์และล้มกระแทกพื้นอย่างแรง เขาทิ้งตัวลงมานั่งคุกเข่าและจับเธอถ่างขา ซิลกาที่หวาดกลัวแทบสิ้นสติพยายามปิดป้องร่างกายตนเองเมื่อเขาฉีกเสื่อของเธอออก เธอรู้สึกถึงหลังมือของเขาที่ปิดป้ายไปทั่วหน้าขณะที่เธอหลับตอมจ่านน้ำให้กับสิ่งที่ไม่อาจหลีกเลี่ยง ” (ช่างสักแห่งเอาชีวิทซ์, หน้า 109 – 110)

1.3 เบื้องหลังที่มาจากสถานที่เกิดเหตุ เบื้องหลังดังกล่าวมาจากสถานที่เกิดเหตุที่เป็นทั้งในบ้านของตนเอง บ้านของผู้ประสังคร้ายและสถานที่สาธารณะทั้งหลาย อาจจะสามารถกล่าวได้ว่าสถานที่เกิดเหตุพบได้ทุกแห่งหน ไม่ได้เลือกจำกัดว่าต้องเป็นที่ใดที่หนึ่งโดยเฉพาะ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.3.1 บ้านของตนเอง สถานที่เกิดเหตุที่อยู่ภายในบ้านซึ่งหลายคนมักจะคิดว่าเป็นสถานที่ปลอดภัยที่สุดกลับกลายเป็นสถานที่ที่ทำให้เหยื่อต้องพบกับความเลวร้ายที่ตนเองประสังคราะห์จะลืมหืมตา ในบ้านของตนเองเป็นสถานที่ที่ทำให้เหยื่อรู้สึกมั่นคงปลอดภัย แต่หลายครั้งและหลายเหตุการณ์ที่ผู้ประสังคร้ายมีจุดมุ่งหมายได้กระทำการติดตามเฝ้ามองเหยื่อทุกฝีก้าวอย่างต่อเนื่องจนสามารถรับรู้ทางหนีที่ไล่ ซึ่งทำให้เหยื่อประสบกับชะตากรรมอันเลวร้าย กลายเป็นประสบการณ์ฝังใจมาตรกรหรือผู้ประสังคร้ายที่ก่อคดีสะเทือนขวัญมักใช้การแก้แค้นเป็นสิ่งจูงใจหรือมาตรกรหลายรายมีปมทางจิตที่ต้องการแก้แค้นผู้มีอำนาจอยู่ในมือ จึงก่อคดีอาชญากรรมทางเพศกับบุคคลใกล้ชิดของผู้มีอำนาจ เช่น ภรรยา บุตรสาว เพื่อให้สาสมกับความเจ็บแค้นที่ฝังแน่นในจิตใจ เช่น

“ - - - ความรุนแรงทั้งหมดเกิดขึ้นในห้องนอนของเธอ - - - ” (สายเลือดซ่อนเลือด, หน้า 43)

“เขาทิ้งกุญแจมือไว้ เป็นกุญแจมือตำรวจแบบมาตรฐาน เขาแก้มัดที่ขา แต่ปล่อยให้มือคาอยู่ในกุญแจมือเพื่อส่งสารถึงพ่อเธอ เหมือนกับปล่อยหมัดชุกเข้าที่ท้อง เรื่องนี้ไม่เกี่ยวกับดีนา เขาแค่ใช้เธอเป็นเครื่องมือ ก่อนหน้านั้นเขาจะฆ่าเธอด้วยวิธีการนับเป็นสิบ ๆ รอบก็ยังมี แต่เขาไม่ทำ เขาอยากให้มันเกิดขึ้นในบ้านหลังนั้น ในบ้านที่พ่อผู้เป็นตำรวจเชื่อว่าลูกสาวตัวน้อยจะปลอดภัยเสมอ” (สายเลือดซ่อนเลือด, หน้า 73)

“หลักฐานชี้ว่าเกิดการทำร้ายขึ้นภายในบ้าน ดีนาหมดสติเลยไม่สามารถป้องกันตัวก่อนจะถูกมัดได้” (สายเลือดซ่อนเลือด, หน้า 302)

1.3.2 บ้านของผู้ประสังคราย สถานที่เกิดเหตุที่เป็นของผู้ประสังครายมักจะเป็นสถานที่ที่ผู้ประสังครายได้เตรียมความพร้อมไว้เพื่อหลอกลวงผู้ที่เป็นเหยื่อให้หลงเชื่อติดตามไป และยังเป็นแหล่งที่ผู้ประสังครายคิดว่าเป็นที่ปลอดภัยสำหรับตนเองในการปกปิดความชั่วร้ายของตนเองอีกด้วย ส่วนใหญ่แล้วบ้านของผู้ประสังครายเป็นสถานที่ที่มิดชิด เป็นสถานที่ที่รู้ทางหนีทีไล่ และยังเป็นสถานที่ที่เหยื่อแทบไม่รู้ความเป็นไปหรือรายละเอียดภายในบ้านมากเพียงพอที่จะหาทางเอาตัวรอดได้ จึงเป็นสถานที่ที่ผู้ประสังครายสามารถจัดแจงเตรียมการที่จะสรรหาอุปกรณ์หรือวัตถุต่าง ๆ มาใช้เพื่อมอมเมาเหยื่อ หรือกักขังหน่วงเหนี่ยวไม่ให้เหยื่อหนีออกไปได้ แม้กระทั่งอาจจะกลายเป็นที่ฝังศพเพื่อปกปิดหลักฐานหากกระทำการให้เหยื่อถึงแก่ชีวิต เป็นต้น เช่นเดียวกับกรณีของเต่าหลอกลวงไออุ่นให้ไปที่บ้านของตนเพื่อหวังจะล่องละเมียดทางเพศ โดยสร้างทำที่ว่าต้องการเข้าไปทำธุระส่วนตัวในบ้าน ก่อนหลังจากนั้นก็ดำเนินการตามแผนที่วางไว้ด้วยการให้ไออุ่นเข้าไปอยู่ในบ้านพร้อมกับหยิบยื่นของมีนเมาให้ไออุ่นดื่มเพื่อหวังจะให้ฤทธิ์ของแอลกอฮอล์ทำให้ไม่สามารถควบคุมตนเองได้ เช่น

“เต่า จอดรถที่หน้าบ้านแล้วดับเครื่อง - - - ไออุ่นไม่อยากลงเพราะคิดว่าเต่าคงแค่เข้าไปหยิบของไม่น่าใช้เวลานาน แต่อีกฝ่ายอ้างว่าปวดท้อง ขอให้เธอตามเขาเข้ามาในบ้านก่อน และโดยไม่รอคำตอบ เต่าก็ผุนผืนเปิดประตูลงลงไป ไออุ่นเลยเหมือนถูกบังคับคล้าย ๆ ให้ต้องตามเขาไปด้วย พอก้าวเท้าเข้าไปข้างใน เจ้าของบ้านก็จัดแจงเปิดตู้เย็นหยิบเบียร์มาให้เธอ - - - เขาตบไหล่เธอเพื่อให้รู้สึกเหมือนว่าเป็นผู้ชายแมน ๆ คุยกัน จากนั้นทำทีเป็นว่าจะไปเข้าห้องน้ำ แต่ความจริงแล้วแอบหลยไปยื่นดูว่าเด็กสาวจะทำอะไรกับสิ่งที่เขาหยิบยื่นให้ - - - แล้วสักพักเธอก็ยกขวดเบียร์ขึ้นกระดกดื่มรวดเดียวหมด ชายหนุ่มยิ้มพอใจที่ได้ลูกไก่มาไว้ในกำมือแล้ว ไออุ่นเริ่มมีอาการมึนอย่างรวดเร็ว ส่วนหนึ่งเพราะไม่เคยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มาก่อน และแล้วทันใดนั้นก็มึนเมาจากทางด้านหลังมาโอบรอบตัวเธอไว้ - - - เด็กสาวตกใจ พยายามจะตีตัวออก แต่กลับกลายเป็นว่ายิ่งถูกมือคู่นั้นรัดแน่นขึ้น - - - เต่าพูดเสียงอ่อนเสียงหวาน แต่ไออุ่นขยะแขยงมากจนแทบอยากจะอ้วกออกมา - - - เธอตื่นนอนสุดชีวิตแล้ว แต่ถึงอย่างนั้นก็ยังมีแรงของอีกฝ่ายอยู่ดี - - - เต่ายันตัวเด็กสาวให้ล้มลงนอนบนโซฟา ไออุ่นทำทุกอย่างเพื่อให้หลุดพ้นจากเงื้อมมือคนชั่ว ทั้งข่วน ทั้งตบ ในขณะที่เต่าก็ยิ่งออกแรงหนักขึ้น มีการจับแขน บีบคอ และพยายามที่จะถอดเสื้อของเธอออกให้ได้ - - - ” (วัยแสบสาแหกรขาด 2, หน้า 381 – 382)

1.3.3 สถานที่สาธารณะ สถานที่เหล่านี้เป็นไปได้ทั้งสถานศึกษา สถานที่ทำงาน ที่สัญจรไปมา ซึ่งสถานที่ต่าง ๆ นี้มักเป็นที่ที่ทุกคนได้ไปใช้สอยหรือใช้บริการ รวมถึงสถานที่ในขนส่งสาธารณะ

ต่าง ๆ ที่ทำให้ผู้ประสงค์ร้ายใช้การเบียดเสียดคุกคามทางเพศได้ ครอบคลุมถึงสวนสาธารณะ ห้องน้ำสาธารณะ สถานที่เปลี่ยวและสถานที่รกร้างต่าง ๆ เป็นต้น เรามักจะพบเจอว่าเหยื่อถูกคุกคามทางเพศในสถานที่แออัดจากการใช้บริการขนส่งสาธารณะ หรือแม้แต่การปรากฏตัวของผู้คิดมิตีมีร้ายมักจะแอบแฝงมาใช้บริการในที่สาธารณะด้วยการมาศึกษาหาความรู้ในสถาบันการศึกษาทุกประเภท นอกจากนี้ตามถนนหนทางต่าง ๆ ป้ายรถประจำทางเมื่อถึงยามค่ำคืนก็กลับกลายเป็นสถานที่เปลี่ยวและกลายเป็นสถานที่ก่อเหตุร้ายให้ผู้ประสงค์ร้ายก่อคดีอาชญากรรมทางเพศกับเหยื่อผู้ไม่เคยล่วงรู้มาก่อนว่าจะมีเหตุร้ายเกิดขึ้นกับตนเอง เช่น

“ - - - บนรถประจำทางและรถไฟฟ้าใต้ดินมีมือไม้มาสงสัยโอบเนียน ๆ ผ่านบั้นท้ายหรือหน้าอกจำนวนไม่น้อย - - - การแตะอ้งของพวกพี่ผู้ชายตามสถาบันกวดวิชา โบสถ์ หรือที่ติวสอนพิเศษ ซึ่งทำเนียนแตะไหล่ ไหล่หลังคอ เหล่มองคอเสื้อย้วยหรือแอบมองส่องลอดกระจกมเสื้อเซ็ด - - - ถึงชื่อว่าโรงเรียนก็ใจจะเบาใจได้ ทุกโรงเรียนดูจะต้องมีครูผู้ชายที่ใจชอบหยิกเนื้อนุ่มนัมด้านในท่อนแขน ตีกัน หรือทำที่ลูบหลังตรงสายยกทรงของเด็กนักเรียนโตอยู่เสมอ - - - ” (คิมจียอง เกิดปี 82, หน้า 68)

“ป้ายรถประจำทางนี้อยู่บริเวณเปลี่ยวไม่มีคนสัญจรไปมาสักคน ช้ำร้ายไฟถนนยังดับเสีย ทำให้ทั่วบริเวณมืดสลัวไปหมด คุณคิมจียองตัวแข็งทื่อเมื่อนักเรียนชายเดินมาประกบเธอแล้วพล่ามเสียงต่ำ - - - ” (คิมจียอง เกิดปี 82, หน้า 71)

ขณะที่สถานที่ทำงานต่าง ๆ ก็ยังคงเป็นสถานที่สาธารณะที่มักจะแอบแฝงความไม่ปลอดภัยจากการคุกคามทางเพศของบรรดาผู้ชายที่มองผู้หญิงเป็นเพียงวัตถุทางเพศด้วยพฤติกรรมต่าง ๆ ทั้งการแตะเนื้อต้องตัว การแอบมองหรือใช้เป็นข้ออ้างที่จะรุกล้ำร่างกาย ของสงวน หรือพูดจาบจ้วงจากพนักงานสาว ๆ ลูกจ้าง หรือบรรดาเด็กสาว ๆ ที่มาหารายได้พิเศษ ด้วยเหตุผลว่าผู้ชายมีอำนาจในการบริหารงาน หรือมีสิทธิ์ที่จะให้ใครได้ทำงาน หรือใครต้องออกจากงานไป เช่น

“สถานการณ์ของเพื่อน ๆ ที่ทำงานพิเศษด้วยนั้นเลวร้ายอย่างยิ่ง นายจ้างหลายคนใช้เรื่องการแต่งกายกับการวางตัวในที่ทำงานเป็นข้ออ้าง และใช้ค่าแรงเป็นดั่งสิ่งค้าประกันเพื่อหาเศษหาเลยลูกจ้างสาว ขณะเดียวกันก็มีลูกค้าหลายรายเหลือเกินที่เข้าใจผิดว่าตนมีสิทธิ์ทะเลยมพนักงานสาวได้ หากซื้อสินค้าในร้านเสียอย่าง - - - ” (คิมจียอง เกิดปี 82, หน้า 69)

“คุณคิมจียองไปสัมภาษณ์งานอีกหลายครั้ง เธอเจอทั้งคำพูดตีรูปร่างหน้าตา คำล้อหยาบโลนถึงเสื้อผ้าที่สวม สายตาจบบจ้วงเรื้อนร่างเธอ ตลอดตนการเข้าประชิดตัวทั้งที่ไม่จำเป็น เธอยังคงหางานไม่ได้ - - - ” (คิมจียอง เกิดปี 82, หน้า 108)

“มีคนลอบติดตั้งกล้องแอบถ่ายไว้ในห้องน้ำหญิงหน้าสำนักงาน - - - ” (คิมจียอง เกิดปี 82, หน้า 156)

1.4 เบื้องหลังที่มาจากจังหวะ และโอกาสในการก่อเหตุ โดยเฉพาะจังหวะและโอกาสที่เหยื่ออยู่เพียงลำพังไม่ทันระวังตัว และไม่คาดคิดมาก่อนว่าจะมีเหตุร้ายเกิดขึ้นกับตนเอง ซึ่งผู้ประสงค์ร้ายจะเข้าจุมโจมกับเหยื่อทำให้เหยื่อพลาดพลั้งเสียที นอกจากนี้จังหวะและโอกาสท่ามกลางผู้คนเป็นจำนวนมากในที่สาธารณะก็เป็นอีกสาเหตุที่ทำให้ผู้ประสงค์ร้ายสามารถกระทำการอย่างออกอากเพราะคิดว่าเหยื่อไม่ทันสังเกตและโอกาสจะพบเจอผู้กระทำการมิตีมีร้ายยาก ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.4.1 จังหวะและโอกาสที่เหยื่ออยู่เพียงลำพัง ผู้ประสังคร้ายจะวางแผนและเตรียมการวางแผนอย่างรัดกุมเพื่อไม่ให้สิ่งที่มุ่งหวังผิดพลาดหรือประสบความสำเร็จ ซึ่งการกระทำของผู้ประสังคร้ายจะเล็งเห็นแล้วว่าเหยื่อไม่มีโอกาสหลุดรอดหรือหลีกเลี่ยงไปได้ ทั้งทางด้านพลังกำลังที่เหยื่อนี้น้อยกว่า สู้ไม่ได้ รวมทั้งความอ่อนเยาว์และประสบการณ์ชีวิตน้อย ซึ่งจะทำให้เหยื่อหลงเชื่อและคล้อยตามไปกับการโน้มน้าวใจ เช่นเดียวกับกรณีของไออุ่นที่หนีออกจากบ้านมาอยู่ตามลำพังท่ามกลางความรู้สึกเสียใจที่พ่อแม่เข้าใจ พุดจาตุตาและตบหน้า จึงทำให้อารมณ์ของไออุ่นมีแต่ความอ้างว้างเสมือนอยู่ตัวคนเดียว เมื่อมีเต้าเข้ามาแสร้งทำเหมือนเข้าใจ ก็ทำให้ไออุ่นพร้อมจะหลงเชื่อและคล้อยตามการโน้มน้าวใจได้ง่าย การช่วยเหลือดูแลและทำทีให้ความเข้าใจอย่างอบอุ่นจึงทำให้เต้าสามารถวางแผนเพื่อคุกคามและต้องการจะล่วงละเมิดทางเพศในขณะที่ไออุ่นอยู่เพียงลำพัง เช่น

“แก๊กซี่พาไออุ่นมาส่งที่หน้าร้าน --- แต่กลายเป็นว่าคนแรกที่เจอกลับเป็นเต้า --- เต้าแก๊งตีหน้าซื่อพูดโกหกคำโตออกมา ไออุ่นเชื่อสนิทใจ --- เต้าหันมาสบทบพี่ชายที่แสนดี ถ้ามองได้ด้วยความหวังโย ไออุ่นพยักหน้าเศร้า ๆ เต้าเลยตีเนียนโอบไหล่พาเดินไป เด็กสาวไม่ทันระวังตัวเพราะไม่ได้คิดอะไร แต่ผู้ชายข้าง ๆ เธอแอบยิ้มย่องที่เหยื่อรายนี้ช่างเชื่องเหมือนกวางน้อยเสียเหลือเกิน ---” (วัยแสบสาแหรกขาด 2, หน้า 376)

การมีคนรักและอยู่ในช่วงระหว่างการสร้างสายสัมพันธ์รักมักจะทำให้หญิงสาวให้ความไว้วางใจชายหนุ่มคู่รักจนหลงลืมความจริงใจ และความซื่อสัตย์ที่มีต่อกัน จึงมักจะเป็นจุดเริ่มต้นทำให้หญิงสาวหลายรายเป็นผู้เปิดประตูต้อนรับความตาย ตลอดจนความโหดเหี้ยมที่มาจากกรณกรรมทางเพศเข้ามาหาตนเอง ความรักย่อมต้องใช้กาลเวลาพิสูจน์แต่่มักจะใช้ไม่ได้ผลกับหญิงสาวที่กำลังตกหลุมรัก และอยู่ในอาการหลงรักจนลืมใช้สติพิจารณาไตร่ตรองความปลอดภัย เช่นเดียวกับเหตุการณ์น่าสลดที่เกิดขึ้นกับคืนที่ไว้วางใจคนรักหนุ่มให้เข้ามาในบ้านซึ่งเป็นโอกาสที่ไม่มีใครอยู่บ้านนั้นจึงเป็นเหตุให้เธอถูกมอมยาและถูกรักษาทำกรณกรรมทางเพศอย่างรุนแรง และโหดเหี้ยมภายในห้องนอนที่เป็นบ้านของเธอเอง เช่น

“เด็กสาวกับความรักแสนหวานที่เพิ่งผลิบาน --- เธอจะไปเที่ยวช่วงวันหยุดกับพ่อแม่ทำไมในเมื่อถ้าอยู่บ้านแล้วนัดเจอกับเจ้าหนุ่มนั้นได้ ถึงจะสองจิตสองใจ แต่แค่เขาบอกมาคำเดียวว่าคิดถึงเธอแทบขาดใจ ยังไงเธอก็อยู่ ---” (สายเลือดซ่อนเลือด, หน้า 87 – 88)

หรือในกรณีของการกลับบ้านในยามค่ำคืนดึกคืนภายหลังจากเสร็จสิ้นการทำธุระต่าง ๆ ย่อมจะเป็นจังหวะและโอกาสของการเกิดอาชญากรรมทางเพศอย่างง่ายดาย เช่นเดียวกับกรณีของคิมจียองที่กลับบ้านดึกเมื่อเลิกเรียนกวตวิชา จังหวะเวลาและโอกาสอย่างนี้ย่อมสร้างความประหลาดประหลาดใจให้แก่เด็กสาวที่ประสบการณ์การเอาตัวรอดยังน้อย มีโอกาสที่จะพลาดพลั้งเสียให้แก่ผู้ชายที่มีความเห็นแก่ประโยชน์ทางเพศ ถึงแม้ว่าในครั้งนั้นคิมจียองจะสามารถรอดพ้นภัยอันตรายนั้นได้ก็ตาม แต่ก็ต้องใช้วิธีการหลายอย่างเพื่อเอาตัวรอด เช่น

“--- กว่าจะเรียนจบจึงดีดีมาก ขณะคุณคิมจียองยืนหาวคอยรถประจำทางอยู่ที่ป้ายสายตาเธอก็ประสานเข้ากับนักเรียนชายคนหนึ่ง --- ตอนแรกอีกฝ่ายยืนห่างจากเธอรยะยะประมาณสามสี่ก้าว แต่แล้วเขาก็ค่อย ๆ ขยับเข้าใกล้เธอทีละนิด --- ผลอไม่นานนักเรียนชายแปลกหน้าก็ยื่นประชิดตัวคุณคิมจียองเสียแล้ว ---” (คิมจียอง เกิดปี 82, หน้า 69)

การอยู่บ้านตามลำพัง ก็มักจะหลีกเลี่ยงไม่พ้นกับการถูกผู้ประสงคร้ายแอบมองและจ้องมองเพื่อจับสังเกตความเป็นไปภายในบ้าน เพื่อรอจังหวะและโอกาสที่จะกระทำมิติมิร้าย ซึ่งการกระทำดังกล่าวของผู้ประสงคร้ายมักจะมีวางแผนและใช้ระยะเวลาในการเฝ้ามองเป็นเวลานานเพื่อไม่ให้ผิดพลาด ดังนั้นผู้ที่ตกเป็นเหยื่อของการแอบมองและจ้องมองจะรู้สึกเหมือนมีใครคอยจ้องดูตลอดเวลา นอกจากจะก่อให้เกิดความรำคาญใจแล้วยังรู้สึกหวาดกลัว หวาดระแวงเกรงกลัวว่าตนเองจะไม่ปลอดภัย นอกจากนั้นหากผู้ประสงคร้ายสบโอกาสเมื่อเห็นเหยื่ออยู่ตามลำพังจริง ๆ ก็จะใช้จังหวะและโอกาสนี้เข้ามาทำร้ายรวมทั้งการคุกคามทางเพศ เช่นเดียวกับกรณีของอิลิเซียที่พบว่าตนเองถูกคนจ้องมองอย่างไม่ประสงค์ดี

“ฉันกำลังชงกาแฟอยู่ในครัว - - - แล้วฉันก็เห็นอะไรบางอย่าง - - - เขาเป็นผู้ชายฉันสังเกตเห็นเขาเพราะเขายืนนิ่งมากอย่างกับรูปปั้น - - - และหันหน้ามาทางบ้านเขายืนอยู่อีกฟากของถนนตรงทางเข้า - - - แต่รู้สึกเหมือนเขากำลังจ้องตรงมาที่ฉัน - - - เขากำลังจ้องมาที่บ้าน - - -” (ปมเลือดไม่เจียบ, หน้า 227)

“เขาอยู่ตรงนั้นอีกแล้ว - - - ฉันอาบน้ำ และเห็นเขาที่ข้างนอกหน้าต่างห้องน้ำ คราวนี้เขาเข้ามาใกล้มากขึ้น ฉันกำลังยืนอยู่ที่ป้ายรถประจำทาง ทำเหมือนรอรถอย่างไม่น่าทร้อใจ - - - ฉันรีบแต่งตัวและเข้าไปในครัวเพื่อดูให้ชัดขึ้น แต่เขาหายไปแล้ว - - -” (ปมเลือดไม่เจียบ, หน้า 232)

“ - - - ฉันได้ยินเสียงกุกกักดังมาจากในสวน ฉันลุกขึ้นเดินไปที่หน้าต่างหลังบ้านแล้วมองออกไป - - - ถึงจะไม่มีใครเห็นแต่รู้สึกได้ถึงสายตาที่จ้องมองมาใครบางคนกำลังมองดูฉันอยู่ในเงามืด - - -” (ปมเลือดไม่เจียบ, หน้า 237)

การเดินเพียงลำพังในยามค่ำ เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เหยื่อเป็นเป้าหมายของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีความประสงคร้าย นอกจากจะช่วยเหลือตนเองไม่ได้แล้ว หากมีเหตุอันตรายเกิดขึ้นก็ยากที่จะสืบหาพยานและหลักฐานต่าง ๆ ที่จะเอาผิดคนร้ายได้ ดังนั้นการเป็นผู้หญิงตัวคนเดียวแล้วมาเดินอยู่ตามลำพังอย่างเปลี่ยวเหงาอีกทั้งยังเป็นคนที่สังคมรังเกียจและไม่ยอมรับเช่นเดียวกับเบลลินดาที่มีภาวะเพศกำกวมย่อมจะกลายเป็นเหยื่อของการถูกกระทำความรุนแรงต่าง ๆ ได้ เช่นเดียวกับการที่เบลลินดาถูกโจลส์ซึ่งเป็นตำรวจใจมีพล่อลวงไปข่มขืนกระทำชำเราพร้อมกับพวกเพื่อน ๆ เช่น

“เขารับฉันขึ้นรถสายตรวจหลังจากเห็นฉันเดินอยู่ริมถนนตอนค่ำ ดูเหมือนมันจะชอบเดินเล่นตอนกลางคืนนะ โจลส์บอกว่าเคยเห็นมันเดินแบบนี้อยู่บ่อย ๆ เขาบอกไปว่าจะช่วยคุ้มครองฉันอันตรายให้ - - - ก็อย่างที่บอกนั่นมันตัวประหลาดชัด ๆ คนที่นี้ก็ช่วยสงเคราะห์มันด้วยการบอกต่อหน้าเลยว่ามันเป็นตัวประหลาด ไม่มีใครสงสารมันเลยสักคน ผมเองก็บอกพวกเขาไปว่าพระเจ้าสร้างคนแต่ละคนมาให้แตกต่างกัน ดังนั้นอะไรจะเกิดมันก็ต้องเกิด แต่ไม่ใช่กับคนอื่น ๆ ที่นี่นะ ชีวิตในเมอร์ซีของนั่นมันโคตรบัดซบเลย โจลส์เองก็รู้ เขาเลยใช้เรื่องนี้ล่อลวงมัน - - -” (ผมใช้ความจำจับฆาตกร, หน้า 411)

1.4.2 จังหวะและโอกาสที่เหยื่ออยู่ท่ามกลางผู้คนเป็นจำนวนมากในที่สาธารณะ สถานที่สาธารณะทั้งหลายที่มีผู้คนพลุกพล่านหรือใช้บริการเป็นจำนวนมากย่อมปะปนไปด้วยผู้คนประเภทต่าง ๆ ซึ่งมีทั้งผู้คนที่ดีและไม่ดีรวมทั้งมีสภาพจิตใจที่หลากหลายอารมณ์ บ้างก็มีอาการทางจิตเภทหมกมุ่นกับเรื่องเพศ ขาดสติในการกระทำสิ่งเลวร้าย บุคคลต่าง ๆ เหล่านี้จึงเป็นผู้ที่ไม่อาจตัดสินได้

จากบุคลิกภาพภายนอก จึงอาจจะเป็นสาเหตุทำให้ผู้หญิงที่ตกเป็นเหยื่อไม่ทันระมัดระวังตน ทำให้ตกเป็นเหยื่อของการถูกคุกคามทางและถูกล่วงละเมิดทางเพศได้ เช่นเดียวกับการใช้บริการขนส่งสาธารณะที่รับส่งผู้ใช้บริการเป็นจำนวนมากมักปะปนไปด้วยผู้ประสงค์ร้ายแอบแฝงเข้ามาด้วย และบ่อยครั้งยากที่จะจับกุมหรือหาหลักฐานได้ เพราะมีจำนวนผู้คนเบียดเสียดแออัด เช่น

“ - - - บนรถประจำทางและรถไฟใต้ดินมีมือไม้มาสงสัยโฉบเฉี่ยว ๑ ผ่านบั้นท้ายหรือหน้าอกจำนวนไม่น้อย - - - ” (คิมจียอง เกิดปี 82, หน้า 68)

การค้ำมนุษย์เป็นอีกกรณีหนึ่งซึ่งผู้หญิงมักจะถูกตกเป็นเหยื่อของการถูกคุกคามและล่วงละเมิดทางเพศ เพราะผู้หญิงถูกตีตราเป็นสินค้าหรือเป็นวัตถุข่มขืนเป็นผู้หญิงที่ต้องดิ้นรนไปตายเอาดาบหน้า ก็มักจะถูกหลอกลวงกลายเป็นเป้าหมายของการเป็นวัตถุทางเพศ เพื่อตอบสนองอาการที่เหงาของบรรดาผู้ชายที่มองว่าผู้หญิงเหล่านี้เป็นที่ระบายความใคร่ เช่นเดียวกับกรณีของเบญญาที่ลักลอบเข้ามาประเทศไทยทางเรือขนส่งสินค้า ทำให้เธอต้องเผชิญกับการถูกร้ายทั้งทางร่างกายที่ถูกล่วงละเมิดทางเพศ และสภาพจิตใจที่บอบช้ำจากการสูญเสียสามีและลูก เช่น

“เบญญานั่นเอง รายนี้ลักลอบเข้าไทยมาทางเรือขนควาย ระหว่างอยู่บนเรือหล่อนถูกลวนลามเลยไปถึงข่มขืนจนแท้งลูก เมื่อสามีจะเข้ามาช่วยก็ถูกผู้คุมบนเรือฆ่าตาย เอาศพโยนลงทะเล เบญญาใจตามหมายจับชีวิตอันแสนเศร้า ไม่รู้โชคชะตาหรือร้าย คลื่นซัดเธอเข้าฝั่งและมีคนช่วยนำส่งโรงพยาบาลทันเวลา” (สิงพาดกลอน, หน้า 293)

2. ลักษณะการถูกคุกคามทางเพศและการถูกล่วงละเมิดทางเพศ ขึ้นเชิงการเอาตัวรอดจากการถูกคุกคามทางเพศ และการถูกล่วงละเมิดทางเพศ และผลที่เกิดขึ้นของผู้หญิงในนวนิยายภายใต้สังคมที่เปลี่ยนแปลง สามารถแยกแยะเป็นประเด็นได้ ดังนี้

2.1 ลักษณะการถูกคุกคามทางเพศและการถูกล่วงละเมิดทางเพศ

ลักษณะของการกระทำดังกล่าวประกอบด้วย การถูกคุกคามด้วยการบังคับ การถูกคุกคามด้วยการกลั่นแกล้ง การถูกคุกคามด้วยการติดตาม การถูกคุกคามด้วยการสัมผัสจับต้อง การถูกคุกคามด้วยการจ้องมอง การถูกคุกคามด้วยการแอบมอง การถูกคุกคามด้วยวาจาจากล่าวร้าย การถูกคุกคามด้วยการให้ดูอวัยวะเพศและสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง การถูกคุกคามทางเพศด้วยการเลือกปฏิบัติ การถูกคุกคามด้วยการให้ดื่มของมึนเมาเพื่อหวังมีเพศสัมพันธ์ การล่วงละเมิดด้วยการมีเพศสัมพันธ์ทางอวัยวะเพศ และการล่วงละเมิดด้วยการมีเพศสัมพันธ์ทางทวารหนัก ซึ่งมีรายละเอียดต่อไปนี้

1. การถูกคุกคามด้วยการบังคับ การถูกคุกคามลักษณะนี้จะเป็นการข่มขู่บีบคั้น บังคับจิตใจให้ผู้ถูกรกระทำมีอาการหวาดกลัว หวาดระแวง รู้สึกวิตกกังวลไม่มีความสุขอยู่ตลอดเวลา ทุกการกระทำของผู้หญิงที่ตกเป็นเหยื่อจะอยู่ในสายตาและการควบคุมของผู้กระทำการคุกคาม สิ่งที่ยึดต้องการจะทำจะถูกปฏิเสธในขณะที่เหยื่อจะต้องรับคำสั่ง และต้องปฏิบัติตามไม่ให้เกิดพร่อง หากสิ่งใดทาลงไปแล้วไม่ถูกใจ เหยื่อจะได้รับโทษในขณะที่เหยื่อมีความทุกข์แต่ผู้ที่คุกคามจะมีความสุขพึงพอใจและมีความสุข การคุกคามแบบนี้มักเกิดขึ้นกับคู่สามีภรรยา ซึ่งหลายคู่จะมีภาพลักษณ์การมีชีวิตคู่ที่เต็มไปด้วยความสุขแต่เป็นการสร้างภาพหลอกลวงสายตาคูศรรอบข้างที่รู้จัก และบุคคลทั่วไป เช่น เกรซ จากเรื่องปิดประตูตาย

“ฉันสะดุ้งโหยงเมื่อขวดแชมเปญกระแทกเคาน์เตอร์หินอ่อนของครัว และเหลือบตามองแจ๊ค หวังในใจว่าเขาจะไม่ทันสังเกตเห็นว่าฉันกระวนกระวายมากแค่ไหน แต่เขาก็จับได้ว่าฉันแอบมองอยู่จึงส่งยิ้มให้ เขาเข้ามาจับมือฉัน และจูงไปพบแขกที่รอพวกเราอยู่ น้ำตาก็เอ่อทันออกจากส่วนลึกในใจ ฉันกลั้นมันไว้ทันทีเพราะเดิมพันกับคืนนี้ไว้มาก ฉันต้องตั้งสติอยู่กับที่นี่ และตอนนี้” (ปิดประตูตาย, หน้า 7)

“คุณรู้ตัวไหมว่าคุณทำอะไรลงไป รู้ตัวไหมว่าคุณขายวิญญาณให้กับผมแล้ว --- คุณลืมอะไรไปหรือเปล่า --- คุณกลับไปประเทศอังกฤษไม่ได้ถ้าไม่มีหนังสือเดินทาง ที่จริงคือคุณไปไหนไม่ได้เลย ---” (ปิดประตูตาย, หน้า 98 – 99)

บางครั้งสามเณรที่ชอบใช้อำนาจควบคุมภรรยาจะกระทำต่อภรรยาเสมือนเป็นนักโทษ ทุกอย่างจะอยู่ในสายตาตลอดเวลาเช่นเดียวกับการถูกจ้องมอง สามเณรที่มีลักษณะแบบนี้จะเหมือนคนโรคจิตที่พึงพอใจที่เห็นภรรยาของตนเองตกอยู่ในความทุกข์ หรือพยายามไขว่คว้าหาเสรีภาพ ยิ่งเห็นภรรยาพยายามดิ้นรนหาทางหนีก็ยิ่งสร้างความชอบใจให้สามเณรประเท่ห์มาก นอกจากนี้จะมีการบีบบังคับให้อยู่ในสถานที่ใดที่หนึ่งเหมือนถูกกักบริเวณ มีการให้อาหารแบบควบคุม นักโทษ จำกัดเสรีภาพทุกอย่างที่มนุษย์ปกติทำได้ และพยายามแสวงหาวิธีการทุกอย่างที่ทำให้ภรรยาหมดทางสู้หรือคิดจะหนีออกจากสถานที่กักขังแห่งนี้ไม่ได้ เช่น

“ --- ฉันไม่มีทางออกจากห้องที่โดนล็อก --- ที่นี่ไม่มีอะไรทั้งนั้น ไม่มีทั้งเสียงดนตรี ทั้งเสียงโทรทัศน์ที่จะมารบกวน --- ฉันมองไปรอบห้องที่ถือเป็นบ้านแฉดตลอดหลายเดือนที่ผ่านมา ไม่มีอะไรมากมาย มีแค่เตียง หน้าต่างลูกกรงหนึ่งบาน และประตูอีกหนึ่งบาน --- แจ๊คไม่ได้อยากให้ฉันตายหรอก แผนของเขามีเล่ห์เหลี่ยมกว่านั้นหลายเท่า --- วันทั้งวันของฉันโดนกักขังอยู่ในกาลเวลา --- แจ๊คจะอยู่ด้วยตลอดเวลา เขาเป็นผู้ดูแล ผู้ปกครองและผู้คุม ฉันไม่ได้รับอนุญาตให้ไปไหนโดยไม่มีเขาอยู่ข้างกาย --- เวลาที่เขาจะนำอาหารมาให้ไม่เคยตายตัว ฉันอาจจะได้แค่มี้อเช้าหรือแค่มี้อเย็น หรือไม่ได้เลย --- หลังจากเขากลับมาบ้านได้ --- ฉันก็ได้ยินเสียงฝีเท้าย่างบนบันได --- เสียงกุญแจปลดล็อก ประตูเปิดออกให้เห็นสามเณรโรคจิตสุดหล่อยืนอยู่หน้าประตู ฉันมองที่มือเขาอย่างมีความหวังแต่เขาไม่ได้ถือถาดอาหารมา ---” (ปิดประตูตาย, หน้า 103 – 108)

2. การถูกคุกคามด้วยการกลั่นแกล้ง การถูกคุกคามลักษณะนี้สามารถพบเจอได้ในสถานการณ์การเกี้ยวพาราสีของเด็กวัยรุ่นรุ่นที่เริ่มสนใจเพศตรงข้าม แต่ยังไม่มีการที่นุ่มนวลหรือเป็นการให้เกียรติ จึงใช้การกลั่นแกล้งเพื่อชักนำให้รู้จั๊กกัน มีความคุ้นเคยกัน แต่บางครั้งเป็นการกระทำที่รุนแรงซึ่งเด็กผู้หญิงยอมรับไม่ได้ ทำให้เกิดการปฏิเสธ การต่อต้าน และไม่คิดด้วยซ้ำไปว่าเป็นวิธีการสร้างความชอบพอ เพราะการกลั่นแกล้งแต่ละครั้งมีแต่สร้างความทุกข์ ความวิตกกังวล ความอับอาย หรือแม้แต่ทำให้เด็กผู้หญิงต้องกลายเป็นคนผิดต้องได้รับการลงโทษจากผู้ใหญ่ เช่น คิมจียอง จากเรื่อง คิมจียองเกิดปี 82

“อุปสรรคแรกในชีวิตนักเรียนของคุณคิมจียอง เป็นเรื่องเดียวกับที่นักเรียนหญิงมากมายเคยประสบ นั่นคือ “ถูกเด็กชายที่นั่งคู่กันแกล้ง” สำหรับคุณคิมจียองเธอไม่อาจเรียกการกระทำเช่นนั้นว่าแกล้งได้ เนื่องจากมันรุนแรงเกินกว่าแค่แกล้ง หยอกเพื่อนเล่น และเลวร้ายระดับรังควานหรือใช้ความรุนแรงเลยด้วยซ้ำ --- ไม่รู้เมื่อไหร่เด็กชายที่นั่งคู่คุณคิมจียองเริ่มทำให้เธอเจ็บตัวมันเกิดขึ้นตอนนั่งเรียนตอนต่อแถว ไม่ก็ตอนเขาทำที่สะพายกระเป๋ากระแทกไหล่เธอเหมือนไม่เจตนา

บางทีพอสบตาคุณคิมจียองก็ตั้งใจเข้ามาพาดแขนเธอผลั้วะเต็มแรงแล้วเดินหนีไป - - -” (คิมจียองเกิดปี 82, หน้า 42)

ในขณะที่การกลั่นแกล้งดังกล่าวนี้ก็อยู่ในสายตาของครูบาอาจารย์ แต่เมื่อเด็กหญิงไม่ได้ไว้วาย หรือฟ้องครู ครูก็เพิกเฉยจนกว่าจะมีเรื่องกลั่นแกล้งที่ค่อนข้างเกินเลยและทำให้ห้องเรียนไม่เป็นระเบียบ ครูก็มักจะมองเห็นสิ่งที่เกิดขึ้นแต่ผู้ที่ถูกดูต่ำว่ากล่าวโดยไม่ซักถามมักจะเป็นเด็กหญิง และเมื่อเรื่องราวอยู่ในสภาวะที่เงียบสงบ ครูกลับมองเป็นเรื่องการเกี้ยวพาราสีหรือการเริ่มต้นสร้างความชอบพอของเด็กแรกเริ่มไป ทำให้สังคมยอมรับการที่เด็กหญิงถูกกลั่นแกล้งรังแกเป็นสิ่งปกติธรรมดา เด็กหญิงจึงต้องรู้จักอดทนยอมให้ถูกคุกคามด้วยการกลั่นแกล้งจากเด็กชายผู้ไม่รู้จักการให้เกียรติและไม่เคารพสิทธิของคนอื่น เช่น

“ - - - จู ๆ เด็กชายที่นั่งคู่เธอก็สอดเข้ามาใต้โต๊ะคุณคิมจียองก่อนเตะรองเท้าเธอเต็มแรง ส่งผลให้รองเท้าไถลเลื่อนตามพื้นทางระหว่างแถวโต๊ะเรียนไปหยุดหน้าโต๊ะครู - - - และนั่นก็ทำให้ครูตบโต๊ะถามหน้าตาแดงกล้า - - - คุณคิมจียองยกมือรับอย่างหมดหนทาง ครูเรียกเธอไปหาที่หน้าโต๊ะแล้วเอ็ดเธอใหญ่โตต่อหน้าเพื่อนทั้งห้อง - - -” (คิมจียองเกิดปี 82, หน้า 43 - 44)

“ที่ผ่านมามีเธอแกล้งจียองตั้งเยอะไข่ม้อย ครูเห็นหมดนั่นแหละ - - - นี่แน่ะ จียองจำ ครูรู้เรื่องนี้มานานแล้ว แต่จียองคงไม่รู้ละสิ เด็กคนนั้นเขาชอบจียองนะจ๊ะ - - - พวกเด็กผู้ชายก็ทำตัวแย ๆ แกล้งคนที่ตัวเองชอบแบบนี้แหละจ๊ะ เตียวครูจะไปคุยให้ อย่างเพิ่งเปลี่ยนคูนั่งที่ซึ่งเข้าใจเพื่อนผิดแบบนี้เลย ถือเสียว่านี่เป็นโอกาสให้สองคนสนิทกันมากขึ้นดีกว่านะจ๊ะ” (คิมจียองเกิดปี 82, หน้า 44 - 45)

3. การถูกคุกคามด้วยการติดตาม การถูกคุกคามลักษณะนี้จะมีการสะกดรอยติดตามผู้หญิงไปตามที่ต่าง ๆ เพื่อมุ่งสู่การประชิดตัว หรือเข้าจูโจมเพื่อทำความรู้จัก โดยผู้ชายเหล่านี้มักจะเข้าใจเจตนา และตีความท่าทีที่ผู้หญิงมีความเป็นกันเอง หรือมีอัธยาศัยดีกับตนเองว่ารู้สึกชอบพอ จึงพยายามที่จะแสดงพฤติกรรมการแสดงออกแบบเกี้ยวพาราสีหรือไม่ก็ต้องการตอบสนองอารมณ์ทางเพศเมื่อเห็นผู้หญิงเป็นสิ่งยั่วยุคมารมณ ดังนั้นมักจะแสดงออกด้วยการไม่ให้เกียรติ หรือค่อนข้างจะจาบจ้วงล่วงเกิน เช่น การมีอัธยาศัยไมตรีที่ดีของคิมจียองต่อนักเรียนชายคนหนึ่งจนทำให้นักเรียนชายคนนั้น หลงเข้าใจว่าคิมจียองต้องการจะสร้างความสัมพันธ์ด้วยจึงติดตามอย่างกระชั้นชิด

“ขณะที่คุณคิมจียองยืนหาวคอยรถประจำทางอยู่ที่ป้าย สายตาเธอก็ประสานเข้ากับนักเรียนชายคนหนึ่ง - - - ตอนแรกอีกฝ่ายยืนห่างจากเธอระยะประมาณสามสี่ก้าว แต่แล้วเขาก็ค่อย ๆ ขยับเข้าใกล้เธอทีละนิด - - - เผลอไม่นานนักเรียนชายแปลกหน้าก็ยื่นประชิดตัวคุณคิมจียองเสียแล้ว - - - ทันทีที่รถประจำทางของเธอมาถึง คุณคิมจียองแสวงหาที่นั่งเฉยรากับมองไม่เห็น ก่อนจะรีบวิ่งปรี๊ดขึ้นรถจังหวะสุดท้าย แต่แล้วนักเรียนชายคนนั้นก็กลับวิ่งตามเธอจนขึ้นรถทัน - - - นักเรียนชายยืนซ้อนหลังคุณคิมจียอง ระยะห่างกันเพียงก้าวเดียว ประตูทางลงรถเปิดออก - - - นักเรียนชายลงจากรถตามเธอ - - - คุณคิมจียองตัวแข็งที่เมื่อนักเรียนชายเดินมาประกบเธอแล้วพล่ามเสียงต่ำ - - -” (คิมจียองเกิดปี 82, หน้า 69 - 71)

4. ถูกคุกคามด้วยการสัมผัสจับต้อง การถูกคุกคามลักษณะนี้ผู้คุกคามจะแสดงท่าทีแบบผู้ใหญ่ดูเด็ก หรือกำลังอบรมสั่งสอนเด็กด้วยท่าทางเข้มงวดซึ่งจริงจังบ้าง ด้วยกิริยาท่าที

หนุ่มนวลเหมือนผู้ใหญ่เอ็นดูเด็กบ้าง ซึ่งมักจะพบจากวิธีการกวาดชั้นเรื่องระเบียบวินัยของครูบาอาจารย์ เช่น

“ถึงชื่อว่าโรงเรียนก็เชื่อว่าเขาใจได้ ทุกโรงเรียนจะต้องมีครูผู้ชายที่จิตใจชอบหยิกเนื่อนุ่มน้อมด้านในท่อนแขน ตีกัน หรือทำที่ลูบหลังตรงสายยอกทรงของเด็กนักเรียนโตอยู่เสมอ ตอนคุณคิมจียองอยู่ชั้นมัธยมปลายปีสอง ครูประจำชั้นเป็นครูผู้ชายวัยห้าสิบกว่าปีซึ่งชอบเดินถือไม้ --- เขาชอบใช้การตรวจป้ายชื่อกับเครื่องแบบเป็นข้ออ้างเตะจิ้มหน้าอก และเปิดถกกระโปรงเด็กนักเรียน ---” (คิมจียองเกิดปี 82, หน้า 68)

ในขณะที่การใช้บริการต่าง ๆ ตามสถานที่สาธารณะ เด็กผู้หญิง หรือบรรดาผู้หญิงทั้งหลายมักจะพบเจอชายแปลกหน้าที่มีสภาพจิตใจหมกมุ่นเรื่องเพศปะปนท่ามกลางคนปกติ จึงทำให้ผู้ชายที่มีสภาพจิตใจไม่ปกติเหล่านี้ฉวยโอกาสคุกคามทางเพศด้วยการสัมผัสจับต้องเรื้อรัง หรืออวัยวะส่วนต่าง ๆ ของเด็กผู้หญิงหรือผู้หญิงโดยไม่ให้เกียรติ หรือคำนึงถึงศักดิ์ศรีและคุณค่าของเธอทั้งหลายเลย ซึ่งเป็นที่พบเห็นได้เสมอ เช่น

“โลกนั้นกว้างใหญ่และมีคนจิตวิปลาสอยู่มากมาย บนรถประจำทางและรถไฟฟ้าใต้ดิน มีมือไม้มาสัมผัสโอบเนียน ๆ ผ่านบันทึยหรือหน้าอกจำนวนไม่น้อย มีพวกที่นกกามชอบยื่นเบียดดูไถตัวเองกับต้นขา หรือหลังของสาว ๆ และแม่เหล่าเด็กสาวต่างชนลูกกับการแตะอึ้งของพวกพี่ผู้ชายตามสถาบันกวาดวิชา โบสถ์ หรือที่ติวสอนพิเศษ ซึ่งทำเนียนแต่ไหล่ ไล่หลังคอ เหล่มองคอเสื้อย้วย หรือแอบมองส่องลอดกระดุมเสื้อเซ็กซี่ ---” (คิมจียองเกิดปี 82, หน้า 68)

บ้างก็ถูกคุกคามและสวนลามทางเพศจากบรรดานายจ้างที่ผู้หญิงเข้าไปทำงานพิเศษ โดยตั้งกฎเกณฑ์การแต่งกายย้วย และปฏิบัติตนในที่ทำงานเป็นเงื่อนไขการแลกเปลี่ยนให้ค่าจ้าง จากสิ่งที่นายจ้างปฏิบัติกับลูกจ้างสาว ๆ เหล่านี้โดยไม่คำนึงถึงคุณค่าของความเป็นมนุษย์ที่มีศักดิ์ศรีเท่าเทียมกันทำให้บรรดาลูกค้ามาติดต่อกันก็ถือโอกาสกระทำพฤติกรรมเลวร้าย หยาบซ้ำด้วยการสวนลาม แตะตื้อเนื้อตัวอย่างไม่เกรงใจ และไม่ให้เกียรติด้วย เช่น

“ --- สถานการณ์ของเพื่อน ๆ ที่ทำงานพิเศษด้วยนั้นเลวร้ายอย่างยิ่ง นายจ้างหลายคนใช้เรื่องการแต่งกายกับการวางตัวในที่ทำงานเป็นข้ออ้าง และใช้ค่าแรงเป็นดั่งสิ่งค้าประกันเพื่อหาเศษหาเลยลูกจ้างสาว ขณะเดียวกันก็มีลูกค้าหลายรายเหลือเกินที่เข้าใจผิดว่าตนมีสิทธิ์ทะเลมพนักงานสาวได้ หากซื้อสินค้าในร้านเสียอย่าง ---” (คิมจียองเกิดปี 82, หน้า 69)

5. การถูกคุกคามด้วยการจ้องมอง การถูกคุกคามลักษณะนี้จะเป็นการจ้องมองด้วยความตั้งใจและจงใจ จึงมักจะจ้องจ่อแน่วแน่มโดยไม่ให้ผู้หญิงที่ตกเป็นเหยื่อคลาดสายตาด้วยความมุ่งประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งที่จะคุกคามทางเพศ หรือกำลังรอโอกาสที่จะล่วงละเมิดทางเพศไปพร้อมกัน การกระทำลักษณะนี้อาจจะใช้เวลาในระยะสั้นหรืออาจจะใช้ระยะเวลายาวนานที่จะเฝ้ารอการจ้องมองเพื่อดำเนินการในขั้นตอนต่อไป เช่น

“ขณะที่คุณคิมจียองยืนหาวคอยรถประจำทางอยู่ที่ป้าย สายตาเธอก็ประสานเข้ากับนักเรียนชายรายหนึ่ง สวัสดิ์ศรีรับ เขาทัก คุณคิมจียองนี่ก็ --- หน้าเขาแต่ถึงอย่างไรก็ไม่ใช้คนรู้จัก ---” (คิมจียองเกิดปี 82, หน้า 69)

“คุณคิมจียองเหลือบมองแผ่นหลังอีกฝ่ายจากเงาสะท้อนบนกระจกหน้าต่างรถ เป็นระยะ พอคิดว่าฝ่ายนั้นคงลอบชำเลืองมองตนอยู่ด้วยวิธีการเดียวกัน คุณคิมจียองก็กลัวแทบสิ้นสติ ---” (คิมจียองเกิดปี 82, หน้า 70)

6. การถูกคุกคามด้วยการแอบมอง การคุกคามลักษณะนี้จะเป็นพฤติกรรมของผู้ชายส่วนหนึ่งที่มีลักษณะไม่ชอบการเผชิญหน้ากับการมองรูปร่างหน้าตาของผู้หญิงที่ตนเองสนใจโดยตรง แต่จะใช้วิธีการแอบมองแบบ “ถ้ามอง” ในสถานที่ลับตาโดยเฉพาะห้องน้ำที่ผู้หญิงต้องเข้าไปทำธุระส่วนตัวซึ่งต้องมีการเปิดเผยรูปร่าง สัดส่วน และอวัยวะของสงวน ซึ่งการแอบมองแบบนี้มักมุ่งไปทางเรื่องเพศ อาจจะแอบมองเพื่อสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง หรือเป็นการแอบมองเพื่อนำไปพูดคุยกันเองตามประสาผู้ชายในวงสังสรรค์ ซึ่งการกระทำดังกล่าวเป็นพฤติกรรมคุกคามทางเพศที่ก่อให้เกิดความเสียหาย เสื่อมเสียชื่อเสียง เพราะมักจะมีการแอบถ่าย มีการติดตั้งกล้อง ผู้หญิงหลายรายต้องเสื่อมเสียเกียรติของตนเองเนื่องจากมีหลักฐานภาพที่เผยแพร่ไปทั่วตามคลิป เว็บไซต์ต่าง ๆ พฤติกรรมแบบนี้มักเกิดขึ้นตามห้องน้ำสาธารณะ หรือห้องน้ำในหน่วยงาน องค์กรต่าง ๆ เช่น

“ --- มีคนลอบติดตั้งกล้องแอบถ่ายไว้ในห้องน้ำหญิงหน้าสำนักงาน ตัวการคือเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยหนุ่มวัยยี่สิบกว่า --- ที่น่าสังเวชไปกว่าคือขั้นตอนเปิดโปงกล้องแอบถ่าย ยามตัวการหมั่นนำภาพแอบถ่ายอัปโหลดลงเว็บไซต์ไปแห่งหนึ่ง หัวหน้าแผนกชายของบริษัทเป็นสมาชิกเว็บไซต์นั้น เขาเห็นภาพเจ้าปัญหานั้นก็นึกคุนตาเสื่อผ้า รองเท้าของผู้หญิงในภาพก่อนถึงบางอ้อว่าเป็นเพื่อนร่วมงานตน แทนที่จะแจ้งตำรวจหรือผู้เสียหาย เขากลับแบ่งปันภาพพวกนั้นให้พนักงานชายคนอื่นดูด้วย ยังไม่เป็นที่รู้แน่ชัดว่าพวกเขาเห็นภาพไหนบ้าง ดูกันก็คน ส่งต่อให้กันดูมานานเท่าไรแล้ว และพูดจาลับหลังว่าอย่างไรบ้าง ---” (คิมจียองเกิดปี 82, หน้า 156 – 157)

7. การถูกคุกคามด้วยวาจาจากล่าวร้าย การคุกคามลักษณะนี้มักจะเป็นการกล่าวหาเชิงดูหมิ่นเหยียดหยาม หรือสื่อเจตนาโกรธเกลียดผู้หญิงที่ผู้ชายเข้าใจว่าทำที่ที่มีมิตรไมตรี ยิ้มแย้มแจ่มใสของผู้หญิงคือการตอบรับรัก เมื่อไม่สมประสงค์ก็เกิดความอับอาย จึงแสดงความก้าวร้าวออกมา อาจจะเน้นการต่อว่า ด่าทอด้วยถ้อยคำที่ไม่สุภาพ ไม่ให้เกียรติ หรือแม้แต่แสดงอารมณ์เดือดดาลคุกรุ่น ซึ่งในถ้อยคำเหล่านั้นสื่อให้เห็นเจตนาคิดว่าตนเองเหนือกว่าผู้หญิง จึงแสดงอำนาจฝ่ายต่ำออกมาเพื่อข่มขู่ คุกคาม พยาบาท เช่น

“เธอชอบมานั่งข้างหน้าฉันตลอดไม่ใช่เธอ สงสัยให้ฉันที่ไรก็ยิ้มเสียยิ้ม เลิกเรียนเมื่อไรยังบอกลาฉันทุกวันว่าไปก่อนนะคะ โครตอ่อยขนาดนั้นทำไมต้นทำท่าเหมือนฉันรักแกเธอเสียได้” (คิมจียองเกิดปี 82, หน้า 71)

ผู้ชายบางส่วนรู้จักการสร้างภาพให้ตนเองดูดี สุภาพ อ่อนน้อม มีน้ำใจจนผู้หญิงทั่วไปต่างเข้าใจว่าเป็นคนดีให้เกียรติคนอื่น และไม่เคยมคิดว่าเป็นผู้ชายประเภทที่คิดว่าตนเองดีกว่า และยึดถือพรหมจรรย์ของผู้หญิงเป็นเครื่องวัดความดี หากผู้หญิงคนใดเคยมีคนรัก ก็จะถูกตีตราในเชิงให้ร้ายว่าเป็นวัตถุทางเพศของผู้ชายคนนั้นไปแล้ว ทำให้การพูดคุยกันในกลุ่มเพื่อนผู้ชายจึงแฝงไว้ด้วยการดูหมิ่นเหยียดหยามว่าการเสียพรหมจรรย์ทำให้ผู้หญิงหมดคุณค่า หากผู้หญิงได้ยินก็จะรู้ว่าตนเองถูกตีตราประทับว่ากลายเป็นคนไม่ดี เช่น

“คิมจียองกับหมอนั้นจับกันแล้วสินะ” (คิมจียองเกิดปี 82, หน้า 96)

“โอย พอทีเหอะ ใครจะอยากเคี้ยวหมากฝรั่งที่คนอื่นคายทิ้งวะ” (คิมจียองเกิดปี 82, หน้า 97)

“ผู้ชายที่ปกติวางตัวดี กิริยาวาจาเรียบร้อยมีเหตุผล ก็พูดจาปากไม่มีหูรูดแบบนี้ได้หรือนี่ แถมยังเป็นคำพูดเกี่ยวกับผู้หญิงที่ตนมีใจให้เสียด้วย ตกลงฉันเหมือนหมากฝรั่งที่ถูกเคี้ยวแล้วคายทิ้งสินะ” (คิมจียองเกิดปี 82, หน้า 97)

การสอบสัมภาษณ์สมัครงานเป็นอีกด้านหนึ่งของการถูกคุกคามทางเพศสำหรับผู้หญิง เพราะสังคมของการทำงานนอกบ้านเป็นโลกของผู้ชาย ผู้ชายมีบทบาทที่จะเลือกบุคลากรเข้าทำงาน หากผู้หญิงต้องการมีงานทำ การโอนอ่อนผ่อนตามกับความต้องการของบรรดาผู้ชายก็มีสิทธิ์ที่จะได้รับการคัดเลือก เพราะฉะนั้นการสอบสัมภาษณ์ผู้หญิงเข้าทำงานเป็นการวัดทัศนคติ หากทัศนคติของผู้หญิงที่สอบสัมภาษณ์เป็นไปในลักษณะต่อต้าน ขัดแย้ง ไม่ยินยอมพร้อมใจที่จะตกเป็นเบี้ยล่างหรือเป็นเหยื่อของการคุกคามทางเพศ ผู้หญิงเหล่านั้นก็จะไม่ผ่านการสอบสัมภาษณ์ เช่น คำถามสัมภาษณ์ที่ผู้ชายเป็นฝ่ายสัมภาษณ์จะสื่อเจตนาคุกคามทางเพศ

“สมมติคุณไปประชุมกับลูกค้า หัวหน้าฝ่ายลูกค้าพยายามเข้ามา เอ่อ แบบว่าแตะเนื้อต้องตัวคุณ เช่น จับไหล่ แตะต้นขา อะไรประมาณนั้น --- ถ้าเจอเหตุการณ์แบบนี้คุณจะทำอย่างไร ---” (คิมจียองเกิดปี 82, หน้า 106)

“ดิฉันจะหาทางปลีกตัวจากตรงนั้นอย่างแนบเนียน เช่น ขอเข้าห้องน้ำหรือขอตัวไปหยิบเอกสารค่ะ” (คิมจียองเกิดปี 82, หน้า 106)

“ดิฉันจะทบทวนเครื่องแต่งกายกับกิริยาของตัวเองใหม่ค่ะว่าเป็นสาเหตุของปัญหาหรือไม่ หากพบส่วนไหนกระตุ้นให้หัวหน้าท่านนั้นต้องประพฤติตัวไม่เหมาะสม ดิฉันจะแก้ไขค่ะ” (คิมจียองเกิดปี 82, หน้า 106 – 107)

จากลักษณะการตอบคำถามที่แสดงความไม่ยินยอม ไม่ยอมคล้อยตาม ตามแนวโน้มชักชวนยอมสื่อถึงความแข็งแกร่ง ไม่ยอมเป็นวัตถุทางเพศก็เป็นส่วนที่ทำให้ผู้หญิงเหล่านี้ต้องตกงานต่อไป ซึ่งคำตอบที่ได้รับถึงสาเหตุการไม่ผ่านสัมภาษณ์ก็จะมีลักษณะไม่กระจ่างแจ้ง เป็นคำตอบที่เป็นการเลี่ยง คงสร้างความงุนงงกับผู้ถามต่อไป เช่น

“ผู้รับผิดชอบตอบแบ่งรับแบ่งสู้ว่าคำตอบเดียวไม่ได้ชีวิตผลผ่านหรือตรอบประเด็นอยู่ตรงคุณเข้าตาคณะกรรมการหรือเปล่า คุณกับบริษัทเราอาจไม่มีวาสนาต่อกัน ช่างเป็นชุดคำตอบสูตรสำเร็จดีแท้ ---” (คิมจียองเกิดปี 82, หน้า 107)

สำหรับผู้หญิงหลายคนต้องสอบสัมภาษณ์เข้าทำงานหลาย ๆ ครั้ง และแต่ละครั้งก็จะพบเจอการคุกคามทางเพศด้วยวาจาจากล่าวร้าย ทั้งในลักษณะการตำหนิเรื่องรูปร่างภายนอก การพูดจาทะลอมที่แฝงความลามกหยาบโลน จนรู้สึกท้อแท้ต่อการหางานทำ เช่นเดียวกับคิมจียองที่ยังคงไม่มีงานทำ เพราะโลกการทำงานให้อำนาจสิทธิ์ขาดกับผู้ชายมากเหลือเกินที่จะทำอะไรก็ได้ เช่น

“คุณคิมจียองไปสัมภาษณ์งานอีกหลายครั้ง เธอเจอทั้งคำพูดตริรูปร่างหน้าตา คำล้อหยาบโลนถึงเสื้อผ้าที่สวม ---” (คิมจียองเกิดปี 82, หน้า 108)

8. การถูกคุกคามด้วยการให้ดูอวัยวะเพศและสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง การถูกคุกคามลักษณะนี้จะมาจากชายแปลกหน้าซึ่งอาจจะเป็นบุคคลที่ชอบโชว์อวัยวะเพศ มีความหมกมุ่น

ในเรื่องเพศและไม่สามารถจะมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงได้โดยตรงตามความรู้สึกของผู้มีอารมณ์ทางเพศตามธรรมชาติ และอาจจะมีสภาพจิตไม่ปกติเกี่ยวกับทางเพศ การปลดปล่อยอารมณ์ทางเพศจึงแสดงออกมาในที่สาธารณะเพื่อเปิดเผยว่าตนเองเป็นที่ต้องการ มีความสำคัญ มีตัวตน ยิ่งผู้หญิงที่พบเห็นแสดงออกถึงความตื่นตระหนกตกใจก็ยิ่งมีการแสดงออก หากผู้หญิงแสดงความชอบใจกลุ่มโรคจิตที่ชอบโชว์ของลับแบบนี้ก็จะยิ่งแสดงออก เช่น

“ละแวกหน้าโรงเรียนมีชายโรคจิตผู้โด่งดังเรื่องชอบโชว์ของลับอยู่คนหนึ่ง เป็นเวลาหลายปีแล้วที่เจ้าโรคจิตขาประจำคนนั้นผลุบ ๆ โผล่ ๆ ถิ่นเก่าเวลาเดิม บางครั้งกระโดดมาขึ้นจังก้าขวางทางเพื่อเปิดของสงวนให้เด็กนักเรียนที่ไปโรงเรียนตอนเช้า ๆ ขวัญกระเจิง --- ดูเหมือนเจ้าโรคจิตคงอยากตอบแทนเสียงกรีดจากพวกนักเรียน การแสดงกามกิจวันนั้นจึงร้อนแรงล้ำจินตนาการไปไกลโข ---” (คิมจียองเกิด ปี 82, หน้า 60 - 61)

9. การถูกคุกคามทางเพศด้วยการเลือกปฏิบัติ การถูกคุกคามลักษณะนี้จะคำนึงถึงการให้คุณค่าและความสำคัญกับเด็กชาย ลูกชาย ผู้ชาย มากกว่าเด็กหญิง ลูกสาว และผู้หญิง โดยยกย่องให้เกียรติ รู้สึกซาบซึ้งกับการที่เพศชายดำเนินชีวิตในสังคมขณะที่แสดงความรังเกียจ แบ่งแยกชนชั้น จัดลำดับความสำคัญให้เพศหญิงเป็นเพศที่ต่ำต้อย มีการกดขี่ทางเพศให้ผู้หญิงมีสถานะต่ำกว่าผู้ชาย ผู้หญิงไร้สิทธิไร้เสียง ไม่มีตัวตนและไม่มีพื้นที่ที่จะยื่นหยัดประกาศศักดิ์ศรีและเกียรติตนเอง เช่น

การถูกเลือกปฏิบัติจากสังคมให้ต่ำกว่าผู้ชาย การถูกคุกคามลักษณะนี้จะให้สภาพชีวิตของผู้หญิงมีความเป็นอยู่ไม่ว่าจะเป็นอาหารการกิน สิ่งของเครื่องใช้ การดูแลเอาใจใส่ มีสถานะที่ต่ำกว่าผู้ชาย การเลี้ยงดูที่ไม่เท่าเทียม การให้ความรักอย่างลำเอียงและมีอคติ ล้วนแล้วแต่ทำให้ผู้หญิงดูแค้นแค้น ต่ำต้อยด้อยค่า ต้องยอมรับการถูกกดขี่อยู่ตลอดเวลา ชีวิตทั้งชีวิตมีแต่ความเสียเปรียบทั้ง ๆ ที่เป็นลูกเป็นหลานเหมือนกับเด็กผู้ชาย เด็กชายจึงมีค่าดั่งแก้วแหวนเงินทองหรือลูกที่เป็นแก้วตาดวงใจของพ่อแม่ เช่น

“--- เป็นเรื่องสมควรแล้วที่เราต้องดักข้าวร้อนหุงใหม่ให้พ่อ น้องชาย --- เป็นเรื่องสมควรแล้วที่น้องชายจะได้กินเต้าหู้ เกี้ยว หรือของซุบแบ่งทอดลูกกลมที่ทุกชั้นรูปทรงสวยงามสมบูรณ์ ส่วนคุณคิมจียองกับพี่สาวได้กินชิ้นหัก ๆ เบี้ยว ๆ เป็นเรื่องสมควรแล้วที่ตะเกียบ ฤงเท้า ชุดลองจ้อหันท่อนบนล่าง กระเป๋านั่งสีกกับกระเป๋าส่งรองเท้าของน้องชายสวยเข้าคู่กันเสมอ ส่วนของคุณคิมจียองกับพี่สาวมีสภาพหิวมั่งกู่ทำยมังกรไปตามเรื่อง หากมีนมสองคัน หนึ่งคันต้องเป็นของน้องชาย อีกหนึ่งคันคุณคิมจียองกับพี่สาวแบ่งกันใช้ หากมีของว่างสองชิ้น หนึ่งชิ้นต้องยกให้น้องชาย อีกชิ้นคุณคิมจียองกับพี่สาวค่อยแบ่งกันกิน ---” (คิมจียองเกิดปี 82, หน้า 29)

การถูกเลือกปฏิบัติจากผู้หญิงด้วยตนเองกดขี่กระทำซ้ำ การถูกคุกคามลักษณะนี้ผู้หญิงตั้งแต่โบราณมักจะถูกอบรมสั่งสอนให้ต้องยอมผู้ชายจนจดจำและกระทำตามเมื่อกลายเป็นแม่เป็นย่า ของครอบครัว ผู้หญิงเหล่านี้เองที่พยายามถ่ายถอดค่านิยมการเป็นรองของผู้หญิงให้แก่ลูกสาวหลานสาว ปฏิบัติตามกันเป็นทอด ๆ อย่างไม่บิดพลิ้วหรือไม่ปฏิเสธใด ๆ เช่น

“--- นางโคซุนบุน ผู้เป็นย่าซึ่งอาศัยอยู่ด้วยเกลียดนักหนาเมื่อเห็นคุณคิมจียองกินนมผงของน้อง หากจับได้ว่าหลานสาวของแม่กินนมผง นางจะฟาดหลังคุณคิมจียองแรงเสียจนเธอสำรอกนมผงที่กินเข้าไปออกทางปากและจุมูกจนหมดเกลี้ยง --- สารที่ย่าส่งแก่เธอก็คือแก

“ริบ้งอาจ” ยุ่มยามกับสิ่งของของหลานชายหัวแก้วหัวแหวนข้าเรอะ ทั้งตัวน้องชายเองและสิ่งของของน้องล้วนล้ำค่าสูงส่ง ห้ามใครหน้าไหนแตะต้อง และคุณคิมจียองก็เป็นตัวตนที่ด้อยยิ่งกว่า “ใครหน้าไหน” ที่ว่าเสียอีก พี่สาวเธอก็คงรู้สึกแบบเดียวกัน” (คิมจียองเกิดปี 82, หน้า 28)

การถูกเลือกปฏิบัติให้ไร้โอกาสพัฒนาตนเอง การถูกคุกคามทางเพศลักษณะนี้จะเริ่มต้นจากครอบครัวที่มีลูกชายและลูกสาว แต่จะให้ความสำคัญและเอาใจใส่ลูกชายมากกว่าลูกสาว ให้โอกาสความก้าวหน้าทางการศึกษาแก่ลูกชายมากกว่าลูกสาว และลูกสาวส่วนใหญ่จะต้องเสียสละการพัฒนาตนเองให้แก่พี่ชายหรือน้องชายแทนตัวเอง ลูกชายจึงเหมือนเป็นเทพเจ้าหรือฮ่องเต้ประจำครอบครัว ในขณะที่ลูกสาวเสมือนเป็นคนรับใช้หรือทาสในเรือนเบี้ย สภาพชีวิตและความ เป็นอยู่ที่จะมีโอกาสพัฒนาตนเองถูกละเลยไม่ให้ความสำคัญจนแทบไร้ตัวตน เช่น

“หลังแม่เรียนจบระดับประถมศึกษา - - - พออายุสิบห้าปีจึงขึ้นไปทำงานกรุงโซล - - - แม่ทำงานที่เดียวกับพี่สาว พวกเขาทั้งสองโรงงานรุ่นพี่อีกสองคนอาศัยเบียดเสียดกัน - - - พวกเขาเหมือน ๆ กันทั้งอายุ ระดับการศึกษา พื้นเพครอบครัว - - - นอนไม่เต็มตื่น พักไม่เต็มอิ่ม กินไม่เต็มท้องและต้องทำแต่งงาน - - - ต้องกลืนกินยาแก้ปวดมากมายเพื่อจะได้ก้มหน้าก้มตาอันหมองคล้ำของต้นทำงานหามรุ่งหามค่ำแลกกับค่าตอบแทนน้อยนิดอย่างไม่น่าเชื่อ แล้วส่งไปเป็นค่าเล่าเรียนของพี่ชายหรือน้องชาย มันเป็นยุคสมัยที่ใคร ๆ คิดว่าลูกชายจะต้องรับหน้าที่กอบกู้จุนเจือครอบครัว - - - พี่ชายทั้งสองเอาการเอางาน รักดีและเรียนเก่ง แมื่ก็ปลื้มใจหายเหนื่อยจนคุยฟังเรื่องพี่ชาย - - - เมื่อพวกเขาพี่ชายที่แม่ภูมิใจภูมิใจนักหนาเริ่มทำงานหาเลี้ยงตัวเองกันได้ ก็ส่งเสียน้องชายคนเล็กต่อ - - - ลุงใหญ่ได้รับคำสรรเสริญว่าเป็นลูกชายคนโตผู้กอบกู้ฐานะทางบ้านให้ลืมนตาอาปาก ทั้งยังรับผิดชอบเลี้ยงดูครอบครัวจนป่านนั้นแม่กับป้าถึงเพิ่งสำนึกได้ว่าภายในรั้วครอบครัวที่แสนรักไม่มีใครหยิบยื่นโอกาสให้พวกเราเลย - - - แม่คงเสียดายชีวิตตัวเองที่ผ่านมา เสียดายที่กลายเป็นแม่ของเธอ เสียดายชีวิตที่ราวกับมีก้อนหินก้อนเล็กทว่าหนักหนาถ่วงทับชายกระโปรงไว้ - - -” (คิมจียองเกิดปี 82, หน้า 38 – 41)

10. การถูกคุกคามด้วยการให้ดื่มของมึนเมาเพื่อหวังมีเพศสัมพันธ์ การถูกคุกคามลักษณะนี้ผู้หญิงที่ตกเป็นเหยื่อจะถูกชักจูงหวานล่อมหรือโน้มน้าวใจให้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือประเภทของมึนเมา เพื่อหวังให้สิ่งนี้กระตุ้นอารมณ์หรือเป็นเครื่องมือให้ผู้หญิงไม่มีสติสัมปชัญญะคุ้มครองตนเองหรือไม่สามารถขัดขืนการถูกคุกคามทางเพศได้ เครื่องดื่มของมึนเมาจึงเป็นสิ่งหลอกล่อให้ผู้หญิงต้องสูญเสียพรหมจรรย์ไปเสียนักต่อนัก บ่อยครั้งที่เดียวที่ผู้ชายจะใช้การดื่มของมึนเมาหวานล่อมให้ผู้หญิงทดลองดื่มจนกระทั่งกลายเป็นการมอมเหล้ามอมเบียร์ไปในที่สุด ผู้หญิงหลายคนอ่อนต่อโลกอาจจะไม่เฉลียวใจกับท่าทีคะยั้นคะยอเอาอกเอาใจของผู้ชายหรืออาจจะไม่ทันคิดว่าตนเองกำลังถูกหลอกล่อให้ติดกับที่ผู้ชายวางไว้เพื่อหวังผลาญปล้ำความสาวของตนเอง อย่างในกรณีการไปสังสรรค์ต่าง ๆ เช่น

“ - - - คุณคิมจียองจึงนั่งข้างหัวหน้าฝ่าย ต้องรับเบียร์ที่เขารินให้ และต้องดื่มหลายแก้วเพราะปฏิเสธเสียดายคะยั้นคะยอไม่สำเร็จ - - - เขาถามเธอว่ามีแฟนแล้วหรือยัง แล้วปล่อยให้มุกตลกกลามกที่เธอไม่เข้าใจ เช่น ประตุต้องมีผู้รักษาถึงจะยิงได้มีรสชาติ ถ้าโลกเรามีผู้หญิงที่ไม่เคยลองสักครั้ง ก็ยอมไม่มีผู้หญิงที่เคยลองแค่ครั้งเดียว ที่เลวร้ายคือเขาบเร้าให้เธอดื่มอยู่ตลอดเวลา พอเธอออกตัวว่าดื่มเยอะแล้ว ขอไม่ดื่มต่อเพราะเดี๋ยวขากลับจะอันตราย เขาก็ย้อนถามว่านี่มีผู้ชายอยู่ด้วยตั้ง

เยอะจะกลัวอะไร คุณคิมจียองกล้ากลืนคำพูดตอบโต้ว่า ก็พวกแกนั่นแหละน่ากลัวที่สุด - - -” (คิมจียองเกิดปี 82, หน้า 120 – 121)

ในบางกรณี การถูกโน้มน้าวให้ดื่มของมีนเมา ก็มาจากการสังเกตของผู้ชายที่พบว่าเหยื่อมีปัญหาในชีวิต การชักจูงให้ดื่มดับทุกข์จึงเป็นกลอุบายที่ผู้ชายใช้หลอกลวงภายใต้ความหวังดีที่ไม่บริสุทธิ์ใจ ผู้หญิงบางคนที่ยังเยาว์วัยอ่อนต่อโลกหลงเข้าใจผิดกับทำที่นุ่มนวล พุดจาเหมือนเข้าใจความทุกข์ที่เธอมี ก็จะมีใจกว้างใจเสมือนมีเพื่อน ทำให้ปลดปล่อยตัวเองและหลงเชื่อ การให้ดื่มของมีนเมาว่าจะช่วยแก้ปัญหาในชีวิตจริง ๆ ดังนั้นโอกาสที่จะสูญเสียพรหมจารีจึงเป็นไปได้มากที่สุดหากไร้สติเหนียวรั้ง ตัวอย่าง ไออุ่น จากเรื่องวัยแสบสาแหรกขาด 2 ที่มีลักษณะเป็นทอม มีความขัดแย้งกับพ่อจนโต้เถียงกันไปมา ทำให้พ่อโกรธถึงกับตบหน้า ไออุ่นเสียใจจึงหนีออกจากบ้าน เพื่อจะไปหาพี่ชายที่สนิทกันแต่บังเอิญไม่เจอกัน ไออุ่นถูกเพื่อนของพี่ชายที่สนิทกันซึ่งมีลักษณะนิสัยชอบหลอกเด็กสาวไปทำมิดีมิร้าย ดังนั้นเมื่อเห็นเหยื่ออย่างไออุ่นซึ่งกำลังมีปัญหาทางบ้านประจวบกับสิ่งซึ่งเป็นพี่ชายที่สนิทกันไม่อยู่ในบริเวณนั้น ไออุ่นจึงถูกโน้มน้าวและปลอบโยนให้ไปสงบสติอารมณ์ระหว่างนั้นเองก็ชักชวนให้ไปบ้านเพื่อหวังจะใช้เป็นสถานที่ข่มขืนกระทำชำเรา โดยอาศัยการโน้มน้าวให้ดื่มของมีนเมาเพื่อผ่อนคลายความเครียด เช่น

“เต่าแก๊งตีหน้าชื่อพูดคำโกหกคำโตออกมา ไออุ่นเชื่อสนิทใจจะตามไป แต่ขอให้เต่าช่วยจ่ายค่ารถให้ก่อน เพราะเธอไม่มีเงินติดตัวมาเลย อีกฝ่ายรีบจัดการให้โดยเร็ว - - - เต่าหันมาสบทบพี่ชายที่แสนดี ถามไถ่ด้วยความหวังโย ไออุ่นพยักหน้าเศร้า ๆ เต่าเลยตีเนียนโอบไหล่พาเดินไป เด็กสาวไม่ทันระวังตัวเพราะไม่ได้คิดอะไร แต่ผู้ชายคนข้าง ๆ เธอแอบยิ้มย่องที่เหยื่อรายนี้ช่างเซื่องเหมือนกวางน้อยเสีย เหลือเกิน - - -” (วัยแสบสาแหรกขาด 2, หน้า 376)

11. การล่อลวงละเมิดด้วยการมีเพศสัมพันธ์ทางอวัยวะเพศ การล่อลวงละเมิดทางเพศลักษณะนี้เหยื่อจะถูกกระทำทารุณทางเพศด้วยการถูกข่มขืนกระทำชำเราอวัยวะเพศในลักษณะที่นุ่มนวลอ่อนโยน ไปจนกระทั่งกระทำทางเพศอย่างรุนแรงเสมือนหนึ่งมีอาการทางจิต หรืออาจจะใช้เป็นเครื่องมือปลดเปลื้องความโกรธแค้นในจิตใจของผู้ประสงค์ร้ายที่มีต่อเหยื่อทุกคน เช่นเดียวกับกรณีเหตุร้ายที่เกิดขึ้นกับดัดนาที่ไว้วางใจชายหนุ่มคนรักให้เข้ามาในบ้าน แต่หารู้ไม่ว่าผู้ชายคนนี้มีจิตใจที่เต็มไปด้วยความแค้นฝังใจ การล่อลวงละเมิดทางเพศด้วยการมีเพศสัมพันธ์ทางอวัยวะเพศจึงเป็นสิ่งที่ไม่เกินเลยจากความเป็นจริงของผู้ที่มีสัญชาตญาณทางเพศ แต่กลับเต็มไปด้วยความรุนแรงที่มาจากพื้นฐานทางจิตใจที่มีแต่ความแค้นผสมไปด้วยระหว่างมีเพศสัมพันธ์ เช่น

“เขามัด ข่มขืนเธอข้างหน้า - - -” (สายเลือดซ่อนเลือด, หน้า 71)

การเหยียดหยามทางเพศและลงมือทำร้ายเป็นอีกประเด็นที่เป็นความรุนแรงในสังคม โดยเฉพาะการกระทำรุนแรงทางเพศกับผู้หญิง ช้ำร้ายไปกว่านั้นกลุ่มผู้ชายที่กระทำรุนแรงยังแฝงความรังเกียจและความเกลียดชัง ยิ่งสืบทราบมาว่าผู้หญิงที่ตกเป็นเหยื่อนั้นเป็นผู้มีภาวะเพศกำกวม หรือดีเอสตี หรือประเภทที่มีภาวะกระเทยแท้ แต่ปัจจุบันนี้คำว่าภาวะกระเทยแท้ถือว่าการเหยียดคนอื่น ดังนั้นจึงต้องเปลี่ยนมาเป็นภาวะเพศกำกวม หรือดีเอสตี ซึ่งมีชื่อเรียกเต็ม ๆ ว่า ความผิดปกติของพัฒนาการของระบบอวัยวะเพศซึ่งเป็นภาวะที่อวัยวะสืบพันธุ์ภายนอกและภายในมีลักษณะไม่ตรงกัน อาจจะถูกตัดตัวอย่างได้ว่า ภายนอกมีอวัยวะ แต่ภายในมีรังไข่ หรือมีโครโมโซมเพศหญิงแต่กลับมีอวัยวะเพศชาย เช่นเดียวกับกรณีของเบลลินดาที่มีภาวะสองเพศในร่างเดียว ซึ่งหมายถึง

มีทั้งโครโมโซมเอ็กซ์เอ็กซ์ และเอ็กซ์วาย นอกจากนี้ยังมีรังไข่และอวัยวะอย่างละเอียด การมีลักษณะเช่นนี้ทำให้บุคคลแบบเบลินดากลายเป็นตัวประหลาด และทำให้ผู้คนในสังคมส่วนหนึ่งไม่เข้าใจจนเกิดการต่อต้านถึงขั้นทำร้ายร่างกายรวมทั้งสั่งสอนด้วยการข่มขืนกระทำชำเราอย่างทารุณโหดร้าย เช่น

“เบลินดา ไวแอตต์ เป็นเด็กวัยรุ่นที่เคยอาศัยอยู่ในย่านชนบทของรัฐยูทาห์ ตอนอายุสิบหกปีเธอถูกรุมโทรมแล้วยังโดนซ้อมปางตายก่อนจะถูกปล่อยทิ้งไว้แบบนั้น” (ผมใช้ความจำจับฉัตร, หน้า 365)

“มันเป็นการรุมโทรม พวกนั้นทำลงไปเพราะรู้ว่าเธอมีภาวะเพศกำกวม” (ผมใช้ความจำจับฉัตร, หน้า 405)

12. การล่วงละเมิดด้วยการมีเพศสัมพันธ์ทางทวารหนัก การล่วงละเมิดทางเพศลักษณะนี้เหยื่อจะถูกกระทำทารุณทางเพศแบบวิตถาร ซึ่งอาจจะเป็นความพึงพอใจส่วนตัวของผู้ประสงค์ร้าย ที่มีสภาพจิตใจไม่ปกติที่รู้สึกมีความสุขหากได้เห็นเหยื่อถูกกระทำทางเพศอย่างรุนแรงเพื่อการแก้แค้นหรือเป็นการลงโทษเหยื่อ ซึ่งเป็นปมทางจิตของผู้ประสงค์ร้ายเอง ผู้ที่เป็นเหยื่อจะตกอยู่ในสภาพถูกทรมาณและการทำร้ายทางเพศเสมือนเป็นผู้ต้องรับกรรมแทนต้นตอที่แท้จริง เหยื่อจะถูกกระทำทางเพศอย่างสาสมและสาแก่ใจ ซึ่งผู้ประสงค์ร้ายต้องการจะเห็นเหยื่อบาดเจ็บ กรีดร้อง และทุกข์ทรมานอยู่ตลอดเวลาขณะมีเพศสัมพันธ์ เช่นเดียวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับตีน่าที่นอกจากจะถูกล่วงละเมิดทางเพศด้วยการมีเพศสัมพันธ์ทางอวัยวะเพศแล้ว ตีน่ายังถูกล่วงละเมิดทางเพศด้วยการมีเพศสัมพันธ์ทางทวารหนักอีกด้วย เช่น

“ - - - แก้มัด พลิกตัวเธอ มัดอีกครั้ง ข่มขืนทางข้างหลัง - - - ” (สายเลือดซ่อนเลือด, หน้า 71)

จากการมีภาวะเพศกำกวมมักจะถูกมองว่าเป็นสิ่งผิดปกติ ผู้คนไม่ยอมรับและถูกกระทำให้โดดเดี่ยวต้องกลายเป็นคนแปลกแยก จึงมีชีวิตที่ท้อถอยเหงาต้องจมอยู่กับตนเอง และมักจะถูกล้อเลียน ถูกรังแก สำหรับกรณีสถานเบา แต่ในบางรายถูกกระทำรุนแรงให้ได้รับบาดเจ็บจนถึงขั้นเลือดตกยางออกจนถึงขั้นรุมข่มขืนกระทำชำเราจากชายแปลกหน้าที่ต้องการจะสั่งสอน โดยมองว่าผู้ที่มีภาวะเพศกำกวมเป็นบุคคลผิดปกติ น่ารังเกียจและมองว่าเป็นตัวประหลาด ไม่มีคุณค่าของความเป็นคนเท่าเทียมกับคนปกติ เช่นเดียวกับเบลินดาที่นอกจากจะถูกล่วงละเมิดทางเพศแล้วยังถูกกระทำทารุณกรรมทางเพศอย่างวิตถารด้วยการถูกกระทำทางทวารหนัก เช่น

“ - - - ผิดกับเบลินดา ไวแอตต์ เพราะเธอโดนรุมข่มขืน ช้ำร้ายยังถูกบังคับให้ร่วมเพศทางทวารหนัก” (ผมใช้ความจำจับฉัตร, หน้า 384)

การถูกล่วงละเมิดทางเพศ การกระทำดังกล่าวนี้มีลักษณะ 2 แบบ แบบแรกเป็นการถูกล่วงละเมิดทางเพศในลักษณะต้องยอมจำนน ในขณะที่แบบที่สองเป็นการถูกล่วงละเมิดทางเพศด้วยการบีบบังคับข่มขืนจิตใจ รายละเอียดมีดังนี้

1. การถูกล่วงละเมิดทางเพศในลักษณะต้องยอมจำนน ได้แก่

การถูกล่วงละเมิดทางเพศในลักษณะต้องยอมจำนนบนพื้นฐานความเคารพรักและศรัทธา การถูกล่วงละเมิดทางเพศลักษณะนี้ เหยื่อมักจะไร้เดียงสาในเรื่องเพศ ไม่ประสีประสากับการถูกโน้มน้าวชักจูงหรือเกลี้ยกล่อมให้ยินยอมพร้อมใจกับการถูกล่วงล้ำทางเพศ ซึ่งการกระทำดังกล่าวนี้ผู้ชำนาญในเรื่องเพศมักเป็นผู้ที่เหยื่อให้ความเคารพรัก ศรัทธา และให้ความไว้วางใจอย่าง

สูงสุด ดังนั้นลำดับขั้นตอนที่จะทำลายความสาวจึงสุขุมรอบคอบ ค่อย ๆ คืบคลาน ไม่เร่งรีบ ไม่เร่งรัด แต่มีการหวานล้อมเป็นระยะ ๆ อย่างสม่ำเสมอไม่ขาดตอน ด้วยความที่เหยื่ออ่อนด้อยประสบการณ์ในเรื่องชีวิตและเรื่องทางเพศ ไม่เจนจัดต่อการกระตุ้นอารมณ์ หรือการถูกกระตุ้นอารมณ์มาก่อน การค่อย ๆ สร้างความไว้วางใจให้เหยื่อติดกับดักทางอารมณ์เพศ จึงมีการรุกประชิด ฝ้าติดตามตามไล่ และบ่อยครั้งสร้างสถานการณ์ให้เหยื่อต้องติดต่อไปมาหาสู่กับผู้กระทำการล่วงละเมิดทางเพศ ตลอดเป็นระยะ จนถึงเวลาและโอกาสเหมาะก็จะคุกคามทางเพศด้วยการแตะต้องสัมผัสเนื้อตัวในจุดต่าง ๆ ที่จะทำให้เกิดอารมณ์ทางเพศขึ้นมาได้ ตัวอย่างฝางซื่อฉิ่ง จากเรื่องสวนสนุกแห่งการลงทัณฑ์รักในฝันของฝางซื่อฉิ่ง ได้กลายเป็นเหยื่อทางเพศของหลีกั่วหัว อาจารย์เจ้าเล่ห์ผู้ผลิตเพลินกับการวางกับดักล่อเหยื่อที่เป็นเด็กสาวตามขั้นตอนอย่างระมัดระวัง สุขุมรอบคอบ เช่น

1.1 การเริ่มต้นด้วยการวางตัวให้เป็นผู้ใหญ่ที่มีลักษณะน่าไว้วางใจ การทำความรู้จักกับเด็กสาวที่เป็นเหยื่อลักษณะนี้จะเริ่มด้วยการเรียกชื่อให้ถูกต้องตรงกับบุคคล ซักถามไปเรื่อย ๆ ประหนึ่งผู้ใหญ่ใจดีเพื่อให้เหยื่อรู้สึกผ่อนคลายจากการป้องกันตัวตามสัญชาตญาณ แสดงท่าทางและท่าทีให้ดูมีความอาวุโส และขาดความคล่องตัวสักเล็กน้อยเพื่อให้เหยื่อได้มีโอกาสแสดงความช่วยเหลือเพื่อไม่ให้หกหล่น เช่น

“คุณรู้ได้ยังไงว่า “พวกเรา” ซื่ออะไร” (สวนสนุกแห่งการลงทัณฑ์ รักในฝัน ของฝางซื่อฉิ่ง, หน้า 59)

“หลีกั่วหัวรู้ว่าตัวเองถูกตดสิน่าปลอดภัยแล้ว ก็นึกขอบคุณอายุตัวเองเป็นครั้งแรก - - - ถูกแล้ว พยายามพูดแบบไม่ลงรายละเอียด เป็นรูปแบบถ้อยคำที่เก่าแก่แต่ใช้ได้เสมอ ค่อย ๆ แสดงความแก่ของตัวเองออกมาหน่อย - - - ยื่นมือออกไป พวกเขาจะงักเล็กน้อยแล้ว ผลัดกันมาจับมือเขาทีละคน - - -” (สวนสนุกแห่งการลงทัณฑ์ รักในฝันของฝางซื่อฉิ่ง, หน้า 59)

1.2 เลือกพิจารณาเล็งเหยื่อที่มีความหยิ่งในศักดิ์ศรี และละเอียดอ่อนต่อการเปิดเผยความรู้สึก ชายแก่ที่หวังจะคุกคามทางเพศเหยื่อที่เป็นเด็กสาวจะเลือกเหยื่อจากลักษณะท่าทางที่เป็นคนรักศักดิ์ศรี รู้จักการเก็บปากเก็บคำ มีความละเอียดอ่อนในอารมณ์ เก็บงำความรู้สึกต่าง ๆ ได้ดี และรู้จักปกปิดความลับไว้กับตัว ไม่ยอมเปิดเผยเรื่องราวต่าง ๆ กับใครอย่างง่ายดาย เช่น

“ท้ายที่สุด สิ่งที่ทำให้หลีกั่วหัวตดสินใจเดินหน้า คือความหยิ่งในศักดิ์ศรีของฝางซื่อฉิ่ง เด็กที่ละเอียดอ่อนเช่นนี้จะไม่พูดอะไรออกไปแน่ เพราะมันสกปรกเกินไป ความหยิ่งในศักดิ์ศรีมักจะเป็นเข็มที่ทิ่มแทงคนอื่น และตัวเองเสมอ แต่ในที่นี้ความหยิ่งในศักดิ์ศรีจะเย็บปากของเธอ - - - ตอนนี้ได้แต่หวังว่าเธอจะทนงตนมากพอที่จะไม่บอกแม้กระทั่งหลิวอีฉิ่ง - - -” (สวนสนุกแห่งการลงทัณฑ์ รักในฝันของฝางซื่อฉิ่ง, หน้า 72 - 73)

1.3 รอคอยโอกาสที่เหมาะสมแล้วค่อย ๆ สัมผัสแนบชิดรุกล้ำก้ำก๊ากิน ชายแก่ที่กำลังเล็งเหยื่อจะไม่ผลิผลาม หรือแสดงพฤติกรรมให้เหยื่อรู้ตัว แต่จะค่อย ๆ นำตัวเองเข้าไปใกล้ชิดในบรรยากาศที่อยู่ตามลำพัง โดยวางแผนสร้างสถานการณ์บังหน้าและหาหัวข้อสนทนาไปเรื่อย ๆ เพื่อพยายามให้เป็นกันเองมากที่สุด และไม่ให้เหยื่อได้ทันระวังและป้องกันตนเอง จากนั้นก็จะใช้การแตะสัมผัสไปตามส่วนต่าง ๆ ของร่างกายเพื่อปลุกเร้าอารมณ์ให้เกิดความเคลิบเคลิ้มและเริ่มรู้สึกหวั่นไหวไปตามการสัมผัสจับต้อง จากนั้นเมื่อเหยื่อเริ่มมีท่าทีที่จุ่มจวมด้วยการสวมกอดอย่างรวดเร็ว

เพื่อไม่ให้ตั้งตัวแล้วเริ่มเร่งรัดจัดการล่องละเมิดทางเพศของเหยื่ออย่างใจเย็น ใช้ชั้นเชิงทางกามรุกเร้า ฉกฉวยโดยเหยื่อมีทั้งความตื่นตระหนกกระคนตื่นเต้น และปล่อยเนื้อปล่อยตัวให้ผู้คุกคามทางเพศได้ กระทำการล่วงเกิน แม้ครั้งแรกจะไม่ประสบผลดังหวัง แต่ผู้กระทำผิดก็จะค่อย ๆ ทอยยให้บทเรียนแก่เหยื่อ เพราะเชื่อว่าจะต้องมีครั้งต่อ ๆ ไป เช่น

“ - - - และแล้วก็ในวันนั้น ซือฉีรู้สึกที่อาจารย์อธิบายด้วยท่าทางมีความสุข หัวข้อสนทนาย้ายจากเรื่องความเป็นเรื่องร้านอาหาร ส่วนมือก็ค่อย ๆ ย้ายมาที่ตัวเธอตามหัวข้อที่ย้ายไป เธอหน้าแดงทันที พยายามอดกลั้นไม่ให้แดงก็ยิ่งแดงกว่าเดิม ปากกาน้ำเงินสั้นกระตุกจนร่วงลงได้โต๊ะ - - - เธอเห็นท่าทางที่อาจารย์ถ่มมือไปมา - - - แต่ไหนแต่ไรไม่เคยมองอาจารย์เป็นผู้ชายคนหนึ่ง ไม่เคยรู้เลยว่าอาจารย์มองเธอเป็นผู้หญิงคนหนึ่ง อาจารย์เอ่ยปากว่าเธอหยิบหนังสือที่เพิ่งพูดถึงเมื่อกลังมาทีสิ - - - เธอยื่นมือเขย่งเท้าขึ้นไปหยิบ หลีกหัวลูกขึ้นทันที เดินไปด้านหลังเธอ ใช้ร่างกาย สองมือ และชั้นหนังสือล้อมกรอบเธอไว้ มือของเขาเลื่อนจากจุดสูงบนชั้นหนังสือลงมาที่มือบนสันหนังสือของเธอ แล้วเลื่อนไกลมากอดรอบเอวเธอ ทันใดนั้นก็รัดรั้งแน่น - - - ปากของซือฉีกำลังสั่งระริก ออย่า ออย่า ออย่า ออย่า - - - สำหรับเขาแล้วกลับฟังเป็นเสียง อ๊ะ อ๊ะ อ๊ะ อ๊ะ - - - เขาคึกมันออกมาชั่วขณะที่เธออ้าปากค้างเพราะหวาดกลัวสิ่งที่มือเส้นเลือดปูดโปนอยู่ตรงหน้าของเธอ - - - เขาก็กัดมันเข้าไป ช่องปากสีแดงและอุ่นชื้น ฟันเล็ก ๆ ที่เรียงกันเหมือนมานไข่มุก ขณะที่เธอโง่งงจะเอาเจียน เสียงของเขาก็หลุดออกมา ออ - - - ” (สวนสนุกแห่งการลงทัณฑ์ รักในฝันของฝางซือฉี, หน้า 82 - 83)

1.4 การทำให้เหยื่อหลงใหลในเพชรสจนเป็นทาสบำเรอ ผู้ชายสูงวัยที่มีความชำนาญในการสร้างกลเกมกามารมณ์ย่อมไม่ผลิผลามที่จะพิชิตความบริสุทธิ์ของเด็กสาว เมื่อครั้งแรกเหยื่อกำลังตื่นตระหนกตกใจ แต่ในขณะที่เดียวกันเหยื่อก็กังขังใจกับสิ่งที่ตกค้างในอารมณ์ที่ติดกับดักของความเปลือยเปลือยทางเพศที่ตื่นเต้น จนชายสูงวัยยังไม่อาจได้ลิ้มรสความบริสุทธิ์ในคราวแรก แต่ย่อมรู้ว่าเหตุการณ์ทำนองนี้จะหวนกลับมาให้เขาสามารถสมประสงค์กับการล่องละเมิดทางเพศ ความอ่อนหัดของเด็กสาวผนวกกับความใจเย็นของผู้ที่เป็นนกล่าย้อมสอดคล่องไปด้วยกัน ในที่สุดเหยื่อก็กะพยายามทำให้ตนเองตกเป็นผู้ถูกกระทำซ้ำเราด้วยความยินยอมพร้อมใจที่จะเรียนรู้เรื่องทางเพศโดยไม่ปฏิเสธ กลายเป็นผู้บำเรอกามให้แก่ชายสูงวัยที่พยายามหลอกล่อจนประสบความสำเร็จ เช่น

“ สัปดาห์ต่อมา ซือฉียังคงลงมาอีก - - - หัวใจของเธอว่างเปล่าเหมือนหน้าโต๊ะ เขากำลังอาบน้ำอยู่ เธอทิ้งตัวลงบนโซฟา ฟังเสียงเขาอาบน้ำ เสียงนั้นราวกับเครื่องโทรทัศน์เสีย เขาอุ้มเธอพาดบ่า ปลดกระดุมเสื้อนักเรียนของเธอทีละเม็ด ๆ - - - กระโปรงนักเรียนถูกเตะลงจากเตียง - - - หนาวของเขาเสียดสีผิวเธอจนแดงเท่อ - - - ชั่วพริบตานี้ความรู้สึกเหมือนยัดตัวเองใส่กระโปรงสมัยเด็กจนปริขาด - - - เขาวนไปวนมาไม่จบสิ้น - - - ยามที่เขาครางนอนอยู่บนตัวเธอ - - - เธอไม่แม้แต่จะส่งเสียงร้องให้ออกมา ถูกคนข่มขืนแล้วยังไม่ส่งเสียง - - - ซือฉีเดินเข้าไปหาเสื้อผ้าของเธอ นั่งยองลงไป ไบหน้าซุกอยู่ในกระโปรง ร้องไห้ไปสองนาทิจ - - - ” (สวนสนุกแห่งการลงทัณฑ์ รักในฝันของฝางซือฉี, หน้า 84 - 85)

2. การถูกล่องละเมิดทางเพศในลักษณะต้องยอมจำนนเพื่อรักษาชีวิต การถูกล่องละเมิดทางเพศลักษณะนี้เหยื่อมักจะไร้ทางต่อสู้หรือคิดหาหนทางหนีเอาตัวรอดจากชะตากรรมที่

ตนเองต้องเผชิญ เขี่ยต้องยอมจำนนกับสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้นและพยายามฝืนใจต่อการถูกกระทำ เพื่อให้ตนเองมีชีวิตอยู่รอดปลอดภัย เพราะสัญชาตญาณของมนุษย์ย่อมรักชีวิตและหวงแหนชีวิตของตนเองเป็นอย่างมาก การเรียนรู้เพื่อรักษาตัวรอดเป็นยอดดีจะทำให้ตนเองมีลมหายใจต่อไปแม้เหตุการณ์และสิ่งที่เกิดขึ้นจะดูโหดร้ายทารุณแต่เขี่ยก็จะพยายามโอนอ่อนผ่อนตามเพื่อสร้างความพอใจให้แก่ผู้กระทำ เหตุการณ์ลักษณะนี้จะเกิดกับเขี่ยในสภาวะสงครามที่ตนเองตกเป็นเชลยศึก ซึ่งส่วนใหญ่ผู้หญิงและเด็กสาวคือเหยื่อของการกระทำความรุนแรงทางเพศ เช่น

“ซิลกาพยายามขัดขืนตอนที่ถูกลากไปตามทางเดินโดยไม่รู้ว่าจะไปที่ไหน แต่ไม่มีทางที่จะสู้แรงชายฉกรรจ์สองคนได้ ทั้งคู่พาเธอไปหยุดยืนหน้าประตูบานหนึ่ง เปิดม่านออกและโยนเธอเข้าไปในห้อง --- ใครคนหนึ่งนั่งอยู่บนเก้าอี้ตัวนั้น --- ผู้บัญชาการอาวุโสแห่งค่ายเปียร์เคอน่า --- ซิลกายืนหลังแนบประตู เธอยกมือข้างหนึ่งจับลูกบิด ทันใดนั้นไม้เท้าของเขาก็พุ่งแหวกอากาศมากระแทกที่มือของซิลกา เธอร้องลั่นด้วยความเจ็บปวดและรูดตัวลงไปนั่งกับพื้น ชวาร์ชชูเบอร์เดินเข้ามา เก็บไม้เท้าขึ้น และยื่นค้ำร่างของเธอ --- เขาใช้ปลายไม้เท้าเล็กลือเธอขึ้น --- ซิลกายกมือสั่นเทาปลดกระดุมสองเม็ดบนสุด --- จากนั้นเธอเริ่มปลดกระดุมมากมายบนเสื้อแจ็กเก็ตของเขา เขาใช้ไม้เท้าพาดหลังเธอหนึ่งครั้ง --- ขณะที่ซิลกาเริ่มปลดเข็มขัดและรูดซิปกางเกงให้เธอลงไปนั่งคุกเข่า --- เขาผลักเธอ ซิลกาเสียศูนย์และล้มกระแทกพื้นอย่างแรง เขาทิ้งตัวลงมานั่งคุกเข่าและจับเธอถ่างขา ซิลกาหวาดกลัวแทบสิ้นสติ พยายามปกป้องร่างกายตนเอง เมื่อเขาฉีกเสื้อของเธอออก เธอรู้สึกถึงหลังมือของเข่าที่ปิดป้ายไปทั่วหน้า ขณะที่เธอหลับตายอมจำนนให้กับสิ่งที่ไม่อาจหลีกเลี่ยง” (ช่วงสักแห่งเอาชีวิตรู้, หน้า 109 - 110)

3. การถูกล่วงละเมิดทางเพศสายเลือดเดียวกัน การถูกล่วงละเมิดทางเพศลักษณะนี้มาจากความใกล้ชิดสนิทสนมกันในระหว่างญาติพี่น้องที่มีสายเลือดเดียวกันจนพัฒนาไปสู่ความรักใคร่ระหว่างกันฉันชู้สาว ซึ่งเป็นความรักความเสน่หาที่ไม่ถูกต้องตามจารีตประเพณีและค่านิยมของสังคม ความสัมพันธ์ลักษณะนี้จึงต้องปกปิดซ่อนเร้นไม่ให้ใครได้ล่วงรู้ เพราะรู้สึกว่าเป็นความน่าละอายและน่าอดสูใจ ผู้ที่คบหากันจนมีความสัมพันธ์ลึกซึ้งจึงมักจะวิตกกังวลและหวาดระแวงกับสถานภาพของตนเอง เช่น ความสัมพันธ์ของคิมอกจา กับลึทวิซอล ซึ่งเป็นลูกพี่ลูกน้อง

“สามีของเธอเป็นพี่ชาย ซึ่งตามศักดิ์แล้วเขาเป็นลูกพี่ลูกน้องฝ่ายแม่ แม้จะเป็นเพียงลูกพี่ลูกน้อง แต่หน้าตาของพวกเค้าคล้ายกันยิ่งกว่าพี่น้องแท้ ๆ ซะอีก แล้วก็กลายมาเป็นหลักฐานสำคัญของความผิดบาปที่ทั้งคู่ร่วมกันทำ ทุกครั้งที่มองหน้ากันจึงมักจะกลัวขึ้นมา ---” (ความลับในบ้านโลแลค, หน้า 269)

หากความลับถูกเปิดเผยก็มีแต่จะสร้างความเสื่อมเสียไปถึงพ่อแม่ และวงศ์ตระกูลตามบรรทัดฐานของสังคมที่รังเกียจการมีความสัมพันธ์ทางเพศของผู้ที่เป็นเครือญาติกัน และยังไม่มีที่ยอมรับของสังคมถึงความเหมาะสม การข่มขู่บีบบังคับเพื่อต้องการผลประโยชน์ รวมทั้งต้องการเปลี่ยนแปลงโยกย้ายที่อยู่อาศัยเพื่อหลบหนีให้พ้นไปจากการขูขบขืนหากกล่าวร้ายและการกล่าวประณามหยามเหยียดจนสร้างความอับอายและกลายเป็นตราบาปไปชั่วชีวิต เช่น

“เธอไม่ควรเชื่อคำปลดประโลมที่แสนหวานและคำสัญญาของอิมเคซุกที่บอกว่าจะช่วยปกปิดความลับให้มันเลย เพราะสิ่งที่ทำให้เธอแทบจะทนไม่ไหวยิ่งกว่าการที่อิมเคซุกใช้ความลับของเธอมาขู่เรียกเงิน คือสายตาดูถูกดูแคลนราวกับกำลังมองสัตว์เดรัจฉานคู่หนึ่ง ลูกพี่ลูกน้อง

ได้กันเอง ชาวลือนี้กระจายไปทั่วหมู่บ้านจนเธออับอายยิ่งนัก เธอจึงหนีมาซ่อนตัวอยู่ในบ้านที่หลายครอบครัวอาศัยอยู่รวมกัน แต่แล้วอิมเคซุกก็นำชาวลือนั้นมาลอบหลอนเธออีก พวกสัตว์เดรัจฉานนั้นนะ ขนาดแม่มันยังสมสู่ได้เลย อิมเคซุกมักจะพูดแบบนี้เมื่อได้สิ่งที่ต้องการแล้ว - - -” (ความลับในบ้านโลแลค, หน้า 268)

สามีนอกใจเป็นเรื่องเกิดขึ้นได้เสมอในการเป็นคู่ชีวิต ยิ่งชีวิตคู่ที่มีความสัมพันธ์จากสายเลือดเดียวกันย่อมสร้างความอึดอัดใจ และหาทางออกของปัญหาไม่ได้ การประพฤตินอกนอกกลุ่มนอกลู่นอกทางของผู้ชายที่เป็นสามีจึงเป็นเรื่องที่มีอยู่จริง แต่ภรรยาทุกคู่ก็อยากเมื่อประสบกับปัญหาย่อมจะรู้สึกเสียใจ บางรายก็ตัดสินใจแยกทางกัน แต่บางรายมีลูกหรือกำลังจะมีลูกจึงต้องใคร่ครวญพิจารณาให้ดี ที่จะรักษาความเป็นครอบครัวไว้ให้คงอยู่ การให้อภัยและยกโทษให้กับความผิดแล้วหันกลับมาประคับประคองชีวิตคู่ต่อไปเพื่อเลี้ยงดูลูกจึงเป็นอีกหนึ่งวิธีที่ใช้ในการแก้ไขปัญหา เช่น

“ตอนลึกวีซอลมาสารภาพผิด เธอรู้สึกเหมือนฟ้าถล่มลงมาตรงหน้า เธออุส่าห์ยอมทิ้งทุกอย่าง ทั้งพ่อแม่พี่น้องและบ้านเกิดเพื่อเขา แต่เขากลับทรยศเธอช่วงเวลานั้นเหมือนเธอกำลังถูกฆ่าให้ตายไปอย่างช้า ๆ เลยทีเดียว ความลับที่รู้กันเพียงสองคนผูกพันให้จากกันไม่ได้ ถึงตอนนี้เธอเข้าใจแล้วว่าความลับนั้นคงทำให้สามีของเธออึดอัด จึงปลั่งเปลอนอกใจเธอไป - - - แต่แล้วเธอก็ตั้งท้อง ซึ่งเธอเพิ่งรู้หลังจากไล่สามีไปแล้ว - - - เธอจึงต้องเลือกเธอจะเอาเด็กออกหรือเก็บไว้ เธอจะให้ภรรยาแล้วให้เขากลับมาช่วยกันเลี้ยงลูกได้หรือไม่ แม้พวกเขาจะเป็นสามีภรรยาที่ไม่สามารถจดทะเบียนสมรสกันได้ แต่ลูกเป็นสิ่งที่พวกเขาพร้อมกันสร้างขึ้นมาจึงควรจะได้รับผิดชอบร่วมกัน เธอตัดสินใจเลือกที่จะเก็บลูกไว้ - - -” (ความลับในบ้านโลแลค, หน้า 269 – 270)

สัญชาตญาณของความเป็นแม่ย่อมจะรักมีความห่วงใยและเต็มใจที่จะปกป้องลูกเสมอในยามที่ลูกกำลังจะมีภัย เช่นเดียวกับความเป็นแม่ของคิมจอกจา หรือคิมซุนจา ที่ตนเองพยายามหนีและปกปิดความจริงเรื่องการมีความสัมพันธ์ทางเพศกับลูกพี่ลูกน้อง เมื่อสามีถึงแก่กรรมไปแล้ว สิ่งมีค่าที่สุดที่เหลืออยู่คือลูก เมื่อมีผู้ไม่หวังดีต้องการจะมาข่มขู่ และประจานให้อับอายโดยมีชีวิตของลูกประหนึ่งตัวประกัน การต่อสู้เพื่อขจัดปัญหาไม่ให้นำมาแฉว่าพานลูก คนเป็นแม่ย่อมที่จะขัดขวางและแก้ปัญหาให้จงได้ ยิ่งความอับอายและความเสื่อมเสียจะทำให้ลูกไม่มีตัวตนในสังคมความรักที่ไร้เงื่อนไขและไม่ต้องการสิ่งใดตอบแทนจากคนเป็นแม่ย่อมเป็นปรารถนาขั้นดีที่จะกางกั้นไม่ให้ลูกต้องประสบภัยปัญหา แม้แต่การตัดสินใจทำร้ายผู้ข่มขู่ถึงขั้นเสียชีวิตและฆ่าตัวตาย คนเป็นแม่ก็พร้อมจะทำ เช่น

“ความเหนียวแน่นที่สั่งสมมาเกือบสามสิบปี กำลังจะคลาญลงตรงนี้ คิมซุนจาไม่กลัวอีกต่อไปแล้ว - - - ในตู้เซฟที่อยู่ในห้องนอนยังมีของที่เธอใช้กับอิมเคซุกเหลืออยู่ มันคือโพแทสเซียมไฮยาไดรด์ที่ใช้ในการซุบโลหะ - - - และปริมาณที่เหลืออยู่ก็ยังไม่พอ - - - ถ้าตอนนั้นอิมเคซุกไม่ได้เจออีซอลแล้วทำหน้าระริ้นก่อนจะหันมาข่มขู่เธอทีหลังว่า หากคิมซุนจาไม่ทำตามที่ต้องการ จะเปิดเผยความลับเกี่ยวกับพ่อแม่ของอีซอลแล้วละก็ คิมซุนจาก็คงจะไม่เลือกทำแบบนี้ ต้องโทษอิมเคซุกที่ก้าวข้ามขอบเขตต้องห้ามนี้เข้ามาเอง อีซอลถือเป็นความลับที่เธอต้องรักษาเอาไว้ตลอดชีวิต ที่ผ่านมาเธอเฝ้าดูแลเขาอย่างดีโดยไม่ต้องการอะไรตอบแทน เธอจึงไม่อาจคิดวิธีแก้ปัญหาอื่นได้เมื่อโดนอิมเคซุกข่มขู่เช่นนี้ - - -” (ความลับในบ้านโลแลค, หน้า 268 – 269)

4. การถูกล่วงละเมิดทางเพศด้วยความยินยอมพร้อมใจเพื่อหวังผลตอบแทน การถูกล่วงละเมิดทางเพศลักษณะนี้มักจะมาจากผู้หญิงมีความยินยอมพร้อมใจและเต็มใจที่จะให้การถูกล่วงละเมิดทางเพศมีเงื่อนไขและหวังผลที่จะเกิดขึ้นเป็นการตอบแทน เช่น การได้สิ่งของมีค่า ทรัพย์สินเงินทอง ผู้หญิงที่หวังผลอย่างนี้จะวางแผนเกี่ยวกับการมีความสัมพันธ์กับผู้ชายโดยเลือกที่จะมีความสัมพันธ์กับผู้ชายหลายคนซึ่งแต่ละคนอาจจะตอบแทนได้ด้วยความสุขทางเพศ เงินทองของมีค่า รวมไปถึงการปล่อยให้ตนเองตั้งครุภเพื่อหวังผลประโยชน์สูงสุดจากการเป็นคู่นอน และผู้ชายที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับรูปร่างหน้าตา หน้าที่การงาน ตำแหน่งและยศถาบรรดาศักดิ์ ล้วนแล้วแต่เป็นคุณสมบัติสำคัญต่อการค้นหา ดังนั้นการคบหากับชายหลายคนหลายตาจึงต้องเป็นคนที่มีความโดดเด่นในหน้าที่การงานจึงจะคุ้มค่ากับการลงทุน เช่นเดียวกับยาซูโกะ จากเรื่องหัวใจบริสุทธิ์จัดฉากฆาต ที่คบหากับผู้ชายในระดับประธานกรรมการ ผู้บริหาร และบุคลากรที่มีอนาคตก้าวหน้า แล้วปล่อยให้ตนเองตั้งครุภเพื่อหวังค่าเลี้ยงดู ทั้ง ๆ ที่ผู้ชายเหล่านี้ไม่เคยให้เกียรติและมองเธอเป็นเพียงวัตถุทางเพศที่พร้อมจะตอบสนองความต้องการทางเพศของบรรดาผู้ชายที่มองว่าตนเองมีอำนาจเหนือกว่าผู้หญิง เช่น

“จะบอกว่าเป็นลูกผมระนะ บาน่า --- ผู้ชายที่คุณนอนด้วยก็มีทั้งเลือดกรุป A และ กรุป B ถ้าเด็กเกิดมามีเลือดกรุป O แล้วจะรู้ได้ยังไงว่าเป็นลูกใคร --- จะเอาออกไหม --- จะเก็บไว้ทั้ง ๆ ที่ไม่รู้ว่า เป็นลูกใครนั่นหรือ ---”

“ต้องให้เขารับผิดชอบ --- รับผิดชอบเรื่องที่มีลูกด้วยกันก็มีแค่เรื่องเดียวนั้นแหละ --- อย่าใช้คำดำ ๆ ว่าเขาสี้ขอสี้ มันเป็นสิทธิโดยชอบธรรมและถ้าเทียบกับทรัพย์สินที่คุณจะได้แล้ว คุณก็น่าจะรู้ว่าต้องจ่ายให้ฉันเท่าไร” (หัวใจบริสุทธิ์จัดฉากฆาต, หน้า 13 – 14)

เมื่อกลัวความลับที่ทำให้ผู้หญิงตั้งครุภและส่งผลเสียต่ออนาคต และหน้าที่การงานรวมทั้งชีวิตส่วนตัวที่ต่างก็มุ่งหวัง จึงเป็นโอกาสที่จะทำให้ผู้ชายหลายคนที่ไม่เห็นคุณค่าของผู้หญิงสามารถแสวงหาวิธีการจัดการฆาตกรรมผู้หญิงที่มีเหยื่ออารมณ์ทางเพศนี้เพื่อเป็นการยุติปัญหา เช่นเดียวกับการวางแผนฆาตกรรมยาซูโกะ ของบรรดาผู้ชายที่มีความสัมพันธ์ลึกซึ้งกับเธอ อาทิ ทากูยะ นาโอกิ และฮาชิโมโตะ เช่น

“มากันครบแล้วสินะ --- ผมจะไม่พูดอ้อมค้อมแล้วกันนะ --- เรื่องที่เราจะคุยกันคือ อามามิยะ ยาซูโกะท้อง --- ผมคิดมานานแล้ว ถ้ายาซูโกะตายไปซะก็หมดปัญหา --- หากเราสามคนไม่ร่วมมือกัน มันก็คงไม่สำเร็จ --- ต้องฆ่ายาซูโกะ มันเป็นวิธีเอาตัวรอดจากปัญหาตอนนี้ที่ดีที่สุด ---” (หัวใจบริสุทธิ์จัดฉากฆาต, หน้า 39 – 43)

2.2 ชั้นเชิงการเอาตัวรอดจากการถูกคุกคามทางเพศและการถูกล่วงละเมิดทางเพศ เหยื่อบางรายสามารถใช้วิธีการต่าง ๆ ที่จะทำให้ตนเองหลุดพ้นจากการถูกคุกคามและการถูกล่วงละเมิดทางเพศไม่ได้จากสถานการณ์ที่ถูกบีบบังคับและอยู่ในภาวะคับขัน ซึ่งชั้นเชิงหรือวิธีการเอาตัวรอดประกอบด้วย

2.2.1 การดิ้นรนต่อสู้ ชั้นเชิงการเอาตัวรอดแบบนี้เป็นลักษณะธรรมชาติของผู้ที่ตกอยู่ในเหตุการณ์อันน่าหวาดกลัว จึงทำให้เกิดการต่อสู้เพื่อป้องกันตนเอง ซึ่งการดิ้นรนต่อสู้เป็นการประวิงเวลาไม่ให้ตนเองตกเป็นเหยื่ออย่างง่ายดาย แต่เป็นความเสี่ยงที่อาจจะทำให้ผู้ประสกร้ายเกิดโทสะ

และทำร้ายกลับอย่างรุนแรงได้ หรือมีฉะนั้นก็เป็นกรวยุทธกรรมของผู้ประสงค์ร้ายให้พลุ่งพล่านมากขึ้น เช่นเดียวกับในกรณีของไออุ่นเมื่อถูกเต่าพยายามที่จะคุกคามและลวงละเมิดทางเพศทำให้ไออุ่นใช้กำลังกายของตนเองขัดขึ้น มีการตอบโต้และดิ้นรนต่อสู้ไม่ให้เต่าใช้กำลังกายเหนือกว่าปลุกปล้ำข่มขืนได้ เช่น

“ - - - เด็กสาวตกใจ พยายามจะดีดตัวออก แต่กลับกลายเป็นว่ายิ่งถูกมือคู่นั้นรัดแน่นขึ้น - - - เธอดิ้นรนสุดชีวิตแล้ว - - - ไออุ่นทำทุกอย่างเพื่อให้หลุดพ้นจากเงื้อมมือคนชั่ว ทั้งชวน ทั้งตบ - - - ” (วัยแสบสาแหรกขาด 2, หน้า 381 – 382)

บางรายเมื่อมีการคุกคามทางเพศเกิดขึ้น ผู้หญิงที่ตกเป็นเหยื่อจะมีการแสดงความเป็นยินยอมด้วยการโต้เถียงทำให้ส่งเสียงดังเซ็งเซาะวิวาท นอกจากจะช่วยประวิงเวลาให้ยาวนานออกไปแล้วยังเป็นการส่งสัญญาณเตือนอีกฝ่ายให้ระงับความต้องการ และยุติการสร้างปฏิสัมพันธ์ แม้ว่าจะเสี่ยงต่อการถูกทำร้ายร่างกายในรูปแบบต่าง ๆ เช่นเดียวกับกรณีพ่อของทาคุยะพยายามจะคุกคามทางเพศน้ำสาวของเขา เช่น

“วันนั้นทาคุยะกลับมาจากโรงเรียนประถม ได้ยินเสียงคนทะเลาะกันดังมาจากในห้องเขาตกใจเปิดประตูเข้าไป เห็นพ่อในสภาพเมาผลึกน้ำลึกลับกับพื้นแล้วขึ้นคร่อม พ่อเห็นเขาแล้วหยุดชะงักเหมือนตุ๊กตาไหลลานพัง น้ำฉวยจิ้งหะนั้นหนีพ่อออกมา จัดกระโปรงที่ร่นขึ้นให้เรียบร้อยแล้ววิ่งผ่านเขาไป น้ำตาไหลอาบแก้มบวมแดงเหมือนลูกตบ - - - ” (หัวใจบุรุษตัดฉากฆาต, หน้า 16)

การดิ้นรนต่อสู้ของเหยื่อบางรายเป็นการตอบโต้กลับท่ามกลางกลุ่มคนที่รุมข่มขืนนับเป็นความเสี่ยงอย่างยิ่งที่จะทำให้กลุ่มคนเหล่านั้นใช้ความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น บ่อยครั้งที่เหยื่อจะมีอาการปางตายหรือถึงกับเสียชีวิตไปเลยก็มี แต่ด้วยแรงคับแค้นใจและต้องการกู้คืนศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์รวมทั้งต้องการทวงคืนความยุติธรรม ก็ทำให้เหยื่อไม่ปรารถนาจะคิดสิ่งใดอีกแล้ว อย่างน้อยก็ต้องการจะบอกว่าเหยื่อไม่ยอมรับความเลวร้ายที่เกิดขึ้นนี้ เพราะเหยื่อก็เป็นคนเท่าเทียมกัน เช่นเดียวกับที่เบลินดาพยายามดิ้นรนต่อสู้ปกป้องตนเองไม่ยั้ง แม้ว่าตัวของเธอเองจะได้รับบาดเจ็บสาหัสอาการเป็นตายเท่ากันก็ตาม แต่เมื่อได้สติเบลินดาก็พยายามรักษาชีวิตเพื่อให้มีลมหายใจต่อไป เช่น

“ - - - พวกเขาแค่อยากทำให้ฉันนั้นได้รู้ว่าตัวเองเป็นหญิงแท้ ๆ และการได้อยู่กับผู้ชายมันดีแค่ไหน - - - หลังจากนั้นเองก็ซึกจะเลยเถิด นั่งนั้นสูกลับไม่ยั้ง พวกนั้นเลยต้องอัดมันกลับ ผมคิดว่าใครสักคนคงปลั่งมือทำแรงไปหน่อย ทุกคนเลยคิดว่ามันตายไปแล้ว นั่งเด็กนั้นสลบไปแล้วเลือดก็ไหลออกมาเยอะมาก โจลส์บอกผมว่ามันหยุดหายใจด้วยทุกคนเลยกลัวกันสุด ๆ แล้วสุดท้ายพวกเขาก็ตัดสินใจจับมันโยนใส่ถังขยะใบใหญ่ด้านหลังโรงเรียนแล้วก็หนีไป แต่นั่งนั้นก็ยังลากสังขารกลับมาได้ - - - ” (ผมใช้ความจำจับฆาตกร, หน้า 412)

2.2.2 การส่งสารขอความช่วยเหลือ ขึ้นเชิงการเอาตัวรอดแบบนี้จะทำให้ผู้ที่ตกเป็นเหยื่อมีโอกาสที่จะหลุดพ้นจากเหตุการณ์วิกฤติได้ เพราะจะมีผู้ให้ความช่วยเหลือได้ทันที่วงที่জনตนเองปลอดภัยจากสภาพการณ์อันเลวร้าย เช่นเดียวกับกรณีของคิมจียองที่พยายามหนีการติดตามของนักเรียนชายในสถาบันทีวีเตอร์ที่พยายามจะคุกคามทางเพศในระหว่างทางที่คิมจียองกำลังจะกลับบ้านช่วงเวลาตีคด้วย อาศัยจิ้งหะที่สับสายตากับผู้โดยสารในรถประจำทางแล้วส่งสัญญาณขอความช่วยเหลือ

ช่วยเหลือโดยพยายามหลีกเลี่ยงไม่ให้นักเรียนชายเห็นสัญญาณการขอความช่วยเหลือดังกล่าวเพื่อป้องกันอันตราย เช่น

“ - - - พอเห็นคุณคิมจียองยืนหน้าซีตขาว เหงื่อแตกท่วมตัว พี่ผู้หญิงหน้าตาอิดโรย ทำทางเพ็งเล็กลงก็เอ๋อตก แลมยังเสี่ยสละลูกให้เธอนั่ง คุณคิมจียองส่งสายตาเป็นนัยพรางจับปลายนิ้วของเธอหมายจะขอความช่วยเหลือ อีกฝ่ายยังไม่เข้าใจจึงถามซ้ำ - - - เธอลดมือลงต่ำพอไม่ให้นักเรียนชายเห็นแล้วกวางนิ้วโป้งกับนิ้วก้อยทำสัญลักษณ์โทรศัพท์ พี่ผู้หญิงมองหน้าคุณคิมจียองสลับกับมือก่อนเอียงคอคิดครุ่นเดี่ยวก็หยิบโทรศัพท์มือถือเครื่องใหญ่ลอบส่งให้ คุณคิมจียองก้มศีรษะให้บังกิริยาตนเองพิมพ์ข้อความส่งหาพ่อ - - - รถประจำทางขับมาเกือบถึงป้ายหน้าบ้านแล้ว - - - ทว่าไม่เห็นแม่เงาของพ่อ นักเรียนชายยืนซ้อนหลังคุณคิมจียอง - - - คุณคิมจียองภวานาในใจก่อนก้าวลงป้ายรถประจำทางที่ไม่มีผู้คนยืนรออยู่เลย นักเรียนชายลงจากรถตามเธอ - - - ทันใดนั้นรถประจำทางที่แล่นจากไปพลันหยุดจอด พี่ผู้หญิงคนเมื่อครู่ก้าวลงมาพร้อมร้องบอก - - - พี่ผู้หญิงวิ่งมาหา มือโบกฝ่าฟันคอที่เมื่อครู่เพ็งพันรอบคอตัวเองหยก ๆ มองปราดเดี่ยวก็รู้ว่าไม่ใช่ของใช้เด็กสาวมัธยมปลาย เช่นคุณคิมจียอง - - - นักเรียนชายสบถก่อนเดินดุ่ม ๆ จากไปพอพี่ผู้หญิงวิ่งมาถึง คุณ คิมจียองก็แข่งขาอ่อนทรุดลงนั่งแปะกับพื้นแล้วร้องไห้โฮ - - - ” (คิมจียอง เกิดปี 82, หน้า 70 – 72)

2.2.3 การหลีกเลี่ยง การชิงการเอาตัวรอดแบบนี้กระทำไปด้วยสัญชาตญาณของการระงับภัยเพื่อพาตนเองให้หลุดพ้นจากสถานการณ์หรือเหตุการณ์อันเลวร้าย การกระทำดังกล่าวมีโอกาสพลีชีพและตกเป็นเหยื่อได้ แต่เมื่อจวนตัวทุกคนก็ต้องกระทำให้แบบนี้เพื่อให้ตนเองปลอดภัย และพยายามควบคุมอารมณ์ไม่ให้ตื่นเต้นตกใจจนสติไม่อยู่กับตัวจนคิดอะไรไม่ออก นอกจากนี้หลายรายอาจจะพยายามส่งสัญญาณขอความช่วยเหลือจากบุคคลใกล้ชิด และตำรวจ แต่ในขณะที่เดียวกันก็ต้องพยายามช่วยเหลือตนเองให้มากที่สุด การหลีกเลี่ยงออกไปให้พ้นสถานการณ์อันน่าหวาดกลัว จึงเป็นสิ่งต้องทำในภาวะคับขันที่ภัยร้ายกำลังติดตามอย่างกระชั้นชิด เช่นเดียวกับกรณีของอลิเซียที่พยายามหาหนทางหนีจากการถูกคุกคามของชายแปลกหน้าที่พยายามเข้ามาในบ้าน เช่น

“ฉันเพิ่งได้ยินเสียงอะไรบางอย่างดังกุกกักอยู่ที่ด้านนอก พอมองตรงหน้าต่างก็เห็นใครบางคนกำลังเคลื่อนไหวอยู่ในเงามืด ผู้ชายคนนั้นเองเขาอยู่ข้างนอก ฉันโทรหาเกเบรียลแต่เขาไม่รับโทร.แจ้งตำรวจดีไหม? ฉันไม่รู้จะทำยังไงดี มีฉันสั้นมากจนฉันแทบ - - - ฉันได้ยินเสียงเขา ที่ชั้นล่างฉันกำลังพยายามงัดเปิดหน้าต่างกับประตู เขากำลังพยายามจะเข้ามาข้างใน ฉันต้องออกไปจากที่นี่ ฉันต้องหนี โอ้พระเจ้า ฉันได้ยินเสียงเขา เขาเข้ามาข้างในแล้ว เขาอยู่ข้างในบ้าน” (ปมเลือดไม่เงียบ, หน้า 249)

2.2.4 การเผชิญหน้า การชิงการเอาตัวรอดแบบนี้ถือว่าเป็นความเสี่ยง แต่ก็อาจจะใช้ได้ผลกับผู้ประสงค์ร้ายที่มีอาการทางจิตประเภทชอปโซว์ หรือชอปอวดอวัยวะเพศ และการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง โดยปกติแล้วเวลาที่เด็กสาวและผู้หญิงเผชิญกับคนโรคจิตที่ชอปโซว์ของสงวนมักจะมี ความหวาดกลัวและส่งเสียงร้องด้วยความตกใจซึ่งยิ่งทำให้คนผิดประเภทนี้ชอปโซว์ และยิ่งแสดงพฤติกรรมออกมามากขึ้น การเผชิญหน้าอย่างไม่หวาดหวั่นเป็นเสมือนวิธีการตาต่อตา ฟันต่อฟัน และยังทำให้เป็นการแก้ไขปัญหาให้ยุติลงไปได้ เช่นเดียวกับกรณีนักเรียนหญิงหลายคนเผชิญหน้ากับคนโรคจิตแล้วช่วยกันจับตัวส่งตำรวจอย่างกล้าหาญ เช่น

“ในที่สุดเรื่องก็แดงเมื่อตัวแสบประจันหน้าเจ้าโรจจิตอย่างจังกวางขอยแห่งหนึ่งตอนเช้าตรู่ ดังสำนวนว่าพบศัตรูบนสะพานไม้แผ่นเดียว นักเรียนอีกสี่คนที่ซ่อนหลังตัวแสบก็เฮลละโลออกมาช่วยกันใช้เชือกตากผ้ากับเข็มขัดมัดตัวเจ้าโรจจิตลากส่งป้อมตำรวจ ไม่มีใครรู้ว่าที่ป้อมตำรวจเกิดอะไรบ้างและมีคนจัดการเจ้าโรจจิตอย่างไรต่อ เอาเป็นว่านับจากนั้นเจ้าโรจจิตก็ไม่โผล่มาให้เห็นอีกเลย - - -” (คิมจียอง เกิดปี 82, หน้า 62)

บางครั้งผู้ตกเป็นเหยื่อทำให้ใจดีรู้สึกหึง ๆ ที่ตนเองหวาดกลัวอย่างมาก แต่ต้องใจแข็งที่จะพยายามสู้รู้ให้ได้ว่าใครกำลังติดตามจ้องมองในลักษณะคุกคามทางเพศ การรวบรวมกำลังใจเพื่อเตรียมเผชิญหน้านอกจากจะเป็นการปลุกปลอบใจตนเองให้มีความกล้าหาญแล้วยังทำให้ผู้คุกคามทางเพศมีความรู้สึกว่าตัวของเหยื่อไม่ได้อ่อนแอ การทำอะไรรุนแรงกับเหยื่ออาจจะพบความเสี่ยงที่จะถูกโต้กลับ ซึ่งทำให้ผู้ประสงค์ร้ายที่คิดจะคุกคามทางเพศต้องคิดให้รอบคอบ เช่นเดียวกับบอลิเซียเมื่อต้องเผชิญกับผู้ชายที่กำลังจ้องมองด้วยความประสงค์ร้าย อลิเซียจึงพยายามรวบรวมความกล้าสร้างตะโกนเรียกชื่อขณะเดียวกันก็พยายามเก็บหลักฐานด้วยการถ่ายรูปเพื่อจะได้เป็นเบาะแสการตรวจสอบรูปพรรณสัณฐาน เช่น

“บ่ายนี้ฉันตัดสินใจออกไปเดินเล่น - - - ฉันอยากอยู่ในสวนสาธารณะ - - - พอเจอน้ำนิ่งว่างจึงนั่งลง - - - ขณะที่นั่งอยู่ตรงนั้น ฉันรู้สึกถึงอะไรอย่างหนึ่งตลอดเวลา - - - ฉันกำลังถูกจับตามอง ระหว่างทางกลับบ้าน - - - ผู้ชายคนนั้น - - - เขายืนนิ่งมากไม่ขยับเขยื้อนเลยและจ้องมองมาที่ฉัน แล้วฉันก็กลัวจนมือไม้เย็นเฉียบเนื้อตัวสั่นเทา ฉันทำไปตามสัญชาตญาณ - - - ฉันตะโกน - - - เขาไม่ขยับ ฉันลงมืออย่างรวดเร็วเท่าที่ทำได้ โดยล้วงเข้าไปในกระเป๋าตังมือถือออกมาถ่ายรูปเขาเอาไว้ - - - พอถ่ายเสร็จฉันก็หมุนตัวและออกเดินอย่างรวดเร็วไปยังท้ายสระน้ำโดยไม่หันกลับไปมองข้างหลังอีกจนกระทั่งถึงถนนใหญ่ กลัวจับใจว่าเขากำลังไล่ตามหลังมาติด ๆ - - -” (ปมเลือดไม่เงียบ, หน้า 233 - 234)

ขณะเดียวกันการเผชิญหน้าของเหยื่อกับผู้ประสงค์ร้ายที่กำลังอยู่ในภาวะคับขันและเหยื่อกำลังเสียที่อยู่ั้นการต่อรองในขณะที่เผชิญหน้าด้วยการควบคุมสติอารมณ์ให้มั่นคงและหนักแน่นมากที่สุดระหว่างนั้น รวมทั้งหากความเป็นความตายมีเท่า ๆ กัน การคอยหาโอกาสหลบหนีเพื่อรักษาชีวิตให้รอดมากที่สุดเป็นสิ่งจำเป็นต้องทำแม้ว่าอาจจะต้องมีความเสี่ยงอยู่มากกับการได้รับบาดเจ็บหรือเสียชีวิต รวมทั้งหากเหยื่อประเมินแล้วว่าโอกาสหนีเป็นสิ่งที่ไม่ได้ยาก การโอนอ่อนผ่อนตามผู้ประสงค์ร้ายจึงจำเป็นต้องทำเพื่อให้ตนเองยังคงมีลมหายใจ เช่นเดียวกับการชิงไหวชิงพริบระหว่างอลิเซียกับผู้ประสงค์ร้ายที่สามารถเข้ามาในบ้านได้ โดยที่อลิเซียพยายามหาหนทางช่วยเหลือตนเองให้มากที่สุด เช่น

“ฉันเห็นเขา - - - ฉันเห็นเงาสะทอนของเขาที่กระจกหน้าต่าง เขาอยู่ข้างใน - - - ในสตูดิโอ กำลังยืนอยู่ข้างหลังฉัน - - - ฉันกลัวมากได้แต่จ้องมองเขา เขาถือมีดอยู่ในมือ ฉันถามเขาว่าต้องการอะไร เขาไม่พูด ฉันก็เลยบอกว่าฉันมีเงินอยู่ในกระเป๋ารออยู่ในกระเป๋า แต่เขาสา่ยหน้า - - - แล้วเขาก็หัวเราะ เสียงหัวเราะน่าขนลุกเหมือนเสียงแก้วแตก เขาเอามีดจ่อคอฉัน ปลายแหลมของใบมีดกดลงบนคอฉัน บนผิวฉัน เขาบอกให้ฉันเข้าบ้านไปกับเขา - - - เขาพาฉันออกจากสตูดิโอลงไปที่สนาม เราเดินตรงไปที่ตัวบ้าน ฉันมองเห็นประตูออกสู่ถนนห่างไปแค่ไม่กี่ฟุต ฉันอยู่ใกล้มากแล้วอะไรบางอย่างก็คลี่ใจฉัน มันเป็น - - - เป็นโอกาสเดียวในการหนีของฉัน ฉันก็เลยเตะเขาอย่างแรงแล้วสลัดตัวให้หลุด

จากนั้นฉันก็วิ่ง ฉันวิ่งไปที่ประตูรั้ว --- แล้วเขาก็กระโจนใส่ฉันจากข้างหลัง เราล้มลงบนพื้น มือเขา ตะปบปิดปากฉัน และฉันรู้สึกได้ถึงคมมีดเย็นเฉียบที่จ่อคอฉันเอาไว้ เขาบอกว่าเขาจะฆ่าฉันถ้าฉันขยับ เรานอนอยู่ตรงนั้นสองสามวินาที และฉันรู้สึกได้ถึงลมหายใจของเขาที่เป่ารดใบหน้า --- จากนั้นเขาก็ จุดฉินลุกขึ้นแล้วลากเข้าไปในบ้าน --- เขาล็อกประตู --- แล้วฉันก็ติดอยู่ข้างใน ---” (ปมเลือดไม่เงียบ, หน้า 292 – 293)

นอกจากนั้นการเผชิญหน้าของเหยื่อกับผู้มีอำนาจในภาวะสงครามเป็นอีกสิ่งที่ยากจะ หลีกเลี่ยง โดยเฉพาะหากเหยื่อเป็นผู้หญิงที่มีความสวยงามเป็นสิ่งมีค่า ความงามจากรูปร่างหน้าตา ของเชลยศึกนับเป็นภัยส่วนตัว ทำให้เป็นที่สะดุดตาของผู้กุมอำนาจที่มักมากในกามคุณ และมักจะใช้ วิธีการคุกคามและล่อลวงละเมิดทางเพศต่อเชลยสาว นอกจากจะเป็นที่ปลดเปลื้องความใคร่ ยังแฝงนัย ของการเอาชนะศัตรูฝ่ายตรงข้ามอย่างหนึ่งด้วยการเหยียดหยามและกดขี่ทางเพศกับวิธีการลงโทษ แบบใช้ผู้หญิงเป็นวัตถุทางเพศให้ทหารล่อลวงละเมิดทางเพศเพื่อรักษาชีวิตและลมหายใจของตนเอง เพื่อให้ได้มีโอกาสที่จะต่อชีวิตของตนเองให้ยาวนานขึ้น เพื่อความหวังในการมีชีวิตอยู่และรอคอย โอกาสกลับไปยังบ้านเกิด และพบกับครอบครัวอีกครั้ง เช่นเดียวกับกรณีของซิลกาพยายามจะขัดขึ้น แต่เมื่อรู้แน่แก่ใจว่าตนเองไม่อาจจะหนีไปได้ จำเป็นต้องเผชิญหน้ากับภัยอันน่าหวาดกลัวเพื่อรักษา ชีวิตและต้องยอมจำนนปฏิบัติตามแต่ผู้บัญชาการทหารนายนั้นจะทำอะไรก็ได้กับร่างกายของเธอ เช่น

“ซิลกาพยายามขัดขึ้นตอนที่ถูกลากไปตามทางเดิน --- แต่ไม่มีทางที่จะสู้แรงชาย ฉกรรจ์สองคนได้ ทั้งคู่พาเธอไปหยุดยืนหน้าประตู --- และโยนเธอเข้าไปในห้อง --- ซิลกาจำเขาได้ --- ผู้บัญชาการอาวุโสแห่งค่ายเปียร์เคอเนา --- เขาใช้ปลายไม้เท้าเล็กเสื่อเธอขึ้น เมื่อตระหนักว่า สิ่งที่เขาคนนี้ต้องการคืออะไร ซิลกายกมือสั่นเทาปลดกระดุมสองเม็ดบนสุด ชวาร์ชชูเบอร์เลื่อนไม้เท้า มาที่ใต้คางเธอ บังคับให้เธอยืนขึ้น --- เขายืนแขนทั้งสองมาข้างหน้า --- เธอก้าวเข้าไปหาเขาก้าว หนึ่ง --- จากนั้นเธอเริ่มปลดกระดุมมากมายบนเสื่อแจ็กเก็ตของเขา เขาใช้ไม้เท้าพาดหลังเธอหนึ่ง ครั้ง เป็นคำสั่งให้เธอเร่งมือ --- เขาถอดเสื้อกล้ามออกด้วยตัวเอง ขณะที่ซิลกาเริ่มปลดเข็มขัดและรูด ชิปกางเกงให้ เธอลงไปนั่งคุกเข่าดั่งกางเกงของเขาลงมาที่ข้อเท้า --- เขาผลักเธอ ซิลกาเสียวศุนย์และ ล้มกระแทกพื้นอย่างแรง เขาทิ้งตัวลงมานั่งคุกเข่าและจับเธอถ่างขา ซิลกาที่หวาดกลัวแทบสิ้นสติ พยายามปิดป้องร่างกายตนเองเมื่อเขาฉีกเสื่อของเธอออก เธอรู้สึกถึงหลังมือของเขาที่ปิดป้ายไปทั่ว หน้าขณะที่เธอหลับตา ยอมจำนนให้กับสิ่งที่ไม่อาจหลีกเลี่ยง ---” (ข้างสักแห่งเอชวีพี, หน้า 109 – 110)

2.3 สิ่งที่เกิดขึ้นหลังจากการเอาตัวรอดจากการถูกคุกคามและถูกล่อลวงละเมิดทางเพศ เหยื่อที่หลุดพ้น จากการถูกคุกคามทางเพศ และการถูกล่อลวงละเมิดทางเพศทั้งจากการดิ้นรนต่อสู้ขัดขืนไม่ให้ผู้ประสงค์ ร้ายคุกคาม และล่อลวงละเมิดทางเพศได้ หรือพยายามส่งสารขอความช่วยเหลือจากผู้อื่นให้เข้ามา ขัดขวางการกระทำ อีกทั้งพยายามหลีกเลี่ยงหนีไปให้พ้นจากเหตุการณ์และบุคคลที่จะเข้ามากระทำมิติมี ร้ายทางเพศ นอกจากนี้บางรายใช้ความพยายามที่จะเผชิญหน้าอย่างไม่หวาดหวั่นแบบใจดีสู้เสือเพื่อ ป้องกันตนเอง ก็มีผลทำให้เหยื่อได้รับบาดเจ็บทางร่างกาย และหลายรายก็มีสภาพจิตใจที่บอบช้ำและมีสภาพจิตใจไม่ปกติชั่วระยะเวลาหนึ่ง อาจจะในระยะสั้นหรือระยะยาวก็ขึ้นอยู่กับความเข้มแข็งหรือ ความเปราะบางทางอารมณ์ของแต่ละคน ซึ่งรายละเอียดดังนี้

2.3.1 สิ่งที่เกิดต่อร่างกาย จากการที่เหยื่อพยายามเอาตัวรอดจากเหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่คับขันจากผู้ประสงค์ร้ายต่อการจะคุกคามทางเพศ และพยายามจะล่องละเมิดทางเพศ ทำให้เหยื่อซึ่งเป็นผู้หญิงหรือบางรายอาจจะเป็นเด็กสาวต้องใช้กำลังกายที่อ่อนแอกว่าชายขัดขืนไม่ยินยอมให้เกิดการรุกร้าประสพกับการเจ็บตัว ร่างกายมีบาดแผลฟกช้ำ รายได้ได้รับผลอย่างรุนแรงก็อาจจะบาดเจ็บหนักจนถึงขั้นต้องเข้าพักรักษาตัวในโรงพยาบาลเพื่อให้หายจากการบอบช้ำและพักฟื้นให้ร่างกายหายเป็นปกติ ในกรณีที่เหยื่อพยายามต่อสู้ขัดขืนไม่ให้ถูกคุกคามทางเพศและถูกล่วงละเมิดทางเพศ จากการศึกษานวนิยายทั้ง 17 เรื่องนี้ พบว่าเหยื่อไม่อาจต่อสู้เพียงลำพังแล้วเอาตัวรอดได้ หลายรายมักจะมีผู้เข้ามาขัดจังหวะหรือเข้ามาช่วยเหลือ จึงมีโอกาสรอดจากความเปลี่ยวพล้ำด้วยสาเหตุของรูปร่างและพลังกำลังของผู้ชายมีมากกว่าหากต่อสู้กันผู้หญิงที่เป็นเหยื่อมักจะมีพลาดท่าเสียที ดังนั้นเหยื่อที่รอดจากเหตุการณ์จึงมีทั้งการส่งสัญญาณขอความช่วยเหลือรวมทั้งการมีผู้อื่นเข้ามาเห็นเหตุการณ์ในภาวะคับขันเสียก่อน ได้แก่

ในกรณีของไออุ่น จากเรื่องวัยแสบสาแหรกขาด 2 ที่กำลังถูกเต้าคุกคามทางเพศและกำลังจะพลาดท่าเสียทีถูกล่วงละเมิดทางเพศเป็นจังหวะพอดีกับสิ่งห้รุ่นพี่ที่หวังดีเข้ามาช่วยเหลือได้ทันเหตุการณ์ แต่ทั้งนี้ก็เป็นเพราะมีการช่วยเหลือจากผู้อื่นอีกไม่ว่าจะเป็นครูและเพื่อนที่คอยติดตามและส่งข่าวให้สิงห์ คิดหาเบาะแสดจนติดตามมาถึงบ้านของเต้าที่จะใช้เป็นสถานที่ล่องละเมิดทางเพศจนสิงห์เข้ามาช่วยเหลือโดยการต่อยเต้าจนสลบทำให้ไออุ่นปลอดภัย

จากการได้รับความช่วยเหลือที่มีการสื่อสารติดต่อกันระหว่างเพื่อน ครู และสิงห์ จนส่งผลให้ไออุ่นสามารถเอาตัวรอดจากเหตุการณ์ที่กำลังจะถูกล่องละเมิดทางเพศได้ ทำให้มีผลต่อร่างกายของไออุ่นอยู่บ้างแม้จะไม่มากนัก แต่ก็พอจะทำให้ร่างกายของไออุ่นมีร่องรอยบาดแผลจากการขัดขืนและต่อสู้กับเต้า เช่น

“ - - - ร่องรอยบาดแผลที่เกิดจากการถูกเต้าทำร้ายร่างกาย - - - ” (วัยแสบสาแหรกขาด 2, หน้า 384)

“ - - - ขณะที่เต้าก็ยังออกแรงหนักขึ้น มีการจับแขน บีบคอ - - - ” (วัยแสบสาแหรกขาด 2, หน้า 382)

กรณีของน้ำสาวของทาทุยะที่ถูกคุกคามทางเพศจากพ่อของทาทุยะในนวนิยายเรื่องหัวใจรุตุสัจฉิตฉากฆาต ระหว่างนั้นน้ำสาวของทาทุยะพยายามดิ้นรนขัดขืนไม่ให้พ่อของทาทุยะที่ดื่มแอลกอฮอล์และมีอาการเมึนเมาล่องละเมิดทางเพศได้ โดยน้ำสาวมีการส่งเสียงเชิงทะเลาะวิวาทจนพ่อของทาทุยะมีการใช้กำลังตบตีทำร้ายร่างกาย บังเอิญทาทุยะได้ยินเสียงและด้วยความเป็นเด็กจึงเปิดประตูเข้ามาขัดจังหวะ จึงทำให้น้ำสาวของเขาซึ่งขณะนั้นถูกพ่อของเขาขึ้นคร่อมอยู่มีโอกาสหลบหนีออกมาได้ แม้จะหนีรอดได้แต่น้ำสาวก็มีผลทางร่างกาย คือ ถูกพ่อของทาทุยะตบจนแก้มบวมแดงและทำให้ผู้อื่นที่พบเห็นเธอดกอยู่ในสภาพของร่างกายที่ถูกกดขี่ทางเพศ การตกเป็นเบี้ยล่างด้วยสภาพร่างกายและพลังกำลังที่เป็นรองผู้ชาย หรือแม้แต่ทำให้ภาพลักษณ์ของเธอดกอยู่ในสภาพของการสวมใส่เสื้อผ้าไม่เรียบร้อย เปิดเผยเนื้อตัว สภาพร่างกายตกอยู่ในสภาพถูกลบหลู่ ผู้พบเห็นสามารถคิดไปทางลบ คิดว่าเธอใช้ร่างกายยั่วอารมณ์ให้เกิดความต้องการทางเพศ เช่น

“ - - - พ่อในสภาพเมาผลักน้ำลึ้มกับพื้นแล้วขึ้นคร่อม - - - น้ำฉวยจิ้งหะนั้นหนีพ่อออกมา จัดกระโปรงที่ร่นขึ้นให้เรียบร้อยแล้ววิ่งผ่านเข้าไป น้ำตาไหลอาบแก้มบวมแดงเหมือนถูกตบ” (หัวใจบริสุทธิ์จัดฉากฆาต, หน้า 16)

2.3.2 สิ่งที่เกิดต่อจิตใจ จากการที่เหยื่อพยายามเอาตัวรอดจากเหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่นำไปสู่การถูกคุกคามหรือการถูกล่วงละเมิดทางเพศ นอกจากจะทำให้ร่างกายได้รับบาดเจ็บ ส่วนใหญ่ก็มีผลต่อสภาพจิตใจด้วย ทำให้สุขภาพจิตเสียไปชั่วระยะเวลาหนึ่งซึ่งอาจจะมีทั้งความหวาดหวั่นวิตกกังวล จนส่งผลสะท้อนกลับไปสู่ร่างกายที่ทำให้มีอาการสั่น กระสับกระส่าย แสดงความหวาดกลัว บางรายที่พบกับเหตุการณ์เลวร้ายมากก็ถึงขั้นสร้างโลกส่วนตัวไม่ยอมพบปะกับใคร ๆ มีการปลีกตัวหรือถึงกับมีอาการซึมเศร้า บางรายก็มีการกรีดร้อง ได้แก่

กรณีของไออุ่นหลังจากเอาตัวรอดด้วยการช่วยเหลือจากเพื่อน ครู และพี่สิงห์รุ่นที่ไออุ่นที่หนีจากการถูกล่วงละเมิดทางเพศได้ ก็ตกอยู่ในภาวะอาการตกใจเสียขวัญ จนครูอย่างทนายทิพย์ต้องเข้ามาช่วยปลอบขวัญและให้กำลังใจ จนไออุ่นเริ่มควบคุมอารมณ์และความรู้สึกได้จนสามารถเรียกสติกลับคืนมาอยู่ในภาวะปกติ เช่น

“ - - - ไออุ่นร้องไห้โฮ เพราะตกใจและเสียขวัญหนัก โชคดีที่ซิกากับทนายทิพย์วิ่งตามเข้ามาช่วยไว้ - - - ทนายทิพย์กอดลูกศิษย์ไว้แนบอก พยายามทำให้อีกฝ่ายรู้สึกตัวและดึงสติกลับมา - - - ” วัยแสบสาแหรกขาด 2, หน้า 382)

กรณีของน้ำสาวของทาทุยะหลังจากเอาตัวรอดได้เพราะทาทุยะหลานชายบังเอิญเปิดประตูเข้ามาเพราะสงสัยว่าในห้องมีสิ่งใดเกิดขึ้นจึงมีเสียงทะเลาะวิวาท ก็ทำให้เธอรู้สึกเสียใจ อับอาย ไม่อาจทนสู้เผชิญหน้ากับหลานชายอีก จนไม่สามารถดูแลหลานชายกำพร้าแม่ได้อีก เช่น

“ ทว่าตั้งแต่เกิดเรื่องนั้น น้ำก็ไม่มาหาเขาอีกเลย วันนั้นทาทุยะกลับมาจากโรงเรียน ประถม - - - เห็นพ่อในสภาพเมาผลักน้ำลึ้มกับพื้นแล้วขึ้นคร่อม พ่อเห็นเขาแล้วหยุดชะงัก - - - น้ำฉวยจิ้งหะนั้นหนีพ่อออกมา - - - แล้ววิ่งผ่านเข้าไป น้ำตาไหลอาบแก้ม - - - ” (หัวใจบริสุทธิ์จัดฉากฆาต, หน้า 15 - 16)

3. ผลกระทบและการแก้ปัญหาจากการถูกคุกคามทางเพศและการถูกล่วงละเมิดทางเพศของผู้หญิงในนวนิยายภายใต้สังคมที่เปลี่ยนแปลง สำหรับประเด็นนี้พบว่า มี ข้อมูล ดังต่อไปนี้

ผลกระทบต่อการดำเนินชีวิต และการแก้ไขการถูกคุกคามทางเพศทำให้เหยื่อสามารถเอาตัวรอดได้จากสถานการณ์อันเลวร้าย มีการต่อสู้ขัดขืนเพื่อปกป้องตัวเอง ทำให้ร่างกายมีร่องรอยบาดแผลจากการถูกทำร้ายร่างกายเพื่อให้ยินยอมจนมีแผลฟกช้ำดำเขียวหรือมีเลือดออก ได้แก่

กรณีของไออุ่น จากเรื่องวัยแสบสาแหรกขาด 2 เมื่อพันเจ็อมมือของเต่าจากการช่วยเหลือของเพื่อน ครู และพี่สิงห์แล้ว ไออุ่นก็มีร่องรอยบาดแผลจากการที่เต่าใช้การบีบแขนบีบคอ และพยายามกดร่างกายของไออุ่นให้แนบพื้นเพื่อที่จะล่วงละเมิดทางเพศ ก่อให้เกิดผลกระทบทางด้านร่างกายของไออุ่น คือ มีบาดแผลที่จะต้องเข้าตรวจรักษาในโรงพยาบาลตามลักษณะอาการที่มาจากการต่อสู้ขัดขืน และใช้แรงต้านไม่ให้ตนเองเสียเปรียบจนพลาดท่าเสียที เช่น

“ ร่องรอยบาดแผลที่เกิดจากการถูกเต่าทำร้ายร่างกาย - - - รายละเอียดอธิบายลักษณะการบาดเจ็บ - - - ” (วัยแสบสาแหรกขาด 2, หน้า 384)

สำหรับกรณีของไออุ่นที่มีการแก้ไขปัญหาด้วยการที่ไออุ่นเจ้าทุกข์ยืนยันจะแจ้งความที่สถานีตำรวจเพื่อจะได้ให้ตำรวจทำหนังสือส่งตัวมาตรวจร่างกายที่โรงพยาบาล ต้องถ่ายรูปเก็บหลักฐานและหลักฐานทางนิติเวช การให้ปากคำพิเศษ และโรงพยาบาลจะนำผลตรวจส่งกลับไปให้ ร้อยเวรหรือตำรวจที่เป็นเจ้าของคดี และมีการออกหมายจับผู้คุกคามทางเพศ รวมทั้งการดำเนินคดีตามขั้นตอน เช่น

“สิ่งที่ตอบว่าไออุ่นเป็นคนบอกเองว่าจะเอาเรื่อง เขากับพวกครูเลยพาเธอไปแจ้งความที่สถานีตำรวจ” (วัยแสบสาแหรกขาด 2, หน้า 384)

“ทางตำรวจจะทำหนังสือส่งตัวเป็นผู้ป่วยคดี มาตรวจร่างกายที่โรงพยาบาล ถ่ายรูปเก็บไว้เป็นหลักฐาน แล้วถ้าอุ่นพร้อมจะต้องไปให้ปากคำพิเศษอีกรอบ ส่วนผลตรวจวันนี้ทางโรงพยาบาลจะส่งกลับไปให้ที่ร้อยเวร หรือตำรวจเจ้าของคดี ทุกอย่างจะเป็นความลับครับ - - - ส่วนไออุ่นก็จะโดนออกหมายจับเรียกมาสอบปากคำ แล้วก็ดูว่าจะยอมรับหรือเปล่า ถ้ามันไม่ยอมรับก็ดำเนินคดีตามขั้นตอน หลักฐานทุกอย่างแน่นมาก ผมถ่ายรูปที่เกิดเหตุไว้หมด - - -” (วัยแสบสาแหรกขาด 2, หน้า 384 - 385)

“- - - แม่ของเด็กสาวตรงดิ่งไปหาเจ้าหน้าที่ตำรวจในเวลาเดียวกับที่ลูกสาวเธอเพิ่งเสร็จจากการถ่ายรูปเพื่อเก็บหลักฐาน รวมไปถึงการเก็บหลักฐานทางนิติเวช เช่น ร่องรอยบาดแผลที่เกิดจากการถูกเตะทำร้ายร่างกาย การเก็บตัวอย่างเศษเนื้อหรือผิวหนังจากชอกเล็ก พร้อมกับบันทึกรายละเอียดอธิบายลักษณะการบาดเจ็บไว้เป็นหลักฐานร่วมด้วย เดินออกมาจากห้องตรวจพอดี” (วัยแสบสาแหรกขาด 2, หน้า 384)

สำหรับกรณีของนางสาวของทาทุยะ จากเรื่องหัวใจรูตส์จัดฉากฆาต เมื่อพันเง้อมมือจากพี่เขยหรือพ่อของทาทุยะได้ สิ่งที่เกิดขึ้นกับร่างกายของน้ำก็คือน้ำถูกพ่อทำร้ายร่างกายทั้งการผลการตบตี มีการกดขี่ทางเพศบนร่างกายของน้ำทั้งการข่มขืนคร่อม และมองเห็นน้ำเป็นวัตถุทางเพศด้วยการดิงกระโปรงเพื่อมุ่งจะมีเพศสัมพันธ์ เช่น

“วันนั้นทาทุยะกลับมาจากโรงเรียนประถม ได้ยินเสียงคนทะเลาะกันดังมาจากในห้องเขาตกใจเปิดประตูเข้าไป เห็นพ่อในสภาพเมาลึกลับน้ำลึกลับกับพันแล้วข่มขืนคร่อม พ่อเห็นเขาแล้วหยุดชะงักเหมือนตุ๊กตาไหลลงถัง น้ำฉวยจังหวะนั้นหนีพ่อออกมา จัดกระโปรงที่ร่นขึ้นให้เรียบร้อย แล้ววิ่งผ่านเข้าไป น้ำตาไหลอาบแก้มบวมแดงเหมือนถูกตบ (หัวใจรูตส์จัดฉากฆาต, หน้า 16)

สำหรับการแก้ไขของนางสาวทาทุยะเมื่อถูกพี่เขยคุกคามทางเพศ นางสาวได้แสดงปฏิกิริยาตอบโต้ด้วยการควบคุมสติอารมณ์ของตนเอง ภายหลังจากที่หลานชายเข้ามาขัดจังหวะจนพ่อต้องหยุดชะงักการกระทำที่ชั่วช้า แล้วใช้โอกาสนั้นหนีออกมา และปรับแต่งเครื่องนุ่งห่มเสื้อผ้าของตนเองให้เรียบร้อย แล้วเดินจากไป หลังจากนั้นน้ำก็ไม่มาหาหลานชายกำพร้าอีกเลย แม้จะมีความห่วงใยและพยายามช่วยเหลือดูแลหลานชาย แต่เมื่อต้องพบกับเหตุการณ์เลวร้าย ก็จำใจต้องทอดทิ้งหลานชายและไม่ได้พบปะกับครอบครัวของหลานอีก เช่น

“- - - น้ำฉวยจังหวะนั้นหนีพ่อออกมา จัดกระโปรงที่ร่นขึ้นให้เรียบร้อยแล้ววิ่งผ่านเขาไป - - -” (หัวใจรูตส์จัดฉากฆาต, หน้า 16)

“ - - - น้ำสาวมาดูแลเขาด้วยความเป็นห่วงและหุงหาอาหารให้กินเป็นบางครั้ง เขาชอบข้าวราดแกงกะหรี่ฝีมือของน้ำ และรักน้ำเช่นกัน ทว่าตั้งแต่เกิดเรื่องนั้น น้ำก็ไม่มาหาเขาอีกเลย - - - ” (หัวใจ บรูตัสจัดฉากฆาต, หน้า 15)

กรณีการถูกล่วงละเมิดทางเพศทำให้เหยื่อที่ต้องเผชิญกับเหตุการณ์ที่เลวร้ายต้องประสบกับสภาพร่างกายที่บอบช้ำ มีร่องรอยฟกช้ำ มีบาดแผลตามส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย อวัยวะเพศฉีกขาด ที่มาจากการกระทำทางเพศอย่างรุนแรง มีเลือดไหลที่เกราะกรัง เหยื่อที่ประสบเหตุอาจจะถึงขั้นหมดสติภายหลังจากการถูกข่มขืนกระทำชำเรา หรือไม่ก็สูญเสียอวัยวะบางส่วนไปหากผู้กระทำมีอาการทางจิต นอกจากนี้ยังมีการล่วงละเมิดทางเพศอย่างวิถึถาวรด้วยการร่วมเพศทางทวารหนักสลับกันไปมา กับทางอวัยวะเพศ และกระทำการร่วมเพศอย่างซ้ำ ๆ จนส่งผลกระทบต่อร่างกายอย่างรุนแรงจนไม่สามารถมีบุตรได้อีก เช่นเดียวกับกรณีของเบลลินดา ที่ถูกข่มขืนและทำร้ายร่างกายอย่างสาหัส เช่น

“เหตุการณ์นั้นทำลายเบลลินดาอย่างถาวร - - - ส่วนอาการบาดเจ็บก็ทำให้เธอไม่สามารถมีลูกได้อีกต่อไป - - - ” (ผมใช้ความจำจับฆาตกร, หน้า 366)

“ตอนเบลลินดากลับไปอยู่บ้าน - - - เธอเปลี่ยนไปเป็นคนละคน - - - พวกไวแอดด์ยังได้รับข้อความจากเธอซึ่งเป็นข้อความที่ค่อนข้างน่ากลัว - - - ” (ผมใช้ความจำจับฆาตกร, หน้า 396)

การค้ำมนุษย์เป็นประเด็นสำคัญที่ทำให้ผู้หญิงหลายรายต้องตกอยู่ในสภาพกลายเป็นหญิงขายบริการ และคงไม่มีผู้หญิงคนใดต้องการจะกลายเป็นโสเภณี หากไม่ถูกล่อลวงจากมนุษย์ด้วยกันเองที่มีจิตใจหยาบช้ำ โลกโมโหสิ้นเห็นแก่เงินทอง ผู้หญิงหลายคนจึงต้องตกนรกทั้งเป็น กลายเป็นวิถึถาวรเพศ เส้นทางชีวิตของการกลายเป็นหญิงบริการมักจะเริ่มต้นจากการถูกล่อลวง กักขังหน่วงเหนี่ยว เมื่อไม่ยินยอมออกไปขายบริการทางเพศง่าย ๆ ก็จะถูกข่มขืนเพื่อบีบบังคับ หลายรายจึงถูกข่มขืนอย่างทารุณโหดร้ายแสนสาหัสแทบปางตาย เช่นเดียวกับกรณีของจันอับ ผู้หญิงที่ถูกรุ่นพี่โรงเรียนเดียวกันหลอกให้มาขายตัวโดยโกหกว่าจะมีงานดีให้ทำแล้วก็กลายเป็นโสเภณีไปตลอดชีวิต และตกเป็นทาสของวงจรการค้ามนุษย์อย่างไม่มีที่สิ้นสุด เช่น

“ - - - สันดานฉัน - - - คือ ถูกบังคับ - - - ยิ่งคือ พวกมันทรมาณ ฉันคิด - - - อยากตายให้พ้น - - - ฉันถูกบังคับต้องรับแขกทั้งกลางวันกลางคืนรับให้มากที่สุด ชั่วคราวครั้งละห้าร้อยถึงพัน ค้างคืนสามพัน พวกมันมีโรงแรมประจำ แม่เฒ่าไม่ยอมให้พาเด็ก - - - ไปที่อื่น หมดชั่วโมงพวกมอไซค์จะมารับต้องจ่ายค่าคุ้มครองพวกมัน แล้วอ๊อแม่เฒ่าก็เก็บเงินส่วนเราหมด ให้ใช้วันละร้อยสองร้อย ส่วนเสื้อ - - - มันซื้อให้เอง ” (สิงพาดกลอน, หน้า 195)

“จันอับคิดเสมอว่าจะหาทางหนี ครั้งหนึ่งหญิงสาวถูกจับได้ระหว่างรอเรือข้ามกลับไปที่ฝั่งมาตุภูมิ ผลคือเธอถูกข่มขืนจนนุ่ม จนคิดว่าจะตายแต่พวกมันก็ไม่ยอมให้ตาย ” (สิงพาดกลอน, หน้า 195)

การแก้ไขปัญหาของจันอับจึงทำได้เพียงยอมกระทำตัวให้ชินชาไปกับสภาพที่เป็นไป ความสิ้นหวังที่จะมีอิสระกลายเป็นเรื่องเพ้อฝัน เพราะร่างกายนี้มีแต่มลทินเต็มไปหมด ชีวิตจึงมีแต่ความด้านชา หยาบกร้าน พอ ๆ กับความเสื่อมโทรมของร่างกาย รวมทั้งการมีสภาพชีวิตที่แห้งแล้ง และมีร่องรอยของความเศร้าปรากฏให้เห็น เช่น

“ดวงตาผากแล้งยิ่งแห้งลง แห้งอย่างไม่มีหยดน้ำตา ทว่าเศร้ายิ่งกว่ามีหยดน้ำตา ” (สิงพาดกลอน, หน้า 195)

ในกรณีของเสี่ยวฉีก็เป็นเด็กสาวอีกคนหนึ่งที่ถูกหลุมรักอาจารย์หลี่กั๋วหัว อาจารย์พิเศษ ภาษาจีนวัยกลางคนและมีเพศสัมพันธ์กัน เสี่ยวฉಿಯอมให้อาจารย์หลี่กั๋วหัวล่วงละเมิดทางเพศโดยใช้ การตีพิเศษบังหน้าซึ่งการนัดหมายเจอกันระหว่างครูกับลูกศิษย์คุณนี้ผ่านการสื่อสารของอาจารย์ ประจำ ชั้นที่ล่วงรู้ถึงความต้องการทางเพศของอาจารย์ผู้ชายเป็นอย่างดี แรก ๆ เสี่ยวฉีก็มีปฏิกิริยา การต่อต้านแต่เมื่อมีเพศสัมพันธ์กันและการใช้คารมเจ้าเล่ห์ล่อลวงก็ทำให้เสี่ยวฉีตกเป็นนางบำเรอ อย่างเต็มใจ เช่น

“แม้แต่ฝันฉันยังไม่เคยฝันถึงเลยว่าตัวเองที่อายุห้าสิบกว่าจะมานอนอยู่กับเธอตรงนี้ได้ เธอมาจากไหนกันนะ เธอตกลงมาจากดวงจันทร์ที่เหมือนคมเคียวหรือว่าดวงดาวที่เหมือนหัวเข็มหมุด หรือเปล่า เมื่อก่อนเธอไปอยู่ไหนมา ทำไมถึงได้มาเอาบ้านนี้ ชาติหน้าฉันต้องขอเธอแต่งงานแน่นอน รีบขอแทบไม่ทันเลยละ เธออย่ามาซ้ำแบบนี้อีกละรู้มั๊ย เธอรู้หรือเปล่าเธอเป็นของฉัน เธอเป็นคนที่คุณ รักที่สุดในชาตินี้ - - -”

แต่เมื่อความเบื่อหน่ายเกิดขึ้นอาจารย์หลี่กั๋วหัวก็ใช้ความเจ้าเล่ห์ค่อย ๆ ตัดรอน ความสัมพันธ์ เพราะตนเองกำลังจะมีที่หมายใหม่ จึงรีบเชิงเลิกราโดยหาสาเหตุของการไปเที่ยวของ เสี่ยวฉีกับรุ่นพี่ผู้ชายสองต่อสองมาเป็นข้ออ้างของความไม่ซื่อสัตย์ และเสแสร้งว่าตนเองเสียใจจึงขับไล่ เสี่ยวฉีออกไป เช่น

“ฉันรู้อยู่แล้วว่าวันแบบนี้จะมาถึง แต่ไม่คิดว่าจะเร็วแบบนี้ - - - เด็กผู้หญิงคนหนึ่งถ้า ไม่ได้คิดอะไรกับเด็กผู้ชายก็คงไม่ปล่อยให้เด็กผู้ชายพาเธอไปที่เปลี่ยว ๆ กลางดึก - - - คินกุกุญแจให้ฉัน ก็พอ พลาดต้นเธอออกนอกประตูไปแล้วโยนกระเป๋าของเธอตามออกไปด้วย - - - เขาล็อกประตู - - - เขาคิดขึ้นมาแล้วก็หัวเราะ รู้สึกว่าตัวเองมีอารมณ์ขันเหลือเกิน” (สวนสนุกแห่งการลงทัณฑ์ รักในฝันของฝางซือฉี, หน้า 136 - 138)

เมื่อเสี่ยวฉีถูกอาจารย์ทอดทิ้งไม่สนใจใยดีอีกต่อไป ทำให้ชีวิตของเสี่ยวฉีได้รับผลกระทบ จนทำให้การดำเนินชีวิตเปลี่ยนไป เสี่ยวฉีเข้าไปเล่นเว็บไซต์หาคู่กลายเป็นหญิงสาวส่วนทางเพศ แสวงหาคู่นอนจากชายแปลกหน้าหลายคนเพื่อเป็นการประชดชีวิต จงใจทำร้ายให้ตนเองมีคุณค่าด้อย ลง นอกจากนี้เสี่ยวฉียังประพฤติดนส่ามะเลเทเมา ประพฤติดนเหลวไหลไม่เอาใจใส่การเรียนจนถูกไล่ออก เช่น

“หลังจากเสี่ยวฉีถูกไล่ออกจากอพาร์ทเมนต์ในกรุงไทเปของหลี่กั๋วหัว เธอก็เริ่มเข้าไปเล่น เว็บไซต์หาคู่ - - - นี่เป็นความต้องการของเสี่ยวฉีเอง เธอต้องการทำร้ายตัวเอง - - - ผู้ชายแต่ละคนลด คุณค่าของตัวเธอที่เป็นคนอยู่ในทำนองคลองธรรมมาตั้งแต่เด็ก - - - เสี่ยวฉีไปนั่งดื่มเหล้าอยู่ในร้าน เหล้า - - - มีครั้งหนึ่งเสี่ยวฉีจำไม่ได้แม้แต่ใบหน้า จำได้เพียงผมสีน้ำตาลกับคิ้วหนาโก่งที่โผล่พ้น ออกมาตรงหว่างขาเธอ - - - ไม่นานเสี่ยวฉีก็เข้าไปในห้องของรุ่นพี่อีกหลายคนก็ตามจับเธออยู่หลายปี - - - เสี่ยวฉีเดินสะเปะสะปะอยู่ในเมือง เห็นคนบนท้องถนนคล้ายเลียนแบบอาจารย์อยู่ในที่ - - - เธอ ถูกจูงออกไป - - - ลูกตาเธอชักนําร่างกายของเธอ เธอเดินโซซัดโซเซ - - - เธอยืนอยู่บนถนนใหญ่ มองดูผู้คนที่ค่อย ๆ ถูกหยาดน้ำตาหลอมละลาย” (สวนสนุกแห่งการลงทัณฑ์ รักในฝันของฝางซือฉี, หน้า 222 - 226)

“เมื่อโรงเรียนส่งใบแจ้งไล่ออกมาถึงบ้านของกั๋วเสี่ยวฉี เธอก็ประกาศกับคนในบ้านว่าจะ ไม่ไปเรียนอีกแล้ว” (สวนสนุกแห่งการลงทัณฑ์ รักในฝันของฝางซือฉี, หน้า 228)

แนวทางการแก้ไขต่อมาเมื่อเสี่ยวฉีค่อย ๆ ยอมรับความจริงว่าอาจารย์หลี่กั้วหัวไม่ได้มีเธอเป็นทาสกามเพียงคนเดียว แต่ยังมีเด็กสาวที่อายุน้อยกว่าเธอได้เข้ามาแทนที่เธอและดูประหนึ่งว่าอาจารย์จะรักมากด้วย เสี่ยวฉีรู้สึกว่าคุณเองไม่อาจทนมีชีวิตอยู่ได้ต่อไปจึงตัดสินใจกินยาฆ่าตัวตาย เช่น

“เสี่ยวฉีค่อย ๆ เดินขึ้นไปชั้นสอง สายตาแห่งความหวังโยของพ่อแม่ติดตามตัวเธอไปราวกับหมากฝรั่งที่ติดบนตัวเธอ กล่องยาของบ้านวางอยู่บนตู้เล็ก ๆ บนระเบียง มีทั้งยาแก้ปวด ยาระบาย และยาแก้ผื่นคัน - - - ยาทั้งกล่องถูกเทออกมาจนหมด - - - เสี่ยวฉีกลืนยาทั้งหมดลงท้องแล้วนอนแผ่อยู่บนเตียง” (สวนสนุกแห่งการลงทัณฑ์ รักในฝันของฝางซือฉี, หน้า 235 - 236)

ภายหลังจากออกจากโรงพยาบาล เสี่ยวฉีตัดสินใจทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับหลี่กั้วหัวเพื่อเป็นการตัดใจด้วยการนำของทั้งหมดไปเผาไฟให้สิ่งของเหล่านั้นอันตรายนไปจากความทรงจำเสียที่ เช่น

“หลังจากออกจากโรงพยาบาลกลับไปอยู่บ้าน กั้วเสี่ยวฉีนำหนังสือทั้งหมดที่หลี่กั้วหัวเคยให้ไปเผาในกระถางรูปทองของที่บ้าน - - -” (สวนสนุกแห่งการลงทัณฑ์ รักในฝันของฝางซือฉี, หน้า 237)

ส่วนกรณีของเด็กสาวคุกกี้ที่ชอบมาแฉะเวียนอยู่ใกล้ ๆ อาจารย์หลี่กั้วหัวบ่อย ๆ เพื่อสอบถามปัญหาการเรียนประกอบกับเป็นคนสวยจึงทำให้อาจารย์หลี่กั้วหัวคิดว่านักเรียนหลงรักตน ล่อลวงพาเธอไปที่โรงแรมสร้างความตื่นตกใจแก่คุกกี้มาก จนร้องไห้และบอกว่าตนเองมีคนรักแล้ว เมื่อเหตุการณ์เป็นเช่นนี้ หลี่กั้วหัวก็ไม่ยอมให้เด็กสาวหลุดรอดไปได้ง่าย ๆ จึงต้องการจะลวงละเมิดทางเพศ คุกกี้จึงต่อสู้ป้องกันตัวเอง ทำให้คุกกี้ถูกทำร้ายร่างกาย ทั้งตบ ต่อย และในที่สุดก็ถูกล่วงละเมิดทางเพศ หลังจากนั้นคุกกี้ก็ยินยอมที่จะเสียตัวให้กับคนรัก จนคนรักรู้ความจริงและขอเลิกราในที่สุด การถูกทำร้ายร่างกายทำให้ส่งผลต่อการถูกล่วงละเมิดทางเพศได้ง่ายขึ้น และยังทำให้คุกกี้กลายเป็นผู้หญิงที่สามารถมีเพศสัมพันธ์ได้ง่ายดายกับผู้ชายอื่น และพร้อมจะยอมจำนนตกเป็นเครื่องมือบำบัดความใคร่และทาสกามของอาจารย์หลี่กั้วหัวถ้าอาจารย์ต้องการ เช่น

“เขาเหวี่ยงมือตบเธอหนึ่งผาด - - - คุกกี้เงิบเสียง เธอรู้ว่าเขาจริงจัง เธอรู้ว่าวันนี้เขาจะไม่จบเรื่องนี้ - - - มีแฟนแล้วแต่หวังว่าเธอยังบริสุทธิ์อยู่นะ เขาไม่เคยรู้เลยว่าเด็กผู้หญิงจะมีเรี่ยวแรงเยอะได้ขนาดนี้จึงจำต้องออกแรงต่อตาเธอ แล้วก็จุมูก แล้วก็ปาก เลือดไหลออกมา กระพุ้งแก้มคงจะถูกฟันเขี้ยวน่ารักนั่นบาดเอาแน่ ๆ ยังไม่อ้าปากออกมาอีก คงต้องเสีงที่จะทิ้งรอยซ้ำเอาไว้ ต่อไปอีกครั้ง สองครั้ง สามครั้ง - - - ขณะที่คุกกี้ยกสองมือขึ้นมากดจุมูก สองขาของเธอก็คลายออก เขาค้นพบอย่างตื่นตะลึงว่าเมื่อเขามองเห็นเลือดบนริมฝีปากมันช่างเบิกบานใจเช่นเดียวกับตอนที่เห็นเลือดด้านในต้นขา - - -” (สวนสนุกแห่งการลงทัณฑ์ รักในฝันของฝางซือฉี, หน้า 111 - 112)

“วันนั้นเธอกลับไปก็รับมอบกายให้แฟนทันที เสื่อยกทรงเคยเป็นเซตแดนเมื่อก่อน บัดนี้ก้าวข้ามไปแล้ว - - - พอเห็นน้ำตาในดวงตาของคุกกี้จึงค่อยถามเรื่องราวความเป็นมา แฟนหนุ่มของคุกกี้สุขุบนุหรีในช่วงเวลาที่สุขุบนุหรีสามมวน เขาก็ตัดสินใจเลิกกับเธอ เด็กสาวร้องไห้หนักกว่าตอนอยู่ในโรงแรมเสียอีก”

“ไม่มีใครชอบคุกกี้อีกแล้ว ถ้าหากอาจารย์ยินดีที่จะชอบคุกกี้ คุกกี้ก็จะมีคนชอบ อาจารย์จะให้คุกกี้ทำอะไรก็ได้ทั้งนั้น - - -” (สวนสนุกแห่งการลงทัณฑ์ รักในฝันของฝางซือฉี, หน้า 113)

การคุกคามทางเพศที่สามีกระทำต่อภรรยาเป็นเรื่องที่สังคมภายนอกยากจะเข้าไปช่วยเหลือแก้ไข เพราะสามีกับภรรยาย่อมจะมีความสัมพันธ์อย่างลึกซึ้งเป็นเรื่องปกติตามสัญชาตญาณทางเพศของผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกัน ส่วนใหญ่แล้วการที่สามีคุกคามทางเพศภรยามักจะแอบแฝงการกดขี่ทางเพศไปด้วย และจะรู้สึกพึงพอใจกับการเห็นภรรยาตกอยู่ในสภาพของเหยื่อที่อยู่ภายใต้การควบคุมการบังคับ กักขังหวงเหนี่ยว ปฏิบัติตามกฎหมายที่ตนเองวางไว้ หากภรรยาพยายามดิ้นรนต่อสู้ขัดขืนหรือไม่ยอมปฏิบัติตาม สามีจะรู้สึกโกรธ ขัดเคืองใจ และหาวิธีการกลั่นแกล้ง ยิ่งได้เห็นภรรยาได้รับความเจ็บปวดทางกาย ทางวาจา ทางใจ ก็จะมีรู้สึกพึงพอใจ สามีประเภทนี้จะรู้เท่าทันความคิดความอ่านของภรรยาเป็นอย่างดี จนกล่าวได้ว่าภรรยาอยู่ในสภาพเหมือนนักโทษ เมื่อคิดหนักยิ่งทวีความรุนแรงมากขึ้นอีก สามีประเภทนี้ไม่ได้ต้องการความพึงพอใจทางเพศที่มาจากคามสัมพันธ์ แต่ความพึงพอใจทางเพศมาจากการได้เห็นภรรยาตกเป็นเหยื่อ ต้องเป็นผู้พ่ายแพ้ ได้รับความเจ็บปวด ความเศร้าทรมาน หลายนึกเมื่อต้องออกงานสังคมที่อยู่ท่ามกลางสาธารณชนมักจะเป็นเหมือนคู่รักสามีภรรยาตัวอย่าง เป็นคู่ที่น่าอิจฉา เช่นเดียวกับคู่ของแจ๊คกับเกรซ เช่น

“คุณรู้ตัวไหมว่าคุณทำอะไรลงไป รู้ตัวไหมว่าคุณขายวิญญาณให้กับผมแล้ว - - -” (ปิดประตูตาย, หน้า 98)

“เวลาที่เขาจะนำอาหารมาให้ไม่เคยตายตัว ฉันอาจจะได้แค่มือเช้าหรือแค่มือเย็น หรือไม่ได้เลย - - - อยากรู้ก็ต้องขอบคุณน้ำก็อกในห้องน้ำคับแคบที่ทำให้ฉันไม่กระหายน้ำจนตาย - - - อยากรู้ก็ต้องขอบคุณน้ำก็อกในห้องน้ำคับแคบที่ทำให้ฉันไม่กระหายน้ำจนตาย - - - งานเลี้ยงอาหารค่ำที่ฉันเคยหวาดกลัวที่สุดกลายเป็นความบันเทิงอันน่ายินดี ฉันถึงขั้นสนุกกับการรับคำสั่งที่เข้มงวดขึ้นเรื่อย ๆ ของแจ๊คเรื่องอาหารที่เราจะเสิร์ฟให้แขกด้วยซ้ำ - - - หลังจากเขากลับมาบ้านได้ครึ่งชั่วโมง - - - ฉันก็ได้ยินเสียงฝีเท้าลงบนบันได - - - เสียงกุญแจปลดล็อกประตูเปิดออกให้เห็นสามีโรคจิตสุดหล่อนอนอยู่บนประตู ฉันมองที่มือเขาอย่างมีความหวัง แต่เขาไม่ได้ถือถาดอาหารมา - - -” (ปิดประตูตาย, หน้า 107 - 108)

จากการถูกสามีคุกคามทางเพศ เกรซได้รับผลกระทบทางกายอย่างรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ จนทำให้แสดงพฤติกรรมให้เห็นถึงอาการแข็งขันที่สะท้อนความหวาดกลัว แสดงกิริยาเพื่อขอความร่วมมือกิริยาทำทางที่บ่งบอกความสิ้นหวัง เริ่มควบคุมตัวเองไม่ได้ มีอาการลนลาน เจ้าน้ำตา เป็นต้น ดังที่เกรซได้รับผลกระทบทางกายเมื่อสามีได้คุกคามทางเพศจนหมดสิ้นอิสรภาพมากขึ้นเรื่อย ๆ เช่น

“ฉันรู้สึกถึงมือของเขานั่นที่แข็งขันเพราะความกลัว และคิดไปว่ามือทั้งสองข้างจะเคลื่อนมาที่คอฉัน แต่แทนที่จะเป็นเช่นนั้น - - - แจ๊คก็ออกไปและปิดประตู - - - ฉันทั้งทุบประตูทั้งส่งเสียงเรียกเขาให้ปล่อยฉันออกไป - - - ฉันว่ารุ่นใจจนทรุดลงกับพื้นที่ร้องไห้ - - - ฉันเริ่มความหาท้วงห้องอย่างลนลาน มองหาอะไรสักอย่าง อะไรสักอย่างที่จะช่วยฉันได้ แต่ก็ไม่มีเลย - - - น้ำตาแห่งความเดือดดาลไหลรินสะกิดเปลือกตา ฉันกะพริบตาให้มันไหลกลับเข้าไปด้วยความโกรธ - - -” (ปิดประตูตาย, หน้า 117 - 119)

เกรซพยายามหาทางแก้ไขด้วยการช่วยเหลือตัวเองให้มีชีวิตรอดต่อไปด้วยความพยายามควบคุมตนเองให้สงบนิ่ง มีสติอยู่กับตัว และพยายามหาทางฆ่าสามีเพื่อทำให้ปัญหาจบสิ้น เช่น

“เวลาผ่านไปนานสมควรกว่าฉันจะตั้งสติกลับมาได้ - - - ฉันพยายามเอาชนะความตื่นตระหนกที่มีที่ท่าจะท่วมทับัน บังคับให้ตัวเองคิดอย่างมีเหตุผลว่าพอจะทำอะไรได้บ้าง - - -” (ปิดประตูตาย, หน้า 117 – 118)

การคบหาผู้ชายหลายคน และสมยอมให้ผู้ชายเหล่านั้นล่วงละเมิดทางเพศโดยไม่ยอมให้ใช้ถุงยางอนามัย นอกจากจะหวังผลเรื่องความต้องการทางเพศตามสัญชาตญาณแล้ว ผู้หญิงบางคนกลับมีเจตนาแอบแฝงนั่นก็คือ ผลประโยชน์ที่เป็นทรัพย์สินเงินทองจำนวนมากเพื่อแลกกับการปล่อยให้ตนเองตั้งครรภ์จะได้เป็นเงื่อนไขผูกมัดขอค่าเลี้ยงดูไปตลอดชีวิต โดยไม่จำเป็นต้องแต่งงานด้วย เพราะไม่ใช่ความต้องการโดยแท้จริง ผู้หญิงกลุ่มนี้มักจะเลือกคบหาผู้ชายที่มีสถานภาพมั่นคง หน้าที่การงานดี ดังนั้นการหมั้นเวียนพบปะและยอมเป็นคู่นอนจึงเป็นกิจวัตรที่จะมีการวางแผนไม่ให้เข้าซอ เช่น ยาซูโกะ เป็นผู้หญิงที่มีเสน่ห์ทางเพศ ดังนั้นเมื่อเธอหวนเสน่ห์และมีผลตอบรับ ทำให้ยาซูโกะกลายเป็นคู่นอนของผู้ชายในบริษัทใหญ่ตั้งแต่ระดับผู้บริหาร ลูกชายผู้บริหาร พนักงานที่มีโอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การงาน เช่น

“- - - ฉันไม่ได้อยากแต่งงานซะหน่อย - - - ความฝันของฉันคือการได้เที่ยวเล่นไปเรื่อย ๆ เด็กในท้องคือค้อนนำโชคที่ช่วยเรียกเงินทอง ฉันรอโอกาสนี้มานานแล้ว” (หัวใจบรูตส์จัดฉากฆาต, หน้า 173)

การปล่อยให้ตั้งครรภ์และมีลูกนอกสมรสสำหรับผู้ชายแล้วคงไม่ชอบใจกับสิ่งที่จะเกิดขึ้น เพราะฉะนั้นเป็นไปได้ที่การกำจัดปัญหาให้หมดไปเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้ เช่นเดียวกับยาซูโกะที่คิดว่าตนเองมีสิ่งต่อรองกับผู้ชายเพื่อเรียกผลประโยชน์ แต่ผู้ชายเหล่านั้นซึ่งต่างก็คาดเดาว่าตนเองอาจจะเป็นพ่อของเด็กในท้องต่างก็พยายามดิ้นรนให้ปัญหานี้จบสิ้น จึงนัดกันมารวมตัววางแผนฆ่า เช่น

“คงจะตกใจสินะ ไม่แปลกหรอก ตอนที่รู้ว่าพวกคุณก็มีความสัมพันธ์กับยาซูโกะ ผมก็ตกใจจนแทบกระโดดตัวลอย - - - ผมคิดอยู่เหมือนกันว่าเธอคบกับผู้ชายคนอื่นด้วย - - - เท่าที่ผมสืบมามีแค่เราสามคนนี่แหละ” (หัวใจบรูตส์จัดฉากฆาต, หน้า 39 – 40)

“อันที่จริงผมวางแผนไว้แล้ว - - - แผนของผมต้องการความร่วมมือจากพวกคุณ - - - ควรจะพูดว่าหากเราสามคนไม่ร่วมมือกัน มันก็คงไม่สำเร็จ ถ้าไม่รีบลงมือจะกลับไปเป็นเหมือนเดิมไม่ได้ - - -” (หัวใจ บรูตส์จัดฉากฆาต, หน้า 42)

ท้ายที่สุดผู้หญิงที่สมยอมให้ถูกล่วงละเมิดทางเพศจนปล่อยให้ตนเองตั้ง ครรภ์เพื่อหวังผลประโยชน์มักจะลงเอยด้วยเหตุการณ์ร้ายแรง เช่นเดียวกับยาซูโกะที่ได้รับผลกระทบก็คือถูกฆ่าตายจากการวางแผนฆ่าของผู้ชายที่ตนเองเคยมีความสัมพันธ์ด้วยการถูกวางยาพิษอย่างแนบเนียน

“ที่แรกหากูยะตั้งใจว่าจะวางยาพิษไฮโดรเจนไซยาไนด์ตอนที่ยาซูโกะไม่อยู่ แต่คิดไม่ตกว่าจะวางยาพิษไว้ที่ไหนและคิดแต่เรื่องนั้น - - - วิธีที่ดีที่สุดคือต้องให้ยาซูโกะกินยาพิษเข้าไปต่อหน้าหากูยะ เพราะการให้ยาซูโกะได้รับยาพิษจนตายโดยไม่รู้ตัวเป็นเรื่องเสี่ยง ถ้ามีใครเข้ามาในห้องตอนนั้นโดยบังเอิญ ความพยายามทั้งหมดจะสูญเปล่า ยังมีวิธีซื้อเครื่องดื่มที่ใส่ยาพิษไว้แล้วมาฝาก หรือซิงกาแพให้เธอแล้วหาจิ้งหะแอบใส่ยาพิษ แต่วิธีนี้ต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่ว่าเธอไม่ระแวงระวังตัวเลย และการหาจิ้งหะแอบใส่ยาพิษเป็นงานยากอย่างยิ่ง แม้แต่คนที่ระวังตัวสักแค่ไหนก็ยังผลต่อมีซา

หรือกาแพที่ตนเองเป็นคนชง ตอนที่คิดเรื่องนั้นเขานึกถึงจุดวางยาพิษขึ้นมาได้ หยอดผงไฮโดรเจนไซยาไนด์เข้าไปที่ด้านในพวยกาน้ำชา พอรินน้ำชาใส่ถ้วย จะได้น้ำชาที่มียาพิษเข้มข้นกำลังดี” (หัวใจบรูตัสจัดฉากฆาต, หน้า 174 – 175)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่องการคุกคามทางเพศและการถูกล่วงละเมิดทางเพศของผู้หญิงในนวนิยายภายใต้สังคมที่เปลี่ยนแปลง เป็นการวิเคราะห์เฉพาะนวนิยายของไทยและนวนิยายแปลในปี พ.ศ. 2561 – 2562 ซึ่งมีเนื้อหาครอบคลุมการคุกคามทางเพศและการถูกล่วงละเมิดทางเพศที่ผู้หญิงต้องเผชิญจากนวนิยายจำนวน 17 เล่ม โดยมีข้อสรุปที่สำคัญ ดังนี้

1. การคุกคามทางเพศ และการถูกล่วงละเมิดทางเพศของผู้หญิงในนวนิยายเป็นภาพสะท้อนให้เห็นว่าภายใต้สังคมที่เปลี่ยนแปลงนี้ เป็นเพียงการเปลี่ยนแปลงทางด้านกายภาพของวัตถุเท่านั้น แต่สภาพจิตใจ อารมณ์ ความรู้สึกของผู้คนโดยเฉพาะผู้ชายยังคงสถานภาพและบทบาทเป็นใหญ่กว่าผู้หญิง ภายใต้สังคมปิตาธิปไตยหรือชายเป็นใหญ่ ผู้หญิงจึงเปรียบเสมือนพลเมืองชั้นสอง ยังคงมีความเหลื่อมล้ำทางเพศและความไม่เท่าเทียมปรากฏให้เห็นทั้งในสังคมไทยและสังคมโลก ผู้หญิงยังคงเป็นที่รองรับอารมณ์รวมทั้งการเป็นวัตถุทางเพศ และผู้หญิงหลายคนตกเป็นเหยื่อทางเพศ ตั้งแต่ภายในสถาบันครอบครัวซึ่งก็คือบ้าน แหล่งที่พักอาศัยที่ทุกคนมักจะเข้าใจว่าเป็นที่ปลอดภัยที่สุด สถาบันการศึกษาที่ทุกคนเข้าใจว่าเป็นแหล่งบ่มเพาะความรู้และฝึกฝนพัฒนาตนเอง แต่กลับกลายเป็นสร้างความหวาดกลัว หวาดระแวง ให้แก่ผู้หญิงที่เป็นนักเรียน นักศึกษา สถานที่ทำงาน รวมทั้งสถานที่สาธารณะก็เป็นที่ไม่ปลอดภัยสำหรับผู้หญิง เมื่อใดที่เธอเธอก็อาจจะถูกคุกคามและถูกล่วงละเมิดทางเพศได้

2. ลักษณะการคุกคามทางเพศและการถูกล่วงละเมิดทางเพศที่ผู้หญิงถูกกระทำในนวนิยาย ได้สะท้อนให้เห็นว่าผู้หญิงถูกกระทำหลากหลายรูปแบบ ทั้งทางกาย เช่น การจับจูบคลำ การข่มขืนกระทำชำเราทางอวัยวะเพศและทางทวารหนัก การคุกคามทางวาจาด้วยการเสียดสี ประชดประชัน หยามหมิ่น ใช้วาจาหยาบคายไม่ให้เกียรติ ทำให้รู้สึกอกลั่นขวัญแขวน ถูกด่าทอด้วยวาจาหยาบคายไม่ให้เกียรติ ทำให้รู้สึกตกต่ำ หมดคุณค่า ทางด้านจิตใจก็มีการสร้างรอยประทับในความทรงจำให้เกิดความรู้สึกไม่นับถือตนเอง รู้สึกไร้ค่า เกิดอาการทางจิตประสาท

3. บุคคลที่คุกคามทางเพศและล่วงละเมิดทางเพศในนวนิยายมีทั้งบุคคลใกล้ชิดในครอบครัว เช่น บิดาบังเกิดเกล้า พี่น้องผู้ชาย ญาติผู้ชาย ซึ่งเป็นชะตากรรมที่ผู้หญิงต้องประสบอย่างโชคร้าย นอกเหนือจากนั้นยังเป็นบุคคลที่อยู่นอกครอบครัว เช่น เพื่อน รุ่นพี่ เพื่อนร่วมงาน ผู้บังคับบัญชา อีกทั้งยังมีบุคคลสาธารณะที่เป็นคนแปลกหน้า ไม่ได้รู้จักคุ้นเคยกัน แต่ก็มากระทำร้ายย่ำยีศักดิ์ศรีของผู้หญิงจนกลายเป็นตราบาปที่ยากจะลบเลือน จึงกล่าวได้ว่าผู้หญิงไม่อาจจะไว้วางใจใครได้เลยที่เป็นผู้ชาย

4. สาเหตุของการคุกคามทางเพศและการล่วงละเมิดทางเพศก็มาจากปัจจัยการแสดงอำนาจของเพศชาย ความตื่นตัวและมีอารมณ์ทางเพศ ความคึกคะนอง ความแค้นฝังใจ จึงใช้ความเหนือกว่าของพลังกำลังกระทำการกดขี่ทางเพศ

5. ผลที่เกิดจากการคุกคามทางเพศและการถูกล่วงละเมิดทางเพศนอกจากความบอบช้ำทางด้านร่างกาย ความเจ็บปวดจากบาดแผล ความพิการทางด้านร่างกาย การสร้างผลกระทบต่อจิตใจอย่างรุนแรงจนกลายเป็นโรคจิตจากความกดดันที่ได้รับ นับเป็นความสูญเสียที่ไม่อาจประเมินค่าได้จากการที่มนุษย์ได้กระทำต่อกัน

6. แนวทางการแก้ไขให้ผู้หญิงที่ถูกคุกคามทางเพศและถูกล่วงละเมิดทางเพศให้คืนกลับมาเป็นคนปกติเป็นสิ่งที่ต้องอาศัยระยะเวลาในการเยียวยารักษาสภาพร่างกายและสภาพจิตใจ รวมทั้งการคืนกลับสู่สังคมในสภาพที่สามารถดำเนินชีวิตไปได้ท่ามกลางผู้คนหลากหลายที่มีทั้งคนที่เข้าใจและไม่เข้าใจในสิ่งที่เกิดขึ้นกับผู้หญิงเคราะห์ร้าย

จากข้อสรุปทั้งหมดสามารถอภิปรายได้ว่า การที่ผู้หญิงถูกคุกคามทางเพศและถูกล่วงละเมิดทางเพศ มักจะมาจากสภาพสังคมที่ชายยังคงเป็นใหญ่ หรือที่เรียกกันว่าสังคมปิตาธิปไตย ที่ความเหลื่อมล้ำทางเพศและความไม่เท่าเทียมทางเพศยังคงฝังรากลึก ดังที่ ชานันท์ ยอดหงษ์ (2564 : 69 – 73) เห็นว่าสังคมชายเป็นใหญ่ หรือสังคมปิตาธิปไตยเป็นปัญหาทางโครงสร้างของสังคม ผู้ชายที่แข็งแรงกว่าหรือมีอำนาจมากกว่าจะสร้างอิทธิพลความเหนือกว่าผู้หญิง หรือแม้แต่ผู้ชายที่ด้อยกว่าก็ตกอยู่ภายใต้อำนาจนี้เช่นเดียวกัน สังคมชายเป็นใหญ่มีเบ้าหลอมมาจากครอบครัวรวมทั้งสถาบันต่างๆ ในสังคมที่พร้อมใจกันมอบอำนาจที่เหนือกว่าแก่เพศชายที่มีพลังกำลัง อำนาจ บารมี ชีเป็นชีวิตาย และทำให้พลังเสียงของผู้หญิงเป็นความเงียบที่ย่อมจางน ยินยอม ศีโรราบ เราจึงมักเห็นผู้หญิงพยายามดิ้นรนเรียกร้องสิทธิต่าง ๆ ของตนเอง เพื่อให้หลุดพ้นจากการถูกรวบงำ การถูกควบคุม เช่นเดียวกับ สิริญา บิชอบ หรือ ชินดี ที่ได้รับการแต่งตั้งจาก UN Women ให้เป็นทูตสันถวไมตรี ประจำภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก และมีบทบาทในการเคลื่อนไหวเพื่อหยุดการคุกคามทางเพศและการเรียกร้องความเท่าเทียมทางเพศ ได้มีแนวคิดเกี่ยวกับการคุกคามทางเพศไว้ว่า ร้อยละ 91 ของการที่ผู้หญิงถูกคุกคามและถูกล่วงละเมิดทางเพศมักมาจากบุคคลใกล้ชิดที่ตนเองคุ้นเคยเป็นอย่างดี เช่น สมาชิกในครอบครัวที่อาจจะป่และญาติต่าง ๆ หรือบุคคลในสถานศึกษาที่ได้ชื่อว่าครู แต่ก็ขาดสติยับยั้ง ก่อการกระทำนารกับลูกศิษย์ หรือแม้แต่การมีคนรัก แฟน ก็ใช้การบังคับทั้งการโน้ม น้าวและการบีบบังคับขืนใจ ดังนั้นการคุกคามทางเพศไม่ใช่เรื่องของความบังเอิญ แล้วอาจจะมึบางคนแย้งว่ามาจากการที่ผู้หญิงเดินทางในที่เปลี่ยว แต่งตัวไม่มีเดซิด ซึ่งสิ่งนี้เป็นเพียงมายาคติ การจะทำให้ปัญหานี้หมดสิ้นไป ต้องสร้างความรู้สึกและปลูกฝังให้ลูกชายกระทำในสิ่งเดียวกับที่สอนลูกสาว เพื่อให้เกิดการยอมรับเรื่องความเท่าเทียมทางเพศตั้งแต่เด็ก และที่เลวร้ายกว่านั้นก็คือสถานการณ์โควิด 19 กลายเป็นการสร้างความรู้ร่นแรงทั้งความรู้ร่นแรงในครอบครัว และความรู้ร่นแรงทางเพศที่เรียกกันว่า Shadow Pandemic (สิริญา บิชอบ, 2564 : 98 – 107)

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของ ชนะชัย อ้อดทรัพย์ (2561 : 1 – 492) ที่ระบุว่า นิสิต นักศึกษาที่ตกเป็นเหยื่อของการคุกคามทางเพศจะมีผลกระทบต่อการศึษา ร่างกาย จิตใจ สังคม จึงจำเป็นต้องปรับกระบวนการทางกฎหมายให้กลายเป็นเครื่องมือที่ครอบคลุมเข้ามา ช่วยเหลือเหยื่อ

อย่างไรก็ตาม จากการศึกษาของ สมสรรรค์ อธิเวสส์ (2557 : 1 – 16), มุกดา จินตนาวัฒน์ (2555 : 1 – 124), นพวรรณ ปรากฏวงค์ (2559 : 5 – 105) และรัชฎาภรณ์ ศรีรักษา (2557 : 1 – 120) ได้สะท้อนให้เห็นในภาพรวมว่าผู้หญิงที่ตกเป็นเหยื่อของการคุกคามทางเพศยังคงตกอยู่ภายใต้อำนาจของสังคมปิตาธิปไตยหรือชายเป็นใหญ่ ผู้หญิงยังขาดความไม่เท่าเทียมทางเพศเมื่อเปรียบเทียบกับผู้ชาย และผู้หญิงยังคงเป็นเพียงวัตถุ สิ่งของ อาหาร หรือสัตว์ จากปรากฏการณ์ทางวาทกรรมเหยียดหยามจากเพศชาย การแก้ไขนอกจากสถาบันครอบครัว สถาบันการศึกษาที่ต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความเท่าเทียมทางเพศ การปรับแก้กฎหมายให้ทันสมัยและครอบคลุมประเด็น

ปัญหาจะช่วยให้ผู้หญิงตกเป็นเหยื่อการคุกคามทางเพศน้อยลง และปัญหาอาชญากรรมทางเพศก็จะทะเลาเบาบาง

ข้อเสนอแนะ

1. จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาวิเคราะห์วรรณกรรมไทยทั้งที่เป็นนวนิยาย เรื่องสั้น และสารคดี ให้มีการสร้างสรรค์แนวคิดเพื่อปลดปล่อยให้ผู้หญิงได้มีอิสรภาพทางด้านร่างกาย จิตใจ ให้เกิดความเคารพในเรื่องความเท่าเทียมกันทางเพศ

2. จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อสังคมไทยให้เกิดการเรียนรู้และส่งเสริมอย่างจริงจังต่อการสร้างหลักสูตร บทเรียน และวิธีการที่ทำให้ทุกเพศเคารพซึ่งกันและกัน และเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกันอย่างเป็นปกติสุข

บรรณานุกรม

- คาริน สลอเตอร์. (2561). ตายในหน้าเธอ [Fractured]. (สายพิน เลิศเพียรเชาวน์, แปล). กรุงเทพฯ : น้ำพุสำนักพิมพ์.
- คาริน สลอเตอร์. (2562). ศพไม่บริบูรณ์ [Undone]. (สายพิน เลิศเพียรเชาวน์, แปล). กรุงเทพฯ : น้ำพุสำนักพิมพ์.
- คิมจินยอง. (2562). มีอะไรในสวนหลังบ้าน. (วิทยา จันทรพันธ์, แปล). กรุงเทพฯ : แพรวสำนักพิมพ์.
- จะเด็จ ชาวน์วิไล. (2562). ความเท่าเทียมของหญิงชาย. กรุงเทพฯ : มูลนิธิหญิงชายก้าวไกล.
- เจ.ดี.รอปป์. (2561). สายเลือดชอนเลือด [Kindred In Death]. (กานต์สิริ โรจนสุวรรณ, แปล). กรุงเทพฯ : น้ำพุสำนักพิมพ์.
- ชนะชัย อีตทรัพย์. (2561). “มาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการคุกคามทางเพศต่อนิสิต นักศึกษาในสถาบันการศึกษา”. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชานันท์ ยอดหงษ์. (2564). “ปีศาจปไตย” กรอบที่ผู้ชายไม่รู้ตัว. นิตยสาร HUG. 13(1), 69 – 72.
- โชนัมจุ. (2561). คิมจียอง เกิดปี 82. (ตรองสิริ ทองคำใส, แปล). กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พรีนติ้ง เฮ้าส์.
- ชงช็อ. (2562). ความลับในบ้านไลแลค. (ภัททิรา, แปล). กรุงเทพฯ : แพรวสำนักพิมพ์.
- ณัฐิยา ศิรกรวิไล. (2562). วัยเสปสาแหกรขาด 2. กรุงเทพฯ : สถาพรบุ๊คส์.
- ณัฐกาญจน์ นาคนวน. (2556). พันธกิจนักประพันธ์กับสังคมร่วมสมัยในนวนิยายของปิยะพร ศักดิ์เกษม. วารสารมนุษยศาสตร์. 20(1) มกราคม – มิถุนายน 2556, 51 – 67.
- เดวิด บอลแดคซี. (2561). ผมใช้ความจำจับฆาตกร [Memory man]. (สรศักดิ์ สุขงกช, แปล). กรุงเทพฯ : น้ำพุสำนักพิมพ์.
- ทมยันตี. (2555). ล่า. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ ณ บ้านวรรณกรรม.
- เทสส์ เกอร์ริตเซน. (2562). ถือศีลฆ่า [The sinner]. (อาสยา ฐกัตกุล, แปล). กรุงเทพฯ : น้ำพุสำนักพิมพ์.
- นพวรรณ ปรากูวงศ์. (2559). “ทัศนของนักศึกษาต่อการคุกคามทางเพศในสถานศึกษา”. สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ปราปต์. (2561). ถึงพาดกลอน. กรุงเทพฯ : แพรวสำนักพิมพ์.
- มินะโตะ คะนะเอะ. (2561). เด็กสาว. (กนกวรรณ เกตุชัยมาศ, แปล). กรุงเทพฯ : แพรวสำนักพิมพ์.
- มุกดา จินตนาวัฒน์. (2555). “การคุกคามทางเพศในสถานที่ทำงาน : กรณีศึกษากลุ่มนักศึกษาฝึกงาน

ของธุรกิจโรงแรมในกรุงเทพมหานคร” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ยาสินาริ คาวาบาตะ. (2562). หิมันตคาม [Snow Country]. (แดนอรัญ แสงทอง, แปล). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สามัญชน.

รัชฎาภรณ์ ศรีรักษา. (2557). “วาทกรรมการคุกคามทางเพศในชีวิตประจำวัน : การศึกษาวาทกรรมวิเคราะห์เชิงวิพากษ์”. การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

รินฤทัย สัจจพันธุ์. (2559). ชวนอ่านชวนคิดพินิจวรรณกรรมร่วมสมัย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สถาพร.

โล่เงิน. (2563). ไทแคคปราบอาชญากรไซเบอร์ บิ๊กโต้งนำทีมไล่ล่าช่วยเหลือล่วงละเมิดทางไซเบอร์. มติชนสุดสัปดาห์ ฉบับวันที่ 13 – 19 มีนาคม 2563.

สมสรรค์ อธิเวสส์. (2557). การคุกคามทางเพศบนสังคมเครือข่าย. วารสารวิชาการ Veridian E-Journal. 7, 3 (กันยายน – ธันวาคม). 901 – 916.

สิรินยา บิชอพ. (2564). What woman wants. นิตยสารแพรว. 42(966), 98 – 107.

สุนทรทิพย์ สิริพวาเกต. (2561). ตัวตนและผลกระทบต่อสตรีในวรรณกรรมที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการล่วงละเมิดทางเพศ. การนำเสนอโครงการประชุมวิชาการและนำเสนอผลงาน ระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 1/2561.

สุชีลา ตันชัยนันท์. (2554). สองเราไม่เท่าเทียม. กรุงเทพฯ : เจ็ยเงินเจ็ยเงิน.

สุทัตตา พาหุมนโต. (2561). เหยื่อการข่มขืน : ความรุนแรงและการเปลี่ยนแปลงของตัวละครหญิงในเดอะเชอร์เจ็ยเงิน. วารสารมนุษยศาสตร์, 25(2) กรกฎาคม – ธันวาคม 2561, 180 – 181.

หลินอ้อทาน. (2562). สวนสนุกแห่งการลงทัณฑ์รักในฝันของฝางซ็องอี. (อารยา เทพสถิตศิลป์ และ เขมณัฏฐ์ ทรัพย์เกษมชัย, แปล). กรุงเทพฯ : แม็กซ์พับลิชชิ่ง.

อเล็กซ์ ไมเคิลดีส์. (2562). ปมเลือดไม่เงียบ [The Silent Patient]. (วรินทร์ วารินกุล, แปล). กรุงเทพฯ : ยูนิคอร์น ซีเอ็ดยูเคชั่น.

อัมพร แจ่มสุวรรณ. (2559). นิติเวชคลินิก. ขอนแก่น : ภาควิชานิติเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

อรสม สุทธิสาคร. (2559). ดอกไม้ใต้ภูเขาน้ำแข็ง. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สารคดี.

อิงาซิโนะ เคโงะ. (2562). หัวใจบรูตส์จัดฉากฆาต. (ทินภาส พาหะนิชัย, แปล). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เคคลาส.

เฮเธอร์ มอร์ริส. (2562). ช่างสักแห่งอาชัง [The Tattooist of Auschwitz]. (โสภณา เขาววิวัฒน์กุล, แปล). กรุงเทพฯ : แมร์รี่โกราวด์ พับลิชชิ่ง.

ภาคผนวก

ก : แบบโครงสร้างการวิเคราะห์เนื้อหาจากนวนิยาย

แบบโครงสร้างการวิเคราะห์เนื้อหาจากนวนิยาย

- งานวิจัยเรื่อง การถูกคุกคามทางเพศ และการถูกล่วงละเมิดทางเพศของผู้หญิงในนวนิยาย
ภายใต้สังคมที่เปลี่ยนแปลง
- คำชี้แจง งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพโดยการวิเคราะห์เนื้อหาจากนวนิยาย เฉพาะตัวละคร
หญิง
ที่ถูกคุกคามทางเพศ และถูกล่วงละเมิดทางเพศ

1. ข้อมูลทั่วไป

- ชื่อเรื่องนวนิยาย

.....

- ผู้แต่ง / ผู้แปล

.....

- ปีที่พิมพ์

.....

- ตัวละครหญิงที่ถูกคุกคามทางเพศ / ถูกล่วงละเมิดทางเพศ
คือ

.....

.....

.....

2. ประเด็นการวิเคราะห์

- 2.1 เบื้องหลังที่นำไปสู่การถูกคุกคามทางเพศและการถูกล่วงละเมิดทางเพศของผู้หญิงในนวนิยายภายใต้สังคมที่เปลี่ยนแปลง

- 2.1.1 สาเหตุที่นำไปสู่การถูกคุกคามทางเพศ / การถูกล่วงละเมิดทางเพศ

.....

.....

- 2.1.2 ใครเป็นผู้ถูกคุกคามทางเพศ / ล่วงละเมิดทางเพศ

.....

.....

- 2.1.3 สถานที่ของการถูกคุกคามทางเพศ / ถูกล่วงละเมิดทางเพศ เป็นที่ใด

.....

.....

.....

2.1.4 เวลาที่เกิดเหตุการณ์ถูกคุกคามทางเพศ / ถูกล่วงละเมิดทางเพศ เป็นเวลาใด

.....

.....

.....

2.2 ลักษณะการถูกคุกคามทางเพศ และการถูกล่วงละเมิดทางเพศ ชั้นเชิงการเอาตัวรอดจากการถูกคุกคามทางเพศ และการถูกล่วงละเมิดทางเพศและผลที่เกิดขึ้นของผู้หญิงในนวนิยาย ภายใต้สังคมที่เปลี่ยนแปลง

2.2.1 ลักษณะการถูกคุกคามทางเพศ และการถูกล่วงละเมิดทางเพศ

.....

.....

.....

2.2.2 ชั้นเชิงการเอาตัวรอดออกจากเหตุการณ์การถูกคุกคามทางเพศ / การถูกล่วงละเมิดทางเพศ ทำด้วย วิธีใด

.....

.....

.....

2.2.3 ผลที่เกิดขึ้นภายหลังจากการเอาตัวรอดจากการถูกคุกคามทางเพศ / ถูกล่วงละเมิดทางเพศเป็นอย่างไร

.....

.....

.....

2.3 ผลกระทบและการแก้ปัญหาจากการถูกคุกคามทางเพศ และการถูกล่วงละเมิดทางเพศของผู้หญิงในนวนิยายภายใต้สังคมที่เปลี่ยนแปลง

2.3.1 ผลกระทบจากการถูกคุกคามทางเพศ / การถูกล่วงละเมิดทางเพศ เป็นอย่างไร

.....

.....

.....

2.3.2 การแก้ปัญหาภายหลังจากการถูกคุกคามทางเพศ / การถูกล่วงละเมิดทางเพศใช้วิธีการแก้ไขปัญหอย่างไร

.....

.....

.....

ภาคผนวก

ข : คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

COE No. BSRU-REC 6307004

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

1061 ซอยอิสรภาพ15 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี เขตธนบุรี กรุงเทพฯ 10600 โทรศัพท์ 0 2473 7000 ต่อ 1600-1601 หรือ 1603

เอกสารรับรองการยกเว้นการพิจารณาโครงการวิจัย

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ได้พิจารณาให้การยกเว้นการพิจารณาโครงการวิจัยตามแนวทางหลักจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ที่เป็นมาตรฐานสากล ได้แก่ Declaration of Helsinki, The Belmont Report, CIOMS Guideline และ International Conference on Harmonization in Good Clinical Practice หรือ ICH-GCP

ชื่อโครงการ : การถูกคุกคามทางเพศและการถูกล่วงละเมิดทางเพศของผู้หญิงในนวนิยายภายใต้สังคมที่เปลี่ยนแปลง

เลขที่โครงการวิจัย : 054/63

ผู้วิจัยหลัก : นายไชโย นิธิอุบัติ

สังกัดหน่วยงาน : คณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

เอกสารรับรอง : โครงการวิจัย เลขที่ 054/63 และเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ลงวันที่ 10 กรกฎาคม พ.ศ. 2563 เป็นไปตาม SOP เทียบเคียงได้กับ เกณฑ์ยกเว้นข้อ 2 งานวิจัยสำรวจความคิดเห็นในวงกว้าง การสัมภาษณ์หรือเฝ้าสังเกตพฤติกรรม ซึ่งการเก็บข้อมูลและข้อมูลที่ได้ไม่เกี่ยวข้องหรือบ่งชี้ถึงตัวบุคคล และขั้นตอนการวิจัยและผลที่ได้ไม่เป็นเหตุให้อาสาสมัครหรือบุคคลใดต้องรับโทษทั้งอาญาและแพ่ง หรือทำให้เสียโอกาสในอาชีพ หน้าที่การงาน

ลงนาม

(รองศาสตราจารย์ ดร.กิจจา จิตรภิรมย์)

ประธาน

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

ลงนาม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารี ผสานสินธุวงศ์)

กรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

วันที่รับรอง : 20 กรกฎาคม พ.ศ. 2563

วันหมดอายุ : 19 กรกฎาคม พ.ศ. 2564

ทั้งนี้ การรับรองนี้มีเงื่อนไขดังที่ระบุไว้ด้านหลังทุกข้อ (ดูด้านหลังของเอกสารรับรองโครงการวิจัย)

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - นามสกุล	นายไชโย นิธิอุบัติ
วัน เดือน ปีเกิด	31 มกราคม 2509
ประวัติการศึกษา	
ปริญญาตรี	เอกภาษาไทย โทภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ปีที่สำเร็จการศึกษา 2531
ปริญญาโท	สาขานิเทศศาสตร์พัฒนาการ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีที่สำเร็จการศึกษา 2546
ปริญญาเอก	แขนงวิชาการพัฒนาสังคม สาขาการบริหารการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ปีที่สำเร็จการศึกษา 2554
เกียรติบัตรเข้ารับการอบรม	วิชาความรู้เบื้องต้นทางสตรีศึกษา วิชาการวิจัยในแนวสตรีนิยม วิชาเพศทางเลือกศึกษาเบื้องต้น โรงเรียนภาคฤดูร้อน “สตรี เพศสถานะ และเพศวิถีศึกษา”
ศูนย์วิจัย	และบริการวิชาการ วิทยาลัยสหวิทยาการ
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	
ตำแหน่งปัจจุบัน	อาจารย์ประจำ ภาควิชาศึกษาทั่วไป คณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
สถานที่ทำงาน	คณะศิลปศึกษา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ เลขที่ 119/11 ตำบล ศาลายา อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม
โทรศัพท์	095 - 9877724